

(ร่าง) แผนปฏิบัติการ ด้านการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ข้อมูล ของประเทศไทย ระยะ 5 ปี



(ร่าง) แผนปฏิบัติการด้านการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ข้อมูล
ของประเทศไทย ระยะ 5 ปี

โครงการจัดทำกฎระเบียบการใช้บริการระบบคลาวด์กลางภาครัฐ
และจัดทำแผนปฏิบัติการด้านการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ข้อมูลของประเทศไทย

สำนักงานคณะกรรมการดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

มิถุนายน 2567

สารบัญ

หน้า

บทที่ 1	บทสรุปผู้บริหาร.....	1
บทที่ 2	กรอบแนวทางการจัดทำยุทธศาสตร์ข้อมูลประเทศไทย.....	8
บทที่ 3	ความสอดคล้องของแผนในระดับต่างๆ.....	14
3.1	ความสอดคล้องและเชื่อมโยงกับแผนระดับที่ 1 (ยุทธศาสตร์ชาติ).....	15
3.2	ความสอดคล้องและเชื่อมโยงกับแผนระดับที่ 2 (เฉพาะที่เกี่ยวข้อง).....	19
3.3	ความสอดคล้องและเชื่อมโยงกับแผนระดับที่ 3 (เฉพาะที่เกี่ยวข้อง).....	28
3.4	ความสอดคล้องกับเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) แห่งสหประชาชาติ.....	31
บทที่ 4	สาระสำคัญของแผนปฏิบัติการด้านการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ข้อมูลของประเทศไทย.....	39
4.1	ภาพรวมของแผนปฏิบัติการด้านการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ข้อมูลของประเทศไทย.....	40
4.2	ยุทธศาสตร์ภายใต้แผนปฏิบัติการระยะ 5 ปี.....	42
4.3	สรุปสาระสำคัญการวิเคราะห์ข้อมูลตัวชี้วัด.....	61
4.4	รายละเอียดของโครงการภายใต้ยุทธศาสตร์.....	70
4.5	(ร่าง) แผนการดำเนินงาน (Roadmap) การขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ข้อมูล.....	104
4.6	กลไกการขับเคลื่อนแผนปฏิบัติการด้านการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ข้อมูลของประเทศไทย ระยะ 5 ปี.....	113
4.7	การติดตามและประเมินผลของยุทธศาสตร์.....	116
ภาคผนวกที่ 1	อภิธานศัพท์.....	ผ.1
ภาคผนวกที่ 2	ชุดข้อมูลที่มีคุณค่าสูงความสำคัญลำดับที่ 1.....	ผ.4
ภาคผนวกที่ 3	ตัวอย่างการประเมินประโยชน์ต่อต้นทุนในการจัดทำชุดข้อมูล.....	ผ.23

สารบัญตาราง

หน้า

ตารางที่ 1: เป้าหมายและตัวชี้วัดหลักภายใต้แผนปฏิบัติการฯ..... 5

ตารางที่ 2: ภาพรวมยุทธศาสตร์ เป้าหมายยุทธศาสตร์และตัวชี้วัดของแผนปฏิบัติการฯ..... 6

ตารางที่ 3: สรุปความสอดคล้องกับแผน 3 ระดับและเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs)..... 36

ตารางที่ 4: ผลการจัดอันดับความสามารถทางการแข่งขันด้านดิจิทัลของประเทศไทย..... 40

ตารางที่ 5: ค่าเป้าหมายและตัวชี้วัดของยุทธศาสตร์ที่ 1 42

ตารางที่ 6: ค่าเป้าหมายและตัวชี้วัดของยุทธศาสตร์ที่ 2 47

ตารางที่ 7: ค่าเป้าหมายและตัวชี้วัดของยุทธศาสตร์ที่ 3 53

ตารางที่ 8: ค่าเป้าหมายและตัวชี้วัดของยุทธศาสตร์ที่ 4 57

ตารางที่ 9: ตัวอย่างเงื่อนไขการให้สนับสนุนเงินทุนในการพัฒนาธุรกิจสำหรับผู้ประกอบการ SMEs101

ตารางที่ 10: สรุปเป้าหมายและผลลัพธ์สำคัญของการดำเนินการตามแผนปฏิบัติการ
ด้านการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ข้อมูลของประเทศไทย ระยะ 5 ปี.....109

ตารางที่ 11: สรุปการดำเนินการตามแผนปฏิบัติการด้านการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ข้อมูล
ของประเทศไทย ระยะ 5 ปี.....110

ตารางที่ 12: แนวทางการติดตามและประเมินผล รายกลยุทธ์.....120

สารบัญญรูป

หน้า

รูปที่ 1:	ภาพรวม (ร่าง) กรอบยุทธศาสตร์ข้อมูลของประเทศไทย	5
รูปที่ 2:	เสาหลักการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ข้อมูล.....	5
รูปที่ 3:	แผนภาพสรุปความสอดคล้องกับแผน 3 ระดับและเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs)	15
รูปที่ 4:	ความเชื่อมโยงระหว่างหมวดหมายการพัฒนากับเป้าหมายหลัก	25
รูปที่ 5:	เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนทั้ง 17 ประการ	33
รูปที่ 6:	สรุปภาพรวม (ร่าง) แผนปฏิบัติการด้านการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ข้อมูลของประเทศไทย ระยะ 5 ปี	38
รูปที่ 7:	การจัดประเภทของอุตสาหกรรม ตามหมวดธุรกิจ	61
รูปที่ 8:	การจัดประเภทของอุตสาหกรรม ตามการจัดกลุ่มสถิติทางการ (Official Statistics: OS)	62
รูปที่ 9:	ตัวอย่างการเปิดเผยข้อมูล ในรูปแบบแดชบอร์ด (Dashboard).....	82
รูปที่ 10:	โครงการที่เป็นพื้นฐานการพัฒนา (Foundational) จำแนกตามยุทธศาสตร์และระยะเวลา ในการดำเนินงาน	106
รูปที่ 11:	โครงการที่มีผลกระทบมาก (High Impact) และโครงการที่ควรเร่งดำเนินการก่อน (Quick Win) และระยะเวลาในการดำเนินงาน.....	106
รูปที่ 12:	ภาพรวมกลไกการขับเคลื่อนแผนปฏิบัติการด้านการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ข้อมูลของประเทศไทย..	115
รูปที่ 13:	วงจรการบริหารงานคุณภาพ	118
รูปที่ 14:	การผสมผสานกลไกในหลากหลายมิติ.....	119

บทที่ 1

บทสรุปผู้บริหาร





บทที่ 1 บทสรุปผู้บริหาร

ข้อมูลเป็นปัจจัยการผลิตที่ทวีความสำคัญเพิ่มสูงขึ้นต่อการขับเคลื่อนระบบเศรษฐกิจและพัฒนาคุณภาพชีวิตความเป็นอยู่ของประชาชนในปัจจุบัน โดยข้อมูลที่มีการสร้างและเก็บบันทึกอย่างเป็นระบบสามารถถูกนำไปใช้ประมวลผลเพื่อเพิ่มศักยภาพทางการแข่งขันให้กับภาคธุรกิจ ตลอดจนเป็นฐานสำคัญสำหรับการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อสนับสนุนการตัดสินใจเชิงนโยบาย และพัฒนาการให้บริการสาธารณะ นำมาซึ่งคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้นของประชาชน

สถานการณ์ดังกล่าวส่งผลให้นานาประเทศให้ความสำคัญกับการพัฒนาทางด้านข้อมูลมากยิ่งขึ้น เช่น สหราชอาณาจักรที่มีการพัฒนา ส่งเสริม และขับเคลื่อนทางด้านข้อมูลอย่างต่อเนื่อง ส่งผลให้สหราชอาณาจักรมีระบบนิเวศทางด้านข้อมูลที่มีความทันสมัย มีศักยภาพ และมีมูลค่าของชุดข้อมูลในภาพรวมสูงที่สุดในสหภาพยุโรป และกรณีของออสเตรเลียที่มีการผลักดันด้านการจัดทำข้อมูลเปิด และการแสดงผลข้อมูลในรูปแบบแดชบอร์ดหรือรายงานสรุปข้อมูลที่ช่วยให้ผู้ใช้ข้อมูลกลุ่มที่มีทักษะทางด้านข้อมูลน้อยสามารถใช้ประโยชน์จากข้อมูลได้สูง โดยรัฐบาลออสเตรเลียคาดการณ์ว่าการดำเนินการดังกล่าวจะสร้างมูลค่าได้สูงถึงร้อยละ 2 ของผลผลิตมวลรวมภายในประเทศ (Gross Domestic Product: GDP)¹

ในส่วนของประเทศไทยได้มีการตราพระราชบัญญัติการพัฒนาดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม พ.ศ. 2560 (พ.ร.บ. การพัฒนาดิจิทัลฯ) นำมาซึ่งนโยบายและแผนระดับชาติว่าด้วยการพัฒนาดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม ซึ่งเนื้อหาบางส่วนได้กล่าวถึงการเปิดเผยข้อมูลที่เป็นประโยชน์และการใช้ประโยชน์จากข้อมูล นอกจากนี้ ยังได้มีการตราพระราชบัญญัติการบริหารงานและการให้บริการภาครัฐผ่านระบบดิจิทัล พ.ศ. 2562 (พ.ร.บ. การบริหารงานและการให้บริการภาครัฐฯ) นำมาซึ่งแผนพัฒนารัฐบาลดิจิทัล การกำหนดมาตรฐานข้อกำหนด และหลักเกณฑ์เกี่ยวกับระบบดิจิทัลภาครัฐ รวมไปถึงการจัดทำธรรมาภิบาลข้อมูลภาครัฐ

นอกจากนี้ ประเทศไทยก็มีกรอบกฎหมาย กฎ ระเบียบข้อบังคับที่เกี่ยวข้องกับข้อมูลหลายประการ เช่น

- พระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540
- พระราชบัญญัติว่าด้วยธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ พ.ศ. 2544
- พระราชบัญญัติการบริหารงานและการให้บริการภาครัฐผ่านระบบดิจิทัล พ.ศ. 2562
- พระราชบัญญัติการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. 2562
- พระราชบัญญัติการรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์ พ.ศ. 2562

¹ Australia Government, "Australian Data Strategy," accessed December 8, 2023, <https://www.finance.gov.au/sites/default/files/2022-10/australian-data-strategy>.

การดำเนินงานในระยะที่ผ่านมาของประเทศไทยนั้นมีหลายประการ เริ่มต้นตั้งแต่การประกาศใช้นโยบายและแผนระดับชาติว่าด้วยการพัฒนาดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม ระยะ 20 ปี ซึ่งมีเป้าประสงค์เพื่อให้นโยบายด้านดิจิทัลของไทยมีความต่อเนื่อง โดยได้ดำเนินการประกาศใช้ในปี 2562

ต่อมาในปี 2563 ประเทศไทยได้มีการประกาศใช้แผนพัฒนารัฐบาลดิจิทัลของประเทศไทย พ.ศ. 2563-2565 (ในปัจจุบันเป็นแผนฉบับปี พ.ศ. 2566-2570) เพื่อกำหนดทิศทางในการพัฒนารัฐบาลดิจิทัลของประเทศไทย นอกจากนี้ สำนักงานพัฒนารัฐบาลดิจิทัล (องค์การมหาชน) (สำนักงานพัฒนารัฐบาลดิจิทัลฯ) ได้มีการออกประกาศรัฐบาลดิจิทัลว่าด้วยหลักธรรมาภิบาลข้อมูลภาครัฐ และจัดทำศูนย์กลางแลกเปลี่ยนข้อมูลภาครัฐ (Government Data Exchange Platform: GDX) เพื่อสนับสนุนการเชื่อมโยงข้อมูลภาครัฐ ตลอดจนสำนักงานสถิติแห่งชาติได้มีการจัดทำระบบบัญชีข้อมูลกลางภาครัฐ (GD Catalog) อันจะทำหน้าที่เป็นเหมือนสมุดหน้าเหลืองในการรวบรวมชื่อชุดข้อมูลและคำอธิบายชุดข้อมูลของข้อมูลที่ภาครัฐถือครองอยู่ทั้งหมด เพื่อจัดระเบียบระบบนิเวศทางด้านข้อมูลของประเทศไทย ให้ข้อมูลสามารถสืบค้นได้ง่าย มีหน่วยงานเป็นเจ้าของอย่างชัดเจน

ในระยะต่อมาปี 2564 สำนักงานพัฒนารัฐบาลดิจิทัลฯ ได้มีการจัดทำแพลตฟอร์มเพื่อรวบรวมข้อมูลเปิดของภาครัฐไว้ในแหล่งเดียว หรือ ศูนย์กลางข้อมูลเปิดภาครัฐ (Government Open Data: data.go.th) ที่ช่วยให้ข้อมูลสาธารณะที่ได้รับการเปิดเผยโดยหน่วยงานนั้นถูกรวบรวมไว้ในจุดที่สามารถสืบค้นได้ง่าย เพื่อกระตุ้นการใช้ข้อมูลและช่วยเพิ่มประโยชน์สาธารณะจากการมีข้อมูล

ในระยะถัดมาปี 2566 สำนักงานพัฒนารัฐบาลดิจิทัลฯ ได้มีการประกาศชื่อชุดข้อมูลหลัก (Master Data) เพื่อให้หน่วยงานที่รับผิดชอบทำการเก็บรวบรวมและนำมาเชื่อมโยงกับหน่วยงานรัฐอื่น ๆ เพื่อพัฒนาการให้บริการภาครัฐต่อประชาชน

นอกจากนี้ สำนักงานพัฒนารัฐบาลดิจิทัลฯ ได้มีการออกมาตรฐานรัฐบาลดิจิทัลที่เกี่ยวข้องกับข้อมูลหลายประการ โดยครอบคลุมมิติทั้งในด้านการบริหารจัดการข้อมูล การเผยแพร่ข้อมูล การจัดทำคำอธิบายชุดข้อมูล (Metadata) หลักธรรมาภิบาลข้อมูล และมาตรฐานเกี่ยวกับการเชื่อมโยงข้อมูล

ดังที่กล่าวมาข้างต้น จะเห็นว่าประเทศไทยได้มีการดำเนินงานที่เกี่ยวข้องกับข้อมูลแล้วหลายประการ แต่ในปัจจุบันยังไม่มียุทธศาสตร์ในภาพรวม เพื่อแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ที่ยังคงปรากฏอยู่ โดยประเด็นปัญหาที่ส่งผลให้มีความจำเป็นต้องมียุทธศาสตร์ข้อมูลดังต่อไปนี้

(1) ปัญหาด้านการเปิดเผยข้อมูล:

(1.1) พระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540 (พ.ร.บ. ข้อมูลข่าวสารฯ) และ พ.ร.บ. การบริหารงานและการให้บริการภาครัฐฯ กำหนดให้หน่วยงานภาครัฐต้องเปิดเผยข้อมูลที่ถือครองอยู่ในรูปแบบดิจิทัลต่อสาธารณะ แต่ข้อกำหนดดังกล่าวครอบคลุมเพียงข้อมูล สัญญาสัมปทาน มติคณะรัฐมนตรี หรือกฎหมาย กฎระเบียบต่าง ๆ เท่านั้น ยังไม่ครอบคลุมข้อมูลสำคัญประการอื่น ๆ เช่น ข้อมูลสถิติ

(1.2) แม้ว่าหน่วยงานภาครัฐหลายหน่วยงานจะมีแพลตฟอร์มสำหรับเผยแพร่ข้อมูลแล้ว แต่ข้อมูลของหน่วยงานรัฐบางส่วนยังถูกเปิดเผยผ่านสารสนเทศของหน่วยงานเท่านั้น ทำให้ข้อมูลกระจุกกระจายเป็นภาระในการสืบค้น

(2) ประเด็นเรื่องแนวทางและมาตรฐานในการแลกเปลี่ยนข้อมูล: ปัจจุบันมีการกำหนดแนวทางและมาตรฐานแลกเปลี่ยนข้อมูล แต่ยังไม่มีความชัดเจนหรือบังคับหรือจูงใจ ทำให้มาตรฐานและแนวทางเหล่านี้มิได้ถูกใช้จริงมากนัก ตลอดจนมาตรฐานและแนวทางที่มีอยู่ในปัจจุบัน มีความเกี่ยวข้องกับการแข่งขัน เชื่อมโยง และแลกเปลี่ยนข้อมูลระหว่างหน่วยงานรัฐด้วยกันเท่านั้น ยังไม่ครอบคลุมถึงความร่วมมือระหว่างภาครัฐและภาคเอกชนที่มีความสำคัญในการส่งเสริมข้อมูลของประเทศไทย

(3) การร่วมมือกับภาคเอกชนในมิติเกี่ยวกับข้อมูล: ปัจจุบันประเทศไทยมีความร่วมมือกับภาครัฐและภาคเอกชนแล้วในบางส่วน เช่น แพลตฟอร์ม Health-link และ Travel-link แต่จำนวนผู้เข้าร่วมในโครงการดังกล่าวนี้ยังมีอย่างจำกัด และในการเชื่อมโยงข้อมูลยังคงมีปัญหาจากการที่มาตรฐานในการบันทึกข้อมูลของภาครัฐและภาคเอกชนมีลักษณะแตกต่างกัน

(4) การรักษาความปลอดภัยและการคุ้มครองข้อมูล: ปัจจุบันมีกฎหมาย กฎ ระเบียบ ที่เกี่ยวข้องกับประเด็นการรักษาความปลอดภัยและการคุ้มครองข้อมูลแล้วค่อนข้างครบครัน แต่ยังคงมีปัญหาที่เจ้าของข้อมูล และผู้ประมวลผลข้อมูลขาดความเข้าใจในกฎหมาย กฎ ระเบียบที่ได้มีการใช้บังคับ ดังนั้น จึงสามารถสรุปได้ว่า ประเทศไทยมีกฎหมายด้านการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลแล้ว แต่ยังคงเข้าใจยากสำหรับบุคคลทั่วไปหรือพนักงานที่ไม่ได้มีความเชี่ยวชาญเฉพาะ ดังนั้นจึงควรจัดทำเครื่องมือเพื่อสนับสนุนการปฏิบัติตามพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. 2562 (พ.ร.บ. คุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลฯ) ทั้งสำหรับประชาชนและเจ้าหน้าที่

(5) การกำหนดชุดข้อมูลที่มีคุณค่าสูง: ปัจจุบันสำนักงานพัฒนารัฐบาลดิจิทัลฯ ได้มีการกำหนดชุดข้อมูลที่มีคุณค่าสูง (High-value Datasets) ของประเทศไทยแล้ว แต่ยังมีเกณฑ์ที่กำหนดตามระยะเวลาที่เปิดเผยข้อมูล และยอดผู้เข้าชมข้อมูล มิได้คำนึงถึงมูลค่าและการนำข้อมูลไปใช้ประโยชน์ในลักษณะเดียวกันกับสหภาพยุโรป ทำให้ชุดข้อมูลสำคัญบางประการยังขาดหายไป จึงควรมีการปรับปรุงในประเด็นดังกล่าว

ดังที่กล่าวมาข้างต้น สามารถสรุปได้ว่า แม้ประเทศไทยจะมีการดำเนินการบางส่วนแล้ว แต่การพัฒนาด้านข้อมูลในปัจจุบันยังมีปัญหาและอุปสรรคบางประการดังที่กล่าวไว้ข้างต้น ด้วยเหตุนี้ (ร่าง) ยุทธศาสตร์ข้อมูลจึงมีความสำคัญในการกำหนดทิศทางการพัฒนาทางด้านข้อมูลเพื่อให้มีเป้าหมายร่วมกันระหว่างทุกภาคส่วนและมีเอกภาพในการดำเนินงาน ขยายขอบเขตการมีส่วนร่วมไปยังภาคเอกชน เพื่อยกระดับความสามารถในการแข่งขัน และส่งเสริมหลักการรัฐบาลเปิด (Open Government) โดยคำนึงถึงบทบาทหน้าที่ของหน่วยงานที่จะเข้ามามีส่วนร่วม ตลอดจน กฎระเบียบและข้อกฎหมายที่เกี่ยวข้องในการดำเนินงานด้านข้อมูล ซึ่งการดำเนินงานในด้านยุทธศาสตร์นั้นจะมีการนำเสนอแผนปฏิบัติการในระยะเวลา 5 ปี เพื่อสนับสนุนการขับเคลื่อนอย่างเป็นรูปธรรม

วิสัยทัศน์ของ (ร่าง) แผนปฏิบัติการด้านการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ข้อมูลของประเทศไทย ระยะ 5 ปี เพื่อ “ดำเนินการด้านข้อมูลเพื่อกำหนดนโยบายอย่างตรงจุด ยกกระดับการให้บริการประชาชน และเพิ่มประสิทธิภาพ พร้อมสร้างมูลค่าเพิ่มต่อสังคมและเศรษฐกิจ” ที่สอดคล้องกับเป้าหมายยุทธศาสตร์ชาติและแผนแม่บทที่เกี่ยวข้อง และแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 13 (พ.ศ. 2566 – 2570) โดยอาศัยหลักการและแนวคิด 3 ประการ ดังนี้

(1) การพัฒนาโดยยึดคนเป็นศูนย์กลาง คือ หลักการว่าด้วยการดำเนินการออกแบบระบบ จัดทำชุดข้อมูล หรือเป้าหมายในการนำข้อมูลมาใช้ประโยชน์ โดยยึดคนเป็นศูนย์กลาง ทั้งในมิติของการออกแบบระบบให้ง่ายต่อการใช้งานสำหรับผู้ให้บริการ การจัดทำชุดข้อมูลที่ตรงต่อความต้องการของผู้ใช้ข้อมูล การใช้ข้อมูลเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตความเป็นอยู่ของประชาชน ตลอดจน การมีกรอบกฎหมาย กฎ ระเบียบ และข้อบังคับที่คุ้มครองสิทธิอันพึงมีของประชาชนผู้เป็นเจ้าของข้อมูล

(2) การออกแบบระบบให้มีมาตรฐานและทำงานร่วมกับระบบอื่นได้ คือ หลักการว่าด้วยการออกแบบระบบการบันทึก จัดเก็บ และเผยแพร่ข้อมูลให้มีมาตรฐานเดียวกัน สามารถทำงานร่วมกับระบบอื่นได้ (Interoperability) ตลอดจนการจัดให้ระบบมีมาตรฐานในด้านความปลอดภัยทางไซเบอร์ และมีมาตรฐานความเป็นส่วนตัวของข้อมูล

(3) การมีธรรมาภิบาลข้อมูล คือ หลักการว่าด้วยการรอบการดำเนินงานบริหารจัดการด้านข้อมูล โดยมีการแบ่งบทบาทหน้าที่ของผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องตลอดช่วงชีวิตของข้อมูล โดยกรอบธรรมาภิบาลข้อมูลนั้นหมายรวมถึงการบริหารจัดการความปลอดภัย ได้มาตรฐานของข้อมูล ตลอดจนคุณภาพของข้อมูล

โดยที่หลักการและแนวคิด 3 ประการจะนำมาใช้เป็นเสาหลักในการขับเคลื่อนแผนปฏิบัติการด้านการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ข้อมูลของประเทศไทย โดยจะปรากฏอยู่ในยุทธศาสตร์ทุกมิติในแผนปฏิบัติการ ทุกรายการ สำหรับวัตถุประสงค์ของ (ร่าง) แผนปฏิบัติการฯ ประกอบด้วย

- (1) หน่วยงานภาครัฐมีข้อมูลที่ครบถ้วน นำมาซึ่งการตัดสินใจเชิงนโยบายที่เหมาะสม
- (2) หน่วยงานภาครัฐใช้ข้อมูลเพื่อยกระดับการให้บริการประชาชน
- (3) ข้อมูลที่มีคุณค่าได้รับการเปิดเผยเพื่อต่อยอดให้เกิดการสร้างมูลค่าเพิ่มและความสามารถในการแข่งขัน

ทั้งนี้ เป้าหมายของ (ร่าง) แผนปฏิบัติการด้านการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ข้อมูลของประเทศไทย ระยะ 5 ปี ประกอบด้วย 2 เป้าหมายหลัก คือ ความสามารถในการแข่งขันด้านดิจิทัลและอัตราการใช้ประโยชน์จากข้อมูลภาครัฐสูงขึ้น และระดับความพึงพอใจของผู้ใช้งานข้อมูลอยู่ในระดับสูง ดังนี้

ตารางที่ 1: เป้าหมายและตัวชี้วัดหลักภายใต้แผนปฏิบัติการฯ

เป้าหมายหลัก	ตัวชี้วัด	ค่าเป้าหมาย (ภายในปี 2572)
(1) ความสามารถในการแข่งขัน ด้านดิจิทัลและอัตราการใช้ประโยชน์ จากข้อมูลภาครัฐสูงขึ้น	อันดับความสามารถทางการแข่งขัน ด้านดิจิทัลของประเทศไทย	อันดับที่ 30
(2) ระดับความพึงพอใจของผู้ใช้งาน ข้อมูลอยู่ในระดับสูง	ร้อยละของความพึงพอใจของผู้ใช้งานข้อมูล	ไม่น้อยกว่า ร้อยละ 80

ซึ่งสามารถสรุปภาพรวม (ร่าง) แผนปฏิบัติการด้านการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ข้อมูลของประเทศไทย ระยะ 5 ปี ดัง รูปที่ 1

รูปที่ 1: ภาพรวม (ร่าง) กรอบยุทธศาสตร์ข้อมูลของประเทศไทย



ตารางที่ 2: ภาพรวมยุทธศาสตร์ เป้าหมายยุทธศาสตร์และตัวชี้วัดของแผนปฏิบัติการฯ

ยุทธศาสตร์	เป้าหมาย	ตัวชี้วัด	ค่าเป้าหมายรวม ในปี 2572
(1) การยกระดับ การให้บริการ ด้านข้อมูลของ ภาครัฐ	(1.1) วางแผน รวบรวม และจัดเก็บข้อมูลอย่าง คุ้มค่า (1.2) ใช้ประโยชน์ของ ข้อมูล เพื่อขับเคลื่อน การพัฒนาประเทศ	ร้อยละของหน่วยงานภาครัฐ (ระดับกระทรวง) มีการประเมิน ประโยชน์ต่อต้นทุนของชุดข้อมูลตนเองในปีนั้น ๆ	ร้อยละ 70
		ร้อยละของประเด็นการพัฒนาที่มีแผนการขับเคลื่อนทางด้าน ข้อมูลผ่านประเด็นการพัฒนาที่กำหนดทั้งหมด	ร้อยละ 70
		ร้อยละของชุดข้อมูลที่มีคุณค่าสูง (HVD) ไปใช้ประโยชน์ได้จริง	ร้อยละ 70
		สัดส่วนของจำนวนชุดข้อมูลที่เปิดเผยของหน่วยงานต่อข้อมูล ที่ถือครองทั้งหมด	ร้อยละ 100
		สัดส่วนของจำนวนชุดข้อมูลที่เปิดเผยของหน่วยงานต่อข้อมูล ที่ถือครองทั้งหมด	ร้อยละ 100
		ประกาศคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ เรื่อง ชุดข้อมูล ที่ต้องเปิดเผย	ประกาศใช้ภายในปี 2569
(2) การส่งเสริม ความร่วมมือ ทางด้านข้อมูล ระหว่างภาครัฐ และเอกชน	(2.1) ภาคเอกชนมี ส่วนร่วมในการ ขับเคลื่อนข้อมูล (2.2) มีมาตรการ สนับสนุนการแบ่งปัน ข้อมูลระหว่างภาครัฐ และภาคเอกชน	สัดส่วนชุดข้อมูลที่ได้รับจากภาคเอกชน	ร้อยละ 90
		สัดส่วนของภาคเอกชนที่เข้าร่วมเป็นภาคีด้านข้อมูล ต่อกลุ่มเป้าหมายทั้งหมด	ร้อยละ 90
		จำนวน Digital solution/ แพลตฟอร์ม/ แอปพลิเคชันที่ได้รับ การพัฒนาเพื่อรวบรวมข้อมูล แยกแยะข้อมูล หรือใช้ประโยชน์ได้ จากข้อมูลระหว่างภาครัฐและเอกชน	6 Digital solution/ แพลตฟอร์ม/ แอปพลิเคชัน
		กรอบการแบ่งปันข้อมูลกลางระหว่างภาครัฐ ภาคเอกชน	แล้วเสร็จภายใน ปี 2569
		ระบบการรับรองมาตรฐานความปลอดภัยไซเบอร์ และความปลอดภัยของข้อมูลส่วนบุคคล	แล้วเสร็จภายใน ปี 2569
(3) การพัฒนา ด้านธรรมาภิบาล ข้อมูล และการ เชื่อมโยงข้อมูล	(3.1) ข้อมูลรัฐ และเอกชนมีคุณภาพ เชื่อมโยงกันได้ อย่างมีมาตรฐาน (3.2) ข้อมูล มีความปลอดภัย และมีธรรมาภิบาล ข้อมูลที่ดี	ร้อยละของระบบปฏิบัติการของภาครัฐได้รับการประเมิน ว่ามีการปฏิบัติตามมาตรฐานรัฐบาลดิจิทัล	ร้อยละ 100
		คู่มือกรอบการดำเนินการสำหรับการประเมินธรรมาภิบาลข้อมูล ของภาคเอกชนในกรณีที่ต้องการเชื่อมฐานข้อมูลกับภาครัฐ	แล้วเสร็จภายใน ปี 2569
		แนวปฏิบัติด้านการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลในภาคการผลิตต่าง ๆ	แล้วเสร็จภายใน ปี 2570
		สัดส่วนของหน่วยงานรัฐที่มีการให้บริการระบบคลาวด์	ร้อยละ 100
		ร้อยละของการเพิ่มความสามารถของหน่วยตรวจสอบและรับรอง ภายในประเทศที่สามารถตอบสนองต่อมาตรฐานด้านความ ปลอดภัยและความมั่นคงของข้อมูล	ร้อยละ 20 ต่อปี

ยุทธศาสตร์	เป้าหมาย	ตัวชี้วัด	ค่าเป้าหมายรวม ในปี 2572
		สัดส่วนหน่วยงานรัฐมีแนวทางในการรับมือกับภัยคุกคามทางไซเบอร์ (ร้อยละ)	ร้อยละ 100
(4) การพัฒนาทักษะทางด้านข้อมูลให้กับบุคลากรในภาครัฐและเอกชน	(1) พัฒนาทักษะความเชี่ยวชาญทางด้านดิจิทัลเพื่อเพิ่มคุณค่าของการใช้ประโยชน์ของข้อมูล (2) เพิ่มบุคลากรที่มีทักษะทางด้านข้อมูล	ร้อยละของผู้ประกอบการ SMEs มีทักษะทางด้านดิจิทัลในการใช้ข้อมูล	ร้อยละ 30 ในปี 2572
		ร้อยละการเพิ่มขึ้นของบุคลากรภาครัฐที่มีความรู้ และทักษะดิจิทัลและการจัดการข้อมูล	ร้อยละ 5 ต่อปี (เริ่มในปี 2571)

นอกจากนี้ เพื่อให้การขับเคลื่อนด้านข้อมูลของประเทศไทย มีความสมบูรณ์ ครอบคลุมมิติการพัฒนาต่าง ๆ และมีการพัฒนาด้านข้อมูลที่มีความเหมาะสมกับบริบทในแต่ละมิติการพัฒนา ดังนั้น หน่วยงานผู้รับผิดชอบในแต่ละมิติการพัฒนาจึงควรจัดทำแนวทางการพัฒนาทางด้านข้อมูลในมิติการพัฒนาต่าง ๆ อันประกอบด้วย มิติภาคเกษตรและทรัพยากรธรรมชาติ มิติภาคการเงินและการคลัง มิติภาคอุตสาหกรรมและการพาณิชย์ มิติเศรษฐกิจสังคมและสวัสดิการ มิติสาธารณสุข มิติภาคคมนาคม มิติภาคการท่องเที่ยว เพื่อกำหนดเป้าหมาย ทิศทาง และแนวทางการดำเนินการที่มีความเหมาะสมกับบริบท ข้อจำกัด และความต้องการเฉพาะในแต่ละมิติการพัฒนา

บทที่ 2

กรอบแนวทางการจัดทำ ยุทธศาสตร์ข้อมูล ประเทศไทย





บทที่ 2 กรอบแนวทางการจัดทำ (ร่าง) แผนปฏิบัติการด้านการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ข้อมูลของประเทศไทย ระยะ 5 ปี

ประเทศไทยในปัจจุบันนั้น มีการดำเนินการเกี่ยวกับข้อมูลและรัฐบาลดิจิทัลมาเป็นระยะเวลาหนึ่งแล้ว ตั้งแต่ช่วง พ.ศ. 2561 ที่มีการประกาศใช้นโยบายและแผนระดับชาติว่าด้วยการพัฒนาดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ โดยมีระยะของแผนตั้งแต่ พ.ศ. 2562 ถึง 2580 โดยเป็นการดำเนินการเพื่อให้นโยบายทางด้านดิจิทัลของไทยมีความต่อเนื่อง ซึ่งแนวนโยบายดังกล่าวเป็นรากฐานสำคัญในการพัฒนาประเทศไทยสู่การเป็นประเทศที่พัฒนาด้วยระบบเทคโนโลยีดิจิทัล

ต่อมา ใน พ.ศ. 2563 ประเทศไทยมีการดำเนินการสำคัญทางด้านดิจิทัลหลายประการ ไม่ว่าจะเป็น การประกาศใช้แผนพัฒนารัฐบาลดิจิทัล เพื่อส่งเสริมให้บริการของรัฐบาลไทยอยู่ในรูปแบบออนไลน์ สามารถบริการประชาชนได้อย่างสะดวกสบายมากขึ้น ซึ่งเมื่อมีการพัฒนาระบบรัฐบาลให้เป็นรูปแบบดิจิทัลแล้ว โดยการพัฒนาเหล่านี้ส่งผลให้การให้บริการของภาครัฐมีความสะดวก รวดเร็ว ทันสมัย และมีประสิทธิภาพมากขึ้น

นอกจากนี้ การที่ภาครัฐเริ่มปรับการให้บริการส่วนใหญ่ของตนให้อยู่ในระบบดิจิทัล ส่งผลให้ข้อมูลของภาครัฐที่จากเดิมมักจะถูกเก็บในรูปแบบกระดาษถูกเก็บในรูปแบบข้อมูลที่เป็นดิจิทัล สถานการณ์ดังกล่าวส่งผลให้ภาครัฐมีข้อมูลจำนวนมากที่สามารถใช้เพื่อยกระดับการดำเนินการของรัฐ การวางแผนและการออกแบบนโยบาย ตลอดจนการส่งเสริมเศรษฐกิจผ่านการให้บริการด้านข้อมูล

จากสถานการณ์ดังกล่าว จะเห็นว่าส่วนราชการแต่ละส่วน มีการถือครองข้อมูลที่หลากหลายแตกต่างกันไปตามภารกิจหลักของแต่ละหน่วยงาน หลากหลายหน่วยงาน เช่น สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม เริ่มหันมาใช้แพลตฟอร์มต่าง ๆ ในการรับข้อมูลจากภาคประชาชน ทำให้ข้อมูลที่ผลิตในภาครัฐมีปริมาณสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญ และจากโอกาสที่เกิดจากปริมาณข้อมูลในภาครัฐที่มากขึ้นนี้ ส่งผลให้ใน พ.ศ. 2563 สำนักงานพัฒนารัฐบาลดิจิทัล มีการออกหลักธรรมาภิบาลข้อมูลภาครัฐ เพื่อเป็นแนวทางในการดำเนินงานในการดูแลคุณภาพของชุดข้อมูลและความปลอดภัยของข้อมูล ช่วยให้ส่วนราชการสามารถรับมือกับสถานการณ์การเพิ่มขึ้นของข้อมูลได้อย่างมีประสิทธิภาพ

หลังจากมีกรอบธรรมาภิบาลข้อมูลภาครัฐแล้ว แม้ว่าชุดข้อมูลที่ผลิตโดยหน่วยงานรัฐจะมีปริมาณมหาศาล แต่หากข้อมูลชุดดังกล่าวไม่ถูกใช้งาน หรือไม่ได้รับการเปิดเผยเพื่อให้เกิดการใช้ประโยชน์ ย่อมทำให้ข้อมูลดังกล่าวไม่สามารถสร้างประโยชน์ได้เต็มประสิทธิภาพ จึงเป็นที่มาของการจัดทำระบบบัญชีข้อมูลภาครัฐ (Government Data Catalog: GD Catalog) โดยสำนักงานสถิติแห่งชาติ ซึ่งการดำเนินการดังกล่าวนี้ เป็นเหมือนการจัดทำ “สมุดบัญชีหน้าเหลือง” ที่รวบรวมชื่อ และคำอธิบายชุดข้อมูล (Metadata) ของข้อมูลชุดต่าง ๆ ที่ผลิตโดยหน่วยงานภาครัฐในประเทศไทยไว้ในแหล่งเดียว สามารถสืบค้นได้ง่าย

ความพยายามในการจัดทำ GD Catalog นี้ เกิดจากความร่วมมือของหน่วยงานสำคัญ 3 หน่วยงาน ได้แก่ สำนักงานสถิติแห่งชาติ ทำหน้าที่เป็นผู้ดูแลระบบบัญชีข้อมูลภาครัฐ สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ ทำหน้าที่กำหนดตัวชี้วัดของหน่วยงานราชการ เพื่อกระตุ้นให้หน่วยงานราชการส่งข้อมูลให้กับสำนักงานสถิติแห่งชาติ และสำนักงานพัฒนารัฐบาลดิจิทัลฯ เป็นผู้ออกมาตราฐานและข้อเสนอแนะประการต่าง ๆ เช่น มาตรฐานรัฐบาลดิจิทัล (มรด.) อันเป็นมาตรฐานบังคับ หน่วยงานแต่ละหน่วยต้องปฏิบัติตามเพื่อให้เป็นไปตามมาตรฐานที่กำหนด และมาตรฐานสำนักงานพัฒนารัฐบาลดิจิทัล (มสพร.) ซึ่งเป็นแนวปฏิบัติที่ใช้ในสำนักงานพัฒนารัฐบาลดิจิทัลฯ เอง แต่เป็นแนวปฏิบัติที่สร้างประสิทธิภาพให้กับองค์กร จึงจัดทำในลักษณะข้อเสนอแนะเพื่อให้หน่วยงานที่สนใจนำไปปฏิบัติตาม

นอกจากนี้ สำนักงานพัฒนารัฐบาลดิจิทัลฯ ยังทำหน้าที่เป็นผู้รับผิดชอบแพลตฟอร์มการแลกเปลี่ยนข้อมูลภาครัฐ (Government Data Exchange Platform: GDX) ซึ่งเป็นแพลตฟอร์มที่เกิดใน พ.ศ. 2563 เช่นเดียวกัน โดยเป็นแพลตฟอร์มเพื่อให้หน่วยงานของรัฐใช้เพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูลระหว่างกัน โดยอาจเป็นการเชื่อมด้วยระบบ API แบบ end-to-end ทำให้ไม่ต้องส่งชุดข้อมูลไปมา ลดต้นทุนในการบำรุงรักษาชุดข้อมูลโดยไม่จำเป็น และช่วยรักษาระดับความลับของข้อมูล โดยที่การเชื่อมโยงข้อมูลผ่านแพลตฟอร์ม GDX ช่วยให้บริการของภาครัฐเป็นไปอย่างไร้รอยต่อ หน่วยงานแต่ละหน่วยสามารถเชื่อมฐานข้อมูลเข้าหากันได้โดยไม่ต้องขอข้อมูลกันไปมา สามารถบริการประชาชนได้อย่างมีประสิทธิภาพสูง ซึ่งจะช่วยผลักดันให้เป้าหมายการสร้างรัฐบาลดิจิทัลมีความสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น

ในระยะต่อมา หลังจากมีการจัดทำ GD Catalog โดยสำนักงานสถิติแห่งชาติ และ GDX โดยสำนักงานพัฒนารัฐบาลดิจิทัลฯ แล้ว สำนักงานพัฒนารัฐบาลดิจิทัลฯ เล็งเห็นถึงการใช้ข้อมูลให้เกิดประโยชน์สูงสุด (Value maximization) ซึ่งการใช้ข้อมูลให้เกิดประโยชน์สูงสุดนั้นจะเกิดขึ้นได้จากการที่มีการใช้ข้อมูลชุดเดิมซ้ำ ๆ จนเกิดความประหยัดต่อขนาด (Economy of scale) เนื่องจากข้อมูลจัดเป็นสินค้าที่ไม่มีความเป็นปฏิปักษ์ในการบริโภค (Non-rivalry) กล่าวคือ การบริโภคข้อมูลไม่ทำให้ข้อมูลเสื่อมสภาพ หรือเสื่อมมูลค่าลง สามารถบริโภคกี่ครั้งก็ได้

ตลอดจนข้อมูลชุดที่มีมูลค่าสูงย่อมเป็นข้อมูลที่ใช้ประโยชน์ได้มากกว่าหนึ่งอย่าง เช่น การเก็บข้อมูลการเดินทางของคน อาจมีเป้าหมายตั้งต้นเพื่อรักษาความปลอดภัย หรือติดตามพฤติกรรมของผู้ขับขี่ว่ามีการดำเนินการตามกฎหมายหรือไม่ อย่างไรก็ตาม ข้อมูลการเดินทางของคน สามารถนำมาใช้ประโยชน์ได้หลากหลายกว่าเป้าหมายตั้งต้นมาก เช่น ออกแบบสถานที่จัดงานเพื่อประชาสัมพันธ์โครงการของรัฐ หรือเอกชน เป็นต้น ข้อมูลลักษณะดังกล่าว เรียกว่าข้อมูลที่สามารถนำมาประมวลผลเพื่อตอบเป้าหมายอื่น นอกจากเป้าหมายตั้งต้นในการเก็บข้อมูล (Reusability) ทำให้ข้อมูลประเภทนี้มีความประหยัดต่อมิติในการใช้งาน (Economy of scope)

อย่างไรก็ดี ข้อมูลในประเทศไทยนั้น มีการเก็บรวบรวมอย่างกระจัดกระจาย ไม่รวมอยู่ในแหล่งเดียวกัน แม้จะมีความพยายามในการจัดทำ GD Catalog แล้ว แต่หากประชาชนหรือผู้ใช้ข้อมูลต้องการใช้ข้อมูลใด จำเป็นต้องเข้าไปดาวน์โหลด หรือเข้าใช้ในเว็บไซต์ของส่วนราชการ หรือของกระทรวงเอง ทำให้เกิดความไม่สะดวกสบายในการใช้ข้อมูล ตลอดจนการที่ข้อมูลมีคุณสมบัติทั้งในด้านการประหยัดต่อขนาด และต่อมิติที่ใช้งานนั้น ทำให้การสร้างประโยชน์สูงสุดจากข้อมูลจะเกิดจากการเปิดเผยข้อมูลให้มากที่สุดเท่าที่เป็นไปได้ จึงมีการจัดทำฐานข้อมูลเปิดภาครัฐ (Government Open Data Portal) ใน พ.ศ. 2564 โดยสำนักงานพัฒนารัฐบาลดิจิทัลฯ

ข้อมูลเปิดภาครัฐ คือ ข้อมูลของรัฐบาลที่อยู่ในเงื่อนไขที่สามารถเปิดเผยได้ ทว่าในปัจจุบันภาครัฐมีข้อมูลที่ถือครองอยู่เป็นจำนวนมาก ทั้งส่วนที่เป็นข้อมูลดิจิทัล และข้อมูลที่เกิดจากระบบการบันทึกเก่าที่มีมาแต่เดิม (Legacy data) ซึ่งข้อมูลประเภทหลังจำเป็นต้องนำเข้าสู่ระบบ ดังนั้น จึงจำเป็นต้องมีแนวปฏิบัติหรือข้อกำหนดอย่างชัดเจน ว่าข้อมูลชนิดใดบ้างที่สามารถเปิดเผยได้ และการบันทึกข้อมูลต้องจัดทำในรูปแบบใด ในส่วนนี้ สำนักงานพัฒนารัฐบาลดิจิทัลฯ เอง ก็มีการออกแนวปฏิบัติต่าง ๆ ทั้งที่เป็นมาตรฐานจำเป็นและเป็นแนวปฏิบัติที่ดี

แนวปฏิบัติประการหนึ่งที่เกี่ยวข้องกับการจัดชั้นความลับของข้อมูลภาครัฐ คือ มาตรฐานรัฐบาลดิจิทัลว่าด้วยกรอบธรรมาภิบาลข้อมูลภาครัฐ ฉบับปรับปรุง: แนวปฏิบัติ (มรด. 6:2566) ซึ่งจำแนกข้อมูลออกเป็น 5 ประเภทด้วยกัน ได้แก่ (1) ข้อมูลสาธารณะ (2) ข้อมูลส่วนบุคคล (3) ข้อมูลใช้ภายในหน่วยงาน (4) ข้อมูลความลับราชการ และ (5) ข้อมูลความมั่นคง โดยที่ข้อมูลที่จะอยู่ใน GD Catalog ส่วนมาก จะเป็นข้อมูลสาธารณะ ข้อมูลส่วนบุคคล และข้อมูลใช้ภายในหน่วยงาน ซึ่งจะมีแนวทางในการขออนุญาตเข้าใช้ข้อมูลที่แตกต่างกันไป ในขณะที่ข้อมูลกลุ่มที่เป็นความลับราชการและข้อมูลความมั่นคงนั้น หน่วยงานสามารถเลือกที่จะลงทะเบียนใน GD Catalog หรือไม่ก็ได้

นอกจากนี้ มรด. 3-1:2565 ยังมีการลงรายละเอียดเกี่ยวกับการจัดทำคำอธิบายชุดข้อมูล (Metadata) ที่มีมาตรฐานสอดคล้องกับมาตรฐานสากล โดยที่ความสำคัญของคำอธิบายชุดข้อมูลนั้น คือ การช่วยให้ผู้ใช้ข้อมูลสามารถทราบได้ว่า หากต้องการเข้าใช้ข้อมูลต้องทำเรื่องขออนุญาตเข้าใช้ข้อมูลกับหน่วยงานใด ในลักษณะอย่างไร นอกจากนี้ คำอธิบายชุดข้อมูลที่ดียังจะช่วยให้ผู้ต้องการใช้ข้อมูลสามารถรับรู้ได้ว่าชุดข้อมูลจริงมีลักษณะอย่างไร เช่น ครอบคลุมถึงพื้นที่ใดบ้าง มีการจัดเก็บในรูปแบบใด เป็นต้น ตลอดจนการเก็บรักษา คำอธิบายชุดข้อมูลมีต้นทุนที่ต่ำกว่าการเก็บรักษาชุดข้อมูลจริงให้อยู่บนระบบตลอดเวลา ส่งผลให้คำอธิบายชุดข้อมูลจะช่วยลดภาระต้นทุนให้กับหน่วยงาน ในกรณีที่เป็นชุดข้อมูลที่มีศักยภาพสูง แต่มีปริมาณการใช้น้อย เนื่องจากมีลักษณะที่เหมาะสมเฉพาะกับผู้ที่มีความเชี่ยวชาญในการใช้ข้อมูล ทำให้การเก็บชุดข้อมูลจริงของข้อมูลดังกล่าวมีภาระต้นทุนสูงและสร้างประโยชน์ได้น้อย ซึ่งในกรณีดังกล่าวการเลือกเก็บรักษาเพียงคำอธิบายชุดข้อมูลเท่านั้นจะถือเป็นทางเลือกที่เหมาะสม

ดังที่กล่าวมาข้างต้น จะเห็นว่าระบบนิเวศด้านข้อมูลของประเทศไทยค่อนข้างมีความสมบูรณ์แล้ว แต่ยังมีช่องว่างที่สามารถพัฒนาเพิ่มเติมได้บางประการ เช่น ปัญหาความเป็นไซโลของการเก็บข้อมูล เนื่องจากคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการกำหนดให้ทุกส่วนราชการต้องมีบัญชีข้อมูลของตนเอง ทำให้มีบัญชีข้อมูลในระดับกรมจำนวนมากภายในประเทศ ตลอดจนในระดับกระทรวงเองก็มีการจัดทำบัญชีข้อมูล และข้อมูลเหล่านี้บางส่วน ก็ได้ถูกลงทะเบียนในระบบบัญชีข้อมูลภาครัฐ ตลอดจนมีข้อมูลบางส่วนที่ถูกเก็บไว้ในกระทรวงเอง และการเชื่อมโยงข้อมูลยังถูกจัดทำในลักษณะบันทึกข้อตกลงร่วมกัน (Memoranda of Understanding: MoU) ทำให้ระบบนิเวศข้อมูลมีความซับซ้อน สืบค้นข้อมูลได้ยาก

จากแนวคิดที่ได้กล่าวมาข้างต้น นำมาสู่การกำหนดเสาหลักของแผนเพื่อเป็นกรอบแนวคิดที่ส่งเสริมให้สามารถนำข้อมูลที่อยู่ภายในระบบนิเวศมาใช้ให้เกิดประโยชน์สูงสุด เกิดการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ที่มีประสิทธิภาพและได้ผลลัพธ์ตามเป้าหมาย ซึ่งเสาหลักด้านข้อมูลนั้นเป็นสิ่งที่ขาดไม่ได้ในการดำเนินการด้านข้อมูลของทุกองค์กรในทุกภาคส่วน โดยหลังจากที่ศึกษาทั้งในและต่างประเทศ จึงสามารถสรุปได้ว่าการดำเนินงานด้านข้อมูลในบริบทของประเทศไทยนั้น ต้องมีการใช้เสาหลักของการขับเคลื่อนข้อมูลทั้งหมด 3 เสาหลัก ดังนี้

รูปที่ 2: เสาหลักการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ข้อมูล



(1.1) การพัฒนาโดยยึดคนเป็นศูนย์กลาง การพัฒนาด้านข้อมูล ฐานข้อมูล และเทคโนโลยีที่มีความเกี่ยวข้องกับข้อมูลนั้น จำเป็นต้องมีการพัฒนาโดยใช้คนเป็นศูนย์กลาง กล่าวคือ การดำเนินการในแต่ละยุทธศาสตร์นั้น ต้องมีการรับฟังความคิดเห็นจากประชาชน ภาคเอกชน หรือภาครัฐ ที่เป็นผู้ใช้ข้อมูล เพื่อให้ชุดข้อมูลตรงกับความต้องการของผู้ใช้มากที่สุด

นอกจากนี้ มิติการพัฒนาโดยยึดคนเป็นศูนย์กลางนั้น ยังมีความสอดคล้องในด้านโครงสร้างพื้นฐานของข้อมูลอีกด้วย กล่าวคือ การออกแบบสถาปัตยกรรมข้อมูล ต้องคำนึงถึงความสะดวกในการใช้ของผู้ใช้ข้อมูลเป็นสำคัญ ชุดข้อมูลต้องสามารถนำไปใช้งานได้จริง อยู่ในรูปแบบที่สามารถอ่านได้ โดยเครื่องจักร

(Machine readable) ตลอดจนการเผยแพร่ชุดข้อมูล ต้องมีการจัดทำในลักษณะที่ครอบคลุมกลุ่มผู้ใช้ทุกประเภท เช่น การนำเสนอข้อมูลในลักษณะที่เป็น Dashboard เพื่อตอบสนองผู้ใช้กลุ่มที่ไม่มีผู้เชี่ยวชาญ การเปิดให้เข้าถึงไฟล์ข้อมูลสำหรับผู้ใช้อินเทอร์เน็ตที่มีทักษะสูง เป็นต้น

ทั้งนี้ การพัฒนาโดยยึดคนเป็นศูนย์กลางยังรวมถึงการส่งเสริมให้ผู้ใช้ข้อมูล เจ้าของข้อมูล และประชาชนสามารถใช้สิทธิตามกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับข้อมูลได้ง่าย ผ่านการออกแบบเครื่องมือที่ทำให้ประชาชนสามารถใช้สิทธิตามกฎหมายของตนเองได้ง่าย ตลอดจนการพัฒนาโดยยึดคนเป็นศูนย์กลาง ต้องเร่งสร้างทักษะในการนำข้อมูลมาใช้ประโยชน์กับแรงงานทั้งในภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาชน เพื่อให้การเผยแพร่ข้อมูลเกิดประโยชน์สูงสุด

ประการสุดท้าย การพัฒนาโดยยึดคนเป็นศูนย์กลางนั้นคือ การพัฒนาโดยคำนึงถึงประโยชน์สูงสุดที่จะเกิดกับภาคประชาชนเป็นสำคัญ โดยเร่งสร้างความพร้อมของข้อมูลในภาคการผลิตที่มีความสำคัญกับชีวิตประชาชนก่อน อันประกอบด้วย (1) ภาคอุตสาหกรรม ที่มีความเกี่ยวข้องกับชีวิตความเป็นอยู่ ความมั่งคั่งของชาติ และการมีงานทำของประชาชน (2) ภาคการเกษตร ที่มีความเกี่ยวข้องกับความพร้อมด้านอาหาร และเศรษฐกิจฐานรากในกลุ่มเกษตรกร (3) ภาคสาธารณสุข ที่มีความสำคัญเป็นอย่างยิ่ง กับชีวิตความเป็นอยู่ และสุขภาพของประชาชน (4) ภาคคมนาคม ที่มีความเกี่ยวข้องกับการเดินทางของคนเป็นแกนกลางที่ช่วยพัฒนาระบบเศรษฐกิจ (5) ภาคการเงินและการธนาคาร ที่เกี่ยวข้องประชาชนในแง่ของตลาดเงินและตลาดทุน มีความสำคัญเกี่ยวเนื่องกับความมั่นคงทางการเงินและความมั่งคั่งทางเศรษฐกิจ (6) ภาคการท่องเที่ยว อันเป็นภาคการผลิตที่มีความสำคัญกับวิถีชีวิตและความเป็นอยู่ที่ดีของประชาชน

ดังที่กล่าวมาข้างต้น จะเห็นว่าเสาหลักด้านการยึดคนเป็นศูนย์กลาง มีความสำคัญและเป็นประเด็นที่ควรนำมาเป็นแกนกลางในการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ในทุกมิติ เพื่อให้มั่นใจว่าการดำเนินการในแต่ละขั้นตอนนั้นสร้างประโยชน์ได้ตรงตามความต้องการของผู้ใช้ข้อมูล ทั้งในภาคประชาชน ภาคเอกชน และรัฐบาล

(1.2) การออกแบบระบบให้มีมาตรฐานและทำงานร่วมกันกับระบบอื่นได้ การใช้ข้อมูลให้เกิดมูลค่าสูงสุดและปลอดภัยนั้น ต้องตั้งอยู่บนพื้นฐานของมาตรฐานข้อมูลที่ชัดเจนและสามารถใช้ร่วมกันได้ (Interoperability) เพื่อเอื้อต่อการเข้าถึง แลกเปลี่ยน ใช้งาน และการนำชุดข้อมูลกลับมาใช้ใหม่ที่ตรงต่อความต้องการ (Fit-for-purpose) โดยคำนึงถึงการวางแผนการบูรณาการในระยะยาวที่ครอบคลุมทุกภาคส่วน ทั้งในระดับภูมิภาคและนานาชาติ

เสาหลักประการที่ 2 ว่าด้วยการออกแบบระบบให้มีมาตรฐานและทำงานร่วมกันกับระบบอื่นได้ของประเทศไทยนั้น เริ่มมีการดำเนินการมาหลากหลายประการแล้ว โดยสำนักงานพัฒนารัฐบาลดิจิทัลฯ ผ่านการออกมาตราฐานบังคับคือ มาตรฐานรัฐบาลดิจิทัล (มรด.) และแนวปฏิบัติที่ดีที่ออกในรูปแบบมาตรฐานสำนักงานพัฒนารัฐบาลดิจิทัล (มสพร.) โดยการดำเนินการตามมาตรฐานเหล่านี้ จะช่วยให้ชุดข้อมูลที่เผยแพร่ ออกสู่ประชาชนมีมาตรฐานที่ดี สามารถใช้งานได้ง่าย ช่วยส่งเสริมการสร้างประโยชน์จากข้อมูลได้ ตลอดจนการออกแบบสถาปัตยกรรมข้อมูลที่เหมาะสม ก็จะช่วยให้องค์กรหน่วยงานรัฐแต่ละหน่วยงานสามารถเชื่อมโยงกันได้

แบบไร้รอยต่อ ยกระดับการบริการของภาครัฐให้ตอบสนองความต้องการของประชาชน และพัฒนาประสบการณ์ของผู้ใช้งาน (User Experience)

(1.3) การมีธรรมาภิบาลข้อมูล การบริหารจัดการและใช้งานข้อมูลทั้งในภาครัฐ เอกชน และประชาชนนั้นจำเป็นต้องมีการดำเนินการภายใต้กรอบธรรมาภิบาลข้อมูล โดยการดำเนินการตามหลักธรรมาภิบาลข้อมูลนั้น จะช่วยให้ข้อมูลที่แต่ละหน่วยงานหรือส่วนราชการถือครองอยู่ ถูกจัดระเบียบ และสร้างมาตรฐานให้มีความพร้อมใช้งานอยู่เสมอเพื่อให้ข้อมูลถูกนำไปใช้ได้เกิดประโยชน์สูงสุด ทั้งนี้ การดำเนินการตามกรอบธรรมาภิบาลข้อมูลภาครัฐ ยังเป็นการดำเนินการเพื่อกำหนดขอบเขตความรับผิดชอบและอำนาจหน้าที่ที่ชัดเจน รวมไปถึงเพื่อการส่งเสริมความโปร่งใสและสร้างความเชื่อมั่นในการใช้และแลกเปลี่ยนข้อมูลในทุกระดับและทุกภาคส่วน ส่งผลให้สามารถพัฒนาต่อยอดไปสู่การบูรณาการข้อมูลระหว่างภาครัฐและภาคเอกชน ตลอดจนขยายผลสู่การบูรณาการข้อมูลข้ามพรมแดนได้ในอนาคต

บทที่ 3

ความสอดคล้อง ของแผนในระดับต่างๆ





บทที่ 3 ความสอดคล้องของแผนในระดับต่าง ๆ

แผนปฏิบัติการด้านการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ข้อมูลของประเทศไทย ระยะ 5 ปี มีความสอดคล้องกับการดำเนินงานตามแผนและนโยบายทั้ง 3 ระดับของประเทศ ซึ่งประกอบไปด้วย แผนระดับที่ 1 แผนยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี พ.ศ. 2561-2580 ได้แก่ ยุทธศาสตร์ชาติด้านความมั่นคง ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน และด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ

สำหรับแผนระดับที่ 2 นั้นได้มีดำเนินงานที่สอดคล้องกับแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติใน 5 ประเด็นจากทั้งหมด 23 ประเด็น ประกอบด้วย (1) ประเด็นด้านความมั่นคง (2) ประเด็นด้านอุตสาหกรรมและบริการแห่งอนาคต (3) ประเด็นด้านโครงสร้างพื้นฐาน ระบบโลจิสติกส์ และดิจิทัล (4) ประเด็นด้านผู้ประกอบการและวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมยุคใหม่ และ (5) ประเด็นด้านการบริการประชาชนและประสิทธิภาพภาครัฐ และสำหรับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 13 นั้น แผนปฏิบัติการด้านการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ข้อมูลของประเทศไทย ระยะ 5 ปี ได้สอดคล้องกับหมุดหมายการพัฒนา 3 หมุดหมาย ประกอบด้วย (1) หมุดหมายที่ 6 ไทยเป็นศูนย์กลางอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะและอุตสาหกรรม ดิจิทัลของอาเซียน (2) หมุดหมายที่ 7 ไทยมีวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่เข้มแข็ง มีศักยภาพสูง และสามารถแข่งขันได้ และ (3) หมุดหมายที่ 13 ไทยมีภาครัฐที่ทันสมัย มีประสิทธิภาพและตอบโจทย์ประชาชน นอกจากนี้ ยังเชื่อมโยงกับนโยบายและแผนระดับชาติว่าด้วยความมั่นคงแห่งชาติ พ.ศ. 2566-2570 ในประเด็นการเสริมสร้างความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์

นอกจากนี้ แผนปฏิบัติการด้านการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ข้อมูลของประเทศไทย ระยะ 5 ปี ยังมีแนวทางการดำเนินการที่สอดคล้องกับแผนในระดับที่ 3 อาทิ นโยบายและแผนระดับชาติว่าด้วยการพัฒนาดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม (พ.ศ. 2561-2580) แผนพัฒนารัฐบาลดิจิทัลของประเทศไทย พ.ศ. 2566-2570 แผนปฏิบัติราชการระยะ 5 ปี พ.ศ. 2566 – 2570 สำนักงานคณะกรรมการดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และแผนปฏิบัติการด้านปัญญาประดิษฐ์แห่งชาติเพื่อการพัฒนาประเทศไทย พ.ศ. 2565-2570 ตลอดจนเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) แห่งสหประชาชาติ ซึ่งในแผนนี้ครอบคลุม 3 เป้าหมายหลัก ได้แก่ เป้าหมายที่ 8 ส่งเสริมการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจที่ต่อเนื่อง ครอบคลุม และยั่งยืน การจ้างงานเต็มที่และ มีผลิตภาพ และการมีงานที่มีคุณค่าสำหรับทุกคน เป้าหมายที่ 9 สร้างโครงสร้างพื้นฐานที่มีความยืดหยุ่นต่อการเปลี่ยนแปลง ส่งเสริมการพัฒนาอุตสาหกรรม ที่ครอบคลุมและยั่งยืน และส่งเสริมนวัตกรรม และเป้าหมายที่ 11 ทำให้เมืองและการตั้งถิ่นฐานของมนุษย์ มีความครอบคลุม ปลอดภัย ยืดหยุ่นต่อการเปลี่ยนแปลง และยั่งยืน ดังรูปที่ 3 โดยมีรายละเอียดดังนี้

รูปที่ 3: แผนภาพสรุปความสอดคล้องกับแผน 3 ระดับและเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs)

แผนระดับที่ 1	ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี พ.ศ. 2561-2580	ยุทธศาสตร์ชาติด้านความมั่นคง ป้องกันและแก้ไขปัญหามีผลกระทบต่อความมั่นคง	ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน <ul style="list-style-type: none"> อุตสาหกรรมและบริการแห่งอนาคต พัฒนาเศรษฐกิจกับพื้นฐานผู้ประกอบการยุคใหม่ 			การปรับลดและพัฒนากระบวนการบริหารจัดการภาครัฐ <ul style="list-style-type: none"> ภาครัฐที่ดีประชาชนเป็นศูนย์กลาง ภาครัฐมีความทันสมัย บุคลากรภาครัฐเป็นคนดีและคน ยึดหลักคุณธรรม จริยธรรม มีจิตสำนึก มีความสามารถสูง มุ่งมั่น และเป็นมืออาชีพ กฎหมายมีความสอดคล้องเหมาะสมกับบริบทต่าง ๆ และมีเจ้าหน้าที่ที่เป็น
แผนระดับที่ 2	แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ (พ.ศ. 2566 - 2580)	ด้านความมั่นคง การป้องกันและแก้ไขปัญหามีผลกระทบต่อความมั่นคง	อุตสาหกรรมและบริการแห่งอนาคต แฉ่ย่อย อุตสาหกรรมและบริการดิจิทัล ข้อมูล และปัญญาประดิษฐ์	โครงสร้างพื้นฐานระบบดิจิทัลและดิจิทัล แฉ่ย่อย โครงสร้างพื้นฐานด้านดิจิทัล	ผู้ประกอบการและวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมยุคใหม่ แฉ่ย่อยการสร้างระบบนิเวศที่เอื้อต่อการดำเนินธุรกิจ ผู้ประกอบการและวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมยุคใหม่	การบริหารประชาชนและประสิทธิภาพภาครัฐ แฉ่ย่อยการพัฒนาบรรณารักษ์ หอสมุดภาครัฐ และพัฒนาบุคลากรภาครัฐ และพัฒนาศูนย์การเรียนรู้
	แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 13 (พ.ศ. 2566-2570)		ไทยเป็นศูนย์กลางอุตสาหกรรม อีเล็คตรอนิกส์อัจฉริยะและอุตสาหกรรมดิจิทัลของอาเซียน		ไทยมีวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่เข้มแข็ง มีศักยภาพสูง และสามารถแข่งขันได้	ไทยมีภาครัฐที่ทันสมัย มีประสิทธิภาพ และตอบสนองประชาชน
	นโยบายและแผนระดับชาติว่าด้วยความมั่นคงแห่งชาติ (พ.ศ. 2566-2570)	เสริมสร้างความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์ (ไทยมีความพร้อมต่อการป้องกันรับมือความเสี่ยงภัยคุกคามทางไซเบอร์อย่างมีประสิทธิภาพ)				
แผนระดับที่ 3	นโยบายและแผนระดับชาติว่าด้วยการพัฒนาดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม (พ.ศ. 2561 - 2580)		ยุทธศาสตร์ที่ 2 ขับเคลื่อนเศรษฐกิจด้วยเทคโนโลยีดิจิทัล ขีดความสามารถในการแข่งขันของผู้ประกอบการไทยเพิ่มขึ้นจากการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล		ยุทธศาสตร์ที่ 4 ปรับเปลี่ยนภาครัฐสู่เป็นรัฐบาลดิจิทัล บริหารภาครัฐตอบสนองประชาชน ผู้ประกอบการทุกภาคส่วนได้อย่างสะดวก รวดเร็ว และแม่นยำ และประชาชนเข้าถึงข้อมูลภาครัฐได้สะดวกและเหมาะสม	
	แผนพัฒนาดิจิทัลของประเทศไทย พ.ศ. 2566-2570		ยุทธศาสตร์ที่ 1 ยกระดับการเปลี่ยนผ่านดิจิทัลภาครัฐ เพื่อการบริหารงานที่ชัดเจน คล่องตัว และขยายขีดความสามารถระดับท้องถิ่น (จัดทำข้อมูลตามกรอบธรรมาภิบาลข้อมูลภาครัฐ จัดทำข้อมูลตามกรอบธรรมาภิบาลข้อมูลภาครัฐ มีกระบวนการทำงานที่เป็นดิจิทัลอย่างเต็มรูปแบบ มีชุดเทคโนโลยีและบริการกลางที่มีมาตรฐานสำหรับการให้บริการของรัฐ และบุคลากรรัฐได้รับการอบรมและมีทักษะด้านดิจิทัลอย่างทั่วถึงและต่อเนื่อง)		ยุทธศาสตร์ที่ 5 พัฒนาทักษะคนให้พร้อมเข้าสู่ยุคเศรษฐกิจและสังคมดิจิทัล บุคลากรในวิชาชีพด้านดิจิทัลมีคุณภาพและปริมาณเพียงพอ	
	แผนปฏิบัติการด้านปัญญาประดิษฐ์แห่งชาติ เพื่อการพัฒนาประเทศไทย พ.ศ. 2565-2570		ยุทธศาสตร์ที่ 3 สร้างมูลค่าเพิ่มอำนาจความสอดคล้องแก่ภาคธุรกิจ ผู้ประกอบการได้รับความสะดวกรวดเร็วในการใช้บริการดิจิทัลของภาครัฐ	ยุทธศาสตร์ที่ 4 ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชน และเปิดเผยข้อมูลเปิดภาครัฐ (ทุกภาคส่วนมีส่วนร่วมในการดำเนินงานภาครัฐ ที่มีความโปร่งใส ตรวจสอบได้ผ่านช่องทางที่หลากหลายการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารโดยประชาชนไม่ต้องร้องขอ ประชาชนสามารถนำไปใช้ประโยชน์และมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็น)		
	แผนปฏิบัติการด้านปัญญาประดิษฐ์แห่งชาติ เพื่อการพัฒนาประเทศไทย พ.ศ. 2565-2570		ยุทธศาสตร์ที่ 2 การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบสนับสนุนด้านปัญญาประดิษฐ์ เพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืน เพื่อให้เกิดแพลตฟอร์มกลางระดับประเทศแบบบูรณาการ สำหรับรองรับการพัฒนาและการให้บริการด้านปัญญาประดิษฐ์และข้อมูล		ยุทธศาสตร์ที่ 3 การพัฒนาทักษะและองค์ความรู้การเตรียมความพร้อมด้านปัญญาประดิษฐ์ของภาคส่วนชีวิต เพื่อพัฒนาบุคลากรและพัฒนาการศึกษาด้านปัญญาประดิษฐ์ที่มีคุณภาพ และเพื่อพัฒนาทักษะแรงงานที่อยู่ในภาคอุตสาหกรรม	
เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) แห่งสหประชาชาติ			เป้าหมายที่ 9 : สร้างโครงสร้างพื้นฐานที่มีความยืดหยุ่นต่อการเปลี่ยนแปลง ส่งเสริมการพัฒนาอุตสาหกรรม ที่ครอบคลุมและยั่งยืน และส่งเสริมนวัตกรรม		เป้าหมายที่ 8 : ส่งเสริมเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจที่ต่อเนื่อง ครอบคลุม และยั่งยืน การจ้างงานเต็มที่และมีผลิตภาพ และการมีงานที่มีคุณค่าสำหรับทุกคน	
[ร่าง] ยุทธศาสตร์ข้อมูลของประเทศไทย		ยุทธศาสตร์ที่ 3 การพัฒนาระบบนิเวศข้อมูล และการเชื่อมโยงข้อมูล	ยุทธศาสตร์ที่ 1 การยกระดับการให้บริการด้านข้อมูลของภาครัฐ	ยุทธศาสตร์ที่ 2 การส่งเสริมความร่วมมือทางด้านข้อมูลระหว่างภาครัฐและเอกชน	ยุทธศาสตร์ที่ 4 การพัฒนาทักษะทางด้านข้อมูลให้กับบุคลากรในภาครัฐและเอกชน	

3.1 ความสอดคล้องและเชื่อมโยงกับแผนระดับที่ 1 (ยุทธศาสตร์ชาติ)

แผนปฏิบัติการด้านการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ข้อมูลของประเทศไทย ระยะ 5 ปี สอดคล้องและสนับสนุน 3 ยุทธศาสตร์ชาติ ได้แก่ ยุทธศาสตร์ชาติด้านความมั่นคง ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน และด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ

(1) ยุทธศาสตร์ชาติด้านความมั่นคง

เป้าหมาย: ระบบฐานข้อมูลขนาดใหญ่ที่มีความพร้อมสามารถรับมือกับภัยคุกคามและภัยพิบัติได้ทุกรูปแบบและทุกระดับความรุนแรง ควบคู่ไปกับการป้องกันและแก้ไขปัญหาด้านความมั่นคงที่มีอยู่ในปัจจุบันและที่อาจจะเกิดขึ้นในอนาคต ใช้กลไกการแก้ไขปัญหาแบบบูรณาการทั้งกับส่วนราชการ ภาคเอกชน ประชาสังคม และองค์กรที่ไม่ใช่รัฐ รวมถึงประเทศเพื่อนบ้านและมิตรประเทศทั่วโลกบนพื้นฐานของหลักธรรมาภิบาล

ประเด็นยุทธศาสตร์

- ป้องกันและแก้ไขปัญหาที่มีผลกระทบต่อความมั่นคง

การบรรลุเป้าหมายตามยุทธศาสตร์ชาติ

ประเด็นที่ 2 ป้องกันและแก้ไขปัญหาที่มีผลกระทบต่อความมั่นคง เป็นการดำเนินการโดยการแก้ไขปัญหาความมั่นคงทางไซเบอร์ การติดตาม ฝ้าระวัง ป้องกัน และแก้ไขปัญหาที่อาจอุบัติขึ้นใหม่ ซึ่งแผนปฏิบัติการด้านการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ข้อมูลของประเทศไทย ระยะ 5 ปี สามารถมีส่วนร่วมจากการกำหนดให้หน่วยงานรัฐที่เกี่ยวข้องมีแนวทางการรับมือกับภัยคุกคามทางไซเบอร์ ตลอดจนยกระดับการตรวจสอบรับรองด้านความปลอดภัยและความมั่นคงของข้อมูล

(2) ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน

เป้าหมาย: ประเทศไทยมีขีดความสามารถในการแข่งขันสูงขึ้น โดยมีเป้าหมายการพัฒนาที่มุ่งเน้นการยกระดับศักยภาพของประเทศในหลากหลายมิติ โดยเฉพาะ “การปรับปัจจุบัน” เพื่อปูทางสู่อนาคตผ่านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานของประเทศในมิติต่าง ๆ ทั้งโครงข่ายระบบคมนาคมและขนส่ง โครงสร้างพื้นฐานวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และดิจิทัล และการปรับสภาพแวดล้อม ให้เอื้อต่อการพัฒนาอุตสาหกรรมและบริการอนาคต ตลอดจน “การสร้างคุณค่าใหม่ในอนาคต” ด้วยการเพิ่มศักยภาพของผู้ประกอบการพัฒนาคนรุ่นใหม่ รวมถึงปรับรูปแบบธุรกิจ เพื่อตอบสนองต่อความต้องการของตลาดผสมผสานกับยุทธศาสตร์ ที่รองรับอนาคต บนพื้นฐานของการต่อยอดอดีตและปรับปัจจุบัน พร้อมทั้งการส่งเสริมและสนับสนุนจากภาครัฐให้ประเทศไทยสามารถสร้างฐานรายได้และการจ้างงานใหม่ ขยายโอกาสทางการค้าและการลงทุนในเวทีโลกควบคู่ไปกับการยกระดับรายได้และการกินดีอยู่ดี รวมถึงการเพิ่มขึ้นของคนชั้นกลางและลดความเหลื่อมล้ำของคนในประเทศได้ในคราวเดียวกัน

ประเด็นยุทธศาสตร์

- อุตสาหกรรมและบริการแห่งอนาคต
- พัฒนาเศรษฐกิจบนพื้นฐานผู้ประกอบการยุคใหม่

การบรรลุเป้าหมายตามยุทธศาสตร์ชาติ

ประเด็นที่ 2 อุตสาหกรรมและบริการแห่งอนาคต เป็นการดำเนินการโดยสร้างอุตสาหกรรมและบริการแห่งอนาคตที่ขับเคลื่อนประเทศไทยไปสู่ประเทศที่พัฒนาแล้วด้วยนวัตกรรมและเทคโนโลยีแห่งอนาคต ซึ่งแผนปฏิบัติการด้านการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ข้อมูลของประเทศไทย ระยะ 5 ปี สามารถมีส่วนร่วมในการพัฒนาอุตสาหกรรมและบริการดิจิทัล ข้อมูล และปัญญาประดิษฐ์ โดยเฉพาะในด้านข้อมูล ผ่านการพัฒนากระบวนการของข้อมูล ซึ่งประกอบไปด้วย (1) การจัดเก็บข้อมูล (Collect) ทั้งในด้านของการวางแผน การกำหนด และการจัดเก็บข้อมูล (2) การเก็บรักษาข้อมูล (Store) อาทิ การพัฒนาด้านความมั่นคงปลอดภัยทางไซเบอร์ (3) การเปิดเผยและแบ่งปันข้อมูล (Share) โดยครอบคลุมถึงแนวทางการเปิดเผยข้อมูลตามกฎหมาย การพัฒนาแพลตฟอร์มข้อมูลกลางเพื่อเป็นแหล่งเชื่อมโยงข้อมูลระหว่างรัฐและเอกชน และ (4) การใช้งานข้อมูล (Use) เพื่อที่จะสามารถก่อให้เกิดการนำข้อมูลเปิดไปต่อยอดการสร้างมูลค่าเพิ่มทางธุรกิจ ส่งเสริมและสนับสนุนการขับเคลื่อนนวัตกรรมจากข้อมูลมากขึ้น ตลอดจนเพิ่มศักยภาพในการแข่งขันของประเทศ ปรับปรุงประสิทธิภาพทางธุรกิจและการลดต้นทุนการผลิตในภาพรวมได้

ประเด็นที่ 5 พัฒนาเศรษฐกิจบนพื้นฐานผู้ประกอบการยุคใหม่ โดยมุ่งเน้นการสร้างและพัฒนาผู้ประกอบการยุคใหม่ที่มีทักษะและจิตวิญญาณของการเป็นผู้ประกอบการที่มีความสามารถในการแข่งขันและมีอัตลักษณ์ชัดเจน ซึ่งแผนปฏิบัติการด้านการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ข้อมูลของประเทศไทย ระยะ 5 ปีนี้สามารถร่วมสร้างผู้ประกอบการอัจฉริยะ สร้างโอกาสในการเข้าถึงข้อมูล และปรับบทบาทและโอกาสการเข้าถึงบริการทางด้านข้อมูลของภาครัฐ โดยมุ่งเน้นไปที่การพัฒนาผู้ประกอบการขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) ให้มีทักษะความเชี่ยวชาญทางด้านดิจิทัล ตลอดจนการพัฒนาบริการข้อมูลของภาครัฐให้มีความครบถ้วน สมบูรณ์ และสามารถนำไปใช้งานได้จริง เพื่อเพิ่มคุณค่าของการใช้ประโยชน์ของข้อมูล

(3) ยุทธศาสตร์ชาติด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ

เป้าหมาย: มีเป้าหมายการพัฒนาที่สำคัญเพื่อปรับเปลี่ยนภาครัฐที่ยึดหลัก “ภาครัฐของประชาชนเพื่อประชาชนและประโยชน์ส่วนรวม” โดยเฉพาะอย่างยิ่งการนำนวัตกรรม เทคโนโลยีข้อมูลขนาดใหญ่ ระบบการทำงานที่เป็นดิจิทัลเข้ามาประยุกต์ใช้อย่างคุ้มค่าและปฏิบัติงานเทียบได้กับมาตรฐานสากล รวมทั้งมีลักษณะเปิดกว้าง เชื่อมโยงถึงกันและเปิดโอกาสให้ทุกภาคส่วนเข้ามามีส่วนร่วมเพื่อตอบสนองความต้องการของประชาชนได้อย่างสะดวก รวดเร็ว และโปร่งใส

ประเด็นยุทธศาสตร์

- ภาครัฐที่ยึดประชาชนเป็นศูนย์กลาง ตอบสนองความต้องการ และให้บริการอย่างสะดวกรวดเร็ว โปร่งใส
- ภาครัฐมีความทันสมัย
- บุคลากรภาครัฐเป็นคนดีและเก่ง ยึดหลักคุณธรรม จริยธรรม มีจิตสำนึก มีความสามารถสูง มุ่งมั่น และเป็นมืออาชีพ
- กฎหมายมีความสอดคล้องเหมาะสมกับบริบทต่าง ๆ และมีเท่าที่จำเป็น

การบรรลุเป้าหมายตามยุทธศาสตร์ชาติ

ประเด็นที่ 1 ภาครัฐที่ยึดประชาชนเป็นศูนย์กลาง ตอบสนองความต้องการ และให้บริการอย่างสะดวกรวดเร็ว โปร่งใส ที่มุ่งเน้นการให้บริการสาธารณะของภาครัฐที่ได้มาตรฐานสากลและเป็นระดับแนวหน้าของภูมิภาค ประกอบกับภาครัฐมีความเชื่อมโยงในการให้บริการสาธารณะต่าง ๆ ผ่านการนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาประยุกต์ใช้ ซึ่งในส่วนนี้แผนปฏิบัติการด้านการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ข้อมูลของประเทศไทย ระยะ 5 ปี มุ่งเน้นการพัฒนาชุดข้อมูลที่มีคุณค่าสูงที่มีความสำคัญกับเศรษฐกิจ สังคม และสวัสดิการ โดยเฉพาะด้านสาธารณสุข คมนาคม การเกษตรและทรัพยากรธรรมชาติ การเงินการคลัง การท่องเที่ยว อุตสาหกรรมและการพาณิชย์ เพื่อนำข้อมูลที่มีคุณค่าสูงนี้มาใช้เป็นเครื่องมือในการวิเคราะห์เพื่อวางแผนเชิงนโยบายของรัฐและการพัฒนาการให้บริการสาธารณะได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น

ประเด็นที่ 4 ภาครัฐมีความทันสมัย โดยสามารถทันการเปลี่ยนแปลง และมีขีดสมรรถนะสูง สามารถปฏิบัติงานอย่างมีประสิทธิภาพ มีความคุ้มค่า เทียบได้กับมาตรฐานสากล สามารถรองรับกับสภาพแวดล้อมในการปฏิบัติงานที่มีความหลากหลายซับซ้อนมากขึ้นและทันการเปลี่ยนแปลงในอนาคต โดยแผนปฏิบัติการด้านการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ข้อมูลของประเทศไทย ระยะ 5 ปี มีส่วนช่วยในการพัฒนาและปรับระบบวิธีการปฏิบัติราชการให้ทันสมัยผ่านการใช้ข้อมูลขนาดใหญ่ ทั้งข้อมูลระหว่างรัฐ และข้อมูลระหว่างรัฐและเอกชน มาใช้ในการกำหนดนโยบายและการบริหารจัดการของภาครัฐที่ตั้งอยู่บนข้อมูลและหลักฐานเชิงประจักษ์

ประเด็นที่ 5 บุคลากรภาครัฐเป็นคนดีและเก่ง ยึดหลักคุณธรรม จริยธรรม มีจิตสำนึก มีความสามารถสูง มุ่งมั่น และเป็นมืออาชีพ โดยภาครัฐมีกำลังคนที่เหมาะสมทั้งปริมาณและคุณภาพ มีระบบบริหารจัดการและพัฒนาบุคลากรให้สามารถสนองความต้องการในการปฏิบัติงาน มีความก้าวหน้าในอาชีพ สามารถจูงใจให้คนดีคนเก่งทำงานในภาครัฐ มีระบบการพัฒนา ขีดความสามารถบุคลากรภาครัฐให้มีสมรรถนะใหม่ ๆ สามารถรองรับการเปลี่ยนแปลงบริบทการพัฒนา ซึ่งในส่วนนี้แผนปฏิบัติการด้านการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ข้อมูลของประเทศไทย ระยะ 5 ปี มีส่วนในการปรับปรุงเปลี่ยนแปลงกลไกการวางแผนกำลังคน การสรรหาและการคัดเลือกบุคลากรของรัฐ โดยมุ่งเน้นการเปิดตำแหน่งเฉพาะทางด้านข้อมูล

และการปรับเปลี่ยนการรับสมัครของหน่วยงานรัฐให้มีเงื่อนไขเกี่ยวกับทักษะทางด้านดิจิทัลและข้อมูลขั้นพื้นฐาน เพื่อเพิ่มบุคลากรที่มีทักษะทางด้านข้อมูล

ประเด็นที่ 7 กฎหมายมีความสอดคล้องเหมาะสมกับบริบทต่าง ๆ และมีเท่าที่จำเป็น โดยมุ่งใช้กฎหมายเป็นเครื่องมือในการสนับสนุนการพัฒนา การเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ การแก้ไขปัญหาและอุปสรรคที่นำไปสู่ความเหลื่อมล้ำด้านต่าง ๆ เอื้อต่อการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ชาติ ซึ่งแผนปฏิบัติการด้านการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ข้อมูลของประเทศไทย ระยะ 5 ปี มีส่วนสำหรับการสร้าง การรับรู้และความเข้าใจในข้อมูลกฎหมาย และบังคับใช้กฎหมายอย่างมีประสิทธิภาพเท่าเทียม โดยเฉพาะในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับข้อมูลส่วนบุคคล มาตรฐานรัฐบาลดิจิทัล และความปลอดภัยทางไซเบอร์

3.2 ความสอดคล้องและเชื่อมโยงกับแผนระดับที่ 2 (เฉพาะที่เกี่ยวข้อง)

3.2.1 แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ

แผนปฏิบัติการด้านการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ข้อมูลของประเทศไทย ระยะ 5 ปี มีความเชื่อมโยงกับแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ 5 ประเด็น จากทั้งหมด 23 ประเด็น ดังนี้

(1) ประเด็นหลัก: ประเด็นที่ 1 ความมั่นคง

เป้าหมายระดับประเด็นของแผนแม่บทฯ: ประเทศชาติมีความมั่นคงในทุกมิติและทุกระดับเพิ่มขึ้น ปัญหาความมั่นคงได้รับการแก้ไขจนไม่ส่งผลกระทบต่อการบริหารและพัฒนาประเทศ

แผนย่อยการป้องกันและแก้ไขปัญหาที่มีผลกระทบต่อความมั่นคง

มีเป้าหมายแก้ไขปัญหาความมั่นคงที่มีอยู่ในปัจจุบัน เช่น ปัญหาความมั่นคงทางไซเบอร์

แนวทางการพัฒนา: ป้องกันและแก้ไขปัญหาความมั่นคงทางไซเบอร์ มุ่งเน้นการวางกลยุทธ์/ยุทธวิธี ในการแก้ไขปัญหาด้านความมั่นคงทางไซเบอร์ ให้ครอบคลุมสภาพปัญหาของภัยคุกคามทางไซเบอร์ รวมทั้งอาจส่งผลกระทบต่อความมั่นคง โดยมีแนวคิดในการดำเนินการแก้ไขปัญหาที่สำคัญประกอบด้วย (1) กำหนดแนวความคิด มาตรการ มาตรฐาน ระบบบริหารจัดการในการป้องกันและแก้ไขปัญหาความมั่นคงทางไซเบอร์ในภาพรวม (2) จัดองค์กร โครงสร้าง อำนาจหน้าที่ ขีดความสามารถในการป้องกันและแก้ไขปัญหาความมั่นคงทางไซเบอร์ (3) กำหนดระบบบริหารจัดการในแต่ละระดับให้ชัดเจน เป็นต้น

เป้าหมายของแผนย่อย: ปัญหาความมั่นคงที่มีอยู่ในปัจจุบัน (เช่น ปัญหายาเสพติด ความมั่นคงทางไซเบอร์ การค้ามนุษย์ ฯลฯ) ได้รับการแก้ไขจนไม่ส่งผลกระทบต่อการบริหารและพัฒนาประเทศ

การบรรลุเป้าหมายตามแผนย่อยของแผนแม่บทฯ: แผนปฏิบัติการด้านการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ข้อมูลของประเทศไทย ระยะ 5 ปี สามารถในการพัฒนาด้านธรรมาภิบาลและการเชื่อมโยงข้อมูล โดยผลักดันให้ข้อมูลมีความปลอดภัยมากขึ้นผ่านการส่งเสริมการใช้คลาวด์ที่ได้รับการบริหารจัดการที่ปลอดภัย ตามมาตรฐาน การกำหนดให้หน่วยงานรัฐที่เกี่ยวข้องมีแนวทางการรับมือกับภัยคุกคามทางไซเบอร์ ตลอดจนยกระดับการตรวจสอบรับรองด้านความปลอดภัยและความมั่นคงของข้อมูล

(2) ประเด็นหลัก: ประเด็นที่ 4 อุตสาหกรรมและบริการแห่งอนาคต

เป้าหมายระดับประเด็นของแผนแม่บทฯ: (1) การขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ ในภาคอุตสาหกรรมและภาคบริการ และ (2) ผลผลิตภาพการผลิตของภาคอุตสาหกรรมและภาคบริการเพิ่มขึ้น

แผนย่อยอุตสาหกรรมและบริการดิจิทัล ข้อมูล และปัญญาประดิษฐ์

มีเป้าหมายเพื่อให้อุตสาหกรรมและบริการเทคโนโลยีดิจิทัล ข้อมูล และปัญญาประดิษฐ์ มีการขยายตัวเพิ่มขึ้น รวมทั้งความสามารถในการพัฒนาด้านเศรษฐกิจดิจิทัลของไทยดีขึ้น โดยให้ความสำคัญกับการส่งเสริมให้มีการวิจัยพัฒนาและสร้างนวัตกรรมทางอุตสาหกรรมและบริการดิจิทัล ข้อมูล และปัญญาประดิษฐ์ เพื่อเพิ่มศักยภาพและความสามารถในการแข่งขันของภาคเกษตร ภาคอุตสาหกรรม และภาคบริการ

แนวทางการพัฒนา: ผลิตและพัฒนาบุคลากรทั้งทางด้านผู้ใช้ ผู้ผลิต และผู้ให้บริการ ในภาคส่วนต่าง ๆ ให้มีทักษะและความเชี่ยวชาญในด้านเทคโนโลยีดิจิทัล ข้อมูล และปัญญาประดิษฐ์ อีกทั้งการสร้างความรู้และสนับสนุนการลงทุนด้านเทคโนโลยีดิจิทัล ข้อมูล และปัญญาประดิษฐ์ เพื่อเป็นการยกระดับความสามารถในการแข่งขันของผู้ประกอบการและเป็นการสร้างตลาดของอุตสาหกรรมและบริการดิจิทัล ข้อมูล และปัญญาประดิษฐ์

เป้าหมายของแผนย่อย: อุตสาหกรรมและบริการเทคโนโลยี ดิจิทัล ข้อมูล และปัญญาประดิษฐ์มีการขยายตัวเพิ่มขึ้น และความสามารถในการพัฒนาด้านเศรษฐกิจดิจิทัลของไทยดีขึ้น

การบรรลุเป้าหมายตามแผนย่อยของแผนแม่บทฯ: แผนปฏิบัติการด้านการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ข้อมูลของประเทศไทย ระยะ 5 ปี สามารถส่งเสริมการพัฒนาอุตสาหกรรมและบริการดิจิทัล ข้อมูล และปัญญาประดิษฐ์ ผ่านการส่งเสริมและพัฒนาระบบนิเวศของข้อมูล โดยเฉพาะในด้านการจัดเก็บข้อมูลและเปิดเผยข้อมูลเพื่อใช้ประโยชน์ในการขับเคลื่อนการพัฒนาทั้งของภาครัฐและเอกชน ตลอดจนส่งเสริมความร่วมมือกับภาคเอกชนในการแบ่งปันข้อมูลร่วมกันระหว่างรัฐและเอกชนผ่านการมาตรการมอสิทธิประโยชน์แก่ภาคเอกชน หรือ ภาคประชาชน ที่ทำการเปิดเผยหรือแบ่งปันข้อมูล เพื่อให้ภาครัฐสามารถนำไปสร้างประโยชน์สาธารณะต่อได้ พร้อมทั้งการพัฒนาด้านธรรมาภิบาลข้อมูลและการเชื่อมโยงข้อมูล การพัฒนาทักษะทางด้านข้อมูลให้กับบุคลากรในภาครัฐและเอกชนเพื่อสนับสนุนให้เกิดทักษะความเชี่ยวชาญทางด้านข้อมูล

(3) ประเด็นหลัก: ประเด็นที่ 7 โครงสร้างพื้นฐาน ระบบโลจิสติกส์ และดิจิทัล

เป้าหมายระดับประเด็นของแผนแม่บทฯ: ความสามารถในการแข่งขันด้านโครงสร้างพื้นฐานของประเทศดีขึ้น

แผนย่อยโครงสร้างพื้นฐานด้านดิจิทัล

มีเป้าหมายเพื่อให้ประชาชนมีความสามารถในการเข้าถึงอินเทอร์เน็ตมากขึ้น ผ่านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านดิจิทัลของประเทศ ซึ่งประกอบด้วยเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร การแพร่ภาพกระจายเสียง พื้นที่ทดลองทดสอบรองรับการพัฒนานวัตกรรมดิจิทัล บุคลากรดิจิทัล รวมถึงกฎหมาย กฎระเบียบ และมาตรฐานที่เกี่ยวข้องให้มีเสถียรภาพ ทันสมัย ครอบคลุมทุกพื้นที่และสามารถให้บริการได้อย่างต่อเนื่อง เพื่อรองรับการติดต่อสื่อสาร การเชื่อมต่อ การแลกเปลี่ยนข้อมูลสารสนเทศ การค้า และพาณิชย์ การบริการ ภาครัฐและเอกชนที่สอดคล้องกับแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยีด้านดิจิทัล ในอนาคต สนับสนุนการเติบโตทางเศรษฐกิจของประเทศและนำไปสู่การยกระดับเศรษฐกิจของประเทศ รวมทั้งการเป็นศูนย์กลางด้านดิจิทัลของภูมิภาคอาเซียนในอนาคต

แนวทางการพัฒนา: สนับสนุนให้มีการพัฒนาระบบนิเวศ ทั้งในส่วนโครงสร้างพื้นฐานดิจิทัล ศูนย์ข้อมูลขนาดใหญ่ที่ได้มาตรฐานสากล บุคลากรดิจิทัล สิ่งอำนวยความสะดวก และสภาพแวดล้อมที่เหมาะสม เพื่อนำไปสู่การพัฒนาอุตสาหกรรมเทคโนโลยีดิจิทัลที่มีศักยภาพและเป็นอุตสาหกรรมแห่งอนาคต สำหรับกิจการที่ใช้เทคโนโลยีขั้นสูงทั้งภายในประเทศและจากต่างประเทศ รวมถึงการกำหนดมาตรการและแนวปฏิบัติสำหรับผู้ให้บริการในการคุ้มครองสิทธิส่วนบุคคลและการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลของผู้รับบริการ เพื่อรองรับการเติบโตของการใช้งานเทคโนโลยีดิจิทัลในอนาคต ตลอดจนจัดให้มีมาตรการเฝ้าระวังและรับมือภัยคุกคามไซเบอร์ที่เหมาะสมและสอดคล้องตามมาตรฐานสากลโดยเฉพาะการปกป้องโครงสร้างพื้นฐานที่มีความจำเป็นอย่างยิ่ง

เป้าหมายของแผนย่อย: ประชาชนมีความสามารถในการเข้าถึงอินเทอร์เน็ตมากขึ้น

การบรรลุเป้าหมายตามแผนย่อยของแผนแม่บทฯ: แผนปฏิบัติการด้านการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ข้อมูลของประเทศไทย ระยะ 5 ปี สามารถสนับสนุนในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการรวบรวมข้อมูลและการจัดเก็บข้อมูลทั้งของภาครัฐและเอกชนอย่างมีมาตรฐาน โดยยึดตามมาตรฐานรัฐบาลดิจิทัลเป็นเกณฑ์ขั้นต่ำ พร้อมทั้งจัดทำแนวปฏิบัติทางด้านข้อมูลส่วนบุคคลที่มีความเฉพาะเจาะจงในแต่ละภาคการผลิต ส่งเสริมการใช้คลาวด์ที่ได้รับการบริหารจัดการที่ปลอดภัยตามมาตรฐาน และให้หน่วยงานภาครัฐมีแนวทางการรับมือภัยคุกคามทางไซเบอร์ เพื่อให้เกิดการเชื่อมโยงข้อมูลอย่างมีมาตรฐานและปลอดภัย

(4) ประเด็นหลัก: ประเด็นที่ 8 ผู้ประกอบการและวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมยุคใหม่

เป้าหมายระดับประเด็นของแผนแม่บทฯ: วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมรายใหม่ในประเทศไทยเพิ่มขึ้น และความสามารถในการแข่งขันด้านการใช้เครื่องมือและเทคโนโลยีดิจิทัลดีขึ้น

แผนย่อย การสร้างระบบนิเวศที่เอื้อต่อการดำเนินธุรกิจผู้ประกอบการและวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมยุคใหม่

มีเป้าหมายเพื่อให้อันดับนโยบายของภาครัฐที่มีต่อวิสาหกิจและผู้ประกอบการด้านการสนับสนุนและความสอดคล้องของนโยบายดีขึ้น ผ่านการพัฒนาปัจจัยแวดล้อมที่เอื้อต่อการสนับสนุนและเพิ่มประสิทธิภาพในการดำเนินธุรกิจ การสร้างคุณภาพมาตรฐาน การพัฒนาระบบฐานข้อมูลให้เป็นระบบที่รวบรวมข้อมูลและองค์ความรู้ที่เป็นปัจจุบัน บูรณาการ และต่อเนื่อง เพื่อส่งเสริมการเข้าถึงและการใช้ประโยชน์จากฐานข้อมูลและสร้างโอกาสให้ภาคธุรกิจ รวมทั้งสนับสนุนการสร้างและพัฒนาแพลตฟอร์มที่ใช้ร่วมกัน ตลอดจนให้ความสำคัญกับการปรับปรุงการสนับสนุนจากภาครัฐเพื่อพัฒนาการให้บริการและอำนวยความสะดวกทางการค้าและการดำเนินธุรกิจด้วยเทคโนโลยี

แนวทางการพัฒนา: ส่งเสริมให้ผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเข้าสู่ระบบ สามารถเข้าถึงและใช้ประโยชน์จากฐานข้อมูลในการสร้างโอกาสให้ภาคธุรกิจ ให้สามารถดำเนินการประมวลผลข้อมูลขนาดใหญ่ที่มีความซับซ้อน ซึ่งรวมถึงการประมวลผลบนคลาวด์ให้เป็นระบบที่รวบรวมข้อมูลและองค์ความรู้ที่เป็นปัจจุบัน บูรณาการ และต่อเนื่องให้ผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมผู้ประกอบการชุมชน และเกษตรกรสามารถเข้าถึงข้อมูลข่าวสารที่จำเป็นต่อการวางแผนธุรกิจ ตลอดจนต่อยอด ความคิดสร้างสรรค์และนวัตกรรมในการพัฒนาสินค้าและบริการของวิสาหกิจประเภทต่าง ๆ พร้อมทั้งสร้างความร่วมมือระหว่างภาครัฐ ภาคเอกชน ภาคการศึกษา และสถาบันวิชาการทั้งใน และระหว่างประเทศ ในการส่งเสริมและพัฒนาผู้ประกอบการร่วมกัน อีกทั้ง การยกระดับบริการและโครงสร้างพื้นฐานทางคุณภาพ ดำเนินการเชิงรุกเพื่อแก้จุดอ่อน และเสริมสร้างจุดแข็งของระบบนวัตกรรมไทย โดยยกระดับบริการโครงสร้างพื้นฐานทางคุณภาพของประเทศ

เป้าหมายของแผนย่อย: อันดับนโยบายของภาครัฐที่มีต่อวิสาหกิจและผู้ประกอบการด้านการสนับสนุนและความสอดคล้องของนโยบายดีขึ้น

การบรรลุเป้าหมายตามแผนย่อยของแผนแม่บทฯ: แผนปฏิบัติการด้านการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ข้อมูลของประเทศไทย ระยะ 5 ปีนี้ ส่งเสริมทำให้ผู้ประกอบการสามารถเข้าถึงและใช้ประโยชน์จากฐานข้อมูลในการสร้างโอกาสให้ภาคธุรกิจ ผ่านการรวบรวมและจัดเก็บข้อมูลที่มีคุณค่าสูงและผลักดันการเปิดเผยข้อมูลสู่สาธารณะ ประกอบกับการสร้างความร่วมมือระหว่างรัฐและเอกชนในการจัดเก็บข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาประเทศ นอกจากนี้ ยังมีส่งเสริมและสนับสนุนการเพิ่มศักยภาพผู้ประกอบการขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) ผ่านการพัฒนาทักษะ ความเชี่ยวชาญทางด้านดิจิทัลเพื่อเพิ่มคุณค่าของการใช้ประโยชน์ของข้อมูล อีกทั้งการยกระดับการตรวจสอบรับรองด้านความปลอดภัยและความมั่นคงของข้อมูล ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งในการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานทางคุณภาพทางด้านดิจิทัลของประเทศ

(5) ประเด็นหลัก: ประเด็นที่ 20 การบริการประชาชนและประสิทธิภาพภาครัฐ

เป้าหมายระดับประเด็นของแผนแม่บทฯ: บริการของรัฐบาลมีประสิทธิภาพและมีคุณภาพเป็นที่ยอมรับของผู้ใช้บริการ และภาครัฐมีการดำเนินการที่มีประสิทธิภาพด้วยการนำนวัตกรรมและเทคโนโลยีมาประยุกต์ใช้

แผนย่อยการพัฒนากระบวนการบริหารงานภาครัฐ

การพัฒนาให้ภาครัฐมีระบบบริหารงานที่ทันสมัย สอดคล้องกับความเปลี่ยนแปลงของโลกยุคปัจจุบันเป็นเงื่อนไขสำคัญในการพัฒนาประเทศให้ก้าวสู่การเป็นประเทศที่พัฒนาแล้วในอนาคต ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีและนวัตกรรมได้ทำให้การปฏิบัติราชการของหน่วยงานภาครัฐเปลี่ยนแปลงไป โดยไม่เพียงแต่ต้องปฏิบัติราชการให้แล้วเสร็จเท่านั้น แต่ต้องปฏิบัติราชการโดยรวดเร็ว ถูกต้อง เหมาะสม มีประสิทธิภาพและเป็นเลิศ ซึ่งนวัตกรรม เทคโนโลยี ฐานข้อมูลขนาดใหญ่ และระบบวิธีปฏิบัติราชการแบบดิจิทัลและสอดคล้องกับไทยแลนด์ 4.0

แนวทางการพัฒนา: พัฒนาหน่วยงานภาครัฐให้เป็น “ภาครัฐทันสมัย เปิดกว้าง เป็นองค์กรขีดสมรรถนะสูง” โดยการนำนวัตกรรมและเทคโนโลยีดิจิทัล การพัฒนาให้มีการนำข้อมูลและข้อมูลขนาดใหญ่มาใช้ในการพัฒนานโยบาย การตัดสินใจ การบริหารจัดการ การให้บริการ และการพัฒนานวัตกรรมภาครัฐ รวมถึงการเชื่อมโยงการทำงานและข้อมูลระหว่างองค์กร ทั้งภายในและภายนอกภาครัฐแบบอัตโนมัติ การสร้างแพลตฟอร์มดิจิทัลที่ภาครัฐสามารถใช้ร่วมกัน เพื่อเพิ่มโอกาสในการเข้าถึงข้อมูลที่สะดวกและรวดเร็ว เชื่อมโยงข้อมูลของหน่วยงานภาครัฐให้มีมาตรฐานเดียวกันและข้อมูลระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ตลอดจนเพื่อให้ภาครัฐ ภาคเอกชน และผู้ประกอบการ สามารถใช้ประโยชน์จากข้อมูลในการขยายโอกาสทางการค้าทั้งในประเทศและต่างประเทศ รวมทั้งการฝึกอบรมทักษะเฉพาะทางของบุคลากร เพื่อพัฒนาองค์กรให้มีสมรรถนะสูงขึ้น

เป้าหมายของแผนย่อย: ภาครัฐมีขีดสมรรถนะสูงเทียบเท่ามาตรฐานสากล และมีความคล่องตัว

การบรรลุเป้าหมายตามแผนย่อยของแผนแม่บทฯ: แผนปฏิบัติการด้านการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ข้อมูลของประเทศไทย ระยะ 5 ปีนี้ ส่งเสริมให้ภาครัฐใช้ประโยชน์จากข้อมูล เพื่อการพัฒนานโยบาย การตัดสินใจ การบริหารจัดการ การให้บริการ และการพัฒนานวัตกรรมภาครัฐ โดยในระยะแรก มุ่งเน้นที่การพัฒนาในประเด็นสำคัญต่อเศรษฐกิจและสังคม ผ่านการจัดทำชุดข้อมูลที่มีคุณค่าสูง และการเปิดเผยชื่อข้อมูล และคำอธิบายข้อมูล (Metadata) เพื่อความสะดวกในการค้นหาและใช้ข้อมูล นอกจากนี้ ยังส่งเสริมการเปิดเผยข้อมูลสู่สาธารณะ ประกอบกับการส่งเสริมความร่วมมือทางด้านข้อมูลระหว่างภาครัฐและเอกชน พร้อมทั้งสร้างกรอบการแบ่งปันข้อมูลกลางภาครัฐ-ภาคเอกชนที่มีความชัดเจน ปฏิบัติตามได้ง่าย มีมาตรการการรับรองความปลอดภัยของแพลตฟอร์มหรือแอปพลิเคชัน และมีมาตรฐาน

แผนย่อยการสร้างและพัฒนาบุคลากรภาครัฐ

ภาครัฐจำเป็นต้องทบทวน พัฒนาและปรับปรุงระบบ กลไก และวิธีการบริหารงานบุคคล ในปัจจุบัน ตลอดจนออกแบบและปรับปรุงการบริหารและพัฒนาบุคลากรภาครัฐในทุกมิติเพื่อสร้างและพัฒนา บุคลากรภาครัฐให้เป็นคนดีและเก่ง ยึดหลักคุณธรรม จริยธรรม มีจิตสำนึก มีความสามารถสูง มีภาวะผู้นำ มุ่งมั่นตั้งใจปฏิบัติหน้าที่ มีทักษะการปฏิบัติงานที่ทันสมัยและทันต่อการเปลี่ยนแปลงของโลก เพื่อประโยชน์ ในการให้บริการสาธารณะที่มีประสิทธิภาพแก่ประชาชน

แนวทางการพัฒนา: พัฒนาบุคลากรภาครัฐทุกประเภทให้มีความรู้ความสามารถสูง มีทักษะการคิด วิเคราะห์และการปรับตัวให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลง มีระบบการพัฒนาขีดความสามารถ บุคลากรภาครัฐให้มีสมรรถนะ ทักษะการใช้ภาษาอังกฤษและภาษาที่สาม ทักษะด้านดิจิทัล มีทัศนคติและ กรอบความคิดในการทำงานเพื่อให้บริการประชาชนและอำนวยความสะดวกภาคเอกชนและภาคประชาสังคม เพื่อประโยชน์ของการพัฒนาประเทศและสามารถรองรับการเปลี่ยนแปลงบริบทการพัฒนา

เป้าหมายของแผนย่อย: บุคลากรภาครัฐยึดค่านิยมในการทำงานเพื่อประชาชนยึดหลัก คุณธรรม จริยธรรมมีจิตสำนึก มีความสามารถสูง มุ่งมั่น และเป็นมืออาชีพ

การบรรลุเป้าหมายตามแผนย่อยของแผนแม่บทฯ: แผนปฏิบัติการด้านการขับเคลื่อน ยุทธศาสตร์ข้อมูลของประเทศไทย ระยะ 5 ปีนี้ ส่งเสริมการพัฒนาบุคลากรภาครัฐให้มีทักษะทางด้านข้อมูล ผ่านการปรับอัตรากำลังพลภาครัฐ เปิดตำแหน่งเฉพาะทางด้านข้อมูลเพิ่มมากขึ้น ประกอบกับปรับเงื่อนไข การรับสมัครของหน่วยงานรัฐให้มีเงื่อนไขเกี่ยวกับทักษะทางด้านดิจิทัลและข้อมูลขั้นพื้นฐาน

3.2.2 แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 13

ทิศทางของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 13 พ.ศ. 2566-2570 ประกอบด้วย แนวคิด 4 ประการ ดังนี้

- (1) หลักการปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง
- (2) การสร้างความสามารถในการ “ล้มแล้ว ลุกไว”
- (3) เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนของสหประชาชาติ
- (4) การพัฒนาเศรษฐกิจชีวภาพ เศรษฐกิจหมุนเวียน เศรษฐกิจสีเขียว

เพื่อให้บรรลุตามวัตถุประสงค์คือ พลิกโฉมประเทศไทยสู่สังคมก้าวหน้า เศรษฐกิจสร้างมูลค่า อย่างยั่งยืน จึงกำหนดเป้าหมายการพัฒนาของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 13 ไว้ 5 ประการ รายละเอียดดังที่แสดงไว้ ในรูปที่ 4

รูปที่ 4: ความเชื่อมโยงระหว่างหมุดหมายการพัฒนากับเป้าหมายหลัก



ที่มา: สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (กันยายน, 2565)

แผนปฏิบัติการด้านการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ข้อมูลของประเทศไทย ระยะ 5 ปี มีความสอดคล้องกับแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 13 โดยมีเป้าหมายหลัก ดังนี้

การปรับโครงสร้างภาคการผลิตและบริการสู่เศรษฐกิจฐานนวัตกรรม มุ่งยกระดับขีดความสามารถในการแข่งขันของภาคการผลิตและบริการสำคัญ ผ่านการผลักดันส่งเสริมการสร้างมูลค่าเพิ่มโดยใช้นวัตกรรม เทคโนโลยี และความคิดสร้างสรรค์ ที่ตอบโจทย์พัฒนาการของสังคมยุคใหม่

การพัฒนาคนสำหรับโลกยุคใหม่ โดยเร่งรัดการเตรียมพร้อมกำลังคนให้มีคุณภาพสอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงาน และเอื้อต่อการปรับโครงสร้างเศรษฐกิจไปสู่ภาคการผลิตและบริการเป้าหมายที่มีศักยภาพและผลิตภาพสูงขึ้น

การเสริมสร้างความสามารถของประเทศในการรับมือกับการเปลี่ยนแปลงและความเสี่ยง ภายใต้บริบทโลกใหม่ โดยมุ่งสร้างความพร้อมในการรับมือภัยคุกคามทางไซเบอร์ พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและกลไกทางสถาบันที่เอื้อต่อการเปลี่ยนแปลงสู่ดิจิทัล รวมทั้งปรับปรุงโครงสร้างและระบบการบริหารงานของภาครัฐให้สามารถตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงของบริบททางเศรษฐกิจ สังคม และเทคโนโลยีได้อย่างทันเวลา มีประสิทธิภาพ และมีธรรมาภิบาล

(1) หมายเหตุที่ 6 ไทยเป็นศูนย์กลางอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะและอุตสาหกรรมดิจิทัลของอาเซียน

เป้าหมาย: เศรษฐกิจดิจิทัลภายในประเทศมีการขยายตัวเพิ่มขึ้น และอุตสาหกรรมดิจิทัลและอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะของประเทศมีความเข้มแข็งขึ้น

กลยุทธ์

กลยุทธ์ที่ 1 การขับเคลื่อนสังคมและเศรษฐกิจไทยด้วยดิจิทัล อาทิ (1) การพัฒนาบริการและแพลตฟอร์มดิจิทัลเพื่อสนับสนุนการปรับระบบการบริหาร จัดการภาครัฐให้เป็นรัฐบาลดิจิทัลเต็มรูปแบบ รวมทั้งการบูรณาการและเชื่อมโยงข้อมูลระหว่างหน่วยงานภาครัฐโดยสมบูรณ์ (2) การส่งเสริมและพัฒนาผู้ประกอบการในประเทศให้สามารถประยุกต์ใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมดิจิทัล และ (3) การพัฒนาให้เกิดการนำเทคโนโลยีมาใช้ในการบริหารจัดการโครงสร้างพื้นฐานและการให้บริการสาธารณะของภาครัฐเพิ่มขึ้น

กลยุทธ์ที่ 3 อุตสาหกรรมดิจิทัลในประเทศที่สามารถแข่งขันได้ อาทิ การส่งเสริมให้เกิดการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานทางดิจิทัลที่จะสนับสนุนให้ไทยสามารถใช้ความได้เปรียบเชิงภูมิศาสตร์เพื่อดึงดูดการลงทุนทางด้านดิจิทัลเพื่อพัฒนาประเทศสู่การเป็นศูนย์กลางเศรษฐกิจดิจิทัลในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ตลอดจนเพื่อยกระดับให้บริการดิจิทัลของไทยสามารถแข่งขันได้ในระดับภูมิภาคและระดับโลก

กลยุทธ์ที่ 4 การพัฒนาระบบนิเวศเพื่อสนับสนุนการพัฒนาอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะ อุตสาหกรรม และบริการดิจิทัล อาทิ พัฒนากำลังคนเพื่อรองรับกับการปรับตัวทางเทคโนโลยีในอนาคตของผู้ประกอบการในอุตสาหกรรมและบริการต่าง ๆ รวมถึงอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะและอุตสาหกรรม และบริการดิจิทัลของประเทศ อีกทั้งการผลักดันให้มีการพัฒนาระบบป้องกันความเสี่ยงด้านไซเบอร์ของประเทศที่สอดคล้องกับหลักสากล

(2) หมายเหตุที่ 7 ไทยมีวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่เข้มแข็ง มีศักยภาพสูง และสามารถแข่งขันได้

เป้าหมาย: วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมมีสภาพแวดล้อมที่เอื้ออำนวยต่อการเติบโตและแข่งขันได้ และวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมมีศักยภาพสูงในการดำเนินธุรกิจ สามารถยกระดับและปรับตัวเข้าสู่การแข่งขันใหม่

กลยุทธ์

กลยุทธ์ที่ 2 การพัฒนาแพลตฟอร์มเชื่อมโยงฐานข้อมูลวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม และส่งเสริมให้วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเข้าสู่ระบบ อาทิ การสนับสนุนให้มีการแบ่งปันข้อมูลระหว่างหน่วยงานและเปิดโอกาสให้ผู้ที่เกี่ยวข้อง สามารถเข้าถึงข้อมูลขนาดใหญ่

กลยุทธ์ที่ 4 การส่งเสริมการพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมให้เป็นผู้ประกอบการในยุคดิจิทัล อาทิ การเสริมสร้างความรู้พื้นฐานทางธุรกิจ โดยเฉพาะความรู้และทักษะของเยาวชนและผู้ประกอบการด้านดิจิทัล

(3) หมายเหตุที่ 13 ไทยมีภาครัฐที่ทันสมัย มีประสิทธิภาพ และตอบโจทย์ประชาชน

เป้าหมาย: การบริการภาครัฐ มีคุณภาพ เข้าถึงได้ และภาครัฐที่มีขีดสมรรถนะสูง คล่องตัว

กลยุทธ์

กลยุทธ์ที่ 3 การปรับเปลี่ยนภาครัฐเป็นรัฐบาลดิจิทัลที่ใช้ข้อมูลในการบริหารจัดการเพื่อการพัฒนาประเทศ อาทิ ปรับเปลี่ยนข้อมูลภาครัฐทั้งหมดให้เป็นดิจิทัล โดยจัดทำข้อมูลสำหรับการบริหาร จัดการ ทรัพยากรของประเทศทั้งในด้านงบประมาณ ทรัพยากรบุคคล และข้อมูลอื่นของหน่วยงานของรัฐทั้งหมด อย่างบูรณาการให้เป็นดิจิทัลที่มีมาตรฐาน ถูกต้อง ปลอดภัย พร้อมใช้งาน มีการจัดเก็บที่ไม่ซ้ำซ้อน ไม่เป็นภาระกับผู้ให้ข้อมูล มีการเชื่อมโยงข้อมูลระหว่างหน่วยงานของรัฐกับภาคเอกชน เพื่อให้เกิดการวิเคราะห์และประมวลผลข้อมูลประกอบการตัดสินใจเชิงนโยบายและการบริการภาครัฐให้สอดคล้องกับบริบทการพัฒนาได้อย่างเป็นปัจจุบัน พร้อมทั้งเปิดเผยข้อมูลที่จำเป็นต่อสาธารณะในการใช้ประโยชน์ร่วมกันในการพัฒนาประเทศ

กลยุทธ์ที่ 4 การสร้างระบบบริหารภาครัฐที่ส่งเสริมการปรับเปลี่ยนและพัฒนาบุคลากรให้มีทักษะที่จำเป็นในการให้บริการภาครัฐดิจิทัล และปรับปรุงกฎหมาย ระเบียบ มาตรการภาครัฐให้เอื้อต่อการพัฒนาประเทศ

3.2.3 นโยบายและแผนระดับชาติว่าด้วยความมั่นคงแห่งชาติ พ.ศ. 2566-2570

(1) นโยบายความมั่นคงแห่งชาติที่ 10 เสริมสร้างความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์

เป้าหมาย: ประเทศไทยมีความพร้อมต่อการป้องกัน รับมือความเสี่ยงภัยคุกคามทางไซเบอร์อย่างมีประสิทธิภาพ ทั้งการป้องกันการโจมตีทางไซเบอร์และอาชญากรรมทางไซเบอร์

กลยุทธ์

กลยุทธ์ที่ 1 การป้องกัน รับมือ และลดความเสี่ยงภัยคุกคามทางไซเบอร์ที่กระทบต่อระบบโครงสร้างพื้นฐานสำคัญทางสารสนเทศ อาทิ การส่งเสริมให้หน่วยงานโครงสร้างพื้นฐานทางสารสนเทศมีมาตรฐานและแนวปฏิบัติในการป้องกัน รับมือ ลดความเสี่ยง รักษา และฟื้นฟูความเสียหายจากภัยคุกคามทางไซเบอร์ที่เท่าทันต่อเหตุการณ์และสอดคล้องกับมาตรฐานสากล

3.3 ความสอดคล้องและเชื่อมโยงกับแผนระดับที่ 3 (เฉพาะที่เกี่ยวข้อง)

3.3.1 นโยบายและแผนระดับชาติว่าด้วยการพัฒนาดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม (พ.ศ. 2561 - 2580)

(1) ยุทธศาสตร์ที่ 2 ขับเคลื่อนเศรษฐกิจด้วยเทคโนโลยีดิจิทัล

เป้าหมายเชิงยุทธศาสตร์: ชีตความสามารถในการแข่งขันของผู้ประกอบการไทยเพิ่มขึ้นจากการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล

กลยุทธ์/แผนงาน

(1) เพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของภาคธุรกิจ เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจ และส่งเสริม ชีตความสามารถในการแข่งขันด้วยการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลปฏิรูปการทำธุรกิจตลอดห่วงโซ่มูลค่า โดยเร่งให้มีการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการบริหารจัดการภายในองค์กรการจัดการระบบห่วงโซ่อุปทาน ตลอดจนเร่งผลักดันให้เกิดระบบฐานข้อมูลกลางเชื่อมโยงและใช้งานมาตรฐานสินค้าสากล

(2) เร่งสร้างธุรกิจเทคโนโลยีดิจิทัล (Digital Technology Startup) เพื่อให้เป็นฟันเฟืองสำคัญในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจดิจิทัล

(2) ยุทธศาสตร์ที่ 4 ปรับเปลี่ยนภาครัฐสู่การเป็นรัฐบาลดิจิทัล

เป้าหมายเชิงยุทธศาสตร์: บริการภาครัฐตอบสนองประชาชน ผู้ประกอบการทุกภาคส่วนได้อย่างสะดวก รวดเร็ว และแม่นยำ และประชาชนเข้าถึงข้อมูลภาครัฐได้สะดวกและเหมาะสม เพื่อส่งเสริมความโปร่งใสและการมีส่วนร่วมของประชาชน

กลยุทธ์/แผนงาน

(1) สร้างความมั่นคงปลอดภัยของการให้บริการอิเล็กทรอนิกส์ภาครัฐ เพื่อให้ประชาชนเกิดความเชื่อมั่นในการใช้บริการ

(2) ปรับเปลี่ยนการทำงานภาครัฐด้วยเทคโนโลยีดิจิทัล ให้มีประสิทธิภาพและมีธรรมาภิบาล

(3) สนับสนุนให้มีการเปิดเผยข้อมูลที่เป็นประโยชน์ (Open Data) และให้ประชาชนมีส่วนร่วมในกระบวนการทำงานของรัฐ (Open Government) เพื่อนำไปสู่การเป็นดิจิทัลไทยแลนด์

(3) ยุทธศาสตร์ที่ 5 พัฒนากำลังคนให้พร้อมเข้าสู่ยุคเศรษฐกิจและสังคมดิจิทัล

เป้าหมายเชิงยุทธศาสตร์: บุคลากรในวิชาชีพด้านดิจิทัลมีคุณภาพและปริมาณเพียงพอ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในสาขาที่ขาดแคลนหรือมีความสำคัญต่อการสร้างนวัตกรรมดิจิทัล และบุคลากรผู้ทำงานทุกสาขามีความรู้และทักษะด้านดิจิทัล

กลยุทธ์/แผนงาน

- (1) พัฒนาทักษะด้านเทคโนโลยีดิจิทัลให้แก่บุคลากรในตลาดแรงงานทั้งบุคลากรภาครัฐและเอกชน ทุกสาขาอาชีพตลอดจนส่งเสริมการพัฒนาบุคลากรวัยทำงานและวัยเกษียณให้มีความสามารถสร้างสรรค์ ใช้เทคโนโลยีดิจิทัลอย่างชาญฉลาดในการประกอบอาชีพหรือสร้างรายได้รูปแบบใหม่ นำไปสู่การสร้างคุณค่า สินค้าและบริการได้เท่าทันความต้องการของผู้รับประโยชน์
- (2) ส่งเสริมการพัฒนาทักษะความเชี่ยวชาญเฉพาะด้านที่รองรับเทคโนโลยีใหม่ในอนาคตให้กับบุคลากรในสายวิชาชีพด้านเทคโนโลยีดิจิทัลที่ปฏิบัติงานในภาครัฐและเอกชน

3.3.2 แผนพัฒนารัฐบาลดิจิทัลของประเทศไทย พ.ศ. 2566-2570

(1) ยุทธศาสตร์ที่ 1 ยกระดับการเปลี่ยนผ่านดิจิทัลภาครัฐ เพื่อการบริหารงานที่ยืดหยุ่น คล่องตัว และขยายสู่หน่วยงานภาครัฐระดับท้องถิ่น

เป้าหมาย

- (1) ภาครัฐดำเนินการจัดทำข้อมูลตามกรอบธรรมาภิบาลข้อมูลภาครัฐ
- (2) ภาครัฐดำเนินการเชื่อมโยงและแลกเปลี่ยนข้อมูลระหว่างกัน ผ่านศูนย์แลกเปลี่ยนข้อมูลกลาง
- (3) ภาครัฐมีกระบวนการทำงานที่เป็นดิจิทัลอย่างเต็มรูปแบบ มีชุดเทคโนโลยีและบริการกลางที่มีมาตรฐาน สำหรับการให้บริการของรัฐ
- (4) บุคลากรรัฐได้รับการอบรมและมีทักษะด้านดิจิทัลอย่างทั่วถึงและต่อเนื่อง

กลยุทธ์/แผนงาน

- (1) กำหนดมาตรฐานและแนวทางการปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนารัฐบาลดิจิทัล
- (2) พัฒนาข้อมูลตามหลักธรรมาภิบาลข้อมูล การบูรณาการข้อมูล และส่งเสริมการใช้งานข้อมูล Big Data เพื่อจัดทำนโยบาย
- (3) จัดให้มีการเชื่อมโยงและแลกเปลี่ยนข้อมูลดิจิทัลระหว่างหน่วยงานของรัฐผ่านศูนย์แลกเปลี่ยนข้อมูลกลาง
- (4) พัฒนาแพลตฟอร์มกลางและโครงสร้างพื้นฐานด้านดิจิทัลสำหรับหน่วยงานภาครัฐให้สามารถทำงานได้อย่างต่อเนื่อง (Seamless)
- (5) การสร้างชุดบริการด้านดิจิทัลทั่วไปสำหรับหน่วยงานภาครัฐ
- (6) ปรับปรุงขั้นตอนการดำเนินงาน ลด ละ เลิกการขอสำเนาเอกสารจากประชาชน (Re-Engineering Process และ Digitalize Process)
- (7) ทบทวน ปรับปรุง และพัฒนากฎหมาย กฎระเบียบ มาตรการที่เอื้อต่อการพัฒนารัฐบาลดิจิทัล
- (8) การยกระดับทักษะด้านดิจิทัล และวัฒนธรรมการใช้เทคโนโลยีของบุคลากรภาครัฐ
- (9) ส่งเสริมความร่วมมือระหว่างภาครัฐและภาคเอกชนในการพัฒนารัฐบาลดิจิทัล

(2) ยุทธศาสตร์ที่ 3 สร้างมูลค่าเพิ่มและอำนวยความสะดวกแก่ภาคธุรกิจ

เป้าหมาย: ผู้ประกอบการได้รับความสะดวกเร็วในการใช้บริการดิจิทัลของภาครัฐ

กลยุทธ์/แผนงาน

- (1) สนับสนุนให้พัฒนาบริการออนไลน์และแพลตฟอร์มดิจิทัลภาครัฐที่เอื้อต่อการดำเนินธุรกรรมดิจิทัลและครอบคลุมการพัฒนาธุรกิจตลอดห่วงโซ่มูลค่า (End-to-End Service Platform)
- (2) ทบทวน ปรับปรุง กระบวนการที่เป็นอุปสรรคต่อผู้ประกอบการในการดำเนินธุรกิจ
- (3) มีเครื่องมือดิจิทัลหรือระบบงานให้แก่ผู้ประกอบการเพื่อเพิ่มโอกาสในการแข่งขัน

(3) ยุทธศาสตร์ที่ 4 ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชน และเปิดเผยข้อมูลเปิดภาครัฐ

เป้าหมาย: ทุกภาคส่วนมีส่วนร่วมในการดำเนินงานภาครัฐที่มีความโปร่งใส ตรวจสอบได้ ผ่านช่องทางที่หลากหลาย การเปิดเผยข้อมูลสาธารณะโดยประชาชนไม่ต้องร้องขอ ประชาชนสามารถนำไปใช้ประโยชน์และมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็น

กลยุทธ์/แผนงาน

- (1) พัฒนากลไกการตรวจสอบการดำเนินงานภาครัฐเพื่อให้เกิดความโปร่งใส
- (2) จัดให้มีช่องทางรับฟังความคิดเห็นในการกำหนดนโยบาย กฎหมาย กฎระเบียบ และส่งเสริมการนำความเห็นประชาชนไปสู่การพัฒนาบริการจริงรายพื้นที่ (Strong from the Bottom)
- (3) จัดให้มีการเปิดเผยข้อมูลเปิดภาครัฐในรูปแบบข้อมูลดิจิทัลต่อสาธารณะของหน่วยงานภาครัฐ

3.3.3 แผนปฏิบัติการด้านปัญญาประดิษฐ์แห่งชาติเพื่อการพัฒนาประเทศไทย พ.ศ. 2565-2570

(1) ยุทธศาสตร์ที่ 2 การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบสนับสนุนด้านปัญญาประดิษฐ์เพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืน

เป้าหมาย: เพื่อให้เกิดแพลตฟอร์มกลางระดับประเทศแบบบูรณาการ สำหรับรองรับการพัฒนาและการให้บริการด้านปัญญาประดิษฐ์และข้อมูล (AI and Data Service Platform) ของไทย เพื่อเป็นศูนย์กลางเชื่อมโยงข้อมูล วิเคราะห์ข้อมูลขนาดใหญ่ ตลอดจนเผยแพร่ แลกเปลี่ยนให้บริการ และสนับสนุนการทำธุรกิจใหม่ ๆ ในประเทศ

กลยุทธ์/แผนงาน: การพัฒนาศูนย์กลางเชื่อมโยงข้อมูลขนาดใหญ่ โดยมีเป้าหมายเพื่อเป็นศูนย์กลางในการแลกเปลี่ยนและบูรณาการข้อมูลของภาครัฐ และการใช้ข้อมูลเหล่านั้นร่วมกับเทคโนโลยีดิจิทัลต่าง ๆ และปัญญาประดิษฐ์เพื่อเพิ่มศักยภาพการให้บริการของภาครัฐ โดยศูนย์กลางเชื่อมโยงข้อมูลขนาดใหญ่จะดำเนินการหลัก ๆ 2 ประการ

- สนับสนุนการเชื่อมโยงและรวบรวมข้อมูลขนาดใหญ่แบบบูรณาการจากหลายหน่วยงาน และหลายภาคส่วน รวมไปถึงการให้คำปรึกษาด้านการวิเคราะห์ข้อมูลขนาดใหญ่ (Big Data Analytic) พัฒนาระบบในการช่วยวิเคราะห์ และเชื่อมต่อข้อมูล ตลอดจนช่วยสนับสนุนการใช้ข้อมูลในการตัดสินใจเชิงนโยบาย เพื่อเพิ่มศักยภาพในการดำเนินการและให้บริการของภาครัฐ
- สนับสนุนและให้คำปรึกษาเกี่ยวกับการนำข้อมูลขนาดใหญ่มาใช้ประโยชน์ร่วมกับเทคโนโลยี ดิจิทัลและปัญญาประดิษฐ์เพื่อพัฒนาการดำเนินการของภาครัฐหรือภาคเอกชนในทุกขั้นตอนการดำเนินงาน เพื่อเพิ่มศักยภาพในการให้บริการและประสิทธิภาพในการใช้งบประมาณ อันจะนำไปสู่การพัฒนาเศรษฐกิจ และยกระดับคุณภาพชีวิตประชาชนแบบองค์รวม

(2) ยุทธศาสตร์ที่ 3 การพัฒนาทักษะและองค์ความรู้ทุกระดับการเรียนรู้ที่เกี่ยวกับ ปัญญาประดิษฐ์ตลอดทุกช่วงชีวิต

เป้าหมาย: เพื่อพัฒนาบุคลากรและพัฒนาศึกษาในด้านปัญญาประดิษฐ์ที่มีคุณภาพและเพื่อ พัฒนาทักษะแรงงานที่อยู่ในภาคอุตสาหกรรม

กลยุทธ์/แผนงาน: การพัฒนาทักษะและองค์ความรู้ทุกระดับการเรียนรู้ที่เกี่ยวกับ ปัญญาประดิษฐ์ตลอดทุกช่วงชีวิต โดยส่งเสริมการศึกษาและเสริมสร้างทักษะเฉพาะด้านในทุกระดับการเรียนรู้ (Upskill/ Reskill/ Newskill) ซึ่งต้องวางแผนการพัฒนากำลังคนด้าน AI อย่างมุ่งเป้าและส่งเสริมให้ประชาชน มีความรู้ ด้านปัญญาประดิษฐ์ มีทักษะความเข้าใจและการนำเทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์ไปใช้ ให้เกิดประโยชน์ อย่างรู้เท่าทัน (AI Literacy) เหมาะสม ตลอดจนการพัฒนาและเตรียมความพร้อมด้านปัญญาประดิษฐ์ ในบุคลากรภาครัฐ และเพื่อส่งเสริมความสามารถสำหรับประชาชนในอนาคตให้สามารถใช้ปัญญาประดิษฐ์ ในการแก้ปัญหาต่าง ๆ

3.4 ความสอดคล้องกับเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) แห่งสหประชาชาติ

เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals) เป็นเป้าหมายการพัฒนา อย่างยั่งยืนระดับโลกของสหประชาชาติ ในกรอบระยะเวลา 15 ปี ที่ได้รับการยอมรับจากประเทศสมาชิกทั้ง 193 ประเทศ ในปี พ.ศ. 2558 เพื่อให้ประเทศสมาชิกมีทิศทางพัฒนาตามโจทย์ของความยั่งยืน

เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนนั้น มีด้วยกันทั้งสิ้น 17 เป้าหมาย 169 เป้าหมายย่อย และ 247 ตัวชี้วัด โดยตัวชี้วัดมีหน้าที่สำคัญในการติดตามการพัฒนาของเป้าหมายย่อย และเมื่อเป้าหมายย่อยได้รับการ พัฒนาจะถือว่าเป็นการพัฒนาที่ตอบสนองเป้าหมายหลัก ทั้งนี้ เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนทั้ง 17 ประการ มีดังนี้ (สามารถสรุปได้ดัง รูปที่ 5)

- เป้าหมายที่ 1: ยุติความยากจนทุกรูปแบบในทุกที่
- เป้าหมายที่ 2: ยุติความหิวโหย บรรลุความมั่นคงทางอาหารและยกระดับโภชนาการ และส่งเสริม เกษตรกรรมที่ยั่งยืน

- เป้าหมายที่ 3: สร้างหลักประกันการมีสุขภาพที่ดี และส่งเสริมความเป็นอยู่ที่ดีสำหรับทุกคนในทุกช่วงวัย
- เป้าหมายที่ 4: สร้างหลักประกันว่าทุกคนมีการศึกษาที่มีคุณภาพอย่างครอบคลุมและเท่าเทียม และสนับสนุนโอกาสในการเรียนรู้ตลอดชีวิต
- เป้าหมายที่ 5: บรรลุความเสมอภาคระหว่างเพศ และเพิ่มบทบาทของสตรีและเด็กหญิงทุกคน
- เป้าหมายที่ 6: สร้างหลักประกันเรื่องน้ำและการสุขาภิบาล ให้มีการจัดการอย่างยั่งยืนและมีสภาพพร้อมใช้ สำหรับทุกคน
- เป้าหมายที่ 7: สร้างหลักประกันว่าทุกคนเข้าถึงพลังงานสมัยใหม่ในราคาที่สามารถซื้อหาได้ เชื่อถือได้ และยั่งยืน
- เป้าหมายที่ 8: ส่งเสริมการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจที่ต่อเนื่อง ครอบคลุม และยั่งยืน การจ้างงานเต็มที่ มีผลิตภาพ และการมีงานที่มีคุณค่าสำหรับทุกคน
- เป้าหมายที่ 9: สร้างโครงสร้างพื้นฐานที่มีความยืดหยุ่นต่อการเปลี่ยนแปลง ส่งเสริมการพัฒนาอุตสาหกรรม ที่ครอบคลุมและยั่งยืน และส่งเสริมนวัตกรรม
- เป้าหมายที่ 10: ลดความไม่เสมอภาคภายในและระหว่างประเทศ
- เป้าหมายที่ 11 : ทำให้เมืองและการตั้งถิ่นฐานของมนุษย์ มีความครอบคลุม ปลอดภัย ยืดหยุ่นต่อการเปลี่ยนแปลง และยั่งยืน
- เป้าหมายที่ 12: สร้างหลักประกันให้มีแบบแผนการผลิตและการบริโภคที่ยั่งยืน
- เป้าหมายที่ 13: ปฏิบัติการอย่างเร่งด่วนเพื่อต่อสู้กับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ และผลกระทบที่เกิดขึ้น
- เป้าหมายที่ 14: อนุรักษ์และใช้ประโยชน์จากมหาสมุทร ทะเลและทรัพยากรทางทะเลอย่างยั่งยืน เพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน
- เป้าหมายที่ 15: ปกป้อง ฟื้นฟู และสนับสนุนการใช้ระบบนิเวศบนบกอย่างยั่งยืน จัดการป่าไม้ อย่างยั่งยืน ต่อสู้การกลายสภาพเป็นทะเลทราย หยุดการเสื่อมโทรมของที่ดินและฟื้นสภาพกลับมาใหม่ และหยุดการสูญเสียความหลากหลายทางชีวภาพ
- เป้าหมายที่ 16: ส่งเสริมสังคมที่สงบสุขและครอบคลุม เพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน ให้ทุกคนเข้าถึงความยุติธรรม และสร้างสถาบันที่มีประสิทธิภาพ รับผิดชอบ และครอบคลุมในทุกระดับ
- เป้าหมายที่ 17: เสริมความเข้มแข็งให้แก่กลไกการดำเนินงานและฟื้นฟูสภาพหุ้นส่วนความร่วมมือระดับโลกสำหรับการพัฒนาที่ยั่งยืน

รูปที่ 5: เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนทั้ง 17 ประการ



ที่มา: SDG Move (n.d.)

นอกจากนี้ เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนจะแบ่งเป็น 5 มิติ คือ มิติด้านสังคม (People) ครอบคลุมเป้าหมายที่ 1 ถึง เป้าหมายที่ 5 มิติด้านเศรษฐกิจ (Prosperity) ครอบคลุมเป้าหมายที่ 7 ถึง เป้าหมายที่ 11 มิติด้านสิ่งแวดล้อม (Planet) ครอบคลุมเป้าหมายที่ 6 และ เป้าหมายที่ 12 ถึง เป้าหมายที่ 15 มิติด้านสันติภาพและสถาบัน (Peace) ครอบคลุมเป้าหมายที่ 16 และ มิติด้านหุ้นส่วนการพัฒนา (Partnership) ครอบคลุมเป้าหมายที่ 17

ประเทศไทยในฐานะหนึ่งในสมาชิกขององค์การสหประชาชาติมีหน้าที่ในการส่งเสริมการดำเนินการให้บรรลุตามเป้าหมายของพัฒนาที่ยั่งยืน โดยที่การบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนนั้นควรผลักดันตามเป้าหมายย่อยและตัวชี้วัดของเป้าหมายย่อย เนื่องจากเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนในระดับเป้าหมายใหญ่นั้นจะไม่มีผลกระทบระยะยาวในการดำเนินการ

สำหรับแผนปฏิบัติการด้านการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ข้อมูลของประเทศไทย ระยะ 5 ปี เป็นแผนที่มีความเกี่ยวข้องโดยตรงกับเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนที่ 8 ส่งเสริมการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจที่ต่อเนื่อง ครอบคลุม และยั่งยืน การจ้างงานเต็มที่ มีผลิตภาพ และการมีงานที่มีคุณค่าสำหรับทุกคน เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนที่ 9 สร้างโครงสร้างพื้นฐานที่มีความยืดหยุ่นต่อการเปลี่ยนแปลง ส่งเสริมการพัฒนาอุตสาหกรรมที่ครอบคลุมและยั่งยืน และส่งเสริมนวัตกรรม เป้าหมายที่ 11: ทำให้เมืองและการตั้งถิ่นฐานของมนุษย์ มีความครอบคลุม ปลอดภัย ยืดหยุ่นต่อการเปลี่ยนแปลง และมีความยั่งยืน โดยเป้าหมายทั้งหมดที่กล่าวมาข้างต้นจะอยู่ในมิติเศรษฐกิจเท่านั้น อย่างไรก็ตาม แผนปฏิบัติการฉบับนี้มีความเกี่ยวข้องกับเป้าหมาย

การพัฒนาที่ยั่งยืนทุกประการในระดับตัวชี้วัด เนื่องจากเป็นแผนปฏิบัติการที่มีเป้าหมายเพื่อยกระดับการดำเนินการทางด้านข้อมูลของประเทศในทุกมิติ โดยมีรายละเอียดความเชื่อมโยง ดังต่อไปนี้

(1) ความสอดคล้องในระดับเป้าหมาย (Goals)

- เป้าหมายที่ 8: ส่งเสริมการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจที่ต่อเนื่อง ครอบคลุม และยั่งยืน การจ้างงานเต็มที่ มีผลผลิตภาพ และการมีงานที่มีคุณค่าสำหรับทุกคน
- เป้าหมายที่ 9: สร้างโครงสร้างพื้นฐานที่มีความยืดหยุ่นต่อการเปลี่ยนแปลง ส่งเสริมการพัฒนาอุตสาหกรรม ที่ครอบคลุมและยั่งยืน และส่งเสริมนวัตกรรม
- เป้าหมายที่ 11 : ทำให้เมืองและการตั้งถิ่นฐานของมนุษย์ มีความครอบคลุม ปลอดภัย ยืดหยุ่นต่อการเปลี่ยนแปลง และยั่งยืน

(2) ความสอดคล้องในระดับเป้าหมาย (Targets)

- เป้าหมายย่อย 8.2 บรรลุการมีผลผลิตภาพทางเศรษฐกิจในระดับที่สูงขึ้นผ่านการสร้างความหลากหลาย การยกระดับเทคโนโลยีและนวัตกรรม รวมถึงการมุ่งเน้นภาคการผลิตที่มีมูลค่าเพิ่มสูง และใช้แรงงานเป็นหลัก (labour-intensive)
- เป้าหมายย่อย 8.3 ส่งเสริมนโยบายที่มุ่งเน้นการพัฒนาที่สนับสนุนกิจกรรมที่มีผลผลิตภาพ การสร้างงานที่มีคุณค่า ความเป็นผู้ประกอบการ ความสร้างสรรค์และนวัตกรรม และให้การสนับสนุนการรวมตัวและการเติบโตของวิสาหกิจรายย่อย ขนาดเล็ก และขนาดกลาง ผ่านการเข้าถึงบริการทางการเงิน
- เป้าหมายย่อย 9.5 เพิ่มพูนการวิจัยทางวิทยาศาสตร์ยกระดับขีดความสามารถทางเทคโนโลยีของภาคอุตสาหกรรมในทุกประเทศ โดยเฉพาะในประเทศกำลังพัฒนา และให้ภายในปี พ.ศ. 2573 มีการส่งเสริมนวัตกรรมและให้เพิ่มจำนวนผู้ทำงานวิจัยและพัฒนา ต่อประชากร 1 ล้านคน และเพิ่มค่าใช้จ่ายในการวิจัยและพัฒนาในภาครัฐและเอกชน
- เป้าหมายย่อย 9.b สนับสนุนการพัฒนาเทคโนโลยี การวิจัยและนวัตกรรมภายในประเทศกำลังพัฒนา รวมถึงการให้มีสภาพแวดล้อมทางนโยบายที่นำไปสู่ความหลากหลายของอุตสาหกรรมและการเพิ่มมูลค่าของสินค้าโภคภัณฑ์
- เป้าหมายย่อย 11.3 ยกระดับการพัฒนาเมืองและขีดความสามารถให้ครอบคลุมและยั่งยืนเพื่อการวางแผนและการบริหารจัดการการตั้งถิ่นฐานของมนุษย์อย่างมีส่วนร่วม บูรณาการและยั่งยืนในทุกประเทศ ภายในปี พ.ศ. 2573

(3) ความสอดคล้องในระดับตัวชี้วัด (Indicators)

แผนปฏิบัติการด้านการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ข้อมูลของประเทศไทยฉบับนี้ มีความเกี่ยวข้องกับการดำเนินการตามเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนทั้ง 17 ประการ ในระดับตัวชี้วัด เนื่องจากตัวชี้วัดของสหประชาชาติบางส่วนได้รับการออกแบบมาให้ติดตามประเมินผลการดำเนินการตามเป้าหมายย่อยของ SDGs ในระดับโลก จึงเป็นเหตุให้ไม่สามารถนำมาติดตามผลในระดับประเทศได้ ดังนั้น แต่ละประเทศจึงต้องกำหนด

ตัวชี้วัดบางส่วนสำหรับติดตามวัดผลความสำเร็จตามเป้าหมายย่อยที่เข้ากับบริบทของประเทศนั้น ๆ ซึ่งต้องอาศัยความเชี่ยวชาญเกี่ยวกับการดำเนินการด้านข้อมูลของหน่วยงานต่าง ๆ ที่รับผิดชอบการติดตามเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนนั้น ๆ

นอกจากนี้ ประเด็นปัญหาด้านตัวชี้วัดมีความสำคัญกับความพยายามในการติดตามการพัฒนาที่ยั่งยืนในระดับพื้นที่ (SDGs Localization) โดยต้องอาศัยการติดตามการดำเนินการในระดับจังหวัดหรือระดับพื้นที่ ซึ่งปัญหาด้านคุณภาพและความมีอยู่ของข้อมูลในระดับจังหวัดจะเกี่ยวข้องกับประเด็นดังกล่าวนี้เป็นอย่างมาก โดยจากการสืบค้นข้อมูลพบว่ามีตัวชี้วัดตามเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนจำนวนหนึ่งที่ไม่สามารถติดตามได้ในระดับจังหวัดเพราะไม่สามารถเข้าถึงข้อมูลได้และไม่มีการจัดทำชุดข้อมูล บางส่วนเป็นตัวชี้วัดที่มีการจัดเก็บ แต่จัดเก็บไม่ตรงตามนิยามในคำอธิบายชุดข้อมูลขององค์การสหประชาชาติ (SDG Metadata) เช่น มีรายละเอียดชุดข้อมูลไม่ตรงกับนิยามขององค์การสหประชาชาติ มีการเก็บข้อมูลในมิติที่ไม่ตรงกับองค์การสหประชาชาติ (เช่น กำหนดให้จัดเก็บจำแนกตาม เพศ อายุ และความพิการ แต่เก็บข้อมูลจำแนกตามเพศเท่านั้น) และมีข้อมูลบางส่วนที่ตรงตามนิยามขององค์การสหประชาชาติและมีการเผยแพร่เป็นชุดข้อมูลสาธารณะแล้วเสร็จ

ดังที่กล่าวมาข้างต้น ปัญหาสำคัญนอกจากการขับเคลื่อนตามเป้าหมายย่อยของเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนคือ การจัดทำชุดข้อมูลที่มีความพร้อม ตรงตามนิยามในคำอธิบายชุดข้อมูลขององค์การสหประชาชาติ เพื่อใช้ติดตามประเมินผลการดำเนินงานของประเทศ ซึ่งในปัจจุบันยังเป็นประเด็นที่มีปัญหาทั้งในระดับจังหวัด พื้นที่ และในระดับประเทศ

ตารางที่ 3: สรุปความสอดคล้องกับแผน 3 ระดับและเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs)

แผน/นโยบาย	ด้านความมั่นคง	ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน	ด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ
นโยบายและแผนระดับชาติ ระดับที่ 1			
ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี	ด้านความมั่นคง	ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน	ด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ
นโยบายและแผนระดับชาติ ระดับที่ 2			
แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ	ความมั่นคง	<ul style="list-style-type: none"> อุตสาหกรรมและบริการแห่งอนาคต โครงสร้างพื้นฐาน ระบบโลจิสติกส์ และดิจิทัล ผู้ประกอบการและวิสาหกิจขนาดกลาง และขนาดย่อมยุคใหม่ 	การบริการประชาชนและประสิทธิภาพภาครัฐ
แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 13		<ul style="list-style-type: none"> ไทยเป็นศูนย์กลางอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะและอุตสาหกรรม ดิจิทัลของอาเซียน ไทยมีวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่เข้มแข็ง มีศักยภาพสูง และสามารถแข่งขันได้ 	ไทยมีภาครัฐที่ทันสมัย มีประสิทธิภาพ และตอบสนองประชาชน
นโยบายและแผนระดับชาติว่าด้วย ความมั่นคงแห่งชาติ	เสริมสร้างความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์		
นโยบายและแผนระดับชาติ ระดับที่ 3			
นโยบายและแผนระดับชาติว่าด้วยการพัฒนาดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม		<ul style="list-style-type: none"> ขับเคลื่อนเศรษฐกิจด้วยเทคโนโลยีดิจิทัล พัฒนากำลังคนให้พร้อมเข้าสู่ยุคเศรษฐกิจและสังคมดิจิทัล 	<ul style="list-style-type: none"> ปรับเปลี่ยนภาครัฐสู่การเป็นรัฐบาลดิจิทัล พัฒนากำลังคนให้พร้อมเข้าสู่ยุคเศรษฐกิจและสังคมดิจิทัล
แผนพัฒนารัฐบาลดิจิทัลของประเทศไทย		<ul style="list-style-type: none"> สร้างมูลค่าเพิ่มอำนวยความสะดวกแก่ภาคธุรกิจ ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชน และเปิดเผยข้อมูลเปิดภาครัฐ 	<ul style="list-style-type: none"> ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชน และเปิดเผยข้อมูลเปิดภาครัฐ ยกระดับการเปลี่ยนผ่านดิจิทัลภาครัฐ เพื่อการบริหารงานที่ยืดหยุ่น คล่องตัว และขยายสู่หน่วยงานภาครัฐระดับท้องถิ่น
แผนปฏิบัติการด้านปัญญาประดิษฐ์แห่งชาติเพื่อการพัฒนาประเทศไทย		<ul style="list-style-type: none"> การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบสนับสนุนด้านปัญญาประดิษฐ์เพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืน การพัฒนาทักษะและองค์ความรู้ทุกระดับการเรียนรู้ที่เกี่ยวกับปัญญาประดิษฐ์ตลอดทุกช่วงชีวิต 	การพัฒนาทักษะและองค์ความรู้ทุกระดับการเรียนรู้ที่เกี่ยวกับปัญญาประดิษฐ์ตลอดทุกช่วงชีวิต

แผน/นโยบาย	ด้านความมั่นคง	ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน	ด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ
เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) แห่งสหประชาชาติ			
เป้าหมายย่อย การพัฒนาที่ยั่งยืน	เป้าหมายย่อย 9.b สนับสนุนการพัฒนาเทคโนโลยี การวิจัยและนวัตกรรมภายในประเทศ กำลังพัฒนา รวมถึงการให้มีสภาพแวดล้อมทางนโยบายที่นำไปสู่ความหลากหลายของอุตสาหกรรม และการเพิ่มมูลค่าของสินค้าโภคภัณฑ์	<ul style="list-style-type: none"> เป้าหมายย่อย 8.2 บรรลุการมีผลิตภาพทางเศรษฐกิจในระดับที่สูงขึ้นผ่านการสร้างความหลากหลาย การยกระดับเทคโนโลยี และนวัตกรรม รวมถึงการมุ่งเน้นภาคการผลิตที่มีมูลค่าเพิ่มสูง และใช้แรงงานเป็นหลัก (labour-intensive) เป้าหมายย่อย 9.b สนับสนุนการพัฒนาเทคโนโลยี การวิจัยและนวัตกรรมภายในประเทศกำลังพัฒนา รวมถึงการให้มีสภาพแวดล้อมทางนโยบายที่นำไปสู่ความหลากหลายของอุตสาหกรรม และการเพิ่มมูลค่าของสินค้าโภคภัณฑ์ เป้าหมายย่อย 11.3 ยกระดับการพัฒนาเมือง และขีดความสามารถให้ครอบคลุมและยั่งยืน เพื่อการวางแผนและการบริหารจัดการการตั้งถิ่นฐานของมนุษย์อย่างมีส่วนร่วม บูรณาการ และยั่งยืนในทุกประเทศ ภายในปี พ.ศ. 2573 	<ul style="list-style-type: none"> เป้าหมายย่อย 8.3 ส่งเสริมนโยบายที่มุ่งเน้นการพัฒนาที่สนับสนุนกิจกรรมที่มีผลิตภาพ การสร้างงานที่มีคุณค่า ความเป็นผู้ประกอบการ ความสร้างสรรค์และนวัตกรรม และให้การสนับสนุนการรวมตัว และการเติบโตของวิสาหกิจรายย่อย ขนาดเล็ก และขนาดกลาง ผ่านการเข้าถึงบริการทางการเงิน เป้าหมายย่อย 9.5 เพิ่มพูนการวิจัยทางวิทยาศาสตร์ระดับขีดความสามารถทางเทคโนโลยีของภาคอุตสาหกรรมในทุกประเทศ โดยเฉพาะในประเทศกำลังพัฒนา และให้ภายในปี พ.ศ. 2573 มีการส่งเสริมนวัตกรรมและให้เพิ่มจำนวนผู้ทำงานวิจัยและพัฒนาต่อประชากร 1 ล้านคน และเพิ่มค่าใช้จ่ายในการวิจัยและพัฒนาในภาครัฐและเอกชน เป้าหมายย่อย 11.3 ยกระดับการพัฒนาเมืองและขีดความสามารถให้ครอบคลุมและยั่งยืนเพื่อการวางแผน และการบริหารจัดการการตั้งถิ่นฐานของมนุษย์อย่างมีส่วนร่วม บูรณาการ และยั่งยืนในทุกประเทศ ภายในปี พ.ศ. 2573
แผนปฏิบัติการด้านการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ข้อมูลของประเทศไทย ระยะ 5 ปี			
แผนปฏิบัติการ ด้านการขับเคลื่อน ยุทธศาสตร์ข้อมูลของ ประเทศไทย ระยะ 5 ปี	การพัฒนา ด้านธรรมาภิบาล ข้อมูล และการ เชื่อมโยงข้อมูล	<ul style="list-style-type: none"> การยกระดับการให้บริการด้านข้อมูลของภาครัฐ การส่งเสริมความร่วมมือทางด้านข้อมูลระหว่างภาครัฐและเอกชน การพัฒนาทักษะทางด้านข้อมูลให้กับบุคลากรในภาครัฐและเอกชน การพัฒนาด้านธรรมาภิบาลข้อมูล และการเชื่อมโยงข้อมูล 	การพัฒนาทักษะทางด้านข้อมูลให้กับบุคลากรในภาครัฐและเอกชน

บทที่ 4

สาระสำคัญของ
แผนปฏิบัติการ
ด้านการขับเคลื่อน
ยุทธศาสตร์ข้อมูล
ของประเทศไทย





บทที่ 4 สารสำคัญของแผนปฏิบัติการด้านการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ข้อมูลของประเทศไทย

ในส่วนนี้จะอธิบายสารสำคัญของ (ร่าง) แผนปฏิบัติการด้านการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ข้อมูลของประเทศไทย ระยะ 5 ปี โดยจะประกอบไปด้วย วิสัยทัศน์ วัตถุประสงค์ เป้าหมายหลักและตัวชี้วัด ยุทธศาสตร์ ภายใต้แผน สารสำคัญของการวิเคราะห์ข้อมูลตัวชี้วัด รายละเอียดโครงการภายใต้ยุทธศาสตร์ กลไกการขับเคลื่อนแผนและกลไกการติดตามประเมินผลของยุทธศาสตร์ โดยที่สารสำคัญของแผน สามารถสรุปได้ดังรูปที่ 6

รูปที่ 6 สรุปภาพรวม (ร่าง) แผนปฏิบัติการด้านการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ข้อมูลของประเทศไทย ระยะ 5 ปี



4.1 ภาพรวมของแผนปฏิบัติการด้านการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ข้อมูลของประเทศไทย

4.1.1 วิสัยทัศน์

ดำเนินการด้านข้อมูลเพื่อกำหนดนโยบายอย่างตรงจุด ยกระดับการให้บริการประชาชน และเพิ่มประสิทธิภาพ พร้อมสร้างมูลค่าเพิ่มต่อสังคมและเศรษฐกิจ

4.1.2 ภารกิจ (Mission)

(1) จัดเก็บข้อมูลที่สำคัญจากภาครัฐและเอกชนอย่างเหมาะสม โดยเน้นการเก็บรวบรวมข้อมูลที่มีความสำคัญและมีประโยชน์สูงสุดต่อการตัดสินใจและการดำเนินงาน ทำให้ข้อมูลเปิดเผยและสามารถแลกเปลี่ยนได้กับภาครัฐและเอกชนอย่างมีประสิทธิภาพ และส่งเสริมการแลกเปลี่ยนข้อมูลระหว่างหน่วยงาน ทั้งภาครัฐและเอกชนให้เป็นไปอย่างต่อเนื่อง

(2) ให้ความสำคัญกับมาตรฐานความปลอดภัยของข้อมูล โดยจัดทำและปรับปรุงมาตรฐานและนโยบายที่เกี่ยวข้องเพื่อให้รักษาความเป็นส่วนตัวและความปลอดภัยของข้อมูลอย่างเหมาะสม รวมถึงการใช้เทคโนโลยีที่ทันสมัยเพื่อรักษาความปลอดภัยของข้อมูล

(3) พัฒนาบุคลากรด้านข้อมูลอย่างต่อเนื่องและมุ่งเน้นให้ตรงต่อความต้องการของหน่วยงาน โดยให้การฝึกอบรมและการพัฒนาทักษะในการจัดการข้อมูล การเรียนรู้เกี่ยวกับมาตรฐานและนโยบายที่เกี่ยวข้อง และการเรียนรู้เกี่ยวกับเทคโนโลยีและเครื่องมือที่ใช้ในการจัดการข้อมูลอย่างมีประสิทธิภาพ

4.1.3 วัตถุประสงค์

- (1) หน่วยงานภาครัฐมีข้อมูลที่ครบถ้วน นำมาซึ่งการตัดสินใจเชิงนโยบายที่เหมาะสม
- (2) หน่วยงานภาครัฐใช้ข้อมูลเพื่อยกระดับการให้บริการประชาชน
- (3) ข้อมูลที่มีคุณค่าได้รับการเปิดเผยเพื่อต่อยอดให้เกิดการสร้างมูลค่าเพิ่มและความสามารถในการแข่งขัน

4.1.4 เป้าหมายหลักและตัวชี้วัดรวม

(1) เป้าหมายหลัก

(1.1) ความสามารถในการแข่งขันด้านดิจิทัลและอัตราการใช้ประโยชน์

จากข้อมูลภาครัฐสูงขึ้น

ข้อมูลนั้นเป็นปัจจัยการผลิตที่มีความสำคัญในโลกยุคปัจจุบันเป็นอย่างมาก เนื่องจากข้อมูลที่มีความถูกต้อง แม่นยำ ครบถ้วน ถูกจัดเก็บในรูปแบบที่ประมวลผลได้โดยเครื่องจักร (Machine Readable) จะช่วยพัฒนาขีดความสามารถของภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาชนภายในประเทศ ในการคาดการณ์ทิศทางที่จะเกิดขึ้นในอนาคต (Forecasting Capability) ผ่านการนำข้อมูลมาใช้ประโยชน์ ทำให้ภาครัฐสามารถกำหนดนโยบายได้อย่างแม่นยำ ภาคเอกชนสามารถวางแผนทางธุรกิจได้สอดคล้องกับสถานการณ์ที่เกิดขึ้นจริง และภาคประชาชนสามารถใช้ข้อมูลเพื่อประกอบการตัดสินใจในด้านต่าง ๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ สามารถกล่าวอีกนัยได้ว่า ข้อมูลจะช่วยส่งเสริมการตัดสินใจที่มีความแม่นยำมากขึ้น (Decision Making Augment) โดยการที่จะสามารถนำข้อมูลมาใช้เป็นทรัพยากรในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจนั้น ต้องเป็นข้อมูลที่มีคุณภาพสูง ตรงตามความต้องการ จะช่วยให้ภาคเอกชนสามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้

โดยในปี 2566 อันดับความสามารถทางการแข่งขันด้านดิจิทัลของประเทศไทยอยู่ในลำดับที่ 35 ซึ่งการเพิ่มขึ้นของลำดับเฉลี่ยตั้งแต่ปี 2562-2566 อยู่ที่ 1 อันดับ (ดังตารางที่ 3) จึงทำให้แนวทางการกำหนดค่าตัวชี้วัดของการประเมินความสามารถในการแข่งขันด้านดิจิทัลและ อัตราการใช้ประโยชน์จากข้อมูลภาครัฐผ่าน “**อันดับความสามารถทางการแข่งขันด้านดิจิทัล (IMD World Competitiveness Ranking) ของประเทศไทยอยู่ในอันดับที่ 30 ในพ.ศ. 2572²**” โดยที่ข้อมูลของภาครัฐมีอัตราการใช้ประโยชน์สูงขึ้น ผ่านการประเมินการนำข้อมูลไปใช้ประโยชน์ที่ระบุว่าจะนำไปใช้ในกิจกรรมทางเศรษฐกิจ เช่น การค้า การวางแผนการลงทุน เป็นต้น การจัดทำแบบสำรวจของการนำข้อมูลไปใช้ของภาคประชาชน และภาคเอกชน โดยใน พ.ศ. 2572 ให้มีชุดข้อมูลที่ได้รับการระบุว่าจะถูกนำไปใช้ประโยชน์ในกิจกรรมทางเศรษฐกิจโดยภาคเอกชน ที่ถูกใช้มากกว่า 100 ครั้งต่อปี 10 ชุดข้อมูล

ตารางที่ 4: ผลการจัดอันดับความสามารถทางการแข่งขันด้านดิจิทัลของประเทศไทย

	2562	2563	2564	2565	2566
อันดับรวม	40	39	38	40	35
1. ความรู้ (Knowledge)	43	43	42	45	41
2. เทคโนโลยี (Technology)	27	22	22	20	15
3. ความพร้อมในอนาคต (Future Readiness)	50	45	44	49	42

ที่มา: IMD (2023)

² ตรงกับตัวชี้วัด ก.พ.ร. ของ สำนักงานคณะกรรมการดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ “อันดับขีดความสามารถในการแข่งขันด้านดิจิทัลของประเทศไทย ตามการจัดอันดับของ IMD (World Digital Competitiveness Ranking)”

(1.2) ระดับความพึงพอใจของผู้ใช้งานข้อมูล ไม่น้อยกว่า ร้อยละ 80

การวัดระดับความพึงพอใจของผู้ใช้งานข้อมูลทั้งจากหน่วยงานภาครัฐ เอกชน และประชาชน โดยการวัดความพึงพอใจในภาพรวมนั้น เกิดจากการสำรวจและประเมิน ดังนี้

- การจัดหมวดหมู่ของข้อมูลที่สะดวกต่อการค้นหาและเข้าถึงข้อมูลได้ง่าย
- ความสมบูรณ์ ครบถ้วนถูกต้อง และน่าเชื่อถือ
- ความทันสมัย และเป็นปัจจุบันของฐานข้อมูล
- ฐานข้อมูลสามารถนำมาใช้ประโยชน์ได้อย่างมีประสิทธิภาพ
- มีการจัดระดับความปลอดภัยหรือกำหนดสิทธิ์ในการเข้าถึงที่เหมาะสม
- มีช่องทางการติดต่อสอบถามและให้ข้อเสนอแนะ

ทั้งนี้ ในปัจจุบันยังไม่มีการจัดทำตัวชี้วัด ดังนั้น หน่วยงานซึ่งดูแลระบบแพลตฟอร์มกลางของข้อมูลควรดำเนินการสำรวจความพึงพอใจและความคิดเห็นของผู้ใช้บริการ เพื่อนำมาใช้ในการปรับปรุงและพัฒนาแพลตฟอร์มและข้อมูลต่อไป โดยกำหนดค่าเป้าหมายว่า “ภายในปี 2572 ระดับความพึงพอใจของผู้ใช้งานข้อมูลต้องไม่น้อยกว่า ร้อยละ 80”

4.2 ยุทธศาสตร์ภายใต้แผนปฏิบัติการระยะ 5 ปี ประกอบไปด้วยยุทธศาสตร์ทั้งสิ้น 4 ประการดังนี้

ยุทธศาสตร์ที่ 1 การยกระดับการให้บริการด้านข้อมูลของภาครัฐ

ยุทธศาสตร์ที่ 2 การส่งเสริมความร่วมมือทางด้านข้อมูลระหว่างภาครัฐและเอกชน

ยุทธศาสตร์ที่ 3 การพัฒนาด้านธรรมาภิบาลข้อมูล และการเชื่อมโยงข้อมูล

ยุทธศาสตร์ที่ 4 การพัฒนาทักษะทางด้านข้อมูลให้กับบุคลากรในภาครัฐและเอกชน

ยุทธศาสตร์ที่ 1 การยกระดับการให้บริการด้านข้อมูลของภาครัฐ

เป็นยุทธศาสตร์ที่มีเป้าหมายสำคัญเพื่อยกระดับการให้บริการด้านข้อมูลของภาครัฐ โดยเน้นให้ภาครัฐมีข้อมูลที่พร้อมใช้งาน มีคุณภาพ และทันสมัย ผ่านการวางแผนการจัดเก็บและกำหนดแนวทางการพัฒนาข้อมูลที่ตรงจุด ตลอดจนการจัดทำและจัดเก็บชุดข้อมูลที่มีคุณค่าสูงในมิติภาคอุตสาหกรรมและประเด็นการพัฒนาต่าง ๆ ตลอดจนส่งเสริมการดำเนินการเชื่อมโยง แลกเปลี่ยน เพื่อบูรณาการข้อมูลระหว่างหน่วยงานให้มีความครบถ้วนสมบูรณ์ และสนับสนุนการเปิดเผยข้อมูลของรัฐ ตามหลักการเปิดเผยเป็นหลักปกปิดเป็นข้อยกเว้น

(1) เป้าหมาย

- (1.1) วางแผน รวบรวม และจัดเก็บข้อมูลอย่างคุ้มค่า
- (1.2) ใช้ประโยชน์ของข้อมูล เพื่อขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศ

(2) ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย

ตารางที่ 5: ค่าเป้าหมายและตัวชี้วัดของยุทธศาสตร์ที่ 1

ตัวชี้วัด	ค่าเป้าหมาย					รวม
	2568	2569	2570	2571	2572	
1) ร้อยละของหน่วยงานภาครัฐ (ระดับกระทรวง) มีการประเมินประโยชน์ต่อต้นทุนของชุดข้อมูลตนเองในปีนั้น ๆ	30	40	50	60	70	70
2) ร้อยละของประเด็นการพัฒนาที่มีแผนการขับเคลื่อนทางด้านข้อมูลผ่านประเด็นการพัฒนาที่กำหนดทั้งหมด ³	30	40	50	60	70	70
3) ร้อยละของชุดข้อมูลที่มีคุณค่าสูง (HVD) ไปใช้ประโยชน์ได้จริง ⁴	30	40	50	60	70	70

³ สอดคล้องกับตัวชี้วัดองค์กร (ตัวชี้วัด ก.พ.ร.) ของ กรมพัฒนาฝีมือแรงงานความสำเร็จของการขับเคลื่อนองค์กรด้วยข้อมูล (Data Driven Organization)

⁴ สอดคล้องกับตัวชี้วัดองค์กร (ตัวชี้วัด ก.พ.ร.) ของ สำนักงานสถิติแห่งชาติ, สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, สำนักงานปลัดกระทรวงแรงงาน เกี่ยวกับการจัดทำตัวชี้วัด สำหรับการรายงานการจัดอันดับขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ โดย IMD ซึ่งตรงตามนิยามข้อมูลที่มีคุณค่าสูง (High-value Datasets); ตรงกับตัวชี้วัด ก.พ.ร. ของสำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินเรื่อง “ความสำเร็จของการจัดทำฐานข้อมูลด้าน AML/CFT; สอดคล้องกับตัวชี้วัดองค์กรมหาชน ของ ก.พ.ร. สำหรับ การใช้ สำนักงานพัฒนารัฐบาลดิจิทัลฯ “ประโยชน์จากชุดข้อมูลเปิดเพื่อการพัฒนาบริการดิจิทัลหรือเกิดประโยชน์ต่อการตัดสินใจ”

ตัวชี้วัด	ค่าเป้าหมาย					รวม
	2568	2569	2570	2571	2572	
4) สัดส่วนของจำนวนชุดข้อมูลที่เปิดเผยของหน่วยงานต่อข้อมูลที่เกี่ยวข้องทั้งหมด ⁵	60	70	80	90	100	100
5) สัดส่วนของจำนวนชุดข้อมูลที่เปิดเผยของหน่วยงานต่อข้อมูลที่เกี่ยวข้องทั้งหมด ⁶	60	70	80	90	100	100
6) ประกาศคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการเกี่ยวกับการเปิดเผยข้อมูลสู่สาธารณะ	ประกาศใช้ใน ปี 2569					-

(3) บทบาทของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง:

(3.1) ผู้รับประโยชน์:

หน่วยงานของรัฐในระบบนิเวศข้อมูล ภาคประชาชน และเอกชน

(3.2) ผู้รับผิดชอบโดยตรง:

- สำนักงานคณะกรรมการดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ในฐานะเลขานุการของคณะกรรมการเฉพาะด้านการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ข้อมูล โดยอาศัยอำนาจของคณะกรรมการเฉพาะด้านตามมาตรา 13 และ มาตรา 17 แห่ง พ.ร.บ. การพัฒนาดิจิทัลฯ ขับเคลื่อนทางนโยบาย
- สำนักงานสถิติแห่งชาติ ในฐานะหน่วยงานที่ดำเนินการจัดทำรายการข้อมูลภาครัฐ (Government Data Catalog) ตามมาตรา 8 (5) พ.ร.บ. การบริหารงานและการให้บริการภาครัฐฯ
- สถาบันข้อมูลขนาดใหญ่ (องค์การมหาชน) มีบทบาทในการส่งเสริม ประสาน และให้บริการแก่หน่วยงานของรัฐและเอกชน เพื่อให้เกิดการใช้ประโยชน์จากข้อมูลขนาดใหญ่ ตามมาตรา 7 (1) พระราชกฤษฎีกาจัดตั้งสถาบันข้อมูลขนาดใหญ่ (องค์การมหาชน) พ.ศ. 2566
- สำนักงานพัฒนารัฐบาลดิจิทัล (องค์การมหาชน) ในฐานะหน่วยงานขับเคลื่อนมีศูนย์แลกเปลี่ยนข้อมูลกลาง (GDX) ตามมาตรา 15 พระราชบัญญัติการบริหารงานและการให้บริการภาครัฐผ่านระบบดิจิทัล พ.ศ. 2562
- สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ ให้ฐานะผู้พิจารณาและวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารในรายสาขา ตามระเบียบคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการว่าด้วยอำนาจหน้าที่ วิธีพิจารณาและองค์คณะในการพิจารณาและวินิจฉัยของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร พ.ศ. 2542 ข้อ 3 และข้อ 4

⁵ สอดคล้องกับตัวชี้วัดองค์กร (ตัวชี้วัด ก.พ.ร.) ของ หน่วยงานระดับกรมหลายหน่วยงานในหลากหลายกระทรวง เรื่อง “การพัฒนาระบบบัญชีข้อมูล (Data Catalog) เพื่อนำไปสู่การเปิดเผยข้อมูลภาครัฐ (Open Data)”

⁶ สอดคล้องกับตัวชี้วัดองค์กร (ตัวชี้วัด ก.พ.ร.) ของ สำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค “ร้อยละการรับรู้เกี่ยวกับข้อมูลด้านการคุ้มครองผู้บริโภคของประชาชน”

● หน่วยงานในระดับกระทรวงที่รับผิดชอบการพัฒนาด้านข้อมูลในมิติการพัฒนาต่าง ๆ

(4) กลยุทธ์ภายใต้ยุทธศาสตร์ และการดำเนินการ

(4.1) กลยุทธ์ที่ 1 สร้างความเข้าใจในประโยชน์ของข้อมูลให้กับหน่วยงานรัฐ เพื่อทำการประเมินผลประโยชน์และต้นทุนของชุดข้อมูล สำนักงานพัฒนารัฐบาลดิจิทัลฯ ร่วมกับหน่วยงานภายใต้กระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม ดำเนินการอบรมและสร้างความเข้าใจให้กับหน่วยงานต่าง ๆ ในเรื่องของการใช้ประโยชน์ข้อมูลที่หน่วยงานนั้น ๆ ถูกรองอยู่ โดยคำนึงถึงประเด็นการพัฒนาที่สมควรขับเคลื่อนเพื่อสร้างความเข้าใจในประโยชน์ของข้อมูลและสร้างทัศนคติที่ดีในด้านข้อมูล จากนั้นมอบหมายให้สำนักงานปลัดในแต่ละกระทรวง ดำเนินการประเมินผลประโยชน์ต่อต้นทุนของชุดข้อมูล ผ่านการสำรวจความคิดเห็นของผู้ใช้ข้อมูล ผ่านระบบบัญชีข้อมูลระดับกระทรวง รวมถึงสรุปการประเมิน และเลือกคงข้อมูลไว้ในระบบหรือออกจากระบบตามสัดส่วนประโยชน์ทางเศรษฐกิจต่อต้นทุนในการจัดทำและบำรุงรักษาชุดข้อมูล⁷

(4.2) กลยุทธ์ที่ 2 จัดเก็บข้อมูลที่มีคุณค่าสูง (High-value Datasets) ผ่านการกำหนดชุดข้อมูลที่มีคุณค่าสูง (HVD) ในลักษณะ Top-down โดยมุ่งเน้นการตอบโจทย์ด้านสังคม เศรษฐกิจ และตัวชี้วัดสากล เช่น World Bank IMD และ UN's SDGs ประกอบกับวิเคราะห์ข้อมูล ระบุชื่อชุดข้อมูลที่มีคุณค่าสูงของประเทศ ผ่านการรับฟังความคิดเห็นจากหน่วยงานรัฐ และดำเนินการจัดเก็บ รวบรวมหรือบูรณาการภารกิจร่วมกันระหว่างหน่วยงานภาครัฐ พร้อมทั้งจัดทำรายงานสรุปชุดข้อมูลดำเนินการแล้วเสร็จ ต่อจำนวนชุดข้อมูลที่ได้รับการระบุชื่อทั้งหมดและเสนอต่อคณะกรรมการเฉพาะด้านการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ข้อมูล

โดยในระยะของแผนฉบับนี้จะมุ่งเน้นพัฒนาชุดข้อมูลในภาคการผลิตและมิติการพัฒนาทั้งสิ้น 7 ประการ และมีหน่วยงานผู้รับผิดชอบหลัก ดังนี้

- มิติภาคอุตสาหกรรม หน่วยงานผู้รับผิดชอบหลัก คือ กระทรวงอุตสาหกรรม และกระทรวงพาณิชย์
- มิติภาคการเกษตร หน่วยงานผู้รับผิดชอบหลัก คือ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ และกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
- มิติของภาคสาธารณสุข หน่วยงานผู้รับผิดชอบหลัก คือ กระทรวงสาธารณสุข
- มิติของภาคการเงินและธนาคาร หน่วยงานผู้รับผิดชอบหลัก คือ กระทรวงการคลัง และธนาคารแห่งประเทศไทย
- มิติภาคการท่องเที่ยว หน่วยงานผู้รับผิดชอบหลัก คือ กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา

⁷ รายละเอียดตามภาคผนวก 3 ตัวอย่างการประเมินประโยชน์ต่อต้นทุนในการจัดทำชุดข้อมูล

- มิติของเศรษฐกิจ สังคม และสวัสดิการ มีความเกี่ยวข้องกับหลากหลายหน่วยงานในภาคการผลิตหรือมิติการพัฒนาต่าง ๆ จึงให้หน่วยงานผู้รับผิดชอบหลักคือ สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ร่วมกับกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์

(4.3) กลยุทธ์ที่ 3 กำหนดให้หน่วยกำกับดูแล (Regulator) จัดเก็บข้อมูลที่เป็นอย่างครบถ้วน ผ่านการติดตามตรวจสอบสถานการณ์การเผยแพร่ข้อมูลของหน่วยงานกำกับดูแล เพื่อกำหนดชุดข้อมูลที่หน่วยงานควรเผยแพร่ เพื่อให้หน่วยงานกำกับดูแลทำการติดตามข้อมูลดังกล่าวจากบริษัทเอกชน รัฐวิสาหกิจ หรือหน่วยงานในภาคการผลิตที่ตนเองรับผิดชอบ เพื่อเพิ่มความมีอยู่ของข้อมูล

(4.4) กลยุทธ์ที่ 4 ผลักดันให้หน่วยงานภาครัฐจัดทำแผนขับเคลื่อนข้อมูล รายสาขา หรือในประเด็นสำคัญ สำนักงานพัฒนารัฐบาลดิจิทัลฯ และสำนักงานคณะกรรมการดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ดำเนินการหารือกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในประเด็นการพัฒนาต่าง ๆ เช่น ด้านการพัฒนาทุนมนุษย์ แก้ไขปัญหาความยากจน โดยสอดคล้องกับนโยบายและแผนระดับชาติ หรือประเด็นการพัฒนาที่มีความสำคัญกับสภาพเศรษฐกิจและสังคมในปัจจุบัน เพื่อให้หน่วยงานผู้รับผิดชอบจัดทำแผนการขับเคลื่อนทางด้านข้อมูลในประเด็นการพัฒนานั้น ๆ โดยใช้ยุทธศาสตร์ข้อมูลของประเทศไทยเป็นแบบในการวางนโยบาย โดยหน่วยงานผู้รับผิดชอบในแต่ละมิติการพัฒนาเป็นดังที่กล่าวไปในกลยุทธ์ที่ 2 ภายใต้ยุทธศาสตร์ที่ 1

(4.5) กลยุทธ์ที่ 5 เปิดเผยชื่อข้อมูล และคำอธิบายข้อมูล (Metadata) เพื่อให้สืบค้นข้อมูลพบได้ง่าย โดยให้หน่วยงานรัฐต้องเสนอรายชื่อของชุดข้อมูลทั้งหมดที่ถือครองอยู่ต่อคณะกรรมการเฉพาะด้านการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ข้อมูล ประกอบกับการเผยแพร่ข้อมูล (กรณีข้อมูลสาธารณะ) และคำอธิบายชุดข้อมูล (Metadata) (กรณีข้อมูลที่ไม่ใช่ข้อมูลสาธารณะ) โดยต้องดำเนินการตามมาตรฐานที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ มรด. 12001-2565 แนวทางการเปิดเผยชุดข้อมูลเปิดภาครัฐ มรด. 3-1 แนวทางการจัดทำคำอธิบายชุดข้อมูลภาครัฐ อีกทั้ง หน่วยงานรัฐระดับกรมดำเนินการสรุปผลการดำเนินงานและเสนอต่อคณะกรรมการเฉพาะด้านฯ

(4.6) กลยุทธ์ที่ 6 ผลักดันการเปิดเผยข้อมูลสู่สาธารณะ สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ ดำเนินการจัดทำประกาศ เพื่อกำหนดประเภทชุดข้อมูลที่ให้เปิดเผย เพื่อลดการใช้ดุลยพินิจของเจ้าหน้าที่ในการเลือกเปิดหรือปิดข้อมูล เพื่อให้สอดคล้องกับหลักเปิดเผยเป็นหลัก ปกปิดเป็นข้อยกเว้น

(4.7) กลยุทธ์ที่ 7 ส่งเสริมการใช้ประโยชน์จากข้อมูล เพื่อขับเคลื่อนนโยบายและการวัดผลของประเทศ เป็นกลยุทธ์ที่ดำเนินการต่อจากกลยุทธ์ที่ 2 และ 4 โดยภายหลังจากที่มีการกำหนดชุดข้อมูลที่มีคุณค่า และชุดข้อมูลสำคัญต่อการพัฒนาประเทศแล้วนั้น ก็ควรดำเนินการส่งเสริมการใช้ประโยชน์ ซึ่งผ่านการวิเคราะห์ข้อมูล และเปิดเผยข้อมูลในรูปแบบที่เข้าใจง่าย เพื่อเป็นประโยชน์ต่อหน่วยงานภาครัฐในการกำหนดนโยบาย ภาคเอกชนในการพัฒนาความสามารถทางการแข่งขันหรือการตัดสินใจการลงทุน และภาคประชาชนต่อไป พร้อมทั้ง การดำเนินการจัดส่งข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการวัดผลของประเทศ หรือการดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลก่อนเพื่อให้ข้อมูลสามารถสะท้อนถึงสภาพปัญหาและเร่งดำเนินการเพื่อแก้ไขต่อไป

(5) โครงการ/การดำเนินงาน

- (5.1) โครงการสร้างความเข้าใจในประโยชน์ของข้อมูล (พ.ศ. 2568-2569)
- (5.2) โครงการจัดทำกรอบแนวทางการประเมินประโยชน์ทางเศรษฐกิจต่อต้นทุนของชุดข้อมูล (พ.ศ. 2568-2569)
- (5.3) โครงการประเมินประโยชน์ทางเศรษฐกิจต่อต้นทุนของชุดข้อมูลที่เผยแพร่บนระบบบัญชีข้อมูลระดับกระทรวง (พ.ศ. 2570 - 2572)
- (5.4) โครงการการจัดทำชุดข้อมูลที่มีคุณค่าสูงโดยความร่วมมือระหว่างหน่วยงานรัฐ (พ.ศ. 2568-2572)
- (5.5) โครงการการจัดทำแผนขับเคลื่อนข้อมูลในแต่ละมิติอุตสาหกรรมและประเด็นการพัฒนา (พ.ศ. 2568-2572)
- (5.6) โครงการสำรวจชุดข้อมูลทั้งหมดที่แต่ละหน่วยงานถือครองอยู่ (พ.ศ. 2568 - 2572)
- (5.7) โครงการการจัดทำประกาศคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ เรื่องชุดข้อมูลที่ต้องเปิดเผย (พ.ศ.2568-2569)
- (5.8) โครงการจัดทำพระราชบัญญัติข้อมูล พ.ศ. (พ.ศ. 2569-2571)
- (5.9) โครงการจัดทำชุดข้อมูลสำคัญในรูปแบบที่สามารถนำไปใช้ประโยชน์ต่อได้ง่าย (พ.ศ. 2569-2572)

ยุทธศาสตร์ที่ 2 การส่งเสริมความร่วมมือ ทางด้านข้อมูลระหว่างภาครัฐและเอกชน

ยุทธศาสตร์นี้ มุ่งเน้นต่อยอดการพัฒนา โดยตระหนักถึงความสำคัญของชุดข้อมูลที่ถือครองโดยภาคเอกชน ซึ่งเป็นชุดข้อมูลที่มีความสำคัญในการพัฒนาประเทศ การวางแผน การกำหนดนโยบาย และช่วยเพิ่มประโยชน์สาธารณะจากการมีข้อมูลที่ครบถ้วน สมบูรณ์ มีคุณภาพ และครอบคลุมรอบด้าน โดยเน้นสร้างกลไกสนับสนุนการเชื่อมโยงข้อมูลระหว่างภาครัฐกับภาคเอกชน ให้สามารถขยายผลการพัฒนาต่อไปได้ง่าย ตั้งอยู่บนกรอบธรรมาภิบาลที่ดี ช่วยสร้างความเชื่อมั่นให้หน่วยงานทั้งจากภาครัฐและภาคเอกชนในการเชื่อมโยงและแบ่งปันข้อมูลระหว่างกัน

(1) เป้าหมาย

- (1.1) ภาคเอกชนมีส่วนร่วมในการขับเคลื่อนข้อมูล
- (1.2) มีมาตรการสนับสนุนการแบ่งปันข้อมูลระหว่างภาครัฐและภาคเอกชน

(2) ค่าเป้าหมายและตัวชี้วัด

ตารางที่ 6: ค่าเป้าหมายและตัวชี้วัดของยุทธศาสตร์ที่ 2

ตัวชี้วัด	ค่าเป้าหมาย					รวม
	2568	2569	2570	2571	2572	
1) สัดส่วนชุดข้อมูลที่ได้รับจากภาคเอกชน	-	70	80	90	90	90
2) สัดส่วนของภาคเอกชนที่เข้าร่วมเป็นภาคีด้านข้อมูล ต่อกลุ่มเป้าหมายทั้งหมด	-	70	80	90	90	90
3) จำนวน Digital solution/ แพลตฟอร์ม/ แอปพลิเคชันที่ได้รับการพัฒนาเพื่อรวบรวมข้อมูล เผยแพร่ข้อมูล หรือใช้ประโยชน์ได้จากข้อมูลระหว่างภาครัฐและเอกชน			4	5	6	6
4) กรอบการแบ่งปันข้อมูลกลางระหว่างภาครัฐ ภาคเอกชน ^๑	แล้วเสร็จภายใน พ.ศ. 2569					
5) ระบบการรับรองมาตรฐานความปลอดภัยไซเบอร์และความปลอดภัยของข้อมูลส่วนบุคคล	แล้วเสร็จภายใน พ.ศ. 2569					

^๑ สอดคล้องกับตัวชี้วัดองค์กร (ตัวชี้วัด ก.พ.ร.) ของ สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตรสำนักงานเศรษฐกิจการเกษตรการพัฒนามาตรฐานข้อมูลกลาง (Data Standard) สินค้าเกษตรที่กระทรวงเกษตรและสหกรณ์รับขึ้นทะเบียน

(3) บทบาทของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง:

บทบาทของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องสามารถจำแนกได้ตามการขับเคลื่อนภายใต้หัวข้อยุทธศาสตร์ โดยการดำเนินงานสามารถสรุปได้ดังนี้

(3) บทบาทของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง:**(3.1) ผู้รับประโยชน์:**

- หน่วยงานของรัฐในมิติอุตสาหกรรมเฉพาะต่างๆและภาคประชาชน
- อุตสาหกรรมที่ขับเคลื่อนและใช้ประโยชน์จากข้อมูลในการแข่งขัน
- หน่วยงานที่มีการดำเนินงานด้านข้อมูลในระดับนานาชาติสำหรับมิติการพาณิชย์และบังคับใช้กฎหมาย

(3.2) ผู้รับผิดชอบโดยตรง:

- สำนักงานคณะกรรมการดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ในฐานะเลขานุการของคณะกรรมการเฉพาะด้านการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ข้อมูล โดยอาศัยอำนาจของคณะกรรมการเฉพาะด้านตามมาตรา 13 และ มาตรา 17 แห่ง พ.ร.บ. การพัฒนาดิจิทัลฯ ขับเคลื่อนทางนโยบาย
- สำนักงานพัฒนารัฐบาลดิจิทัล (องค์การมหาชน) ในฐานะหน่วยงานที่สนับสนุนด้านการแลกเปลี่ยนข้อมูลและเชื่อมโยงข้อมูลตามมาตรา 17 และมาตรา 18 พระราชบัญญัติการบริหารงานและการให้บริการภาครัฐผ่านระบบดิจิทัล พ.ศ. 2562
- สถาบันข้อมูลขนาดใหญ่ (องค์การมหาชน) มีบทบาทในการส่งเสริม ประสาน และให้บริการแก่หน่วยงานของรัฐและเอกชน เพื่อให้เกิดการใช้ประโยชน์จากข้อมูลขนาดใหญ่ ตามมาตรา 7 (1) พระราชกฤษฎีกาจัดตั้งสถาบันข้อมูลขนาดใหญ่ (องค์การมหาชน) พ.ศ. 2566
- สภาดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ มีบทบาทในการกำหนดรายชื่อชุดข้อมูลที่จำเป็นในการจัดทำดัชนีชี้วัด
- สำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล ในฐานะหน่วยงานที่กำกับดูแลด้านการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลตามมาตรา 43 พระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. 2562
- สำนักงานคณะกรรมการการรักษาความมั่นคงปลอดภัยทางไซเบอร์แห่งชาติ ในฐานะหน่วยงานที่กำกับดูแลด้านการรักษาความมั่นคงปลอดภัยทางไซเบอร์ตามมาตรา 22 พระราชบัญญัติการรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์ พ.ศ. 2562

(4) กลยุทธ์ภายใต้ยุทธศาสตร์

(4.1) กลยุทธ์ที่ 1 กำหนดชุดข้อมูลสำคัญ เพื่อเป็นทิศทางสำหรับการผลักดันการแลกเปลี่ยนรัฐ-เอกชน โดยหน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้องดำเนินการกำหนดชุดข้อมูลสำคัญที่ต้องการจากภาคเอกชน เพื่อนำมาใช้ประกอบการวิเคราะห์และประเมินผลร่วมกับข้อมูลภาครัฐ นำมาซึ่งการกำหนดนโยบายและแนวทางการขับเคลื่อนประเทศ ซึ่งในระยะเริ่มต้นอาจเป็นประเด็นการพัฒนาที่จำเป็นและเร่งด่วนของประเทศ ประกอบกับในประเด็นสำคัญต่าง ๆ เพื่อนำมาใช้ในการจัดทำ Digital solution/ แพลตฟอร์ม/ แอปพลิเคชันที่ใช้ประโยชน์ได้จากข้อมูลระหว่างภาครัฐและเอกชน

(4.2) กลยุทธ์ที่ 2 สร้างภาคีความร่วมมือด้านข้อมูลระหว่างภาครัฐและภาคเอกชน ดำเนินการขอความร่วมมือกับภาคเอกชนในการเชื่อมโยงและแลกเปลี่ยนข้อมูล ผ่านการสร้างแรงจูงใจในด้านสิทธิประโยชน์การเข้าถึงข้อมูลหรือผลการวิเคราะห์ที่จัดเก็บในประเด็นนั้น ๆ โดยเฉพาะภาคเอกชนที่เข้าร่วมเป็นสมาชิกภาคี หรือการพิจารณาให้ภาคเอกชนสามารถขายข้อมูลให้กับภาครัฐ ตามที่ภาครัฐระบุไว้

จากกรณีศึกษาของสหภาพยุโรปแนวทางการสร้างแรงจูงใจมีหลายส่วน ประกอบไปด้วย 1) การสร้างแรงจูงใจผ่านการให้ค่าตอบแทนภาคเอกชนสำหรับการแบ่งปันข้อมูล โดยระดับค่าตอบแทนสำหรับการได้มาซึ่งข้อมูลนั้นควรเชื่อมโยงกับการลงทุนด้านข้อมูลหรือความพยายามของภาคเอกชนในการทำให้อุปกรณ์พร้อมใช้งาน ไม่ว่าจะเป็นการแบ่งปันข้อมูลดิบ (หรือข้อมูลก่อนการประมวลผล) ข้อมูลเชิงลึก ความถี่ของการเข้าถึง (ครั้งเดียว เป็นระยะ หรือต่อเนื่อง) ศักยภาพ และความเสี่ยงต่อผู้ให้บริการข้อมูล (เช่น การสูญเสียโอกาสทางธุรกิจ ศักยภาพการแข่งขันกับการนำเสนอข้อมูลเชิงพาณิชย์) ขณะเดียวกัน 2) การสร้างแรงจูงใจผ่านผลประโยชน์ที่ไม่เป็นตัวเงิน (เช่น สิทธิประโยชน์ทางภาษี การปรับปรุงบริการของรัฐ หรือโครงการที่ประชาชนทั่วไปยอมรับเพื่อเพิ่มให้ชื่อเสียงของบริษัท) โดยอาจลดระดับค่าตอบแทนเป็นตัวเงินที่บริษัทคาดหวังจากข้อมูลของตน โดยกลุ่มผู้เชี่ยวชาญพิจารณาค่าตอบแทน 4 ประเภทสำหรับภาครัฐในการรับข้อมูลที่เป็นของเอกชน

- ไม่เสียค่าใช้จ่าย (free of charge)
- ต้นทุนส่วนเพิ่มสำหรับการเผยแพร่
- ต้นทุนส่วนเพิ่มสำหรับการเผยแพร่ และ ผลตอบแทนจากการลงทุน (ROI)
- ราคาตลาด. อาจพิจารณารูปแบบทางเลือกอื่นของการไม่เสียค่าใช้จ่าย

สิทธิประโยชน์ทางภาษีสำหรับหุ้นส่วนเอกชน

⁹ European Union, “Towards a European strategy on business-to-government data sharing for the public interest”, 2020, <https://www.euractiv.com/wp-content/uploads/sites/2/2020/02/B2GDataSharingExpertGroupReport-1.pdf>

อย่างไรก็ตาม เนื่องจากระบบภาษีระหว่างประเทศสมาชิกของสหภาพยุโรปแตกต่างกัน การสร้างแรงจูงใจในรูปแบบนี้อาจไม่สามารถประสานกันในระดับสหภาพยุโรปได้ แต่ประเทศสมาชิกบางประเทศอาจต้องการนำระบบดังกล่าวมาใช้ในการได้มาซึ่งข้อมูลส่วนตัวที่เก็บไว้เพื่อวัตถุประสงค์สาธารณะ ทำให้เงื่อนไขสิทธิพิเศษบางอย่างอาจนำไปใช้กับวัตถุประสงค์เพื่อประโยชน์สาธารณะ ซึ่งมีผลประโยชน์ทางสังคมที่ชัดเจนและสามารถพิสูจน์ให้เห็นถึงทรัพยากรที่จำเป็นในการทำให้สามารถเข้าถึงข้อมูลได้ เพื่อวัตถุประสงค์หลายประการ เช่น การตอบสนองต่อภัยพิบัติทางธรรมชาติหรือวิกฤตด้านมนุษยธรรม ข้อมูลจะถูกแชร์โดยไม่เสียค่าใช้จ่าย แนวทางนี้ถือเป็นเรื่องปกติในโครงการ CSR ของหลายบริษัทอยู่แล้ว

(4.3) กลยุทธ์ที่ 3 มีกรอบการแบ่งปันข้อมูลกลาง ภาครัฐ-ภาคเอกชน ที่มีความชัดเจน ปฏิบัติตามได้ง่าย สำนักงานคณะกรรมการดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ร่วมกับสภาดิจิทัลและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องจัดทำกรอบการแบ่งปันข้อมูลระหว่างภาครัฐกับภาคเอกชน โดยอย่างน้อย ต้องมีรายละเอียดประกอบด้วย ลักษณะการเชื่อมต่อ แนวทางในการออกแบบสถาปัตยกรรมข้อมูล เทคโนโลยีที่เหมาะสม มาตรฐาน กฎ ระเบียบ และกฎหมายกลางที่เกี่ยวข้องกับการแบ่งปันข้อมูล อีกทั้ง กรอบการแบ่งปันข้อมูลดังกล่าวต้องคำนึงถึงแรงจูงใจ เป้าหมายของการแลกเปลี่ยนข้อมูล หลักเกณฑ์ในการพิจารณาแบ่งปันหรือเชื่อมโยงข้อมูล ประเด็นที่ควรมีกล่าวถึงและระบุในสัญญาข้อตกลงการแลกเปลี่ยนข้อมูลในกรณีแลกเปลี่ยนข้อมูลแบบทวิภาคีหรือพหุภาคีที่ไม่มีตัวกลาง และแนวทางในการพิจารณาผู้ให้บริการทางด้านข้อมูลที่ปลอดภัยและมีมาตรฐาน

กรณีศึกษาของสหภาพยุโรป¹⁰ กรอบการแบ่งปันข้อมูลนั้นจะกำหนดถึงระดับความร่วมมือขั้นต่ำ เพื่อสร้างแนวปฏิบัติในการแบ่งปันข้อมูลและการทำงานร่วมกันของข้อมูล ขณะเดียวกัน ก็รักษาระดับความยืดหยุ่นสำหรับประเทศสมาชิกในระดับหนึ่ง จะช่วยให้ชุดข้อมูลและข้อมูลเชิงลึกสามารถแบ่งปันได้ง่ายขึ้นตั้งแต่แหล่งธุรกิจไปจนถึงหน่วยงานสาธารณะ นอกจากนี้ กรอบการกำกับดูแลนี้จะไม่กระทบต่อกรอบกฎหมายที่บังคับใช้สำหรับข้อมูลส่วนบุคคลและไม่ใช้ข้อมูลส่วนบุคคล (เช่น GDPR, คำสั่ง e-Privacy และการไหลเวียนอย่างอิสระของกฎระเบียบที่ไม่ใช่ข้อมูลส่วนบุคคล) และสิทธิ์ในทรัพย์สินทางปัญญา (IP) จึงทำให้กรอบการกำกับดูแลจะมีเสาหลัก 6 ประการ ได้แก่

- ข้อกำหนดในการแบ่งปันข้อมูล
- พันธกรณีด้านความโปร่งใส
- การป้องกัน (Safeguards) เพื่อให้แน่ใจว่ามีความรับผิดชอบ ปกป้องความเป็นส่วนตัว และปกป้องผลประโยชน์ของผู้ให้บริการข้อมูล
- การกำกับดูแลระดับชาติของโครงสร้างการแบ่งปันข้อมูล B2G หรือฟังก์ชัน

¹⁰ European Union, “Towards a European strategy on business-to-government data sharing for the public interest”, 2020, <https://www.euractiv.com/wp-content/uploads/sites/2/2020/02/B2GDataSharingExpertGroupReport-1.pdf>

- มาตรฐานทั่วไป (Common Standards) ที่มุ่งสร้างความมั่นใจในการทำงานร่วมกันข้ามพรมแดนและภาคส่วนต่าง ๆ ซึ่งจะช่วยลดต้นทุนสำหรับพันธมิตรในการแบ่งปันข้อมูล
- ความยั่งยืน (Sustainability)

โดยกรอบการกำกับดูแลนี้จะนำไปใช้กับผู้มีส่วนได้เสียที่เกี่ยวข้องกับการทำงานร่วมกันในการแบ่งปันข้อมูล ทั้งบริษัทเอกชน (รวมถึงแพลตฟอร์ม องค์กรภาคประชาสังคมที่ดำเนินงานในสหภาพยุโรปที่รวบรวมข้อมูลจากประชาชนทั่วไปในสหภาพยุโรป หรือมีตัวแทนทางกฎหมายในสหภาพยุโรปใด ๆ ประเทศสมาชิก) และหน่วยงานภาครัฐ นอกจากนี้ควรคำนึงถึงสถานการณ์และลักษณะเฉพาะของ SMEs และสตาร์ทอัพ (Start-up) ด้วย ทั้งนี้ ภาระผูกพันที่มาจากกรอบการทำงานนี้จะนำไปใช้กับข้อมูลที่ได้รับการรวบรวมแล้วเท่านั้น เช่น เพื่อวัตถุประสงค์ทางธุรกิจภายใน หรือเพื่อการพัฒนาผลิตภัณฑ์และบริการในปัจจุบันหรือในอนาคต (เช่น การโฆษณาส่วนบุคคลหรือที่ตรงเป้าหมาย) จะไม่สร้างภาระผูกพันใหม่ใด ๆ กับผู้ให้บริการข้อมูลในการรวบรวมข้อมูลเพิ่มเติม นอกจากนี้ หน่วยงานภาครัฐจะไม่ยึดข้อมูลภาคเอกชนเนื่องจากธุรกิจอาจยังคงสร้างรายได้จากข้อมูลเดียวกันในตลาดข้อมูล B2B ที่มีอยู่หรือในอนาคต โดยพิจารณาจากลักษณะเฉพาะของข้อมูล กล่าวคือ เป็นสินค้าที่มีคุณค่าซึ่งไม่มีคู่แข่งและเป็นสินค้าโครงสร้างพื้นฐาน

(4.4) กลยุทธ์ที่ 4 มีมาตรการการรับรองความปลอดภัยของแพลตฟอร์มหรือแอปพลิเคชัน สำนักงานคณะกรรมการการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล และสำนักงานคณะกรรมการรักษาความมั่นคงปลอดภัยทางไซเบอร์ ร่วมมือกันเพื่อทำหน้าที่ตรวจสอบรับรองว่าหน่วยงานที่ให้บริการทางด้านข้อมูล เช่น ตลาดกลางข้อมูล หน่วยงานผู้สนับสนุนการบริจาคข้อมูล และหน่วยงานผู้ให้บริการเกี่ยวกับการวิเคราะห์ข้อมูล มีมาตรการในการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลและมาตรฐานทางด้านความปลอดภัยไซเบอร์ที่เหมาะสม สอดคล้องกับ กฎหมาย กฎ ระเบียบ และข้อบังคับที่ใช้บังคับในประเทศ และให้หน่วยงานดังกล่าวสามารถแสดง Trustmark ที่กำหนดโดยสำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล และสำนักงานคณะกรรมการรักษาความมั่นคงปลอดภัยทางไซเบอร์ได้

(4.5) กลยุทธ์ที่ 5 มีมาตรการมอบสิทธิ์ประโยชน์แก่ภาคเอกชน หรือ ภาคประชาชน ที่ทำการเปิดเผยหรือแบ่งปันข้อมูล เพื่อให้ภาครัฐสามารถนำไปสร้างประโยชน์สาธารณะต่อได้ กลยุทธ์นี้เป็นการส่งเสริมเพื่อสร้างแรงจูงใจให้กับภาคเอกชนและภาคประชาชนในการเปิดเผยข้อมูลให้กับภาครัฐ โดยการมอบสิทธิ์ประโยชน์นั้นสามารถเป็นไปได้ในหลายมาตรการด้วยกัน เช่น ภาคเอกชนที่จะเชื่อมโยงข้อมูลกับภาครัฐจะได้รับงบประมาณสนับสนุนในการพัฒนาระบบเพื่อให้สามารถเชื่อมโยงข้อมูลกับภาครัฐได้ ภาคเอกชนที่จะเชื่อมโยงข้อมูลกับภาครัฐจะได้รับสิทธิ์ในการตรวจประเมินมาตรฐานโดยไม่เสียค่าใช้จ่าย ภาคเอกชนและภาคประชาชนที่เข้าร่วมโครงการแบ่งปันข้อมูลระหว่าง รัฐ เอกชนและประชาชน จะได้รับสิทธิ์ในการใช้บริการที่เกิดขึ้นจากโครงการดังกล่าวโดยไม่ต้องเสียค่าใช้จ่าย เป็นต้น

(5) โครงการ/การดำเนินงาน

(5.1) โครงการกำหนดชุดข้อมูลสำคัญ สำหรับประเด็นการพัฒนาประเทศอันต้องอาศัยความร่วมมือระหว่างภาครัฐและภาคเอกชน (พ.ศ. 2569-2570)

(5.2) โครงการการสร้างภาคีความร่วมมือด้านข้อมูล (Data Alliance) ระหว่างรัฐและเอกชน เพื่อสนับสนุนการแลกเปลี่ยนข้อมูลและการให้บริการข้อมูลในรูปแบบต่าง ๆ (พ.ศ.2568-2572)

(5.3) โครงการจัดทำกรอบการแลกเปลี่ยนข้อมูลระหว่างภาครัฐและภาคเอกชน (พ.ศ. 2568-2569)

(5.4) โครงการจัดทำระบบการรับรองมาตรฐานความปลอดภัยทางด้านไซเบอร์และมาตรฐานการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล เพื่อส่งเสริมการเชื่อมโยงข้อมูลระหว่างภาครัฐและภาคเอกชน (พ.ศ. 2568-2569)

(5.5) โครงการจัดทำ Digital Solution สำหรับแลกเปลี่ยนข้อมูลในแต่ละมิติ การพัฒนา (พ.ศ. 2570 – 2572)

ยุทธศาสตร์ที่ 3 การพัฒนาฐาน ธรรมาภิบาลข้อมูลและการเชื่อมโยงข้อมูล

ยุทธศาสตร์นี้ มุ่งเน้นการสร้างเชื่อมั่นในมาตรการและมาตรฐานเกี่ยวกับข้อมูลของประเทศ ตั้งแต่การสร้างธรรมาภิบาลของข้อมูล ไปจนถึงการสนับสนุนการดำเนินการต่าง ๆ เพื่อให้ข้อมูลมีมาตรฐาน ทั้งในด้านคุณภาพของข้อมูล และในด้านความปลอดภัย ผ่านกระบวนการต่าง ๆ ทั้งที่เป็นมาตรการ นโยบาย คู่มือ แนวปฏิบัติ กฎ ระเบียบ กฎหมาย หรือมาตรฐาน

(1) เป้าหมาย

- (1.1) ข้อมูลรัฐและเอกชนมีคุณภาพ เชื่อมโยงกันได้อย่างมีมาตรฐาน
- (1.2) ข้อมูลมีความปลอดภัย

(2) ค่าเป้าหมายและตัวชี้วัด

ตารางที่ 7: ค่าเป้าหมายและตัวชี้วัดของยุทธศาสตร์ที่ 3

ตัวชี้วัด	ค่าเป้าหมาย					รวม
	2568	2569	2570	2571	2572	
1) ร้อยละของระบบปฏิบัติการของภาครัฐได้รับการประเมินว่า มีการปฏิบัติตามมาตรฐานรัฐบาลดิจิทัล ¹¹	20	40	60	80	100	100
2) คู่มือกรอบการดำเนินการสำหรับการประเมินธรรมาภิบาลข้อมูลของภาคเอกชนในกรณีที่ต้องการเชื่อมฐานข้อมูลกับภาครัฐ ¹²	แล้วเสร็จ ปี 2569					
3) แนวปฏิบัติด้านการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล ในภาคการผลิตต่าง ๆ	แล้วเสร็จ ปี 2570					
4) สัดส่วนของหน่วยงานรัฐที่มีการใช้บริการระบบคลาวด์*	60	70	80	90	100	100

¹¹ สอดคล้องกับตัวชี้วัดองค์การมหาชน (ตัวชี้วัด ก.พ.ร.) ของ สำนักงานพัฒนารัฐบาลดิจิทัลฯ เรื่อง “จำนวนหน่วยงานภาครัฐที่อบรมแล้วนำไปใช้ประโยชน์ได้”

¹² สอดคล้องกับตัวชี้วัดองค์การมหาชน (ตัวชี้วัด ก.พ.ร.) ของ สำนักงานพัฒนารัฐบาลดิจิทัลฯ เรื่อง จำนวนมาตรฐาน ข้อกำหนด หลักเกณฑ์แนวปฏิบัติ หรือคู่มือ เพื่อส่งเสริมให้เกิดการพัฒนารัฐบาลดิจิทัล

ตัวชี้วัด	ค่าเป้าหมาย					รวม
	2568	2569	2570	2571	2572	
5) ร้อยละของการเพิ่มความสามารถของหน่วยตรวจสอบและรับรองภายในประเทศที่สามารถตอบสนองต่อมาตรฐานด้านความปลอดภัยและความมั่นคงของข้อมูล ¹³	20	20	20	20	20	48.83 **
6) สัดส่วนหน่วยงานรัฐมีแนวทางในการรับมือกับภัยคุกคามทางไซเบอร์ ¹⁴	20	40	60	80	100	100

หมายเหตุ: ไม่รวมถึงหน่วยงานที่ไม่สามารถให้บริการคลาวด์ได้ด้วยเหตุผลทางด้านความมั่นคง

(3.1) ผู้รับประโยชน์:

- หน่วยงานของรัฐในมิติอุตสาหกรรมเฉพาะต่างๆและภาคประชาชน
- ธุรกิจในอุตสาหกรรมเทคโนโลยีสารสนเทศ

(3.2) ผู้รับผิดชอบโดยตรง:

- สำนักงานคณะกรรมการดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ในฐานะเลขานุการของคณะกรรมการเฉพาะด้านการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ข้อมูล โดยอาศัยอำนาจของคณะกรรมการเฉพาะด้านตามมาตรา 13 และ มาตรา 17 แห่ง พ.ร.บ. การพัฒนาดิจิทัลฯ ขับเคลื่อนทางนโยบาย
- สำนักงานพัฒนารัฐบาลดิจิทัล (องค์การมหาชน) ในฐานะหน่วยงานที่สนับสนุนการเชื่อมโยงบริการดิจิทัลของหน่วยงานของรัฐตามมาตรา 10 พระราชบัญญัติการบริหารงานและการให้บริการภาครัฐผ่านระบบดิจิทัล พ.ศ. 2562
- สำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล ในฐานะหน่วยงานที่กำกับดูแลด้านการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลตามมาตรา 43 พระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. 2562
- สำนักงานคณะกรรมการการรักษาความมั่นคงปลอดภัยทางไซเบอร์แห่งชาติ ในฐานะหน่วยงานที่กำกับดูแลด้านการรักษาความมั่นคงปลอดภัยทางไซเบอร์ตามมาตรา 22 พระราชบัญญัติการรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์ พ.ศ. 2562
- สำนักงานมาตรฐานอุตสาหกรรม ตามมาตรา 17 แห่ง พระราชบัญญัติการมาตรฐานแห่งชาติ พ.ศ. 2551 ในฐานะหน่วยธุรการของคณะกรรมการมาตรฐานแห่งชาติ ทำหน้าที่รวบรวมข้อมูลเพื่อรายงานต่อคณะกรรมการมาตรฐานแห่งชาติต่อไป

¹³ สอดคล้องกับตัวชี้วัดองค์กร (ตัวชี้วัด ก.พ.ร.) ของ สำนักงานคณะกรรมการการรักษาความมั่นคงปลอดภัยทางไซเบอร์แห่งชาติ “ความสำเร็จของการจัดทำ นโยบาย/แผน/กฎหมาย/กฎระเบียบ/ประกาศ/มาตรการ/มาตรฐานที่ สนับสนุนการรักษาความมั่นคงปลอดภัย ไซเบอร์ของประเทศ”; สอดคล้องกับตัวชี้วัดองค์กร (ตัวชี้วัด ก.พ.ร.) ของ สำนักงานมาตรฐานอุตสาหกรรม “ร้อยละของหน่วยตรวจสอบและรับรองและองค์กรกำหนดมาตรฐานที่ได้รับการพัฒนาเพื่อเพิ่มขีดความสามารถภาคอุตสาหกรรมเพิ่มขึ้น”

¹⁴ สอดคล้องกับตัวชี้วัดองค์กร (ตัวชี้วัด ก.พ.ร.) ของ สำนักงานคณะกรรมการการรักษาความมั่นคงปลอดภัยทางไซเบอร์แห่งชาติ “ความสำเร็จด้านการเผยแพร่ ประชาสัมพันธ์ และสร้างความตระหนักรู้ ด้านการรักษาความมั่นคง ปลอดภัยไซเบอร์”

(4) กลยุทธ์ภายใต้ยุทธศาสตร์ และการดำเนินการ

(4.1) กลยุทธ์ที่ 1 ส่งเสริมและสร้างความเข้าใจให้หน่วยงานภาครัฐปฏิบัติตาม **มาตรฐานรัฐบาลดิจิทัล** สำนักงานพัฒนารัฐบาลดิจิทัลฯ ดำเนินการส่งเสริมและสร้างความเข้าใจให้กับหน่วยงานภาครัฐในการปฏิบัติตามมาตรฐานรัฐบาลดิจิทัลที่มีการประกาศใช้แล้วในปัจจุบัน

(4.2) กลยุทธ์ที่ 2 ดูแลให้หน่วยงานเอกชนที่จะมาเชื่อมโยงข้อมูลกับหน่วยงานภาครัฐ ต้องมีการบริหารจัดการ มีการออกแบบสถาปัตยกรรมข้อมูลอยู่ในมาตรฐานเดียวกันกับภาครัฐ **ข้อมูลมีคุณภาพ** โดยยึดตาม **มาตรฐานรัฐบาลดิจิทัลเป็นเกณฑ์ขั้นต่ำ** กลยุทธ์นี้มีเป้าหมายในการส่งเสริมการเชื่อมโยงแลกเปลี่ยนข้อมูลระหว่างภาครัฐและภาคเอกชน เนื่องจาก ในปัจจุบันสำนักงานพัฒนารัฐบาลดิจิทัลฯ ได้มีการประกาศใช้ มาตรฐานรัฐบาลดิจิทัลว่าด้วยธรรมาภิบาลข้อมูลภาครัฐ (มรด. 6:2566) แล้วในปัจจุบัน แต่ยังไม่มีการรอบเรื่องธรรมาภิบาลข้อมูลของภาคเอกชน ดังนั้น ในการเชื่อมโยงข้อมูลระหว่างภาครัฐกับภาคเอกชน สำนักงานพัฒนารัฐบาลดิจิทัลฯ ในฐานะหน่วยงานที่ประกาศใช้หลักธรรมาภิบาลภาครัฐ ควรรับหน้าที่เป็นเจ้าภาพในการหารือกับผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทั้งภาครัฐและเอกชน เพื่อจัดทำคู่มือสำหรับภาครัฐในการพิจารณาธรรมาภิบาลข้อมูลของภาคเอกชนที่จะเชื่อมโยงฐานข้อมูลด้วย เพื่อสร้างความมั่นใจให้กับหน่วยงานรัฐว่าภาคเอกชนมีการดำเนินการตามหลักธรรมาภิบาลที่สอดคล้องกับหลักธรรมาภิบาลข้อมูลภาครัฐ

(4.3) กลยุทธ์ที่ 3 จัดทำแนวปฏิบัติทางด้านข้อมูลส่วนบุคคลที่มีความ **เฉพาะเจาะจงในแต่ละภาคการผลิต** สำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล ทำการออกแบบจัดทำ และใช้บังคับแนวปฏิบัติเกี่ยวกับการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลที่มีความเฉพาะเจาะจงในแต่ละภาคการผลิต เพื่อสร้างความชัดเจนในการดำเนินงานตามกฎหมายสำหรับหน่วยงานรัฐและเอกชนในภาคการผลิตต่าง ๆ

(4.4) กลยุทธ์ที่ 4 ส่งเสริมการใช้คลาวด์ที่ได้รับการบริหารจัดการที่ปลอดภัยตาม **มาตรฐาน** สำนักงานคณะกรรมการดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ส่งเสริมให้หน่วยงานภาครัฐใช้บริการระบบคลาวด์ที่ได้รับการรับรองว่ามีมาตรฐานความปลอดภัยที่เหมาะสม โดยอย่างน้อยต้องได้รับการรับรอง ISO/IEC 27017 Cloud Security Controls และ ISO/IEC 27001 Information security, cybersecurity and privacy protection Information security management systems เพื่อลดต้นทุนในการจ้างพนักงานที่มีความเชี่ยวชาญทางด้านความปลอดภัยทางไซเบอร์ และยกระดับความปลอดภัยผ่านการให้ผู้เชี่ยวชาญทำหน้าที่คุ้มครองความปลอดภัยของข้อมูลภายในหน่วยงานผ่านการใช้บริการระบบคลาวด์

(4.5) กลยุทธ์ที่ 5 ยกระดับการตรวจสอบรับรองด้านความปลอดภัยและ **ความมั่นคงของข้อมูล** สำนักงานคณะกรรมการดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติเป็นเจ้าภาพ โดยร่วมมือกับสำนักงานมาตรฐานอุตสาหกรรม สภาดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ สำนักงานพัฒนารัฐบาลดิจิทัลฯ (องค์การมหาชน) สำนักงานพัฒนาธุรกรรมอิเล็กทรอนิกส์ วิศวกรรมสถานแห่งประเทศไทย ศูนย์เทคโนโลยีอิเล็กทรอนิกส์และคอมพิวเตอร์แห่งชาติ และหน่วยงานอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง เพื่อจัดทำภาคีความร่วมมือทางด้านมาตรฐานดิจิทัลในประเทศไทย เพื่อผลักดันให้มีการประกาศใช้มาตรฐานสากลที่เกี่ยวข้องกับคุณภาพข้อมูล

ความปลอดภัยของข้อมูล และการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล เป็นมาตรฐานการตรวจสอบรับรองแห่งชาติ (มตช.) เพื่ออำนวยความสะดวกในด้านการตรวจสอบรับรองภายในประเทศ และยกระดับโครงสร้างพื้นฐานทางด้านคุณภาพ (National Quality Infrastructure: NQI) ในมิติเกี่ยวกับข้อมูลของไทย

(4.6) กลยุทธ์ที่ 6 กำหนดให้หน่วยงานรัฐมีแนวทางการรับมือกับภัยคุกคามทางไซเบอร์ สำนักงานคณะกรรมการการรักษาความมั่นคงปลอดภัยทางไซเบอร์แห่งชาติ ทำหน้าที่ตรวจสอบประเมินว่าหน่วยงานรัฐได้มีการจัดทำแนวทางการรับมือกับภัยคุกคามทางไซเบอร์ที่มีความเหมาะสม และสอดคล้องกับ พ.ร.บ. ความมั่นคงปลอดภัยทางไซเบอร์แล้วเสร็จ

(5) โครงการ/การดำเนินงาน

(5.1) โครงการการผลักดันการปฏิบัติตามมาตรฐานรัฐบาลดิจิทัลในหน่วยงานภาครัฐ (พ.ศ. 2568-2572)

(5.2) โครงการจัดทำคู่มือการประเมินหลักธรรมาภิบาลข้อมูลของภาคเอกชนที่ต้องการเชื่อมโยงข้อมูลกับหน่วยงานรัฐ (พ.ศ. 2568 – 2570)

(5.3) โครงการส่งเสริมการใช้งานระบบคลาวด์ในภาครัฐ เพื่อยกระดับความปลอดภัย (พ.ศ. 2568 – 2572)

(5.4) โครงการจัดทำแนวปฏิบัติด้านการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลในแต่ละภาคการผลิต (พ.ศ. 2568 – 2570)

(5.5) โครงการภาคีเครือข่ายเพื่อผลักดันมาตรฐานทางด้านดิจิทัลในประเทศไทย (พ.ศ. 2568 - 2572)

(5.6) โครงการการจัดทำแนวปฏิบัติด้านการรับมือกับภัยคุกคามทางไซเบอร์ในหน่วยงานรัฐ (พ.ศ. 2568 – 2570)

ยุทธศาสตร์ที่ 4 การพัฒนาทักษะทางด้านข้อมูลให้กับบุคลากรในภาครัฐและเอกชน

มุ่งเน้นพัฒนาทักษะของแรงงานในประเทศไทยให้มีความพร้อมในระบบเศรษฐกิจที่ขับเคลื่อนโดยข้อมูล (Data-driven Economy) ผ่านการพัฒนาต่อยอดทักษะของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมและเพิ่มปริมาณพนักงานของรัฐที่มีทักษะทางด้านข้อมูลที่เหมาะสม สามารถใช้ข้อมูลที่มีอยู่ในประเทศได้อย่างมีประสิทธิภาพ

(1) เป้าหมาย

- (1.1) ส่งเสริมและสนับสนุนการเพิ่มศักยภาพ SMEs
- (1.2) เพิ่มบุคลากรที่มีทักษะทางด้านข้อมูล

(2) ค่าเป้าหมายและตัวชี้วัด

ตารางที่ 8: ค่าเป้าหมายและตัวชี้วัดของยุทธศาสตร์ที่ 4

ตัวชี้วัด	ค่าเป้าหมาย					รวม
	2568	2569	2570	2571	2572	
1) ร้อยละของผู้ประกอบการ SMEs มีทักษะทางด้านดิจิทัลในการใช้ข้อมูล ¹⁵	-	-	-	20	30	30
2) ร้อยละการเพิ่มขึ้นของบุคลากรภาครัฐที่มีความรู้และทักษะดิจิทัลและการจัดการข้อมูล	-	-	-	5	5	10.25*

หมายเหตุ: *คำนวณจากอัตราการเติบโตแบบทบต้น โดยคิดจาก $(1.00 + 0.05)^2$ คืออัตราการเติบโตร้อยละ 5 ติดต่อกัน 2 ปี

(3) บทบาทของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง:

(3.1) ผู้รับประโยชน์:

- หน่วยงานของรัฐในมิติอุตสาหกรรมเฉพาะต่าง ๆ และภาคประชาชน
- อุตสาหกรรมที่ขับเคลื่อนและใช้ประโยชน์จากข้อมูลในการแข่งขัน
- หน่วยงานที่มีการดำเนินงานด้านข้อมูลในระดับนานาชาติสำหรับมิติการพาณิชย์และบังคับใช้กฎหมาย

พาณิชย์และบังคับใช้กฎหมาย

¹⁵ ตรงกับตัวชี้วัดองค์กรของ สำนักงานปลัดกระทรวงแรงงาน อันตีความสามารถในการแข่งขันทางเศรษฐกิจของประเทศไทย ด้านผลิตภาพแรงงาน (Labor Productivity)

(3.2) ผู้รับผิดชอบโดยตรง:

- สำนักงานคณะกรรมการดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ในฐานะเลขานุการของคณะกรรมการเฉพาะด้านการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ข้อมูล โดยอาศัยอำนาจของคณะกรรมการเฉพาะด้านตามมาตรา 13 และ มาตรา 17 แห่ง พ.ร.บ. การพัฒนาดิจิทัลฯ ขับเคลื่อนทางนโยบาย
- สำนักงานพัฒนารัฐบาลดิจิทัล (องค์การมหาชน) ในฐานะหน่วยงานที่สนับสนุนด้านการแลกเปลี่ยนข้อมูลและเชื่อมโยงข้อมูลตามมาตรา 17 และมาตรา 18 แห่ง พ.ร.บ. การบริหารงานและการให้บริการภาครัฐฯ
- สถาบันข้อมูลขนาดใหญ่ (องค์การมหาชน) มีบทบาทในการส่งเสริม ประสาน และให้บริการแก่หน่วยงานของรัฐและเอกชน เพื่อให้เกิดการใช้ประโยชน์จากข้อมูลขนาดใหญ่ ตามมาตรา 7 (1) พระราชกฤษฎีกาจัดตั้งสถาบันข้อมูลขนาดใหญ่ (องค์การมหาชน) พ.ศ. 2566
- สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (สสว.) ในฐานะหน่วยงานกำหนดนโยบาย กำกับการดำเนินงาน และกำหนดแผนการส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม
- สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน (สำนักงาน ก.พ.) ในฐานะหน่วยงานส่งเสริมการพัฒนาข้าราชการและบุคลากรภาครัฐ และพัฒนาระบบการบริหารกำลังคนในราชการให้เป็นกลไกการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ชาติอย่างมีประสิทธิภาพ
- กระทรวงแรงงาน ในฐานะหน่วยงานที่มีอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับการบริหารคุ้มครองแรงงาน และพัฒนาฝีมือแรงงาน ส่งเสริมให้ประชาชนมีงานทำ โดยมีส่วนร่วมในการพัฒนาทักษะของแรงงานในด้านดิจิทัล เพื่อให้สอดคล้องกับสภาพตลาดแรงงานในปัจจุบัน

(4) กลยุทธ์ภายใต้ยุทธศาสตร์

(4.1) กลยุทธ์ที่ 1 การพัฒนาทักษะ ความเชี่ยวชาญทางด้านดิจิทัลเพื่อเพิ่มคุณค่าของการใช้ประโยชน์ของข้อมูล สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (สสว.) ร่วมกับสถาบันข้อมูลขนาดใหญ่ (องค์การมหาชน) ดำเนินการจัดทำหลักสูตรอบรมสำหรับบุคลากร และผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ในการใช้ข้อมูลในการดำเนินธุรกิจเบื้องต้น ประกอบกับ สสว. ดำเนินการประเมินผลสัมฤทธิ์ในการฝึกอบรมตามหลักสูตร โดยทำการประเมินความสามารถในการบันทึกข้อมูล อ่านข้อมูล ตลอดจนการตีความข้อมูลที่ถูกรูปมาแล้ว เพื่อใช้ในการประกอบธุรกิจ

(4.2) กลยุทธ์ที่ 2 การปรับอัตรากำลังพลภาครัฐ เปิดตำแหน่งเฉพาะทางด้านข้อมูลเพิ่มมากขึ้น ประกอบด้วย การเพิ่มตำแหน่งและเส้นทางอาชีพ (Career Path) สำหรับบุคลากรที่มีความเชี่ยวชาญเฉพาะทางด้านข้อมูล เพื่อจูงใจให้บุคลากรที่มีความเชี่ยวชาญทางด้านข้อมูล เช่น ผู้ดูแลด้านข้อมูล (Data Steward) เข้ามาทำงานในภาครัฐเพิ่มขึ้น และปรับอัตรากำลังพลของหน่วยงานภาครัฐ ให้แต่ละหน่วยสามารถรับพนักงานที่มีความเชี่ยวชาญเฉพาะทางด้านข้อมูลได้ในสัดส่วน ร้อยละ 5

(4.3) กลยุทธ์ที่ 3 ปรับเงื่อนไขการรับสมัครของหน่วยงานรัฐให้มีเงื่อนไขเกี่ยวกับทักษะทางด้านดิจิทัลและข้อมูลขั้นพื้นฐาน ดำเนินการเพิ่มเติมคุณสมบัติเรื่องความสามารถในการใช้ข้อมูลเบื้องต้น อันประกอบด้วย การบันทึกข้อมูลลงบนโปรแกรมสถิติพื้นฐาน เช่น Microsoft Excel การอ่านและตีความข้อมูลที่แสดงผลแบบ Visualization เป็นต้น รวมถึงออกแบบแนวทางในการประเมินความสามารถผ่านแบบทดสอบความเข้าใจ

(5) โครงการ/การดำเนินงาน

(5.1) โครงการจัดทำหลักสูตรเพื่อเสริมสร้างทักษะทางด้านข้อมูลที่มีความสำคัญสำหรับผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมยุคใหม่ (พ.ศ. 2568-2569)

(5.2) โครงการอบรมเพื่อพัฒนาผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมให้มีทักษะทางด้านดิจิทัลในการใช้ข้อมูล (พ.ศ. 2570-2571)

(5.3) โครงการสนับสนุนเงินทุนในการพัฒนาธุรกิจสำหรับผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่ได้รับการประเมินว่ามีทักษะในการใช้ข้อมูล เพื่อแปลงธุรกิจให้มีความทันสมัย (พ.ศ. 2571-2572)

(5.4) โครงการสำรวจความต้องการบุคลากรและทักษะทางด้านดิจิทัลในองค์กรภาครัฐ เพื่อปรับอัตรากำลังพลของกลุ่มข้าราชการพลเรือนให้สอดคล้องกับแนวทางการพัฒนา (พ.ศ. 2568-2569)

(5.5) โครงการปรับอัตรากำลังพล เพื่อให้ภาครัฐมีบุคลากรทางด้านข้อมูลเพียงพอต่อความต้องการ (พ.ศ. 2570-2571)

(5.6) โครงการปรับเงื่อนไขการรับสมัครของหน่วยงานรัฐให้มีเงื่อนไขเกี่ยวกับทักษะทางด้านดิจิทัลและข้อมูลขั้นพื้นฐาน (พ.ศ. 2568 - 2570)

4.3 สรุปสาระสำคัญการวิเคราะห์ข้อมูลตัวชี้วัด

4.3.1 รายละเอียดการวิเคราะห์ข้อมูลตัวชี้วัดยุทธศาสตร์ที่ 1

(1) ร้อยละของหน่วยงานภาครัฐ (ระดับกระทรวง) ที่มีการประเมินประโยชน์ต่อต้นทุนของชุดข้อมูลตนเองในปีนั้น ๆ เป็นการจัดทำ การประเมินประโยชน์ต่อต้นทุนโดยกระทรวงแต่ละกระทรวงทำการประเมินความคุ้มค่าของข้อมูลที่ตนถือครองอยู่ ทั้งนี้ ให้สำนักงานปลัด ในแต่ละกระทรวงรับผิดชอบเนื่องจาก การประเมินความคุ้มค่าของข้อมูลแต่ละชุดอาจจะไม่อยู่ในภารกิจของหน่วยงานระดับกรมอื่น ๆ ภายใต้กระทรวง โดยการดำเนินงานต้องจัดทำทุกปี อย่างน้อยปีละ 1 ครั้ง และต้องรวบรวมส่งรายงานการดำเนินการให้ สดช. รับทราบ เพื่อให้ สดช. ทำการสรุปผลและรายงานต่อคณะกรรมการเฉพาะด้านการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ข้อมูลต่อไป

อย่างไรก็ดี ตัวชี้วัดนี้ไม่เคยมีการวัดผลมาก่อน เนื่องจากการประเมินข้อมูลในระยะที่ผ่านมาของประเทศไทยนั้นมีการประเมินข้อมูลในเชิงคุณภาพของข้อมูล ตามประกาศคณะกรรมการพัฒนารัฐบาลดิจิทัล เรื่อง มาตรฐานรัฐบาลดิจิทัลว่าด้วยหลักเกณฑ์การประเมินคุณภาพข้อมูลสำหรับหน่วยงานภาครัฐ (มรด. 5: 2565) ซึ่งคำนึงถึงคุณภาพข้อมูลในแง่ของความครบถ้วนได้มาตรฐานของข้อมูลเท่านั้น ไม่มีมิติเรื่องประโยชน์ต่อต้นทุนของข้อมูล ในแง่ของการเปรียบเทียบสัดส่วนประโยชน์ทางเศรษฐกิจของข้อมูลชุดนั้น ๆ ต่อต้นทุนในการเก็บรวบรวมและเก็บรักษาข้อมูลดังกล่าวไว้ในระบบ ทั้งนี้ ตัวชี้วัดดังกล่าวมีความสำคัญเป็นอย่างยิ่ง เพราะจะช่วยลดภาระค่าใช้จ่ายในการเก็บรักษาข้อมูลที่ไม่เป็นที่ต้องการโดยไม่จำเป็น จึงสมควรให้หน่วยงานระดับกระทรวงทุกกระทรวงทำการประเมินความคุ้มค่าของชุดข้อมูล

(2) ร้อยละของประเด็นการพัฒนามีแผนการขับเคลื่อนทางด้านข้อมูลผ่านประเด็นการพัฒนาที่กำหนดทั้งหมด ซึ่งคำนวณจากประเด็นการพัฒนามีการจัดทำและดำเนินการตามแผนการขับเคลื่อนข้อมูลในประเด็นการพัฒนานั้น ๆ ทั้งนี้ อาจดำเนินการตามรายภาคอุตสาหกรรมตามนิยามของอุตสาหกรรมเป็นไปตามหมวดธุรกิจที่กำหนดโดยตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยก็ได้ ดังต่อไปนี้

รูปที่ 7: การจัดประเภทของอุตสาหกรรม ตามหมวดธุรกิจ

การจัดประเภทของอุตสาหกรรม ตามหมวดธุรกิจ



หมายเหตุ: รายละเอียดความครอบคลุมของแต่ละประเภทธุรกิจปรากฏในเอกสารโครงสร้างและนิยามกลุ่มอุตสาหกรรมและหมวดธุรกิจ

https://media.set.or.th/set/Documents/2022/Apr/2021-12-01_SET-Industry-Group-Sector-Classification-23070356.pdf

ที่มา: ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (2564)

นอกจากนี้ การจัดกลุ่มประเด็นการพัฒนา อาจดำเนินการตามการจัดกลุ่มสถิติทางการ (Official Statistics: OS) ของสำนักงานสถิติแห่งชาติ ดังนี้

รูปที่ 8: การจัดประเภทของอุตสาหกรรม ตามการจัดกลุ่มสถิติทางการ (Official Statistics: OS)

การจัดประเภทของอุตสาหกรรม ตามการจัดกลุ่มสถิติทางการ (Official Statistics: OS)

<p>AMLCFT</p> <ul style="list-style-type: none"> การตรวจสอบและกระทำความผิดทางเทคโนโลยี จำนวนผู้ต้องหาคดีอาญาฟอกเงิน 	<p>BCG</p> <ul style="list-style-type: none"> การปล่อยและกักเก็บก๊าซเรือนกระจกประเทศไทย ความเหลื่อมล้ำทางรายได้ การใช้พลังงานขั้นสุดท้าย
<p>วิสาหกิจขนาดกลางขนาดย่อม และไมโคร SME (MSMEs)</p> <ul style="list-style-type: none"> สัดส่วนส่วนแบ่งมูลค่าเพิ่มวิสาหกิจขนาดกลางขนาดย่อมต่อมูลค่าเพิ่มอุตสาหกรรมทั้งหมด จำนวนสตาร์ทอัพที่ได้รับการร่วมทุนในวงเงินตั้งแต่ 30 ล้านบาทขึ้นไป 	<p>OHI</p> <ul style="list-style-type: none"> ค่าจ้างเฉลี่ยในอุตสาหกรรมทางทะเล ค่าความเป็นกรดในทะเลเฉลี่ย พื้นที่คุ้มครองทางชายฝั่งทะเล
<p>ภัยพิบัติ</p> <ul style="list-style-type: none"> จำนวนประชากรที่สูญหาย จำนวนความเสียหายทางตรงที่เกิดจากภัยพิบัติ ดัชนีการรับมือภัยพิบัติด้านน้ำ พื้นที่น้ำท่วมซ้ำซาก จำนวนระบบเตือนภัยที่มีศักยภาพ 	<p>เศรษฐกิจดิจิทัล</p> <ul style="list-style-type: none"> กระบวนการภาครัฐที่ได้รับการปรับเปลี่ยนเป็นดิจิทัลทั้งหมด จำนวน SME ยุคใหม่ที่เป็น Digital Native มูลค่าอุตสาหกรรมบริการดิจิทัล ร้อยละบุคลากรที่เชี่ยวชาญด้านดิจิทัล (ระดับ 4) ต่อประชากร
<p>แรงงาน</p> <ul style="list-style-type: none"> จำนวนเด็กอายุ 5-17 ปีที่เข้าข่ายแรงงานเด็ก จำนวนสมาชิกกองทุนการออมแห่งชาติ จำนวนแรงงานที่ได้รับการคุ้มครองตามกฎหมายแรงงาน จำนวนแรงงานรวม 	<p>การศึกษา</p> <ul style="list-style-type: none"> สัดส่วนของโรงเรียนที่เข้าถึงบริการขั้นพื้นฐาน ร้อยละของกลุ่มประชากรอายุ 15-24 ปี ที่ไม่ได้เรียน ไม่ได้ทำงาน หรือไม่ได้ฝึกอบรม
<p>การท่องเที่ยว</p> <ul style="list-style-type: none"> จำนวนสถานที่พักแรม ค่าใช้จ่ายต่อหัวนักท่องเที่ยว 	<p>ผู้สูงอายุ</p> <ul style="list-style-type: none"> ร้อยละของผู้สูงอายุที่อยู่คนเดียว อัตราส่วนพึ่งพิงผู้สูงอายุ สัดส่วนผู้สูงอายุที่ยากจน

หมายเหตุ: ตัวชี้วัดหรือชุดข้อมูลสถิติในแต่ละประเด็นมีเป็นจำนวนมาก สามารถเข้าดูเพิ่มเติมได้ที่ <https://www.nso.go.th/nsoweb/officialStatistics>
ที่มา: สำนักงานสถิติแห่งชาติ (2565)

ทั้งนี้ ในปัจจุบันยังไม่มีหน่วยงานใดที่ดำเนินการจัดทำยุทธศาสตร์ข้อมูลรายอุตสาหกรรม มีเพียงแต่การจัดทำแนวทางการพัฒนาระบบดิจิทัลและการพัฒนาทักษะของบุคลากร

(3) ร้อยละของชุดข้อมูลที่มีคุณค่าสูง (HVD) ไปใช้ประโยชน์ได้จริง ภายหลังจากการดำเนินการกำหนดชุดข้อมูล การจัดเก็บ รวบรวม และเผยแพร่ข้อมูลที่มีคุณค่าสูงนั้น ควรมีการประเมินการใช้ประโยชน์จากชุดข้อมูล โดยคำนวณจากสัดส่วนจำนวนชุดข้อมูลที่มีคุณค่าสูง (HVD) ที่เกิดการนำไปใช้ประโยชน์ได้จริงในปีนั้น ๆ ต่อจำนวนชุดข้อมูลที่มีคุณค่าสูงที่กำหนดไว้ทั้งหมด ทั้งนี้ จำนวนชุดข้อมูลที่มีคุณค่าสูง (HVD) ที่เกิดการนำไปใช้ประโยชน์ได้จริงในปีนั้น ๆ คือ จำนวนชุดข้อมูลที่มีระดับความพึงพอใจของผู้ใช้งานมากกว่าร้อยละ 80 โดยการประเมินความพึงพอใจ ประกอบด้วย 4 ส่วน คือ ระดับผลกระทบของข้อมูล (Impact) ระดับความสัมพันธ์ของข้อมูลกับวัตถุประสงค์หรือเป้าหมายที่กำหนดไว้ (Relevance) ระดับความเหมาะสมของเวลา (Relevance) และความสะดวกในการเข้าถึงข้อมูล (Accessibility) ขณะที่จำนวนชุดข้อมูลที่มีคุณค่าสูงที่กำหนดไว้ทั้งหมด หมายถึง จำนวนชุดข้อมูลที่มีคุณค่าสูงที่หน่วยงานเจ้าภาพในแต่ละมิติ กำหนดให้มีการเก็บรวบรวมทั้งหมด โดยรวมทั้งส่วนที่มีการเผยแพร่แล้วและยังไม่เผยแพร่

อย่างไรก็ตาม ในปัจจุบันยังไม่มีมีการประเมินดังกล่าว เป็นเพียงการเปิดเผยชุดข้อมูลที่มีคุณค่าสูงบางส่วน (จำนวน 43 ชุดข้อมูล) บนเว็บไซต์ Data.go.th เท่านั้น ทั้งนี้ สำนักงานพัฒนารัฐบาลดิจิทัลฯ (องค์การมหาชน) (สพร.) อาจร่วมดำเนินการขอความร่วมมือในการประเมินความพึงพอใจต่อข้อมูลที่มีคุณค่าสูง เพื่อนำมาใช้ในการวิเคราะห์การใช้ประโยชน์จากข้อมูลต่อไป

(4) สัดส่วนของจำนวนชื่อชุดข้อมูลที่เปิดเผยของหน่วยงานต่อข้อมูลที่ถือครองทั้งหมด กำหนดให้หน่วยงานภาครัฐทั้งหมดดำเนินการรายงานชื่อชุดข้อมูลและคำอธิบายข้อมูล (Metadata) ที่ระบุรายละเอียดแหล่งข้อมูลและคำอธิบายรายละเอียดเกี่ยวกับข้อมูล ซึ่งจะทำให้ผู้ใช้ข้อมูลสามารถทราบข้อมูลมาจากแหล่งใด มีรูปแบบอย่างไร ช่วยอำนวยความสะดวกในการสืบค้นข้อมูล และใช้ประโยชน์ในการจัดทำบัญชีข้อมูลของหน่วยงานและของประเทศ เพื่อสนับสนุนให้เกิดการเปิดเผย เชื่อมโยง และแลกเปลี่ยนข้อมูลภาครัฐ โดยรูปแบบการจัดเก็บเป็นไปตามมาตรฐานขั้นต่ำอ้างอิงตาม ISO/IEC 11179 และ Dublin Core Metadata Initiative (DCMI) และแม่แบบ (Template) เอกสาร ซึ่งเป็นการกำหนดมาตรฐานเมทาดาทาสำหรับชุดข้อมูลภาครัฐ ที่ดำเนินการโดยสำนักงานพัฒนารัฐบาลดิจิทัลฯ ร่วมกับ หน่วยงานอื่น ๆ ภายใต้กระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม และสถาบันส่งเสริมการวิเคราะห์และบริหารข้อมูลขนาดใหญ่ภาครัฐ

ตัวชี้วัดนี้วัดผลจาก ค่าเฉลี่ยของความสำเร็จของการเปิดเผยข้อมูลของหน่วยงานภาครัฐในแต่ละหน่วยงานต่อคณะกรรมการเฉพาะด้านการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ข้อมูล และดำเนินการเปิดเผยข้อมูลลงบน GD Catalog การประเมินความสำเร็จของการเปิดเผยข้อมูลนั้นให้หน่วยงานภาครัฐนั้น ๆ ดำเนินการประเมินและชี้แจงกับคณะกรรมการเฉพาะด้านการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ข้อมูล อย่างไรก็ตาม ในปัจจุบันยังไม่มีผลตามตัวชี้วัดดังกล่าว เป็นเพียงการดำเนินการเปิดเผยข้อมูล คำอธิบายบางส่วนเท่านั้น

(5) สัดส่วนของจำนวนชุดข้อมูลที่เปิดเผยของหน่วยงานต่อข้อมูลที่ถือครองทั้งหมด

ตัวชี้วัดนี้ดำเนินการต่อจากตัวชี้วัดที่ 4 โดยวัดผลจากค่าเฉลี่ยของความสำเร็จของจำนวนชุดข้อมูลที่เปิดเผยได้ของหน่วยงานภาครัฐในแต่ละหน่วยงานที่อยู่บน GDCC โดยการประเมินความสำเร็จของจำนวนชุดข้อมูลนั้นให้หน่วยงานภาครัฐนั้น ๆ ดำเนินการประเมินและชี้แจงกับคณะกรรมการเฉพาะด้านการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ข้อมูล อย่างไรก็ตาม ในปัจจุบันยังไม่มีผลตามตัวชี้วัดดังกล่าว เป็นเพียงการดำเนินการเปิดเผยชุดข้อมูลบางส่วนเท่านั้น

(6) ประกาศสำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ เกี่ยวกับการเปิดเผย

ข้อมูลสู่สาธารณะ ตัวชี้วัดดังกล่าวจัดทำขึ้นเพื่อวัดผลการดำเนินงานว่าสำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการได้มีการจัดทำประกาศว่าด้วยการเปิดเผยข้อมูลสู่สาธารณะที่มีลักษณะเป็น Negative List เพื่อสนับสนุนการดำเนินงานให้กระบวนการเปิดเผยข้อมูลสามารถทำได้สะดวกขึ้น หน่วยงานรัฐสามารถเปิดเผยข้อมูลได้มากขึ้น และลดการตีความของเจ้าหน้าที่ในการพิจารณาว่าข้อมูลชุดใดบ้างที่สามารถเปิดเผยได้ โดยตัวชี้วัดดังกล่าวนี้กำหนดให้มีการดำเนินงานแล้วเสร็จในปี 2569

4.3.2 รายละเอียดการวิเคราะห์ข้อมูลตัวชี้วัดยุทธศาสตร์ที่ 2

(1) สัดส่วนชุดข้อมูลที่ได้รับจากภาคเอกชน

ตัวชี้วัดนี้เป็นการวัดปริมาณและคุณภาพของข้อมูลที่ได้รับจากภาคเอกชน โดยคำนวณจาก จำนวนชุดข้อมูลที่ได้รับจากภาคเอกชน หารด้วยจำนวนชุดข้อมูลทั้งหมดที่กำหนดไว้ โดยจะสามารถนับเป็น 1 ชุดข้อมูลได้ ก็ต่อเมื่อภาคเอกชนที่เข้าร่วมในภาคีความร่วมมือได้ดำเนินการจัดส่งชุดข้อมูลครบถ้วนและเป็นไปตามมาตรฐานที่กำหนดเรียบร้อยแล้วเท่านั้น โดยคาดหวังว่าจำนวนข้อมูลในแต่ละประเด็นที่ได้รับจากภาคเอกชนจะมีสัดส่วนมากขึ้นในทุกปี โดยในปี 2572 มีจำนวนชุดข้อมูลร้อยละ 90 ของจำนวนข้อมูลเป้าหมายทั้งหมด

(2) สัดส่วนของภาคเอกชนที่เข้าร่วมเป็นภาคีด้านข้อมูล ต่อกลุ่มเป้าหมายทั้งหมด

ตัวชี้วัดนี้เป็นการวัดผลระดับความร่วมมือของภาคีภาครัฐและเอกชน ซึ่งคำนวณจากจำนวนผู้ประกอบการภาคเอกชนที่เข้าร่วมภาคีความร่วมมือ หารด้วย จำนวนผู้ประกอบการเอกชนที่เป็นเป้าหมายทั้งหมด (ที่กำหนดไว้ตามแนวทางการจัดตั้งภาคี) โดยคาดหวังว่า ภาคเอกชนจะเริ่มเข้ามาเชื่อมโยงข้อมูลกับภาครัฐมากขึ้นทุกปี โดยตั้งแต่ปี 2569 (ที่มุ่งเน้นประเด็นสำคัญและมีความเร่งด่วน) และตั้งแต่ปี 2570-2572 ที่มีการจัดทำแผนขับเคลื่อนข้อมูลในด้านต่าง ๆ

(3) จำนวน Digital solution/ แพลตฟอร์ม/ แอปพลิเคชันที่ได้รับการพัฒนาเพื่อรวบรวมข้อมูล เผยแพร่ข้อมูล หรือใช้ประโยชน์ได้จากข้อมูลระหว่างภาครัฐและเอกชน ตัวชี้วัดดังกล่าวเป็นตัวชี้วัดที่ไม่เคยมีการจัดทำมาก่อน ซึ่งเป็นตัวชี้วัดเพื่อวัดผลการดำเนินการของโครงการการจัดทำ Digital Solution ที่มีความเหมาะสมตามภารกิจการแบ่งปันข้อมูลระหว่างหน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชน โดยกำหนดค่าเป้าหมายไว้ที่จำนวน Digital Solution 6 บริการใน พ.ศ. 2572

(4) กรอบการแบ่งปันข้อมูลกลางระหว่างภาครัฐ ภาคเอกชน โดยตัวชี้วัดในส่วนนี้จะ เป็นเพียงการวัดผลดำเนินการว่ามีการจัดทำกรอบการแบ่งปันข้อมูลระหว่างภาครัฐและภาคเอกชนในแต่ละ ภาคการผลิตหรือไม่ โดยที่การดำเนินการจัดทำแนวปฏิบัติดังกล่าว กำหนดให้หน่วยงานระดับกระทรวงในภาค การผลิตดำเนินการปรึกษา รับฟังความคิดเห็น และหารือกับผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทั้งหมดในภาคการผลิต ซึ่งจะ รวมถึงผู้มีส่วนเกี่ยวข้องทั้งที่เป็นหน่วยงานรัฐ ภาควิชาการ องค์กรอิสระ และหน่วยงานเอกชน โดยให้ ดำเนินการในปี 2568 และปี 2569 เพื่อรายงานผลการรับฟังความคิดเห็นให้ สดช. รับทราบ เพื่อให้ สดช. เสนอต่อคณะกรรมการเฉพาะด้านการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ข้อมูลต่อไป โดยที่ให้การดำเนินการจัดทำ กรอบการแบ่งปันข้อมูลระหว่างภาครัฐและภาคเอกชน มีการดำเนินการแล้วเสร็จภายในปี 2569

(5) ระบบการรับรองมาตรฐานความปลอดภัยไซเบอร์และความปลอดภัยของข้อมูล ส่วนบุคคล ตัวชี้วัดนี้เป็นการวัดผลการดำเนินการโดยกำหนดให้สำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองข้อมูล ส่วนบุคคลและสำนักงานคณะกรรมการการรักษาความมั่นคงปลอดภัยทางไซเบอร์แห่งชาติจัดทำระบบการรับรอง มาตรฐานความปลอดภัย โดยที่ต้องมีการให้บริการตรวจสอบรับรองมาตรฐานดังกล่าวภายใน พ.ศ. 2569

4.3.3 รายละเอียดการวิเคราะห์ข้อมูลตัวชี้วัดยุทธศาสตร์ที่ 3

(1) ระบบปฏิบัติการของภาครัฐได้รับการประเมินว่ามีการปฏิบัติตามมาตรฐาน รัฐบาลดิจิทัล ตัวชี้วัดดังกล่าวเป็นตัวชี้วัดใหม่ที่เกิดขึ้นจากความจำเป็นในด้านการมีระบบข้อมูลที่มีมาตรฐาน เชื่อมโยงถึงกันได้ ข้อมูลมีคุณภาพ และมีธรรมาภิบาล โดยที่ประเทศไทยได้มีการดำเนินการในมิติเหล่านี้ มาแล้วหลายประการโดยสำนักงานคณะกรรมการพัฒนา รัฐบาลดิจิทัล ผ่านการออกมาตรฐานบังคับภายใต้ชื่อ มาตรฐานรัฐบาลดิจิทัล โดยที่มาตรฐานเหล่านี้มีได้แก่ มาตรฐานรัฐบาลดิจิทัลว่าด้วย แนวทางการเปิดเผย ข้อมูลเปิดภาครัฐในรูปแบบดิจิทัลต่อสาธารณะ (มรด. 12001:2563) มาตรฐานรัฐบาลดิจิทัลว่าด้วย กรอบแนวทางการพัฒนามาตรฐานการเชื่อมโยงและแลกเปลี่ยนข้อมูลภาครัฐ (มรด. 2-1: 2565) มาตรฐาน รัฐบาลดิจิทัลว่าด้วยแนวทางการจัดทำบัญชีข้อมูลภาครัฐ (มรด. 3-1: 2565) มาตรฐานรัฐบาลดิจิทัลว่าด้วย แนวทางการลงทะเบียนบัญชีข้อมูลภาครัฐ (มรด. 3-2: 2565) มาตรฐานรัฐบาลดิจิทัลว่าด้วยข้อเสนอแนะ สำหรับการจัดทำนโยบายการบริหารจัดการข้อมูล (มรด. 4-1: 2565) มาตรฐานรัฐบาลดิจิทัลว่าด้วย ข้อเสนอแนะสำหรับการจัดทำแนวปฏิบัติการบริหารจัดการข้อมูล (มรด. 4-2: 2565) มาตรฐานรัฐบาลดิจิทัล ว่าด้วยหลักเกณฑ์การประเมินคุณภาพข้อมูลสำหรับหน่วยงานภาครัฐ (มรด. 5: 2565) มาตรฐานรัฐบาลดิจิทัล ว่าด้วยกรอบธรรมาภิบาลข้อมูลภาครัฐ ฉบับปรับปรุง: แนวปฏิบัติ (มรด. 6: 2566) ที่ถูกประกาศใช้แล้วในปัจจุบัน

อย่างไรก็ดี แม้ว่าจะมีการประกาศใช้มาตรฐานเหล่านี้แล้ว แต่ยังไม่มียังมีข้อมูลปรากฏว่ามี สัดส่วนหน่วยงานภาครัฐที่ดำเนินการตามมาตรฐานดังกล่าวแล้วก็ราย ดังนั้น สำนักงานพัฒนารัฐบาลดิจิทัล ควรทำหน้าที่ตรวจสอบการดำเนินงานตามมาตรฐานรัฐบาลดิจิทัลของหน่วยงานภาครัฐ ผ่านการทำการสำรวจ ความครบถ้วนของการปฏิบัติตามมาตรฐาน ทั้งนี้ เป้าหมายดังกล่าวยังมีสอดคล้องกับแผนพัฒนารัฐบาลดิจิทัล ของสำนักงานพัฒนารัฐบาลดิจิทัลฯ เองอีกด้วย

ตัวชี้วัดดังกล่าว เป็นตัวชี้วัดที่ไม่เคยมีการจัดเก็บข้อมูลมาก่อนในประเทศ จึงไม่สามารถ จัดทำค่าเป้าหมายภายใต้หลักการของสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ (สำนักงาน ก.พ.ร.) อย่างไรก็ดี การปฏิบัติตามมาตรฐานรัฐบาลดิจิทัล มีความสำคัญเป็นอย่างมากต่อการพัฒนาทางด้านข้อมูลของ ประเทศ เพราะจะช่วยให้ข้อมูลที่ถูกจัดเก็บมีคุณภาพ มีการเผยแพร่ในคุณลักษณะที่เหมาะสม มีการบริหารจัดการ ทางด้านข้อมูลที่ดี มีการติดตามประเมินคุณภาพอย่างสม่ำเสมอ มีคำอธิบายชุดข้อมูลที่ได้มาตรฐานช่วยให้ ผู้ใช้ข้อมูลสามารถสืบค้นข้อมูลได้สะดวก จึงกำหนดค่าเป้าหมายใน พ.ศ. 2572 ไว้ที่ร้อยละ 100 หรือ หน่วยงานของรัฐทุกหน่วยต้องดำเนินการตามมาตรฐานรัฐบาลดิจิทัลในปัจจุบันอย่างครบถ้วน

(2) คู่มือกรอบการดำเนินการสำหรับการประเมินธรรมาภิบาลข้อมูลของภาคเอกชน ในกรณีที่ต้องการเชื่อมโยง บูรณาการ หรือแบ่งปันข้อมูลกับภาครัฐ ปัจจุบัน หน่วยงานภาครัฐมีการ ให้บริการข้อมูลที่พัฒนาขึ้นแล้ว ทว่าข้อมูลบางชุดที่เป็นชุดข้อมูลคุณค่าสูงยังไม่ถูกจัดเก็บ และเผยแพร่ให้ สาธารณะชนรับทราบ ประกอบกับตัวชี้วัดบางประการภายใต้นโยบายสำคัญของประเทศ เช่น ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี หรือแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ยังไม่ถูกจัดเก็บเพื่อนำมาใช้ติดตามประเมินผล ซึ่งตัวชี้วัด เหล่านี้บางประการจำเป็นต้องอาศัยความร่วมมือและข้อมูลของภาคเอกชนมาประกอบการจัดทำ ดังนั้น ความร่วมมือระหว่างภาครัฐและภาคเอกชนจึงถือว่ามีความจำเป็นยิ่งต่อการพัฒนาการให้บริการทางด้านข้อมูล ของรัฐ การติดตามประเมินผลการดำเนินงานตามแผนระดับชาติ ตลอดจนการเพิ่มประโยชน์สาธารณะจากข้อมูล

อย่างไรก็ดี ในปัจจุบันนี้ยังไม่มีการจัดทำหลักธรรมาภิบาลข้อมูลสำหรับภาคเอกชน แม้ว่าภาคเอกชนบางรายจะมีการดำเนินการตามธรรมาภิบาลองค์กรอยู่เดิมแล้ว แต่หน่วยงานรัฐยังขาด เครื่องมือในการประเมินหลักธรรมาภิบาลดังกล่าวว่ามีความเหมาะสม ครบถ้วน และมีคุณภาพหรือไม่ อันอาจจะส่งผลให้หน่วยงานภาครัฐขาดความเชื่อมั่นในการเชื่อมโยงข้อมูลกับภาคเอกชน จึงเป็นการสมควรที่ จะกำหนดตัวชี้วัดดังกล่าวนี้ขึ้น เพื่อให้เกิดการจัดทำคู่มือกรอบการดำเนินการสำหรับประเมินธรรมาภิบาล ข้อมูลของภาคเอกชนในกรณีที่จะมีการเชื่อมโยงฐานข้อมูล หรือแบ่งปันข้อมูลกับภาครัฐ

(3) แนวปฏิบัติด้านการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลในภาคการผลิตต่าง ๆ ประเทศไทย มีการใช้บังคับ พระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. 2562 แล้ว และสำนักงานคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล (สคส.) ก็ได้มีการจัดทำคู่มือการดำเนินการตาม พ.ร.บ. คุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลฯ ในภาพรวมแล้ว เช่นเดียวกัน อย่างไรก็ดี ในปัจจุบัน ยังขาดแนวปฏิบัติด้านการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลในภาคการผลิตต่าง ๆ ที่อาจจะมีประเด็นเฉพาะที่แนวปฏิบัติภาพรวมไม่สามารถตอบได้ จึงสมควรให้มีการจัดทำและเผยแพร่

แนวปฏิบัติด้านการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลในภาคการผลิตต่าง ๆ โดยเฉพาะภาคการผลิตที่มีข้อมูลที่มีความอ่อนไหวสูง เช่น ภาคสาธารณสุข

(4) สัดส่วนของหน่วยงานรัฐที่มีการใช้บริการระบบคลาวด์ ตัวชี้วัดนี้เป็นตัวชี้วัดที่เกิดขึ้นใหม่ โดยมุ่งเน้นขับเคลื่อนให้หน่วยงานภาครัฐหันมาใช้บริการระบบคลาวด์มากขึ้นในการออกแบบระบบของตน ซึ่งระบบดังกล่าวนอกจากจะช่วยประหยัดงบประมาณทางด้านเทคโนโลยีสารสนเทศแล้วยังช่วยแก้ไขปัญหาสำคัญประการหนึ่งของภาครัฐคือ เรื่องการขาดแคลนบุคลากรและความเชี่ยวชาญในด้านความมั่นคงปลอดภัยทางไซเบอร์ โดยที่การจูงใจให้บุคลากรเหล่านี้เข้ามาทำงานในภาครัฐอาจจะมีผลทำให้หาย จึงควรแก้ปัญหาด้วยการใช้บริการระบบคลาวด์ และให้พนักงานผู้มีความเชี่ยวชาญเฉพาะทำหน้าที่รักษาความมั่นคงปลอดภัยทางไซเบอร์ให้กับหน่วยงาน

อย่างไรก็ดี บริการคลาวด์มิได้มีความปลอดภัยเทียบเท่ากันทุกบริการ ดังนั้น ในตัวชี้วัดดังกล่าวนี้ จะวัดผลเพียงบริการคลาวด์ที่ได้รับการรับรองมาตรฐานความปลอดภัยที่อย่างน้อยต้องประกอบด้วย ISO/IEC 27017 Cloud Security Controls และ ISO/IEC 27001 Information security, cybersecurity and privacy protection Information security management systems เพื่อให้มั่นใจว่าบริการคลาวด์มีความปลอดภัยสอดคล้องกับหลักความมั่นคงปลอดภัยทางไซเบอร์

ตัวชี้วัดนี้เป็นตัวชี้วัดใหม่ที่ไม่เคยเกิดขึ้นมาก่อน ดังนั้น จึงไม่สามารถกำหนดค่าเป้าหมายตามหลักการของสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการได้ อย่างไรก็ดี การผลักดันให้หน่วยงานรัฐหันมาใช้งานบริการคลาวด์เป็นประเด็นที่มีความสำคัญของประเทศ และสอดคล้องกับนโยบายการใช้คลาวด์เป็นหลัก (Cloud First Policy) ดังนั้น ใน พ.ศ. 2572 หน่วยงานรัฐทั้งหมดควรเปลี่ยนผ่านสู่การใช้งานระบบคลาวด์ ยกเว้นหน่วยงานที่มีข้อจำกัดด้านความมั่นคง เช่น หน่วยงานสังคมกองทัพ หรือหน่วยงานที่ถือครองข้อมูลในชั้นความลับที่สุดที่ต้องเก็บข้อมูลอยู่ในรูปแบบกระดาษเท่านั้น

(5) ร้อยละการเพิ่มความสามารถของหน่วยตรวจสอบและรับรองภายในประเทศที่สามารถตอบสนองต่อมาตรฐานด้านความปลอดภัยและความมั่นคงของข้อมูล ตัวชี้วัดนี้ คำนวณจากการเพิ่มขึ้นของจำนวนมาตรฐานทางด้านความปลอดภัยและความมั่นคงของข้อมูลที่หน่วยตรวจสอบและรับรองแต่ละแห่งได้รับการรับรองระบบงานจากหน่วยรับรองระบบงาน (Accreditation Body) เช่น ISO27001 (ระบบบริหารจัดการความปลอดภัยของข้อมูล). อย่างไรก็ดี ในปัจจุบันยังไม่มีหน่วยตรวจสอบและรับรองด้านนี้ที่เป็นบริษัทของประเทศไทย จึงอาจเริ่มต้นจากการผลักดันให้หน่วยงานภาครัฐดำเนินการเป็นหน่วยงานตรวจสอบและรับรอง และสามารถดำเนินการตามมาตรฐาน ISO/IEC 27001 ISO/IEC 27701 ISO9001 และ ISO 20000-1 ใน พ.ศ. 2568

(6) สัดส่วนหน่วยงานรัฐมีแนวทางในการรับมือกับภัยคุกคามทางไซเบอร์ (ร้อยละ)

ตัวชี้วัดนี้เป็นตัวชี้วัดใหม่ที่ไม่เคยมีการจัดทำมาก่อน แต่หน่วยงานภาครัฐในปัจจุบันมีการให้บริการผ่านระบบดิจิทัลมากยิ่งขึ้น และการมุ่งสู่การเป็นรัฐบาลดิจิทัลเต็มรูปแบบย่อมต้องส่งเสริมให้หน่วยงานภาครัฐที่มีการให้บริการผ่านระบบแบบเก่า เปลี่ยนผ่านสู่การให้บริการผ่านระบบดิจิทัล ดังนั้น ประเด็นเรื่องความมั่นคงปลอดภัยทางไซเบอร์จึงมีความสำคัญเป็นอย่างยิ่ง และแม้ว่ากลยุทธ์ที่ 4 ภายใต้ยุทธศาสตร์ที่ 3 จะมุ่งเน้นผลักดันให้หน่วยงานภาครัฐใช้บริการระบบคลาวด์เพื่อลดภาระในด้านการรักษาความมั่นคงปลอดภัยทางไซเบอร์ภายในองค์กร ทว่า หน่วยงานของรัฐควรมีแนวทางรับมือกับภัยคุกคามทางไซเบอร์ ในแง่ของการฟื้นคืนสู่สภาวะปกติโดยเร็ว ทั้งเพื่อรักษาความมั่นคงและประโยชน์แห่งรัฐ และเพื่อความต่อเนื่องในการให้บริการประชาชน

ในการวัดผลการดำเนินงานสำหรับตัวชี้วัดนี้ ให้สำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองความมั่นคงปลอดภัยทางไซเบอร์ ทำการประกาศชื่อหน่วยงานที่ได้มีการจัดทำแผนการรับมือภัยคุกคามทางไซเบอร์ภายในองค์กรแล้ว พร้อมทั้งรายงานสัดส่วนหน่วยงานที่มีการดำเนินการแล้วต่อหน่วยงานทั้งหมด

ตัวชี้วัดนี้เป็นตัวชี้วัดที่ไม่เคยมีการจัดทำมาก่อน จึงไม่สามารถกำหนดค่าเป้าหมายตามหลักการของสำนักงานพัฒนาระบบราชการได้ อย่างไรก็ตาม ประเด็นเรื่องความมั่นคงปลอดภัยทางไซเบอร์เป็นประเด็นที่มีความสำคัญจึงกำหนดค่าเป้าหมายใน พ.ศ. 2572 ไว้ที่ร้อยละ 100 เพื่อให้หน่วยงานราชการทุกหน่วยอย่างน้อยมีแนวทางการรับมือกับภัยคุกคามทางไซเบอร์

4.3.4 รายละเอียดการวิเคราะห์ข้อมูลตัวชี้วัดยุทธศาสตร์ที่ 4

(1) ร้อยละของผู้ประกอบการ SMEs มีทักษะทางด้านดิจิทัลในการใช้ข้อมูล ตัวชี้วัดนี้เป็นการประเมินจำนวนผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมยุคใหม่ที่มีทักษะทางด้านดิจิทัลในการใช้ข้อมูล โดยเกิดจากจำนวนผู้ประกอบการที่เข้าร่วมอบรมเพื่อพัฒนาทักษะทางด้านดิจิทัลในการใช้ข้อมูล ประกอบกับจำนวนผู้ประกอบการที่มีทักษะอยู่แล้ว (ซึ่งข้อมูลส่วนนี้เกิดจากการสำรวจทักษะทางด้านข้อมูลที่เป็นที่ต้องการในการประกอบธุรกิจสำหรับผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมยุคใหม่ (ปี 2568-2569)) ต่อด้วยจำนวนผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมทั้งหมด

(2) ร้อยละการเพิ่มขึ้นของบุคลากรภาครัฐที่มีความรู้ และ ทักษะดิจิทัลและการจัดการข้อมูล โดยใช้ข้อมูลจากการสำรวจทักษะทางด้านดิจิทัลขั้นพื้นฐานที่สำคัญในการให้บริการด้านข้อมูล และนำข้อมูลมาใช้ประโยชน์ในภาครัฐ (ปี 2568-2570) เป็นข้อมูลบุคลากรที่มีความรู้และทักษะด้านดิจิทัลเป็นฐานของข้อมูลประเมินผล จากนั้นในปี 2571 คำนวณการเพิ่มขึ้นของบุคลากรภาครัฐที่มีความรู้และทักษะจากการปรับอัตรากำลัง

4.4 รายละเอียดของโครงการภายใต้ยุทธศาสตร์

4.4.1 โครงการภายใต้ยุทธศาสตร์ที่ 1

โครงการภายใต้ยุทธศาสตร์ที่ 1 การยกระดับการให้บริการด้านข้อมูลของภาครัฐ เพื่อบรรลุเป้าหมายในการวางแผน รวบรวม และจัดเก็บข้อมูลอย่างคุ้มค่า ประกอบกับ ใช้ประโยชน์ของข้อมูลเพื่อขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศ ซึ่งสามารถทำให้เกิดผลลัพธ์สำคัญ คือ ความมีอยู่ของข้อมูล (Data Availability) ทั้งในชุดข้อมูลที่มีคุณค่าสูง ชุดข้อมูลสำคัญกับการพัฒนาประเทศ และการเปิดเผยชุดข้อมูลของหน่วยงานภาครัฐ โดยโครงการสำคัญประกอบด้วย 8 โครงการหลัก ได้แก่

(1) โครงการสร้างความเข้าใจในประโยชน์ของข้อมูล (พ.ศ. 2568-2569)

เป้าหมายของโครงการ: สร้างความเข้าใจในประโยชน์ของข้อมูล วิธีการประมวลผลการประเมินความคุ้มค่าของชุดข้อมูล และแนวทางการใช้ประโยชน์จากข้อมูลในเชิงการกำหนดนโยบายและพัฒนาประสิทธิภาพการดำเนินงาน ให้กับเจ้าหน้าที่ในหน่วยงานภาครัฐ ทั้งในระดับปฏิบัติการ และระดับบริหาร

วัตถุประสงค์ของโครงการ:

1. เพื่อให้ผู้บริหารในหน่วยงานภาครัฐ เข้าใจถึงความสำคัญของข้อมูล แนวทางการใช้ประโยชน์ข้อมูลในการกำหนดนโยบายและพัฒนาองค์กร เพื่อสร้างวัฒนธรรมในการใช้ข้อมูลในการขับเคลื่อนองค์กรภายในหน่วยงานของรัฐ
2. เพื่อให้พนักงานของรัฐมีความเข้าใจในประโยชน์ของข้อมูล สร้างทัศนคติที่ให้ความสำคัญกับข้อมูล เพื่อให้พนักงานเห็นถึงความสำคัญของข้อมูลและคุณภาพของข้อมูล ในการสนับสนุนการทำงานให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น
3. เพื่อพัฒนาทักษะในการใช้เครื่องมือในการประมวลผลข้อมูลที่มีการใช้อย่างแพร่หลายในตลาด ให้กับพนักงานของรัฐอันจะช่วยให้พนักงานของรัฐสามารถนำข้อมูลมาใช้ประมวลผลเพื่อสนับสนุนการดำเนินการได้จริง

หน่วยงานที่รับผิดชอบโครงการ : สำนักงานพัฒนารัฐบาลดิจิทัลฯ และหน่วยงานภายใต้กระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม

ประมาณการงบประมาณโครงการเบื้องต้น: 3 ล้านบาท

กลุ่มเป้าหมาย: บุคลากรภาครัฐในระดับกรมที่มีความรับผิดชอบเกี่ยวกับการบริหารจัดการข้อมูลและการจัดเก็บข้อมูล

วิธีการดำเนินงาน/กิจกรรม: ดำเนินการอบรมและสร้างความเข้าใจให้กับหน่วยงานต่าง ๆ ผ่านการ workshop ซึ่งจัดทำโดยสำนักงานพัฒนารัฐบาลดิจิทัลฯ และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องภายใต้กระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม ในเรื่องของการใช้ประโยชน์ข้อมูลที่หน่วยงานถือครองอยู่ โดยคำนึงถึงประเด็นการพัฒนาที่สมควรขับเคลื่อน เพื่อสร้างความเข้าใจในประโยชน์ของข้อมูลและสร้างทัศนคติที่ดีในด้านข้อมูล (Data-Driven Mindset) ซึ่งประกอบไปด้วย 4 กิจกรรมดังนี้

1) กิจกรรมสร้าง Data-driven Strategy Mindset สำหรับองค์กรของตนเอง โดยเป็นกิจกรรม Workshop แรก เพื่อให้ผู้เข้าร่วมมองเห็นถึงแนวทางเบื้องต้นในการใช้ข้อมูลเพื่อพัฒนาองค์กร ซึ่งเริ่มต้นจากการพิจารณาปัญหาขององค์กร การตั้งเป้าหมายในการนำข้อมูลมาใช้ และแนวทางในการนำข้อมูลไปใช้ประโยชน์ โดยให้ความรู้จากวิทยากรผู้เชี่ยวชาญหรือตัวแทนจากภาคเอกชนหรือภาครัฐ ที่มีประสบการณ์ในการนำมาข้อมูลมาใช้ประโยชน์ในการดำเนินงาน เช่น สถาบันข้อมูลขนาดใหญ่ (องค์การมหาชน) บริษัท Traffy Fondue และศูนย์เทคโนโลยีอิเล็กทรอนิกส์และคอมพิวเตอร์แห่งชาติ

2) กิจกรรมการใช้เครื่องมือในการวิเคราะห์ข้อมูล โดยการอบรม และ Workshop เกี่ยวกับโปรแกรมด้านการวิเคราะห์ข้อมูลต่าง ๆ เช่น R Python Power BI Tableau และ Xplenty รวมถึงการแลกเปลี่ยนแนวทางการวิเคราะห์ข้อมูลจากประสบการณ์ของแต่ละหน่วยงานที่ผ่านมา ให้ความรู้โดยวิทยากรผู้เชี่ยวชาญจากสถาบันการศึกษา หน่วยงานภาครัฐหรือหน่วยงานภาคเอกชนที่มีการใช้โปรแกรมสำเร็จรูปในการวิเคราะห์ข้อมูล

3) กิจกรรมการประเมินแนวทางในการใช้ประโยชน์จากข้อมูล ภายใต้งบข้อมูลของหน่วยงานนั้น ๆ ซึ่งกิจกรรมนี้อาจดำเนินการโดยการนำชุดข้อมูลของหน่วยงานใดหน่วยงานหนึ่งที่มีการจัดเก็บจริงมาเป็นตัวอย่าง เพื่อให้ผู้เข้าร่วมระดมความคิดเห็น คิดสร้างสรรค์ไอเดียหรือแนวทางในการใช้ประโยชน์จากข้อมูล รวมถึงแนวทางการในการประเมินผลกระทบและประโยชน์จากข้อมูล ทั้งในเชิงคุณภาพ และเชิงปริมาณ ให้ความรู้โดยผู้เชี่ยวชาญจากสถาบันการศึกษา ภาควิชาการ หรือหน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้อง

4) กิจกรรมสร้าง Data-driven Strategy สำหรับประเด็นท้าทายสำคัญที่เกิดขึ้นในปัจจุบัน อาทิ PM 2.5 การสร้างความมั่นคงให้กับสินค้าเกษตร โดยการจัดกลุ่มตามหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในประเด็นนั้น ๆ เพื่อระดมความคิดเห็น หาแนวทางการดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลที่สามารถนำมาใช้ประโยชน์ เพื่อแก้ไขปัญหาดังกล่าวได้ (ทั้งนี้ การดำเนินการในส่วนนี้อาจเป็นจุดเริ่มต้นของแนวคิดในการจัดทำแผนขับเคลื่อนข้อมูลรายประเด็นการพัฒนา สำหรับการดำเนินโครงการต่อไป)

(2) โครงการจัดทำกรอบแนวทางการประเมินประโยชน์ทางเศรษฐกิจต่อต้นทุนของชุดข้อมูล (พ.ศ. 2568-2569)

เป้าหมายของโครงการ: กรอบแนวทางการประเมินประโยชน์ทางเศรษฐกิจต่อต้นทุนของชุดข้อมูล ภายในปี 2569

วัตถุประสงค์ของโครงการ

1. สร้างความเข้าใจให้กับหน่วยงานภาครัฐสำหรับวิธีการประเมินประโยชน์ต่อต้นทุนของชุดข้อมูล
2. สร้างกรอบแนวทางที่ชัดเจน สามารถปฏิบัติตามได้ง่าย เพื่ออำนวยความสะดวกให้หน่วยงานภาครัฐสามารถดำเนินการประเมินประโยชน์ต่อต้นทุนได้อย่างมีแบบแผน โดยใช้กรอบแนวทางและวิธีการดำเนินการในลักษณะคล้ายกัน และสามารถนำมาเปรียบเทียบกันได้

หน่วยงานที่รับผิดชอบโครงการ: สำนักงานคณะกรรมการดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ร่วมกับสำนักงานพัฒนารัฐบาลดิจิทัลฯ และสถาบันข้อมูลขนาดใหญ่ (องค์การมหาชน)

ประมาณการงบประมาณโครงการเบื้องต้น: 7 ล้านบาท

กลุ่มเป้าหมาย: หน่วยงานของรัฐที่มีความต้องการจะประเมินประโยชน์ต่อต้นทุนของชุดข้อมูล

วิธีการดำเนินงาน/กิจกรรม: สำนักงานคณะกรรมการดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.) จัดทำกรอบและแนวทางการประเมินผลประโยชน์ต่อต้นทุนของชุดข้อมูล (Cost-benefit Analysis: CBA) ซึ่งประกอบด้วย การดำเนินการ ดังต่อไปนี้

1) สำนักงานคณะกรรมการดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ รวบรวมแนวทางการดำเนินการในการประเมินประโยชน์ต่อต้นทุน ทั้งในลักษณะของงานศึกษาต่างประเทศ แนวทางการดำเนินงาน (Guideline) หรือกรอบการดำเนินงาน (Framework) จากต่างประเทศ เพื่อใช้เป็นข้อมูลในการจัดทำกรอบแนวทางการประเมินประโยชน์ต่อต้นทุนของชุดข้อมูล

2) สำนักงานคณะกรรมการดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ นำข้อมูล หลักการ และแนวทางที่ได้ทำการศึกษารวบรวม (ตามการดำเนินการในขั้นตอนที่ 1) ออกหารือร่วมกับผู้เชี่ยวชาญในภาควิชาการ และหน่วยงานอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง เช่น สถาบันข้อมูลขนาดใหญ่ สำนักงานพัฒนารัฐบาลดิจิทัลฯ และหน่วยงานอื่น ๆ ภายใต้กระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม เพื่อจัดทำ (ร่าง) กรอบแนวทางการประเมินประโยชน์ต่อต้นทุนของข้อมูล ซึ่งมีสาระสำคัญอย่างน้อยประกอบด้วย ขั้นตอนการคำนวณผลกระทบในรูปแบบของตัวเงิน การลดค่าต้นทุนและผลประโยชน์ (Discount Costs and Benefits) เพื่อให้ได้มูลค่าปัจจุบัน วิธีการคำนวณมูลค่าปัจจุบันสุทธิ (Net Present Value) ของแต่ละทางเลือก (จัดเก็บหรือไม่จัดเก็บข้อมูล) และการวิเคราะห์ความอ่อนไหว (Sensitivity Analysis)

3) สำนักงานคณะกรรมการดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (ร่าง) กรอบแนวทางการประเมินประโยชน์ต่อต้นทุนของข้อมูล เสนอต่อคณะกรรมการเฉพาะด้านการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ข้อมูล เพื่อให้คณะกรรมการเฉพาะด้านการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ข้อมูลเห็นชอบต่อ (ร่าง) กรอบแนวทางการประเมินดังกล่าว เพื่อนำไปรับฟังความคิดเห็น

4) สำนักงานคณะกรรมการดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (ร่าง) แนวทางการประเมินประโยชน์ต่อต้นทุนของข้อมูล ออกรับฟังความคิดเห็นจากหน่วยงานภาครัฐ และภาควิชาการ เพื่อพิจารณาความเหมาะสมของ (ร่าง) แนวทางการประเมินดังกล่าว รวมถึงการปรับปรุงให้มีความสมบูรณ์ต่อไป

5) สำนักงานคณะกรรมการดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (ร่าง) แนวทางการประเมินประโยชน์ต่อต้นทุนของข้อมูล (ฉบับปรับปรุง) เสนอต่อคณะกรรมการเฉพาะด้านการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ข้อมูล เพื่อให้คณะกรรมการฯ พิจารณาเห็นชอบและประกาศใช้กรอบการดำเนินการดังกล่าว โดยต้องประกาศใช้ภายในปี 2569

6) สำนักงานคณะกรรมการดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ประเมินความเป็นปัจจุบัน และปรับปรุงกรอบและแนวทางการประเมินผลประโยชน์ต่อต้นทุนของชุดข้อมูล ทุก ๆ 3 ปี หรือตามความเห็นของคณะกรรมการเฉพาะด้านการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ข้อมูล หรือเมื่อสถานการณ์ในระบบเศรษฐกิจมีการเปลี่ยนแปลงไปอย่างมาก เพื่อให้กรอบและแนวทางการประเมินประโยชน์ต่อต้นทุนของชุดข้อมูลมีความเป็นปัจจุบันอยู่เสมอ

(3) โครงการประเมินประโยชน์ทางเศรษฐกิจต่อต้นทุนของชุดข้อมูลที่เผยแพร่บนระบบบัญชีข้อมูลระดับกระทรวง (พ.ศ. 2570 - 2572)

เป้าหมายของโครงการ: หน่วยงานภาครัฐในระดับกระทรวงทราบถึงความคุ้มค่าของข้อมูลที่ตนเองครอบครอง และข้อมูลที่ได้รับการเผยแพร่ที่ได้รับการประเมินว่ามีความคุ้มค่า สร้างประโยชน์ได้สูง และได้รับการบริหารจัดการให้มีคุณภาพตามมาตรฐานรัฐบาลดิจิทัล

วัตถุประสงค์ของโครงการ

1. เพื่อให้หน่วยงานภาครัฐในระดับกระทรวงทราบถึงความคุ้มค่าของชุดข้อมูลที่ตนเองครอบครองและเผยแพร่ จากการประเมินผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจและสังคมต่อต้นทุนที่เกิดขึ้นจากการจัดให้มีชุดข้อมูลนั้น ๆ

2. เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการใช้งบประมาณของหน่วยงานภาครัฐ โดยสนับสนุนการตัดสินใจให้หน่วยงานลดงบประมาณในการเก็บรักษาและดูแลคุณภาพของข้อมูลที่มีประโยชน์น้อย และจัดสรรงบประมาณเพื่อพัฒนาคุณภาพของข้อมูลที่มีประโยชน์สูงได้อย่างตรงจุด

หน่วยงานที่รับผิดชอบโครงการ: สำนักงานคณะกรรมการดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ร่วมกับ หน่วยงานอื่น ๆ ภายใต้กระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม

ประมาณการงบประมาณโครงการเบื้องต้น: 10 ล้านบาท

กลุ่มเป้าหมาย: สำนักงานปลัดในแต่ละกระทรวง

วิธีการดำเนินงาน/กิจกรรม: สำนักงานคณะกรรมการดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.) ดำเนินการผลักดันให้สำนักงานปลัดในแต่ละกระทรวงดำเนินการประเมินผลประโยชน์ต่อต้นทุนของชุดข้อมูล ซึ่งประกอบด้วยการทำงานดังต่อไปนี้

1) มอบหมายให้สำนักงานปลัดในแต่ละกระทรวง ดำเนินการประเมินผลประโยชน์ต่อต้นทุนของชุดข้อมูลที่หน่วยงานจัดเก็บ ผ่านการสำรวจความคิดเห็นของผู้ใช้ข้อมูลผ่านระบบบัญชีข้อมูลระดับกระทรวง หรือการหารือกับผู้มีส่วนได้เสียเกี่ยวกับข้อมูลอย่างรอบด้าน เพื่อวิเคราะห์ประโยชน์จากข้อมูลในเบื้องต้นว่าสามารถนำมาใช้ประโยชน์ได้กับหน่วยงานรัฐ เอกชน หรือประชาชนในส่วนใดบ้าง รวมถึงสรุปการประเมิน และเลือกคงข้อมูลไว้ในระบบหรือออกจากระบบตามสัดส่วนประโยชน์ทางเศรษฐกิจต่อต้นทุนในการจัดทำและบำรุงรักษาชุดข้อมูลตามที่ระบุไว้ในกรอบของการประเมิน โดยใช้แนวทางการดำเนินการจากกรอบแนวทางการประเมินประโยชน์ต่อต้นทุนของข้อมูล (ผลลัพธ์ของโครงการจัดทำกรอบแนวทางการประเมินประโยชน์ทางเศรษฐกิจต่อต้นทุนของชุดข้อมูล)

2) สำนักงานคณะกรรมการดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติดำเนินการติดตามผลการประเมินประโยชน์และต้นทุน และเป็นที่ปรึกษาในด้านของการประเมินและการจัดการหรือปรับปรุงให้ข้อมูลที่มีคุณค่าสูง (ที่ผ่านตามเกณฑ์การประเมิน) ได้รับการจัดการ จัดเก็บข้อมูลอย่างคุณภาพและเป็นไปตามมาตรฐานของข้อมูล โดยดำเนินการร่วมกันกับสำนักงานพัฒนารัฐบาลดิจิทัลฯ และหน่วยงานทางด้านมาตรฐานในประเด็นเกี่ยวกับมาตรฐานของข้อมูล

3) สำนักงานคณะกรรมการดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ รายงานผลการดำเนินงาน ความคืบหน้า และผลลัพธ์สำคัญที่ได้จากโครงการต่อคณะกรรมการเฉพาะด้านการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ข้อมูล เพื่อกำหนดทิศทางและแนวทางในการดำเนินการต่อไป

(4) โครงการการจัดทำชุดข้อมูลที่มีคุณค่าสูงโดยความร่วมมือระหว่างหน่วยงานรัฐ (พ.ศ. 2568-2572)

เป้าหมายของโครงการ: ชุดข้อมูลที่มีคุณค่าสูงของประเทศได้รับการจัดเก็บอย่างครบถ้วน

วัตถุประสงค์ของโครงการ:

1) เพื่อให้ประเทศไทยมีชุดข้อมูลที่มีคุณค่าสูงที่สามารถติดตามผลการดำเนินการตามนโยบายของประเทศ เช่น ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี และแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และชุดข้อมูลที่สามารถติดตามผลสัมฤทธิ์ตามตัวชี้วัดในระดับนานาชาติ

2) เพื่อปรับเกณฑ์การกำหนดชุดข้อมูลที่มีคุณค่าสูงให้มีความเป็นปัจจุบัน สะท้อนคุณค่าของชุดข้อมูลอย่างแท้จริง และให้มีการกำหนดชุดข้อมูลที่มีคุณค่าสูงแบบ Top-down เพื่อให้ชุดข้อมูลที่มีคุณค่าสูงที่ยังไม่ได้รับการเผยแพร่ถูกละเลย

3) เพื่อให้ประเทศมีชุดข้อมูลที่มีคุณค่าสูงครบถ้วน มีผู้รับผิดชอบชัดเจน ทั้งในด้านการเป็นผู้ริเริ่มการบูรณาการข้อมูลระหว่างหน่วยงาน และผู้ดูแลคุณภาพข้อมูลอย่างชัดเจน รวมถึงสามารถติดตามการดำเนินการได้

หน่วยงานที่รับผิดชอบโครงการ: สำนักงานพัฒนารัฐบาลดิจิทัลฯ

ประมาณการงบประมาณโครงการเบื้องต้น: 5 ล้านบาท

กลุ่มเป้าหมาย: สำนักงานปลัดในแต่ละกระทรวง

วิธีการดำเนินงาน/กิจกรรม: สำนักงานพัฒนารัฐบาลดิจิทัลฯ ดำเนินการจัดทำแนวทางการพิจารณาและประเมินชุดข้อมูลที่มีคุณค่าสูงที่พร้อมรับฟังความคิดเห็นกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และกำหนดหน่วยงานที่รับผิดชอบ เพื่อจัดเก็บข้อมูลให้แล้วเสร็จภายในปี 2572 โดยมีขั้นตอนดังนี้

1) พัฒนารอบหรือแนวทางหรือหลักเกณฑ์ในการพิจารณาชุดข้อมูลที่มีคุณค่าสูงอย่างรอบด้านทั้งในมุมมองของผู้เปิดเผยข้อมูล¹⁶ และมุมมองของผู้ใช้ข้อมูล โดยมุ่งเน้นไปที่การใช้ประโยชน์จากข้อมูลทางสังคม สิ่งแวดล้อม และเศรษฐกิจ ซึ่งอาจครอบคลุมถึงชุดข้อมูลที่มีคุณค่าสูง ชุดข้อมูลหลักของหน่วยงาน (Master Data) และชุดข้อมูลที่สำคัญต่อการวัดผลของประเทศ อาทิ การจัดอันดับของ International Institute for Management Development (IMD) World Economic Forum และ World Bank ตลอดจนการพัฒนาชุดข้อมูลเพื่อใช้เป็นตัวชี้วัดของเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน โดยต้องพัฒนารอบการจัดเก็บข้อมูลที่มีคุณค่าสูงเพื่อเปิดเผยข้อมูล ภายในปี 2568

2) กำหนดหมวดหมู่หรือขอบเขตเฉพาะของชุดข้อมูลที่มีคุณค่าสูงในเบื้องต้น เพื่อระบุหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเบื้องต้นในการรับฟังความคิดเห็น อาทิ กรณีของสหภาพยุโรปจำแนกเป็น 6 หมวดหมู่ ได้แก่ ภูมิสารสนเทศ (Geospatial) การสำรวจโลกและสิ่งแวดล้อม (Earth Observation and Environment) อุตุนิยมวิทยา (Meteorological) สถิติ (Statistical) บริษัทและการเป็นเจ้าของ (Companies and company ownership) และการเดินทางและขนส่ง (Mobility) ภายในปี 2569 โดยให้สำนักงานคณะกรรมการดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติรายงานหมวดหมู่และขอบเขตที่ได้ทำการกำหนดต่อคณะกรรมการเฉพาะด้านการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ข้อมูลเพื่อให้เห็นชอบการดำเนินงานต่อไป

¹⁶ สามารถพิจารณาประกอบกับข้อเสนอแนะตามภาคผนวกที่ 2 ชุดข้อมูลที่มีคุณค่าสูงความสำคัญลำดับที่ 1

3) ร่วมกันประเมินและระบุข้อมูลที่มีคุณค่าสูงผ่านการรับฟังความคิดเห็นจากหน่วยงานภาครัฐ กำหนดหน่วยงานที่รับผิดชอบ แนวทางติดตามการดำเนินการ โดยต้องดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในปี 2570 โดยให้สำนักงานคณะกรรมการดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติรายงานข้อมูลที่มีคุณค่าสูงและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องให้กับคณะกรรมการเฉพาะด้านการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ข้อมูล เพื่อพิจารณาและประกาศเป็นชุดข้อมูลที่มีคุณค่าสูงที่ต้องดำเนินการจัดเก็บต่อไป

4) หน่วยงานที่รับผิดชอบดำเนินการจัดเก็บและเผยแพร่ชุดข้อมูลสำคัญทั้งที่ดำเนินการในหน่วยงานเอง และดำเนินการร่วมกับหน่วยงานรัฐอื่น ๆ (ในปี 2571-2572) พร้อมดำเนินการสรุปความคืบหน้าโครงการ สรุปชุดข้อมูลที่ดำเนินการแล้วเสร็จและยังไม่ดำเนินการ (ในปี 2572) ต่อสำนักงานคณะกรรมการดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

5) สำนักงานคณะกรรมการดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติรายงานความคืบหน้าต่อคณะกรรมการเฉพาะด้านการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ข้อมูลเป็นระยะ เพื่อพิจารณาปรับแนวทางการดำเนินงาน กรอบระยะเวลาการดำเนินงาน และรับทราบผลสัมฤทธิ์ของการดำเนินงานตามโครงการดังกล่าวต่อไป

(5) โครงการการจัดทำแผนขับเคลื่อนข้อมูลในแต่ละมิติอุตสาหกรรมและประเด็นการพัฒนา (พ.ศ. 2568-2572)

เป้าหมายของโครงการ: หน่วยงานเจ้าภาพในแต่ละมิติการพัฒนาและมิติอุตสาหกรรมจัดทำแผนขับเคลื่อนด้านข้อมูลรายในแต่ละมิติการพัฒนาและมิติอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้อง

วัตถุประสงค์ของโครงการ:

1. เพื่อให้มีชุดข้อมูลที่ครบถ้วน ข้อมูลมีคุณภาพ ตลอดจนส่งเสริมให้มีการบูรณาการข้อมูลทั้งระหว่างหน่วยงานภาครัฐด้วยกัน และการบูรณาการข้อมูลระหว่างหน่วยงานภาครัฐและหน่วยงานภาคเอกชน

2. เพื่อให้มีการกำหนดทิศทางในการพัฒนาทุนมนุษย์และปัจจัยแรงงานทั้งในภาครัฐและภาคเอกชนในแต่ละมิติอุตสาหกรรมและประเด็นการพัฒนาให้มีทักษะการใช้ประโยชน์จากข้อมูล

หน่วยงานที่รับผิดชอบโครงการ: สำนักงานคณะกรรมการดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.) ร่วมกับหน่วยงานอื่น ๆ ภายใต้กระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม และสำนักงานพัฒนารัฐบาลดิจิทัลฯ

ประมาณการงบประมาณโครงการเบื้องต้น: 10 ล้านบาท

กลุ่มเป้าหมาย: หน่วยงานภาครัฐในระดับกระทรวง

วิธีการดำเนินงาน/กิจกรรม: สำหรับการดำเนินการจัดทำแผนขับเคลื่อนข้อมูลรายประเด็นการพัฒนา เพื่อประสานความร่วมมือทางด้านข้อมูลของหน่วยงานต่าง ๆ ในการพัฒนาและขับเคลื่อนประเด็นสำคัญของประเทศ ทั้งทางด้านเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม

1) สำนักงานคณะกรรมการดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สดช.) ร่วมกับหน่วยงานอื่น ๆ ภายใต้กระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม และสำนักงานพัฒนารัฐบาลดิจิทัลฯ จัดการประชุมระดมความคิดเห็นกับหน่วยงานภาครัฐในระดับกระทรวง เพื่อกำหนดประเด็นการพัฒนาที่จำเป็นและเร่งด่วนที่ต้องใช้ข้อมูลในการแก้ปัญหา พร้อมทั้งกำหนดหน้าที่หน่วยงานที่รับผิดชอบหลัก และกำหนดขอบเขตระยะเวลาในการดำเนินการจัดเก็บ รวบรวมข้อมูลที่สำคัญต่อการการแก้ไขปัญหาในประเด็นนั้น ๆ โดยต้องดำเนินการแล้วเสร็จภายในปี 2569

2) ร่วมกันจัดการประชุมเพื่อหารือและระดมความคิดเห็นกับหน่วยงานภาครัฐในระดับกระทรวง หน่วยงานภาคเอกชนในมิติอุตสาหกรรมหรือประเด็นการพัฒนานั้น ๆ ตลอดจนภาควิชาการและภาคประชาชนที่เกี่ยวข้องเพื่อร่วมกันกำหนดประเด็นหรือทิศทางการพัฒนา และเป้าหมายของการใช้ข้อมูลเพื่อพัฒนาหรือแก้ไขปัญหาในด้านนั้น ๆ พร้อมกำหนดหน่วยงานหลักและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการดำเนินการ อาทิ ในประเด็นการพัฒนาทางด้านเกษตร เพื่อเป้าหมายการสร้างรายได้ให้กับเกษตรกร อาจดำเนินการโดยใช้ข้อมูลในหลายด้าน ได้แก่ ข้อมูลเกี่ยวกับปริมาณสินค้าเกษตร ราคา ต้นทุนการผลิต และการบริหารจัดการน้ำ จากกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ข้อมูลสภาพอากาศ จากอุตุนิยมวิทยา กระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม ข้อมูลทรัพยากรน้ำ จากกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เป็นต้น

3) หน่วยงานที่รับผิดชอบหลัก ดำเนินการจัดทำ (ร่าง) ยุทธศาสตร์การขับเคลื่อนทางด้านข้อมูลในรายประเด็นการพัฒนา และดำเนินการรับฟังความคิดเห็นจากผู้มีส่วนเกี่ยวข้องทั้งในภาครัฐ (ทั้งส่วนที่กำหนดนโยบายและส่วนปฏิบัติการ) ภาคเอกชน และประชาชน พร้อมปรับแก้ไขเพื่อให้แผนการขับเคลื่อนมีความเหมาะสมและสามารถบรรลุตามเป้าหมายให้ได้มากที่สุด ภายในปี 2570

4) หน่วยงานที่รับผิดชอบหลัก จัดทำตัวชี้วัดตาม (ร่าง) ยุทธศาสตร์การขับเคลื่อนทางด้านข้อมูลในแต่ละมิติอุตสาหกรรมและประเด็นการพัฒนาโดยกำหนดให้กับทุกหน่วยงานในระดับกรมที่เกี่ยวข้องกับแผนและเสนอตัวชี้วัดที่อยู่ในความรับผิดชอบของตนเองต่อสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการเพื่อให้คณะกรรมการพัฒนาระบบราชการพิจารณากำหนดให้ตัวชี้วัดดังกล่าวเป็นตัวชี้วัดองค์กรด้านการพัฒนาข้อมูลสำหรับหน่วยงานนั้น ๆ ต่อไป

5) สำนักงานคณะกรรมการดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สดช.) ร่วมกับหน่วยงานอื่น ๆ ภายใต้กระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม และสำนักงานพัฒนารัฐบาลดิจิทัลฯ ดำเนินการผลักดันให้หน่วยงานต่าง ๆ นำแผนที่จัดทำขึ้นไปดำเนินการ พร้อมร่วมติดตามผลการดำเนินการผ่านการให้คำปรึกษาในประเด็นที่เกี่ยวข้อง และสนับสนุนปัจจัยทางเทคนิคที่เกี่ยวกับการดำเนินการด้านข้อมูล

(6) โครงการสำรวจชุดข้อมูลทั้งหมดที่แต่ละหน่วยงานถือครองอยู่ (พ.ศ. 2568-2572)

เป้าหมายของโครงการ: รายละเอียดคำอธิบายชุดข้อมูล (Metadata) ที่หน่วยงานถือครองในแต่ละปี โดยรวมทั้งข้อมูลปิดและข้อมูลเปิด

วัตถุประสงค์ของโครงการ:

1. เพื่อให้หน่วยงานภาครัฐ และผู้ใช้ข้อมูลทั้งจากภาคเอกชนหรือภาคประชาชน สามารถสืบค้นข้อมูลพบได้ง่าย
2. เพื่อให้หน่วยงานภาครัฐสามารถตรวจสอบได้ว่ามีหน่วยงานใดจัดเก็บข้อมูลอยู่ก่อนแล้วหรือไม่ เพื่อลดความซ้ำซ้อนในการดำเนินการด้านข้อมูล

หน่วยงานที่รับผิดชอบโครงการ: สำนักงานคณะกรรมการดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สดช.) ร่วมกับ สำนักงานพัฒนารัฐบาลดิจิทัลฯ และสถาบันส่งเสริมการวิเคราะห์และบริหารข้อมูลขนาดใหญ่ภาครัฐ ในการขอความร่วมมือและผลักดันการดำเนินการ

ประมาณการงบประมาณโครงการเบื้องต้น: 5 ล้านบาท

กลุ่มเป้าหมาย: หน่วยงานภาครัฐในระดับกรม

วิธีการดำเนินงาน/กิจกรรม: ดำเนินการผลักดันให้หน่วยงานภาครัฐทั้งหมดจัดทำคำอธิบายชุดข้อมูล เพื่อให้ผู้ใช้ข้อมูลทราบว่าข้อมูลมาจากแหล่งใด มีรูปแบบอย่างไร ช่วยอำนวยความสะดวกในการสืบค้นข้อมูล และใช้ประโยชน์ในการจัดทำบัญชีข้อมูลของหน่วยงานและของประเทศ พร้อมทั้งเพื่อสนับสนุนให้เกิดการเปิดเผย เชื่อมโยง และแลกเปลี่ยนข้อมูลภาครัฐ

1) หน่วยงานระดับกรมต้องสำรวจชื่อชุดข้อมูล และจัดทำคำอธิบายชุดข้อมูล (Metadata) ทั้งหมดที่หน่วยงานถือครองอยู่ และเสนอต่อคณะกรรมการเฉพาะด้านการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ข้อมูล โดยคำอธิบายชุดข้อมูลประกอบด้วย 14 รายการ ได้แก่ ประเภทข้อมูล ชื่อชุดข้อมูล องค์กร ชื่อผู้ติดต่อ อีเมลผู้ติดต่อ คำสำคัญ รายละเอียด วัตถุประสงค์ ความถี่ของการปรับปรุงข้อมูล ขอบเขตเชิงภูมิศาสตร์หรือเชิงพื้นที่ แหล่งที่มา รูปแบบในการเก็บข้อมูล หมวดหมู่ข้อมูลตามธรรมาภิบาล ข้อมูลภาครัฐ และสัญญาอนุญาตให้ใช้ข้อมูล¹⁷ ตามที่กำหนดไว้

2) คณะกรรมการเฉพาะด้านฯ พิจารณาชุดข้อมูลที่หน่วยงานดำเนินการจัดส่ง เพื่อประเมินจำนวนชุดข้อมูล และคำอธิบายชุดข้อมูลที่หน่วยงานเปิดเผยทั้งหมดต่อปริมาณชุดข้อมูลที่ถือครอง

3) คณะกรรมการเฉพาะด้านฯ อาจสั่งการให้หน่วยงานเปิดเผยข้อมูลเพิ่มเติมในกรณีชุดข้อมูลควรเป็นข้อมูลสาธารณะแต่หน่วยงานไม่ได้มีการเปิดเผย หากหน่วยงานมีเหตุผลที่ไม่สามารถเปิดเผยได้ต้องจัดทำรายงานชี้แจงต่อไป

¹⁷ สำนักงานพัฒนารัฐบาลดิจิทัล, “มรด. 3-1 : 2565 มาตรฐานรัฐบาลดิจิทัลด้วยแนวทางการจัดทำบัญชีข้อมูลภาครัฐ”, 23 มีนาคม 2566

4) ผลักดันให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องดำเนินการปรับปรุงชื่อชุดข้อมูลให้เป็นปัจจุบันในทุก ๆ ปี พร้อมทั้ง กำหนดให้แจ้งกับคณะกรรมการเฉพาะด้านฯ ภายหลังจากอัปเดตและแก้ไขเรียบร้อยแล้ว โดยคณะกรรมการเฉพาะด้านฯ อาจดำเนินการตรวจสอบความเรียบร้อยของข้อมูลดังกล่าวในระบบ

(7) โครงการการจัดทำประกาศคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ เรื่อง ชุดข้อมูลที่ต้องเปิดเผย (พ.ศ.2568-2569)

เป้าหมายของโครงการ: จัดทำประกาศ คณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ เรื่อง ชุดข้อมูลที่ต้องเปิดเผย

วัตถุประสงค์ของโครงการ:

1. เพื่อลดการใช้ดุลยพินิจของเจ้าหน้าที่ในการพิจารณาเปิดเผยข้อมูล โดยการประกาศ กำหนดอย่างชัดเจนในการประกาศในรูปแบบ Positive List

2. เพื่อให้มีการเปิดเผยข้อมูลที่มีความสำคัญในสถานการณ์ปัจจุบันสู่สาธารณะ

หน่วยงานที่รับผิดชอบโครงการ: สำนักงานคณะกรรมการดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สดช.) ร่วมกับ สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ และหน่วยงานอื่น ๆ ภายใต้อำนาจกระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม

ประมาณการงบประมาณโครงการเบื้องต้น: 2 ล้านบาท

กลุ่มเป้าหมาย: สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ

วิธีการดำเนินงาน/กิจกรรม: สำนักงานคณะกรรมการดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สดช.) ร่วมกับ สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ ดำเนินการจัดทำประกาศ เพื่อกำหนดชุดข้อมูลที่ให้เปิดเผย ในรูปแบบของ Positive List Regulation เพื่อลดการใช้ดุลยพินิจของเจ้าหน้าที่ ในการเลือกเปิดหรือปิดข้อมูล เพื่อให้สอดคล้องกับหลักเปิดเผยเป็นหลัก ปกปิดเป็นข้อยกเว้น โดยการดำเนินการ

1) สำนักงานดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติดำเนินการร่วมกับ สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ จัดกิจกรรมระดมความคิดเห็นจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการจัดการข้อมูลขนาดใหญ่ หน่วยงานอื่น ๆ ภายใต้อำนาจกระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม และหน่วยงานภาครัฐ ในระดับกระทรวง เพื่อกำหนดขอบเขตข้อมูลที่ให้เปิดเผย โดยให้สอดคล้องกับสภาพเศรษฐกิจและสังคม ในปัจจุบัน รวมถึงสำรวจความต้องการของชุดข้อมูลจากผู้ใช้ข้อมูลทั้งจากภาคประชาชน และภาคเอกชน โดยให้สำนักงานคณะกรรมการดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติรวบรวมประเด็นความเห็นและข้อมูล ที่ได้จากการระดมความคิดเห็นดังกล่าว เพื่อเสนอต่อคณะกรรมการเฉพาะด้านการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ข้อมูล เพื่อขอความเห็นชอบในการกำหนดชุดข้อมูลที่ต้องเปิดเผย

2) สำนักงานคณะกรรมการดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ เสนอข้อมูลที่ได้จากการระดมความคิดเห็นที่ได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการเฉพาะด้านการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ข้อมูล และหารือร่วมกับสำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ เพื่อจัดทำ (ร่าง) ประกาศชุดข้อมูลที่ต้องเปิดเผย โดยการดำเนินการจัดทำ (ร่าง) ประกาศชุดข้อมูลที่ต้องเปิดเผย ภายใน พ.ศ. 2568

3) สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ นำ (ร่าง) ประกาศชุดข้อมูลที่ต้องเปิดเผย เสนอต่อคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการเพื่อขอความเห็นชอบ หรือดำเนินการปรับปรุงตามความคิดเห็นของคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ

4) สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ นำ (ร่าง) ประกาศชุดข้อมูลที่ต้องเปิดเผย ที่ผ่านความเห็นชอบของคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ เข้ารับฟังความคิดเห็นจากผู้ใช้ข้อมูล ทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน ภาคประชาชน และภาควิชาการ โดยต้องดำเนินการรับฟังความคิดเห็นให้แล้วเสร็จ และประกาศและบังคับใช้ ประกาศสำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ เรื่อง ชุดข้อมูลที่ต้องเปิดเผยเพิ่มเติม โดยดำเนินการให้แล้วเสร็จภายใน พ.ศ. 2569

6) หลังจากประกาศดังกล่าวมีการใช้บังคับแล้วระยะเวลาหนึ่ง ให้สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการทบทวนว่าชุดข้อมูลที่ประกาศกำหนดนั้นมีความเหมาะสมกับสถานการณ์ปัจจุบันหรือไม่ โดยต้องดำเนินการทบทวนทุก 1 ปี เป็นอย่างน้อย

7) ในการทบทวนประกาศดังกล่าว ให้สำนักงานคณะกรรมการดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติติดตามสถานการณ์การดำเนินการทบทวนความเป็นปัจจุบันดังกล่าว และรายงานผลการดำเนินการให้กับคณะกรรมการเฉพาะด้านการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ข้อมูล

(8) โครงการ จัดทำพระราชบัญญัติข้อมูล พ.ศ. (พ.ศ. 2569-2571)

เป้าหมายของโครงการ: ประกาศใช้พระราชบัญญัติข้อมูล พ.ศ.

วัตถุประสงค์ของโครงการ:

1. เพื่อให้กฎหมาย กฎ ระเบียบ ข้อบังคับทางด้านข้อมูลของประเทศไทยมีความเป็นเอกภาพ ช่วยให้หน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชนที่มีส่วนเกี่ยวข้องสามารถดำเนินการตามกฎหมายได้ง่าย โดยมีกฎเกณฑ์ที่ชัดเจนในการแบ่งปันและเปิดเผยข้อมูล

2. เพื่อสนับสนุนการพัฒนาทางด้านข้อมูลในประเทศไทย ผ่านการกำหนดให้หน่วยงานรัฐทุกหน่วยมีหน้าที่ในการเผยแพร่ข้อมูลให้มารวมกันที่ฐานข้อมูลส่วนกลางที่จะใช้ภายในภาครัฐ พร้อมกำหนดข้อกำหนดด้านระบบ รูปแบบการเปิดเผยและวิธีการแบ่งปันข้อมูลภายในภาครัฐ

3. เพื่อสนับสนุนหน่วยงานกำกับดูแลหรือหน่วยงานที่ต้องดำเนินการด้านข้อมูลในการขอความร่วมมือด้านข้อมูลกับภาคเอกชนหรือประชาชน ในมิติที่เป็นประโยชน์ต่อประเทศ

หน่วยงานที่รับผิดชอบโครงการ: สำนักงานคณะกรรมการดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สดช.) ร่วมกับ หน่วยงานอื่น ๆ ภายใต้กระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม

ประมาณการงบประมาณโครงการเบื้องต้น: 5 ล้านบาท

กลุ่มเป้าหมาย: หน่วยงานภาครัฐ

วิธีการดำเนินงาน/กิจกรรม: ในปัจจุบัน ข้อมูลในระบบเศรษฐกิจของประเทศไทยส่วนมากถูกเก็บและบันทึกในระบบดิจิทัลและข้อมูลเป็นปัจจัยการผลิตที่ทวีความสำคัญขึ้นอย่างมากในโลก ส่งผลให้ความเป็นเอกภาพในการดำเนินการด้านข้อมูลเป็นปัจจัยที่จะสนับสนุนการเติบโตของเศรษฐกิจประเทศ และช่วยเพิ่มความสามารถในการแข่งขันของไทยได้อย่างมีนัยสำคัญ เพื่อสนับสนุนให้กระบวนการดังกล่าวเกิดขึ้นได้จริง จึงควรมีการดำเนินการดังต่อไปนี้

1) สำนักงานคณะกรรมการดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ดำเนินการประเมินบริบท ความต้องการ และช่องว่างการพัฒนาทางด้านข้อมูลของประเทศ และศึกษาเปรียบเทียบกฎหมาย กฎระเบียบ ข้อบังคับที่มีการใช้บังคับอยู่ในประเทศไทยในปัจจุบันโดยอย่างน้อยประกอบด้วย พระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540 พระราชบัญญัติสถิติ พ.ศ. 2550 พระราชบัญญัติการบริหารงานและการให้บริการภาครัฐผ่านระบบดิจิทัล พ.ศ. 2562 พระราชบัญญัติการปฏิบัติราชการทางอิเล็กทรอนิกส์ พ.ศ. 2565 และ ระเบียบว่าด้วยการรักษาความลับราชการ พ.ศ. 2544 และกฎหมายทางด้านข้อมูลในรายอุตสาหกรรมอื่น ๆ เพื่อนำมาวิเคราะห์ความจำเป็นของการตรา พระราชบัญญัติ ข้อมูล พ.ศ.

2) สำนักงานคณะกรรมการดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ดำเนินการศึกษาโดยเปรียบเทียบกับกรดำเนินการการจัดทำกฎหมายทางด้านข้อมูลของต่างประเทศ พร้อมทั้งวิเคราะห์ความสอดคล้องของพระราชบัญญัติ ข้อมูล พ.ศ. กับยุทธศาสตร์ชาติและแผนปฏิรูปประเทศ สภาพปัญหาจากสถานการณ์และบริบทของประเทศไทย รวมทั้งต้นทุนและภาระที่อาจเกิดขึ้นกับภาครัฐ ภาคประชาชน และภาคเอกชนจากการใช้บังคับกฎหมาย พร้อมทั้งประเมินผลสัมฤทธิ์ของกฎหมาย กฎ ระเบียบ ข้อบังคับที่เกี่ยวข้องที่ได้ทำการศึกษาไปตามวิธีการดำเนินงานข้อ 2 และจัดทำรายงานสรุปการประเมินผลสัมฤทธิ์กฎหมาย พร้อมทั้งเสนอ ปรับแก้ หรือ ยกเลิก เพื่อไม่ให้มีความซ้ำซ้อนกับ พระราชบัญญัติ ข้อมูล พ.ศ.

3) สำนักงานคณะกรรมการดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ กำหนดวัตถุประสงค์ของพระราชบัญญัติข้อมูล พ.ศ. พร้อมทั้งพิจารณาหน่วยงานรับผิดชอบหลัก โดยอาจขยายอำนาจของสำนักงานสถิติแห่งชาติให้ครอบคลุมการดำเนินการด้านข้อมูลในภาพกว้างมากกว่าข้อมูลสถิติอย่างเดียว และจัดทำ (ร่าง) พระราชบัญญัติข้อมูล พ.ศ. และนำ (ร่าง) พระราชบัญญัติข้อมูล พ.ศ. ประกอบกับการวิเคราะห์ข้อมูลตามการดำเนินงานข้อ 1 และ ข้อ 2 ออกรับฟังความคิดเห็น ผ่านการจัดการประชุมรับฟังความคิดเห็นอย่างน้อย 3 ครั้ง และ นำร่างกฎหมายและผลการวิเคราะห์ข้อมูลเข้ารับฟังความคิดเห็นผ่านระบบกลางทางกฎหมาย และจัดทำรายงานสรุปผลการรับฟังความคิดเห็นทั้งที่เป็นการประชุมและการรับฟังความคิดเห็นผ่านระบบกลาง

4) สำนักงานคณะกรรมการดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ จัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากกฎหมาย โดยใช้ข้อมูลจากการดำเนินงานในข้อ 1 ถึง ข้อ 3 ตามรูปแบบที่สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกากำหนด และเสนอต่อสำนักงานเลขาธิการคณะรัฐมนตรี เพื่อพิจารณาความครบถ้วนของรายงานวิเคราะห์ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากกฎหมาย และเสนอต่อคณะรัฐมนตรีต่อไปในกรณีที่รายงานมีความครบถ้วนแล้ว

5) เมื่อคณะรัฐมนตรีเห็นชอบรายงานวิเคราะห์ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากกฎหมาย ให้สำนักงานคณะกรรมการดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ จัดส่งรายงานวิเคราะห์ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากกฎหมายและ (ร่าง) พระราชบัญญัติข้อมูล พ.ศ. ที่คณะรัฐมนตรีเห็นชอบต่อคณะกรรมการกฤษฎีกาเพื่อพิจารณาร่างกฎหมายและรายงานวิเคราะห์ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากกฎหมายต่อไป

6) เมื่อคณะกรรมการกฤษฎีกาเห็นชอบใน (ร่าง) พระราชบัญญัติข้อมูล พ.ศ. แล้ว ให้คณะกรรมการดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติปรับแก้รายงานวิเคราะห์ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากกฎหมาย ให้ตรงกับร่างกฎหมายที่ผ่านการพิจารณา

7) คณะกรรมการดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ นำรายงานผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากกฎหมายและ (ร่าง) พระราชบัญญัติข้อมูล พ.ศ. ฉบับที่ผ่านการพิจารณาจากคณะกรรมการกฤษฎีกาแล้ว เสนอต่อรัฐสภา เพื่อรับความเห็นชอบและประกาศใช้ต่อไป

(9) โครงการ จัดทำชุดข้อมูลสำคัญในรูปแบบที่สามารถนำไปใช้ประโยชน์ต่อได้ง่าย (พ.ศ. 2569-2572)

เป้าหมายของโครงการ: เผยแพร่ชุดข้อมูลสำคัญในรูปแบบที่สามารถนำไปใช้ต่อได้ง่าย หรือ Data Visualization เช่น รูปภาพ แผนที่ กราฟ ตาราง วิดีโอ อินโฟกราฟิก (Infographic) แดชบอร์ด (Dashboard)

วัตถุประสงค์ของโครงการ:

1. เพื่อให้ข้อมูลมีการแสดงในรูปแบบที่เป็นภาพหรือรูปแบบหน้าต่างสรุปข้อมูล เพื่อให้ผู้ใช้ข้อมูลสามารถเข้าใจถึงลักษณะของข้อมูล และความหมายของข้อมูล (Data Insights) ได้ง่าย สามารถนำไปใช้ประกอบการพิจารณาเลือกขอข้อมูลดิบได้สะดวก
2. เพื่อให้ผู้ใช้ข้อมูลที่ไม่มีทักษะในการนำข้อมูลไปประมวลผลด้วยตนเอง สามารถใช้ประโยชน์จากข้อมูลได้

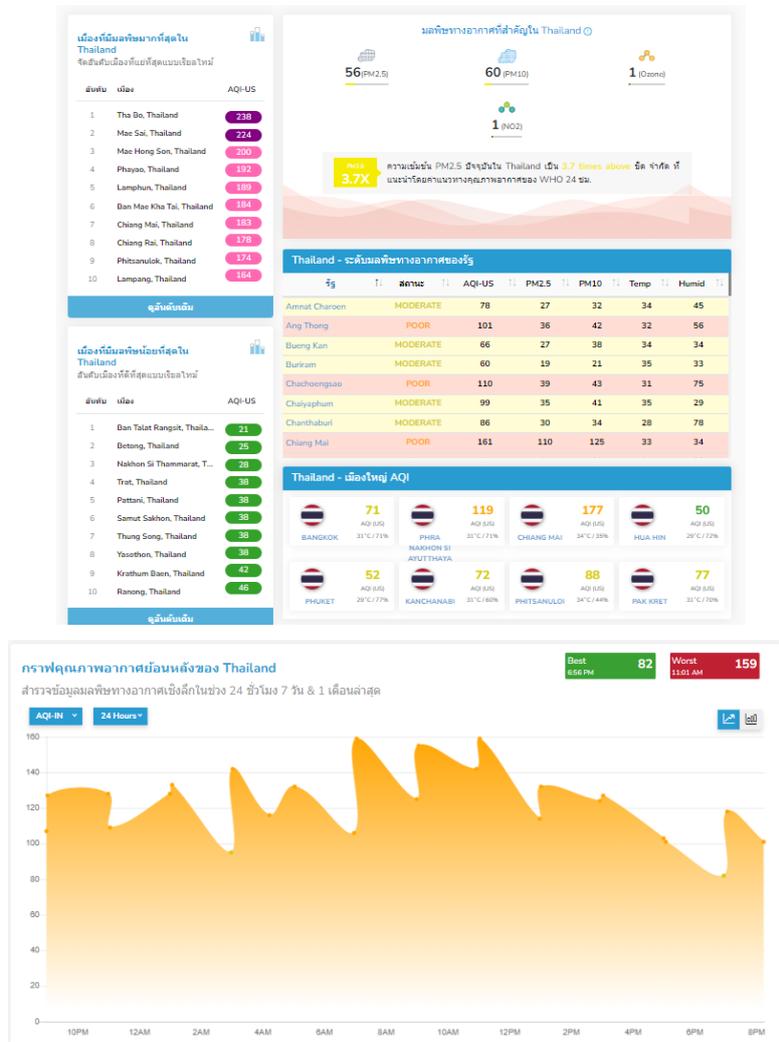
หน่วยงานที่รับผิดชอบโครงการ: สำนักงานคณะกรรมการดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สดช.) ร่วมกับ สำนักงานพัฒนารัฐบาลดิจิทัลฯ และหน่วยงานอื่น ๆ ภายใต้กระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม

ประมาณการงบประมาณโครงการเบื้องต้น: 10 ล้านบาท

กลุ่มเป้าหมาย: หน่วยงานภาครัฐในระดับกระทรวง

วิธีการดำเนินงาน/กิจกรรม: ภายหลังจากการดำเนินการจัดเก็บและรวบรวมข้อมูลที่สำคัญต่อการพัฒนาประเทศในเรื่องที่มีความจำเป็นเร่งด่วนในปี 2569 (ที่ระบุอยู่ในโครงการจัดทำแผนขับเคลื่อนข้อมูลรายประเด็นการพัฒนา (พ.ศ. 2568-2572)) หน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรที่จะเปิดเผยข้อมูลในประเด็นดังกล่าวมาจัดทำอยู่ในรูปแบบที่สามารถเข้าใจได้ง่าย (Data Visualization) เช่น รูปภาพ แผนที่ กราฟ ตาราง วิดีโอ อินโฟกราฟิก (Infographic) แดชบอร์ด (Dashboard) นอกจากนี้ ภายหลังจากการดำเนินการตามแผนขับเคลื่อนข้อมูลรายประเด็นการพัฒนา ก็ควรดำเนินการเปิดเผยและจัดการข้อมูลในรูปแบบ Data Visualization เช่นเดียวกัน

รูปที่ 9: ตัวอย่างการเปิดเผยข้อมูล ในรูปแบบแดชบอร์ด (Dashboard)



ที่มา: AQI (2024) <https://www.aqi.in/th/dashboard/thailand>

นอกจากนี้ ควรผลักดันให้หน่วยงานกำหนดนโยบาย หรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการจัดส่งข้อมูลเพื่อการวัดอันดับความสามารถของประเทศ ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลภาพรวมในหลากหลายได้ เพื่อประเมินถึงปัญหาและอุปสรรค เพื่อที่จะได้หาแนวทางหรือกำหนดนโยบายเพื่อแก้ไขปัญหาได้อย่างเท่าทัน

4.4.2 โครงการภายใต้ยุทธศาสตร์ที่ 2

โครงการภายใต้ยุทธศาสตร์ที่ 2 การส่งเสริมความร่วมมือทางด้านข้อมูลระหว่างภาครัฐและเอกชน เพื่อบรรลุเป้าหมายให้ภาคเอกชนมีส่วนร่วมในการขับเคลื่อนข้อมูล พร้อมทั้งดำเนินการจัดทำมาตรการสนับสนุนการแบ่งปันข้อมูลของภาคเอกชนและภาคประชาชน ซึ่งสามารถทำให้เกิดผลลัพธ์สำคัญ คือ Digital Solution/ แพลตฟอร์ม/ แอปพลิเคชันที่ใช้ประโยชน์ได้จากข้อมูลระหว่างภาครัฐและเอกชน โดยโครงการสำคัญประกอบด้วย 7 โครงการหลัก ได้แก่

(1) โครงการกำหนดชุดข้อมูลสำคัญ สำหรับประเด็นการพัฒนาประเทศอันต้องอาศัยความร่วมมือระหว่างภาครัฐและภาคเอกชน (พ.ศ. 2569-2570)

เป้าหมายของโครงการ: รายชื่อชุดข้อมูลสำคัญที่ต้องการจากภาคเอกชน พร้อมจัดลำดับความสำคัญ

วัตถุประสงค์ของโครงการ:

1. เพื่อให้หน่วยงานที่รับผิดชอบการพัฒนาทางด้านข้อมูลในแต่ละมิติอุตสาหกรรมและประเด็นการพัฒนา สามารถกำหนดทิศทางการขับเคลื่อนด้านข้อมูลได้ง่าย
2. เพื่อให้มีการจัดสรรงบประมาณในการพัฒนาชุดข้อมูลที่มีลำดับความสำคัญมาก่อน อันจะช่วยเพิ่มประสิทธิภาพในการดำเนินงาน

หน่วยงานที่รับผิดชอบโครงการ: สำนักงานคณะกรรมการดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สดช.) ร่วมกับสำนักงานพัฒนารัฐบาลดิจิทัลฯ

ประมาณการงบประมาณโครงการเบื้องต้น: 2 ล้านบาท

กลุ่มเป้าหมาย: หน่วยงานภาครัฐในระดับกระทรวง

วิธีการดำเนินงาน/กิจกรรม: สำนักงานคณะกรรมการดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สดช.) ร่วมกับสำนักงานพัฒนารัฐบาลดิจิทัลฯ ดำเนินการกำหนดชุดข้อมูล พร้อมจัดลำดับความสำคัญของชุดข้อมูล โดยแบ่งการดำเนินการออกเป็น 2 ระยะตามประเด็นการพัฒนาประเทศ ดังนี้

- 1) การดำเนินโครงการนี้ในส่วนแรกควบคู่กับไปโครงการการจัดทำแผนขับเคลื่อนข้อมูลรายประเด็นการพัฒนา (พ.ศ. 2568-2572) ในระยะแรก (2568-2569) ให้สำนักงานคณะกรรมการดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และ สำนักงานพัฒนารัฐบาลดิจิทัลฯ กำหนดประเด็นการพัฒนาที่จำเป็นและ

เร่งด่วนที่ต้องใช้ข้อมูลในการแก้ปัญหา พร้อมทั้งกำหนดหน้าที่หน่วยงานที่รับผิดชอบหลัก และกำหนดขอบเขตระยะเวลาในการดำเนินการจัดการเก็บ รวบรวมข้อมูลที่สำคัญต่อการการแก้ไขปัญหาในประเด็นนั้น ๆ

2) หลังจากกำหนดประเด็นพัฒนาแล้วเสร็จ ให้หน่วยงานที่รับผิดชอบหลักในแต่ละมิติ การพัฒนา กำหนดชุดข้อมูลสำคัญโดยจำแนกระหว่างชุดข้อมูลจากหน่วยงานภาครัฐ ข้อมูลจากหน่วยงาน ภาคเอกชน ข้อมูลที่ต้องบูรณาการร่วมกันระหว่างรัฐ

3) หน่วยงานรับผิดชอบหลักในแต่ละมิติการพัฒนา หลังจากกำหนดชุดข้อมูลสำคัญ ในแต่ละประเด็นแล้ว ให้ทำการจัดทำคำอธิบายชุดข้อมูล (Metadata) ที่อธิบายถึงโครงสร้างของข้อมูล (Data Structure) หน่วยงานผู้รับผิดชอบชุดข้อมูล หน่วยงานผู้รวบรวมข้อมูล หน่วยงานเจ้าของข้อมูล แหล่งข้อมูล และวิธีเก็บรวบรวมข้อมูลอย่างชัดเจน เพื่อให้หน่วยงานที่มีหน้าที่จัดทำข้อมูลสามารถดำเนินการ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยในขั้นตอนนี้ให้สำนักงานคณะกรรมการดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม และสำนักงานพัฒนารัฐบาลดิจิทัลฯ ทำหน้าที่ให้คำปรึกษาในการจัดทำชุดคำอธิบายและโครงสร้างข้อมูล ที่เหมาะสม

4) ดำเนินการต่อเนื่องจากโครงการการจัดทำแผนขับเคลื่อนข้อมูลรายประเด็นการ พัฒนา (พ.ศ. 2568-2572) ในระยะที่ 2 เช่นเดียวกัน โดยดำเนินการกำหนดประเภทชุดข้อมูล และกลุ่มเป้าหมายที่ต้องการจากภาคเอกชน ผ่านการจัดประชุมร่วมกันระหว่างหน่วยงาน รับผิดชอบหลัก ที่เกี่ยวข้อง (ตามที่กำหนดไว้ในโครงการดังกล่าว) เพื่อดำเนินการประเมินถึงความจำเป็นและการใช้ประโยชน์ ของข้อมูลร่วมกัน ทั้งนี้ ควรจัดลำดับความสำคัญของชุดข้อมูลที่ต้องการจากภาคเอกชนในแต่ละประเด็น เพื่อกำหนดแนวทางการสร้างแรงจูงใจเพื่อส่งเสริมให้ภาคเอกชนเชื่อมโยงข้อมูลต่อไป

(2) โครงการการสร้างภาคีความร่วมมือด้านข้อมูล (Data Alliance) ระหว่างรัฐ และเอกชน เพื่อสนับสนุนการแลกเปลี่ยนข้อมูลและการให้บริการข้อมูลในรูปแบบต่าง ๆ (พ.ศ.2568-2572)

เป้าหมายของโครงการ: การจัดตั้งภาคีความร่วมมือระหว่างภาครัฐและภาคเอกชน เพื่อขับเคลื่อนความร่วมมือทางด้านข้อมูลในแต่ละประเด็นการพัฒนา

วัตถุประสงค์ของโครงการ:

1. เพื่อให้การขับเคลื่อนทางด้านข้อมูลในแต่ละประเด็นการพัฒนาสามารถดำเนินการได้ อย่างเป็นรูปธรรม ผ่านการสร้างกรอบความร่วมมือในรูปแบบภาคระหว่างภาครัฐและภาคเอกชน โดยมีการ มอบสิทธิประโยชน์ให้กับหน่วยงานเอกชนที่เข้าร่วมภาคีความร่วมมือ

2. เพื่อให้ทิศทางการพัฒนาทางด้านข้อมูลของหน่วยงานภาครัฐ มีความสอดคล้องกับ ทิศทางการพัฒนาของภาคเอกชนและภาควิชาการ เพื่อให้มีการพัฒนาทางด้านข้อมูล ที่ตรงตามความต้องการ ของตลาด สามารถเพิ่มศักยภาพทางการแข่งขันให้กับภาคเอกชนได้

หน่วยงานที่รับผิดชอบโครงการ: สำนักงานคณะกรรมการดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สดช.) ร่วมกับสำนักงานพัฒนารัฐบาลดิจิทัลฯ และหน่วยงานภาครัฐที่ดำเนินการจัดทำแผนขับเคลื่อนข้อมูลรายประเด็นการพัฒนา

ประมาณการงบประมาณโครงการเบื้องต้น: 10 ล้านบาท

กลุ่มเป้าหมาย: ผู้ประกอบการภาคเอกชน

วิธีการดำเนินงาน/กิจกรรม: สำนักงานคณะกรรมการดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สดช.) ร่วมกับสำนักงานพัฒนารัฐบาลดิจิทัลฯ ดำเนินการสร้างภาคีความร่วมมือระหว่างภาครัฐและเอกชนในประเด็นการพัฒนาต่าง ๆ โดยมีการดำเนินการดังนี้

1) ดำเนินการกำหนดเงื่อนไขหรือแนวทางการสร้างแรงจูงใจ ผ่านการให้สิทธิประโยชน์ในการใช้ข้อมูลหรือการกำหนดเงื่อนไขการซื้อขายข้อมูลระหว่างรัฐและเอกชน ทั้งนี้ สำหรับสิทธิประโยชน์ในการใช้ข้อมูลนั้น อาจกำหนดสิทธิการเข้าถึงข้อมูลที่ต่างกันตามระดับความสำคัญหรือประโยชน์ของข้อมูลตามที่หน่วยงานที่เกี่ยวข้องดำเนินการพิจารณา อาทิ ข้อมูลที่มีความจำเป็นต่อการพัฒนาประเทศในระดับสูง อาจเปิดให้ภาคเอกชนที่เข้าร่วมในภาคีสามารถเข้าถึงข้อมูลดิบหรือข้อมูลการวิเคราะห์ได้ แต่ไม่สามารถนำข้อมูลดิบไปเผยแพร่ต่อได้ เป็นต้น ขณะเดียวกันเงื่อนไขการซื้อขายข้อมูลนั้นจำเป็นที่จะต้องสำรวจหรือศึกษาเพิ่มเติมเพื่อกำหนดราคากลาง ตามระดับความสำคัญและคุณภาพของข้อมูลต่อไป

2) เมื่อสามารถกำหนดหลักเกณฑ์ที่เหมาะสมสำหรับการให้สิทธิประโยชน์แล้วนั้น ควรดำเนินการรับฟังความคิดเห็นกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อปรับปรุงและแจ้งให้ทราบถึงรายละเอียดของเงื่อนไข ซึ่งควรต้องดำเนินการแล้วเสร็จภายในปี 2568

3) ดำเนินการสร้างภาคีความร่วมมือในประเด็นที่จำเป็นและต้องแก้ไขเร่งด่วนในปี 2569 และภาคีในประเด็นอื่น ๆ ที่กำหนดไว้ตามแผนขับเคลื่อนข้อมูลรายประเด็นการพัฒนาให้แล้วเสร็จทั้งหมดภายในปี 2572 โดยเริ่มต้นจากการจัดประชุมหารือเพื่อกำหนดแนวทางการเชื่อมโยงข้อมูล เงื่อนไข และขั้นตอนร่วมกันในแต่ละประเด็น เพื่อให้เป็นไปตามมาตรฐาน โดยอาจใช้คู่มือการประเมินหลักทรัพย์ภาคข้อมูลของภาคเอกชนที่ต้องการเชื่อมโยงข้อมูลกับหน่วยงานรัฐ เป็นแนวทางในการดำเนินการ

4) หน่วยงานที่รับผิดชอบหลักในประเด็นการพัฒนาที่เกี่ยวข้องดำเนินการประสานงานติดตามและประเมินผลการเชื่อมโยงข้อมูลภายในภาคอย่างต่อเนื่อง

(3) โครงการจัดทำกรอบการแลกเปลี่ยนข้อมูลระหว่างภาครัฐและภาคเอกชน (พ.ศ. 2568-2569)

เป้าหมายของโครงการ: มีกรอบการแลกเปลี่ยนข้อมูลระหว่างหน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชนเพื่ออำนวยความสะดวกในการจัดทำโครงการบูรณาการข้อมูลระหว่างภาครัฐและภาคเอกชนภายในปี 2569

วัตถุประสงค์ของโครงการ:

1. เพื่อให้หน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชนมีกรอบแนวทางในการเตรียมการเพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูลระหว่างหน่วยงานอย่างมีประสิทธิภาพ มีความปลอดภัย และสอดคล้องกับหลักธรรมาภิบาลข้อมูล
2. เพื่อให้หน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชนมีกรอบการบริหารจัดการข้อมูล ในการบูรณาการข้อมูลระหว่างกัน และสร้างความเชื่อมั่นในการแลกเปลี่ยนข้อมูลระหว่างหน่วยงาน

หน่วยงานที่รับผิดชอบโครงการ: สำนักงานคณะกรรมการดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

ประมาณการงบประมาณโครงการเบื้องต้น: 2 ล้านบาท

กลุ่มเป้าหมาย: หน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชนที่จะดำเนินการแลกเปลี่ยนข้อมูลระหว่างกัน

วิธีการดำเนินงาน/กิจกรรม: สำนักงานคณะกรรมการดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติดำเนินการสนับสนุนให้เกิดการแบ่งปันข้อมูลระหว่างภาครัฐกับภาคเอกชน ผ่านการจัดทำกรอบการแบ่งปันข้อมูลระหว่างภาครัฐและภาคเอกชนเพื่อสร้างความชัดเจนให้กับปัจจัยที่ควรคำนึงถึงในการแบ่งปันข้อมูล โดยมีการดำเนินการดังต่อไปนี้

1) สำนักงานคณะกรรมการดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคมและสังคมแห่งชาติ จัดทำ (ร่าง) กรอบการแลกเปลี่ยนข้อมูลระหว่างหน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชน เพื่อนำไปรับฟังความคิดเห็นจากผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องต่อไป

2) สำนักงานคณะกรรมการดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาตินำ (ร่าง) กรอบการแลกเปลี่ยนข้อมูลระหว่างหน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชนเพื่อรับฟังความคิดเห็นจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้งจากภาครัฐและภาคเอกชน เช่น สำนักงานพัฒนารัฐบาลดิจิทัลฯ สำนักงานพัฒนาธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์หน่วยงานรัฐในภาคการผลิตต่าง ๆ สภาดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคมแห่งประเทศไทย และหน่วยงานเอกชนอื่น ๆ ที่มีความสนใจจะบูรณาการข้อมูลร่วมกับภาครัฐ

3) สำนักงานคณะกรรมการดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติดำเนินการเผยแพร่กรอบการแลกเปลี่ยนข้อมูลระหว่างหน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชน โดยกำหนดให้ดำเนินการแล้วเสร็จภายใน พ.ศ. 2569

4) สำนักงานคณะกรรมการดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติต้องมีการทบทวนกรอบการแลกเปลี่ยนข้อมูลระหว่างหน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชนอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้กรอบดังกล่าวมีความสอดคล้องกับสถานการณ์ในปัจจุบันอยู่เสมอ โดยต้องดำเนินการทบทวนอย่างน้อยทุก ๆ 3 ปี

(4) โครงการจัดทำระบบการรับรองมาตรฐานความปลอดภัยทางไซเบอร์และมาตรฐานการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล เพื่อส่งเสริมการเชื่อมโยงข้อมูลระหว่างภาครัฐและภาคเอกชน (พ.ศ. 2568-2569)

เป้าหมายของโครงการ: มีระบบรับรองมาตรฐานที่ดำเนินการตามได้ง่ายสำหรับผู้ให้บริการและตรวจสอบได้ง่ายสำหรับผู้ใช้บริการ

วัตถุประสงค์ของโครงการ:

1. เพื่อให้ประเทศไทยมีกรอบมาตรฐานทางด้านการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลและการรักษาความมั่นคงปลอดภัยทางไซเบอร์ที่ชัดเจน สามารถปฏิบัติตามได้ง่าย เพื่อให้ผู้ให้บริการที่มาขอการรับรองมั่นใจได้ว่ามาตรฐานดังกล่าวสอดคล้องกับกฎหมายที่เกี่ยวข้องในมิตินั้น ๆ แล้ว
2. เพื่ออำนวยความสะดวกในการพิจารณาคัดเลือกผู้ให้บริการที่มีการรักษาความมั่นคงปลอดภัยเหมาะสมในการให้บริการบูรณาการ เชื่อมโยง แบ่งปัน หรือบริจาคข้อมูล ของทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาชน

หน่วยงานที่รับผิดชอบโครงการ: สำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล และสำนักงานคณะกรรมการการรักษาความมั่นคงปลอดภัยทางไซเบอร์แห่งชาติ

ประมาณการงบประมาณโครงการเบื้องต้น: 10 ล้านบาท

กลุ่มเป้าหมาย: ผู้ให้บริการทางด้านข้อมูล (Data Provider) เช่น ผู้ให้บริการตลาดกลางทางด้านข้อมูล ผู้ให้บริการสนับสนุนการบริจาคข้อมูลจากภาคประชาชน และผู้ให้บริการเป็นตัวกลางทางด้านข้อมูลประเภทอื่น ๆ

วิธีการดำเนินงาน/กิจกรรม: สำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล และสำนักงานคณะกรรมการการรักษาความมั่นคงปลอดภัยทางไซเบอร์ประกาศกำหนดมาตรฐานจำเป็นสำหรับผู้ให้บริการกลุ่มนี้จำเป็นต้องได้รับการรับรอง

1) สำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล จัดทำ (ร่าง) มาตรฐานการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล โดยให้มีความสอดคล้องกับ พระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. 2562 ซึ่งอาจพิจารณาแนวทางการกำหนดมาตรฐานโดยหารือร่วมกันกับสำนักงานมาตรฐานอุตสาหกรรม วิศวกรรมสถานแห่งประเทศไทย หน่วยงานภาควิชาการ สำนักงานพัฒนาธุรกรรมอิเล็กทรอนิกส์ สำนักงานพัฒนารัฐบาลดิจิทัลฯ และหน่วยงานอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง เพื่อร่วมกันกำหนด (ร่าง) มาตรฐานการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลดังกล่าว

2) สำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลนำ (ร่าง) มาตรฐานการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลเพื่อรับฟังความคิดเห็นจากผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง และทำการประกาศเป็นมาตรฐานการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลต่อไป

3) สำนักงานคณะกรรมการการรักษาความมั่นคงปลอดภัยทางไซเบอร์กำหนดมาตรฐานในด้านความมั่นคงปลอดภัยทางไซเบอร์ โดยให้มีความสอดคล้องกับ พระราชบัญญัติความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์ พ.ศ.2562 ซึ่งอาจพิจารณาแนวทางการกำหนดมาตรฐานโดยหารือร่วมกันกับสำนักงานมาตรฐานอุตสาหกรรม วิศวกรรมสถานแห่งประเทศไทย หน่วยงานภาควิชาการ สำนักงานพัฒนาธุรกรรมอิเล็กทรอนิกส์ สำนักงานพัฒนารัฐบาลดิจิทัลฯ และหน่วยงานอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง เพื่อร่วมกันกำหนด (ร่าง) มาตรฐานในด้านความมั่นคงปลอดภัยทางไซเบอร์

4) สำนักงานคณะกรรมการการรักษาความมั่นคงปลอดภัยทางไซเบอร์นำ (ร่าง) มาตรฐานในด้านความมั่นคงปลอดภัยทางไซเบอร์ออกรับฟังความคิดเห็นเพื่อประกาศเป็นมาตรฐานในด้านความมั่นคงปลอดภัยทางไซเบอร์ต่อไป

5) สำนักงานคณะกรรมการรักษาความมั่นคงปลอดภัยทางไซเบอร์ ดำเนินการร่วมกับสำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลเพื่อนำมาตรฐานด้านการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล และมาตรฐานในด้านความมั่นคงปลอดภัยทางไซเบอร์มากำหนดกรอบการประเมิน เพื่อจัดให้มีระบบการรับรองมาตรฐานทั้ง 2 ประการ

6) สำนักงานคณะกรรมการรักษาความมั่นคงปลอดภัยทางไซเบอร์ และสำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล ให้บริการรับรองมาตรฐานทั้ง 2 ประการ โดยผู้ให้บริการทางด้านข้อมูลที่สามารถดำเนินการตามมาตรฐานทั้ง 2 ประการได้อย่างครบถ้วน จะได้รับอนุญาตให้แสดงโลโก้ Data Protection Trustmark

(5) โครงการจัดทำ Digital Solution สำหรับแลกเปลี่ยนข้อมูลในแต่ละมิติ การพัฒนา (พ.ศ. 2570 – 2572)

เป้าหมายของโครงการ: มี Digital Solution ที่เหมาะสมในการสนับสนุนการพัฒนาข้อมูลในแต่ละมิติอุตสาหกรรมหรือมิติการพัฒนา

วัตถุประสงค์โครงการ:

1. เพื่อให้มีบริการทางด้านข้อมูลที่ครบถ้วนและทันสมัยสอดคล้องกับเป้าหมายการพัฒนาในแต่ละมิติอุตสาหกรรม โดยรวบรวมข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับมิติการพัฒนานั้น ๆ ไว้ในแหล่งเดียว สามารถสืบค้นได้ง่าย

2. เพื่อสนับสนุนการแลกเปลี่ยนข้อมูลระหว่างหน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชน ภาควิชาการ และข้อมูลภาคประชาชนในมิติการพัฒนานั้น ๆ โดยรวบรวมข้อมูลไว้ในแหล่งเดียว เพื่อให้หน่วยงานที่ต้องการพัฒนาข้อมูลสามารถเลือกแหล่งข้อมูลและชุดข้อมูลที่ต้องนำมาใช้เพื่อสนับสนุนการพัฒนาได้ง่าย

หน่วยงานที่รับผิดชอบโครงการ: หน่วยงานรัฐเจ้าของโครงการ และหน่วยงานเอกชนที่เข้าร่วมโครงการ หรือหน่วยงานเอกชนที่รับหน้าที่พัฒนาระบบ

ประมาณการงบประมาณโครงการเบื้องต้น: 20 ล้านบาท

กลุ่มเป้าหมาย: ผู้ใช้ข้อมูลทั้งจากภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาชน

วิธีการดำเนินงาน/กิจกรรม: เนื่องจากข้อมูลเป็นทรัพยากรที่มีความสำคัญเป็นอย่างยิ่งต่อการให้บริการประชาชน ช่วยส่งเสริมเศรษฐกิจและติดตามการดำเนินงานภายใต้นโยบายสำคัญของประเทศ ดังนั้น การจัดทำ Digital Solution สำหรับแลกเปลี่ยนข้อมูล บูรณาการข้อมูล และส่งเสริมการใช้ประโยชน์ทางด้านที่เป็นศูนย์รวมข้อมูลระหว่างภาครัฐและภาคเอกชนจึงเป็นประเด็นที่มีความสำคัญ โดยเน้นพัฒนาชุดข้อมูลสำคัญที่ระบุในโครงการกำหนดชุดข้อมูลสำคัญ สำหรับประเด็นการพัฒนาประเทศ ซึ่งกระบวนการในการดำเนินการตามโครงการนี้ มีดังต่อไปนี้

1) หน่วยงานผู้รับผิดชอบการพัฒนาด้านข้อมูลในมิติอุตสาหกรรมและประเด็นการพัฒนาต่าง ๆ หรือกับผู้มีส่วนเกี่ยวข้องทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน ภาคประชาชน และภาควิชาการในการเลือก Digital Solution โดยอาจจัดทำในรูปแบบของ ตลาดกลางเพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูล ระบบการบูรณาการข้อมูลกลาง หรือ Single Dataspace ในมิติการพัฒนานั้น ๆ โดยต้องเป็นบริการที่เหมาะสมเพื่อบรรลุวัตถุประสงค์ตามเป้าหมายการพัฒนาทางด้านข้อมูลในมิติอุตสาหกรรมและประเด็นการพัฒนานั้น ๆ

2) หน่วยงานผู้รับผิดชอบการพัฒนาทางด้านข้อมูลในมิติอุตสาหกรรมและประเด็นการพัฒนาต่าง ๆ ร่วมหรือกับผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในการจัดทำ เงื่อนไขการใช้บริการ (Terms and Conditions) นโยบายเกี่ยวกับข้อมูล (Data Policy) กรอบธรรมาภิบาลข้อมูลที่จำเป็นต้องมีการจำกัดการเข้าถึง การดูแลคุณภาพและความปลอดภัยของข้อมูล

3) หน่วยงานผู้รับผิดชอบการพัฒนาทางด้านข้อมูลทำการพัฒนาระบบ หรือคัดเลือกผู้ประกอบการที่มีความเหมาะสมในการพัฒนาระบบ โดยอย่างน้อยต้องได้รับการรับรอง Data Protection Trustmark

4) ผู้รับผิดชอบในการพัฒนาระบบทำการพัฒนาระบบ โดยมีระยะเวลาการพัฒนาตั้งแต่ปี 2570 – 2572 ซึ่งการทำงานของระบบต้องสามารถทำงานร่วมกันกับแพลตฟอร์มข้อมูลกลางที่มีการใช้งานอยู่ก่อนแล้วได้ และต้องแสดงผลรายชื่อชุดข้อมูลที่เผยแพร่บนระบบดังกล่าวใน GD Catalog ของสำนักงานสถิติแห่งชาติ เพื่ออำนวยความสะดวกให้กับผู้ใช้ข้อมูลในการสืบค้นข้อมูล และทำการรายงานความคืบหน้าของการพัฒนาให้กับหน่วยงานผู้รับผิดชอบการพัฒนาทางด้านข้อมูลในมิติการพัฒนาหรือมิติอุตสาหกรรมต่าง ๆ เป็นระยะ โดยไม่น้อยกว่าหนึ่งครั้งในทุกไตรมาส

5) เมื่อดำเนินการพัฒนาระบบแล้วเสร็จ ภายในปี 2572 ให้ผู้พัฒนาระบบมีการจัดทำแบบประเมินความพึงพอใจของผู้ใช้บริการและข้อเสนอแนะ เพื่อนำมาปรับปรุงให้ระบบตรงต่อความต้องการของผู้ใช้บริการอยู่เสมอ

6) คณะกรรมการดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติดำเนินการติดตามความคืบหน้าของการพัฒนาระบบ Digital Solution ในแต่ละภาคการผลิตและประเด็นการพัฒนา และรายงานความคืบหน้าต่อคณะกรรมการเฉพาะด้านการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ข้อมูลเป็นระยะ

4.4.3 โครงการภายใต้ยุทธศาสตร์ที่ 3

(1) โครงการการผลักดันการปฏิบัติตามมาตรฐานรัฐบาลดิจิทัลในหน่วยงานภาครัฐ (พ.ศ. 2568-2572)

เป้าหมายของโครงการ: หน่วยงานภาครัฐปฏิบัติตามมาตรฐาน สามารถบูรณาการเชื่อมโยงข้อมูลกันได้ง่าย มีการบริหารจัดการข้อมูลที่มีความปลอดภัย มีการดำเนินงานสอดคล้องกับหลักธรรมาภิบาลข้อมูลภาครัฐ มีการลงทะเบียนคำอธิบายชุดข้อมูลที่ได้มาตรฐานช่วยสนับสนุนการสืบค้นข้อมูล และข้อมูลมีคุณภาพสามารถนำไปใช้ประโยชน์ต่อได้

วัตถุประสงค์โครงการ:

1. เพิ่มประสิทธิภาพการทำงานของหน่วยงานภาครัฐ เพื่อให้หน่วยงานอื่น ๆ สามารถดำเนินการเชื่อมโยงข้อมูล ใช้ประโยชน์จากข้อมูลได้มีประสิทธิภาพมากขึ้น ตลอดจนสนับสนุนการสืบค้นและการเข้าถึงข้อมูล โดยให้มีคำอธิบายข้อมูลที่เป็นมาตรฐานและสามารถใช้ร่วมกันได้
2. เพื่อให้การจัดการและการเก็บรักษาข้อมูลของหน่วยงานภาครัฐมีความปลอดภัยสูงขึ้น และการดำเนินงานสอดคล้องกับหลักธรรมาภิบาลข้อมูลภาครัฐ

หน่วยงานที่รับผิดชอบโครงการ: สำนักงานพัฒนารัฐบาลดิจิทัลฯ

ประมาณการงบประมาณโครงการเบื้องต้น: 6 ล้านบาท

กลุ่มเป้าหมาย: หน่วยงานภาครัฐ

วิธีการดำเนินงาน/กิจกรรม: สำนักงานพัฒนารัฐบาลดิจิทัลฯ ได้มีการประกาศใช้มาตรฐานรัฐบาลดิจิทัลที่เป็นมาตรฐานบังคับมาด้วยกันหลายประการ ครอบคลุมประเด็นทางด้านข้อมูลและการออกแบบการให้บริการ ทั้งในด้านการเปิดเผยข้อมูล การออกแบบระบบข้อมูลให้สามารถทำงานร่วมกันได้ การจัดทำคำอธิบายชุดข้อมูล การบริหารจัดการข้อมูล การประเมินคุณภาพของข้อมูล และหลักธรรมาภิบาลข้อมูลภาครัฐ แต่ในระยะที่ผ่านมายังมิได้มีการติดตามตรวจสอบการปฏิบัติตามมาตรฐานดังกล่าว

1) สำนักงานรัฐบาลดิจิทัล จัดหลักสูตรอบรมสำหรับผู้บริหารในหน่วยงานต่าง ๆ เกี่ยวกับมาตรฐานรัฐบาลดิจิทัลที่มีการใช้บังคับแล้วในปัจจุบัน เพื่อสร้างความตระหนักถึงความสำคัญของมาตรฐานแต่ละประการ และผลักดันให้เกิดการนำมาตรฐานรัฐบาลดิจิทัลไปใช้ในการดำเนินการด้านข้อมูลภายในหน่วยงานภาครัฐ

2) สำนักงานรัฐบาลดิจิทัลดำเนินการติดตามหน่วยงานที่ดำเนินการตามมาตรฐานรัฐบาลดิจิทัลผ่านการสร้างเกณฑ์และตัวชี้วัดในการปฏิบัติตามมาตรฐาน เพื่อวัดผลการปฏิบัติในแต่ละด้าน อาทิ การเปิดเผยข้อมูล การจัดทำชุดข้อมูล และการออกแบบระบบข้อมูล พร้อมทั้ง ดำเนินการจัดทำรายงานความก้าวหน้าในการปฏิบัติตามมาตรฐานรายปี โดยอาจมีแบบฟอร์มรายงานกำหนดไว้ เพื่อเผยแพร่รายชื่อ พร้อมทั้งสรุปผลการดำเนินการในรูปแบบสัดส่วนหน่วยงานที่มีการปฏิบัติตามครบถ้วนแล้วต่อหน่วยงานที่ยังไม่ได้ปฏิบัติตาม อย่างไรก็ตาม อย่างไรก็ดี รูปแบบการประเมินหน่วยงานอาจประกอบด้วย การสร้างทีมตรวจสอบโดยสำนักงานรัฐบาลดิจิทัล การตรวจสอบโดยบุคคลภายนอก หรือการสร้างระบบติดตามในรูปแบบเรียลไทม์

3) สำนักงานพัฒนารัฐบาลดิจิทัลฯ ตรวจสอบความต้องการและความจำเป็นด้านมาตรฐานรัฐบาลดิจิทัล เพื่อขยายผลสู่การจัดทำมาตรฐานใหม่ที่มีความครอบคลุมในประเด็นที่ยังไม่มีในปัจจุบัน เช่น มาตรฐานทางด้านคุณภาพของชุดข้อมูลหลักของหน่วยงาน (ISO/TS 8000 Part 100-199) และมาตรฐานในการทำ Data Profiling (ISO 8000 Part 61) เป็นต้น

(2) โครงการจัดทำคู่มือการประเมินหลักธรรมาภิบาลข้อมูลของภาคเอกชนที่ต้องการเชื่อมโยงข้อมูลกับหน่วยงานรัฐ (พ.ศ. 2568 – 2570)

เป้าหมายของโครงการ: ภาครัฐมีเครื่องมือที่ช่วยอำนวยความสะดวกในการประเมินหลักธรรมาภิบาลของภาคเอกชน ช่วยสนับสนุนการตัดสินใจเชื่อมโยง แลกเปลี่ยน และบูรณาการข้อมูล

วัตถุประสงค์โครงการ:

1. เพื่อให้หน่วยงานภาครัฐมีเครื่องมือและแนวทางที่ชัดเจนในการประเมินการปฏิบัติตามหลักธรรมาภิบาลข้อมูลของหน่วยงานภาคเอกชนที่ต้องการบูรณาการ เชื่อมโยง หรือแบ่งปันข้อมูล
2. เพื่อส่งเสริมให้การเชื่อมโยงและการแลกเปลี่ยนข้อมูลระหว่างภาครัฐและภาคเอกชนมีความปลอดภัย มีคุณภาพ และสอดคล้องกับมาตรฐานที่กำหนด

หน่วยงานที่รับผิดชอบโครงการ: สำนักงานพัฒนารัฐบาลดิจิทัลฯ ร่วมกับสภาดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคมแห่งประเทศไทย

ประมาณการงบประมาณโครงการเบื้องต้น: 3 ล้านบาท

กลุ่มเป้าหมาย: หน่วยงานของรัฐ

วิธีการดำเนินงาน/กิจกรรม: สำนักงานพัฒนารัฐบาลดิจิทัลฯ ในฐานะผู้จัดทำหลักธรรมาภิบาลข้อมูลภาครัฐ ควรทำหน้าที่เป็นหน่วยงานที่รับผิดชอบโครงการในการจัดทำคู่มือการประเมินหลัก

ธรรมาภิบาลของภาคเอกชน สำหรับให้หน่วยงานภาครัฐใช้ประกอบการพิจารณาว่าหน่วยงานเอกชนที่จะทำการบูรณาการข้อมูล เชื่อมโยงข้อมูล หรือแบ่งปันข้อมูลด้วยกันนั้น ได้มีการปฏิบัติตามหลักธรรมาภิบาลที่เหมาะสมหรือไม่ โดยการดำเนินการจะประกอบไปด้วย

1) สำนักงานพัฒนารัฐบาลดิจิทัลฯ ร่วมมือกับสมาคมดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ผ่านการจัดตั้งคณะทำงานร่วมกัน พร้อมกำหนดบทบาทหน้าที่ของคณะทำงานในการรวบรวมข้อมูล วิเคราะห์ความต้องการ เพื่อจัดทำ (ร่าง) คู่มือการประเมินหลักธรรมาภิบาลข้อมูลของภาคเอกชน

2) ดำเนินการวิเคราะห์ความแตกต่างและความต้องการในระบบธรรมาภิบาลข้อมูลภาครัฐและเอกชน รวมถึงการทบทวนกฎหมาย กฎ ระเบียบที่เกี่ยวข้อง ตลอดจนการศึกษาแนวปฏิบัติของต่างประเทศ

3) จัดทำ (ร่าง) คู่มือการประเมินหลักธรรมาภิบาลข้อมูลของภาคเอกชน โดยคำนึงถึงความแตกต่างในระบบธรรมาภิบาลข้อมูลของภาครัฐและภาคเอกชน ความต้องการของภาคเอกชน ความต้องการของภาครัฐ ข้อกำหนดและกฎหมายที่เกี่ยวข้อง ภายใน พ.ศ. 2568 พร้อมทั้ง กำหนดหลักเกณฑ์ตัวชี้วัดที่ชัดเจน ตลอดจนกระบวนการและวิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลสำหรับการประเมิน

4) นำ (ร่าง) คู่มือการประเมินหลักธรรมาภิบาลข้อมูลของภาคเอกชน ไปรับฟังความคิดเห็นจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทั้งจากภาครัฐและภาคเอกชน เกี่ยวกับปัญหา อุปสรรค และข้อกังวลของหน่วยงานทั้งภาครัฐและเอกชนในปัจจุบัน โดยต้องครอบคลุมถึงประเด็นอย่างน้อยประกอบด้วย คุณภาพของข้อมูล ความปลอดภัยของข้อมูล แนวทางการบริหารจัดการตลอดช่วงอายุของข้อมูล การเชื่อมโยงและบูรณาการข้อมูล สถาปัตยกรรมข้อมูล เป็นต้น โดยต้องดำเนินการรับฟังความคิดเห็นให้แล้วเสร็จใน พ.ศ. 2569

5) สำนักงานพัฒนารัฐบาลดิจิทัลฯ นำผลการรับฟังความคิดเห็นมาปรับปรุง (ร่าง) คู่มือการประเมินหลักธรรมาภิบาลข้อมูลของภาคเอกชน และประกาศใช้คู่มือดังกล่าวเพื่อเป็นแนวทางให้หน่วยงานภาครัฐนำไปใช้ประกอบการตัดสินใจเชื่อมโยงข้อมูลกับภาคเอกชน โดยต้องดำเนินการจัดทำแล้วเสร็จภายใน พ.ศ. 2570

(3) โครงการส่งเสริมการใช้งานระบบคลาวด์ในภาครัฐ เพื่อยกระดับความปลอดภัย (พ.ศ. 2568 – 2572)

เป้าหมายของโครงการ: ข้อมูลของหน่วยงานรัฐมีความปลอดภัยสูงขึ้นจากการใช้งานระบบคลาวด์ที่ได้รับมาตรฐานความปลอดภัย มีทำคู่มือการเลือกใช้คลาวด์และการจัดทำบัญชีรายชื่อผู้ให้บริการคลาวด์ที่ได้รับการรับรอง

3) สำนักงานคณะกรรมการดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติจัดทำบัญชีรายชื่อผู้ให้บริการคลาวด์ที่ได้รับการรับรองว่ามีมาตรฐานความปลอดภัยครบถ้วน โดยจำแนกประเภทตามความเหมาะสมกับหน่วยงานรัฐที่ถือครองชุดข้อมูลในชั้นความลับระดับต่าง ๆ

4) สำนักงานคณะกรรมการดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติติดตามตรวจสอบว่ามีหน่วยงานรัฐในระดับกรมที่ดำเนินการเปลี่ยนผ่านสู่ระบบคลาวด์แล้วในสัดส่วนเท่าใดต่อหน่วยงานรัฐทั้งหมด จำแนกตามประเภทของคลาวด์ที่ใช้งาน และเทียบสัดส่วนต่อหน่วยงานรัฐทั้งหมด ทั้งนี้จะไม่รวมหน่วยงานรัฐที่ไม่สามารถเปลี่ยนมาใช้ระบบคลาวด์ได้ด้วยเหตุผลทางการความมั่นคง

(4) โครงการจัดทำแนวปฏิบัติด้านการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลในแต่ละภาคการผลิต

(พ.ศ. 2568 – 2570)

เป้าหมายของโครงการ: เพื่อจัดทำแนวปฏิบัติเกี่ยวกับการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล (Personal Data Protection Guidelines) ของผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลและผู้ประมวลผลข้อมูลส่วนบุคคล ตามพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. 2562 สำหรับหน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชนให้ครอบคลุมรายอุตสาหกรรมต่าง ๆ

วัตถุประสงค์โครงการ:

1. เพื่อสร้างแนวทางและเครื่องมือที่เหมาะสมสำหรับการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลในหน่วยงานภาครัฐและเอกชนทุกอุตสาหกรรม โดยการให้คำแนะนำที่เป็นประโยชน์แก่ผู้ควบคุมข้อมูลและผู้ประมวลผลข้อมูล เพื่อให้มั่นใจว่ามีการปฏิบัติตามข้อกำหนดที่เกี่ยวข้องอย่างเหมาะสมและครอบคลุมทุกภาคส่วนของอุตสาหกรรม

2. เพื่อเพิ่มความเข้าใจและความรู้เกี่ยวกับการปฏิบัติตามกฎหมายคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล ผ่านการใช้เครื่องมือการฝึกอบรมที่เหมาะสมแก่ผู้ประกอบการและผู้ประมวลผลข้อมูล โดยเน้นการใช้ Infographics ที่อธิบายเนื้อหาได้เข้าใจง่ายและชัดเจน

หน่วยงานที่รับผิดชอบโครงการ: สำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล

ประมาณการงบประมาณโครงการเบื้องต้น: 10 ล้านบาท

กลุ่มเป้าหมาย: ผู้ประกอบการเอกชน หน่วยงานภาครัฐที่ให้บริการประชาชน

วิธีการดำเนินงาน/กิจกรรม:

1) สำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลจัดทำและเผยแพร่แนวปฏิบัติเกี่ยวกับการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล (Personal Data Protection Guidelines) ของผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลและผู้ประมวลผลข้อมูลส่วนบุคคล สำหรับหน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชนให้ครอบคลุมรายอุตสาหกรรมต่าง ๆ โดยเริ่มต้นจากการวิเคราะห์และรวบรวมข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลจากหลากหลาย

อุตสาหกรรม ทั้งนี้ควรคำนึงถึงความต้องการและประสิทธิภาพของแนวปฏิบัติที่จะจัดทำขึ้น อีกทั้งการจัดกิจกรรมประชุมหรือสัมมนาเพื่อรับฟังความคิดเห็นและเผยแพร่แนวปฏิบัติ

2) กิจกรรมการอบรม สร้างความรู้ความเข้าใจแนวทางการประมวลผลข้อมูลส่วนบุคคล ตลอดจนวงจรชีวิตของข้อมูล โดยแบ่งกลุ่มเป้าหมายตามรายอุตสาหกรรมต่าง ๆ ทั้งในหน่วยงานรัฐและภาคเอกชน ประกอบกับประเมินความรู้ความเข้าใจของผู้เข้าอบรมทั้งก่อนและหลังการอบรม เพื่อปรับปรุงและพัฒนา กิจกรรมในอนาคต

3) สำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลจัดทำ Infographics อธิบายแนวปฏิบัติเกี่ยวกับการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลในรายอุตสาหกรรมที่เข้าใจง่าย และเผยแพร่ผ่านเว็บไซต์ของสำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลหรือจัดทำหนังสือเวียนไปยังหน่วยงานของรัฐต่าง ๆ

4) สำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลดำเนินการเผยแพร่รายชื่อหน่วยงานที่ได้มีการจัดทำแนวปฏิบัติแล้วเสร็จแล้ว และวัดผลการดำเนินการมีติดกล่าวผ่านการตรวจสอบว่ามีสัดส่วนหน่วยงานที่มีแนวปฏิบัติดังกล่าวแล้วต่อหน่วยงานทั้งหมดอยู่ในสัดส่วนเท่าใดและทำการเผยแพร่เพื่อติดตามประเมินผล

(5) โครงการภาคีเครือข่ายเพื่อผลักดันมาตรฐานทางด้านดิจิทัลในประเทศไทย (พ.ศ. 2568 - 2572)

เป้าหมายของโครงการ: มีภาคีเครือข่ายเพื่อผลักดันมาตรฐานทางด้านดิจิทัลในประเทศไทย ให้สอดคล้องกับความต้องการของหน่วยงานทั้งภาครัฐ และภาคเอกชน

วัตถุประสงค์โครงการ:

1. ส่งเสริมการจัดทำและเผยแพร่มาตรฐานที่มีความสำคัญในเทคโนโลยีดิจิทัลให้เกิดการยอมรับและนำมาใช้เป็นมาตรฐานทางด้านดิจิทัล เพื่อเพิ่มความสามารถในการแข่งขันของธุรกิจและอุตสาหกรรมในประเทศ

2. สนับสนุนการดำเนินการตรวจสอบรับรองมาตรฐานดิจิทัลภายในประเทศไทย

3. สร้างองค์ความรู้และความเข้าใจในการใช้มาตรฐานทางดิจิทัลในอุตสาหกรรมและองค์กรภาครัฐ

หน่วยงานที่รับผิดชอบโครงการ: สำนักงานคณะกรรมการดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ร่วมกับสำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม สำนักงานพัฒนาธุรกรรมอิเล็กทรอนิกส์ วิศวกรรมสถานแห่งประเทศไทย DEPA NECTEC สมาคมดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม

ประมาณการงบประมาณโครงการเบื้องต้น: 15 ล้านบาท

กลุ่มเป้าหมาย: ผู้ประกอบการเอกชน หน่วยตรวจสอบรับรอง หน่วยงานภาครัฐที่ให้บริการประชาชน

วิธีการดำเนินงาน/กิจกรรม:

1) สำนักงานคณะกรรมการดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคมดำเนินการร่วมกันกับหน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชนที่เกี่ยวข้องกับเทคโนโลยีดิจิทัล เพื่อขับเคลื่อนมาตรฐานที่มีความสำคัญ และเป็นที่ต้องการในตลาด เพื่อพิจารณาเลือกมาตรฐานในระดับนานาชาติ เช่น มาตรฐาน ISO IEC NIST เป็นต้น เพื่อนำมาประกาศใช้เป็นมาตรฐานตรวจสอบและรับรองแห่งชาติ (มตช.) ภายใน พ.ศ. 2568

2) ภาควิชาเครือข่ายมาตรฐานเทคโนโลยีดิจิทัล ทำการสำรวจความต้องการ และกำหนดมาตรฐานที่จำเป็นต้องพัฒนาอย่างเร่งด่วนให้มีการประกาศใช้เป็น มตช. ของประเทศไทย อันต้องดำเนินการจัดให้มีครบถ้วนภายในระยะเวลา 4 ปี

3) กิจกรรมสนับสนุนการดำเนินการตรวจสอบรับรองมาตรฐานทางด้านดิจิทัลภายในประเทศไทย โดยที่สำนักงานคณะกรรมการดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ร่วมกันกับสำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม ให้การสนับสนุนการประกอบกิจการตรวจสอบรับรองมาตรฐานทางด้านดิจิทัลของผู้ประกอบการไทย ผ่านการสนับสนุนด้วยมาตรการงดเว้นค่าตรวจสอบรับรองระบบงาน (Accreditation) ให้กับหน่วยตรวจที่ให้บริการตรวจสอบรับรองมาตรฐานเกี่ยวกับดิจิทัล

4) กิจกรรมการอบรม ให้ความรู้ และสร้างความเข้าใจในด้านมาตรฐานทางด้านดิจิทัล โดยที่สำนักงานคณะกรรมการดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ดำเนินการร่วมกับสำนักงานมาตรฐานอุตสาหกรรม สำนักงานพัฒนารัฐบาลดิจิทัลฯ และตัวแทนจากภาคเอกชน เช่น สมาชิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคมแห่งประเทศไทย ดำเนินการร่วมกันในการจัดทำหลักสูตรการอบรมเพื่อสร้างองค์ความรู้ในด้านการมาตรฐาน โดยมีเนื้อหาอย่างน้อยประกอบด้วย ประโยชน์ของการมีมาตรฐาน ความสำคัญของมาตรฐานแต่ละประเภท ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการเลือกใช้บริการผู้ให้บริการรายต่าง ๆ จากมาตรฐาน เป็นต้น เพื่อสร้างความตระหนักในประเด็นดังกล่าว และช่วยสนับสนุนโครงสร้างพื้นฐานทางด้านมาตรฐานของประเทศต่อไป

(6) โครงการการจัดทำแนวปฏิบัติด้านการรับมือกับภัยคุกคามทางไซเบอร์ในหน่วยงานรัฐ (พ.ศ. 2568 – 2570)

เป้าหมายของโครงการ: หน่วยงานรัฐมีความพร้อมในการรับมือภัยคุกคามทางไซเบอร์ และดำเนินการตามแนวปฏิบัติด้านการรับมือกับภัยคุกคามทางไซเบอร์

วัตถุประสงค์โครงการ:

1. เพื่อสร้างความเข้าใจให้หน่วยงานภาครัฐเกี่ยวกับความสำคัญของการรักษาความมั่นคงปลอดภัยทางไซเบอร์ และวิธีการในการรับมือกับภัยคุกคามทางไซเบอร์อย่างเหมาะสม

2. ส่งเสริมให้หน่วยงานภาครัฐดำเนินการจัดทำและปรับปรุงนโยบายเพื่อเตรียมความพร้อมในการตอบสนองต่อภัยคุกคามทางไซเบอร์อย่างมีประสิทธิภาพ

หน่วยงานที่รับผิดชอบโครงการ: สำนักงานคณะกรรมการการรักษาความมั่นคงปลอดภัยทางไซเบอร์แห่งชาติ

ประมาณการงบประมาณโครงการเบื้องต้น: 6 ล้านบาท

กลุ่มเป้าหมาย: หน่วยงานราชการ

วิธีการดำเนินงาน/กิจกรรม: สำนักงานคณะกรรมการการรักษาความมั่นคงปลอดภัยทางไซเบอร์แห่งชาติได้มีการดำเนินงานด้านความมั่นคงปลอดภัยทางไซเบอร์มาแล้วหลายประการ ทั้งยังมีแนวปฏิบัติเกี่ยวกับความมั่นคงปลอดภัยทางไซเบอร์ที่เผยแพร่แล้ว แต่ยังไม่มีการติดตามประเมินผลว่าหน่วยงานรัฐมีการจัดทำแนวทางการรับมือกับภัยคุกคามทางไซเบอร์ในหน่วยงานรัฐแล้วหรือไม่ ดังนั้น จึงควรมีการดำเนินการเพื่อสร้างความเข้าใจในแนวทางการจัดทำและการดำเนินงานดังต่อไปนี้

1) กิจกรรมการอบรมเพื่อสร้างความเข้าใจให้กับพนักงานภายในหน่วยงานภาครัฐเรื่องการรับมือกับภัยคุกคามทางไซเบอร์ โดยอย่างน้อยต้องประกอบด้วย เหนือในการพิจารณาเลือกใช้บริการคลาวด์ที่มีความปลอดภัย อาทิ การตรวจสอบเกณฑ์ของบริการคลาวด์ที่มีการรักษาความปลอดภัยข้อมูล (Data Security), การเข้ารหัสข้อมูล (Encryption), และการควบคุมการเข้าถึงข้อมูล (Access Control) รวมถึง วิธีการออกแบบแนวปฏิบัติด้านการรับมือกับภัยคุกคามทางไซเบอร์ อาจประกอบด้วยขั้นตอนการตรวจสอบความปลอดภัยระบบเครือข่าย การตรวจสอบและตอบสนองต่อการแฮ็กเกอร์ (Hacking Incidents) และการกู้คืนข้อมูลหลังจากเกิดเหตุภัย พร้อมทั้ง แนวทางการในการจัดการให้ระบบกลับสู่สภาวะปกติ

2) หน่วยงานภาครัฐดำเนินการจัดทำแนวปฏิบัติด้านการรับมือกับภัยคุกคามทางไซเบอร์ในระดับกรม โดยให้สำนักงานคณะกรรมการการรักษาความมั่นคงปลอดภัยทางไซเบอร์แห่งชาติทำหน้าที่ให้คำปรึกษาและคำแนะนำเกี่ยวกับขั้นตอนและกระบวนการที่เหมาะสมในการสร้างนโยบายและแนวทางต่าง ๆ ในการรับมือกับภัยคุกคามทางไซเบอร์ที่มีเป้าหมายในการเพิ่มความเสถียรภาพของระบบของหน่วยงาน

3) สำนักงานคณะกรรมการการรักษาความมั่นคงปลอดภัยทางไซเบอร์แห่งชาติดำเนินการเผยแพร่รายชื่อหน่วยงานที่ได้มีการจัดทำแนวปฏิบัติแล้วเสร็จแล้ว และใช้กลไกตรวจสอบเพื่อวัดผลและประเมินความสำเร็จของนโยบายและแนวทางการรับมือทางไซเบอร์ ผ่านการตรวจสอบว่ามีสัดส่วนหน่วยงานที่มีแนวปฏิบัติดังกล่าวแล้วต่อหน่วยงานทั้งหมดอยู่ในสัดส่วนเท่าใด

4.4.4 โครงการภายใต้ยุทธศาสตร์ที่ 4

โครงการภายใต้ยุทธศาสตร์ที่ 4 การพัฒนาทักษะทางด้านข้อมูลให้กับบุคลากรในภาครัฐและเอกชน เพื่อบรรลุเป้าหมายในส่งเสริมและสนับสนุนการเพิ่มศักยภาพ SMEs ประกอบกับ เพิ่มบุคลากรที่มีทักษะทางด้านข้อมูล ซึ่งสามารถทำให้เกิดผลลัพธ์สำคัญ คือ บุคลากรภาครัฐและเอกชนสามารถใช้ประโยชน์จากข้อมูลได้มากขึ้น โดยโครงการสำคัญประกอบด้วย 6 โครงการหลัก ได้แก่

(1) โครงการจัดทำหลักสูตรเพื่อเสริมสร้างทักษะทางด้านข้อมูลที่มีความสำคัญสำหรับผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมยุคใหม่ (พ.ศ. 2568-2569)

เป้าหมายของโครงการ: หลักสูตรอบรม สำหรับทักษะทางด้านข้อมูลมีความสำคัญสำหรับผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมยุคใหม่ ภายในปี 2569

วัตถุประสงค์โครงการ:

1. เพื่อจัดทำหลักสูตร สร้างความเข้าใจและพัฒนาทักษะทางด้านข้อมูลของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมยุคใหม่ เพื่อเพิ่มศักยภาพในการใช้ข้อมูลในการบริหารจัดการธุรกิจอย่างมีประสิทธิภาพ
2. ตรวจสอบความต้องการในการใช้ข้อมูลของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมยุคใหม่ เพื่อทำการวิเคราะห์และเตรียมข้อมูลสำหรับการพัฒนาหลักสูตรอบรมในการเสริมสร้างทักษะทางด้านข้อมูลให้กับผู้ประกอบการ

หน่วยงานที่รับผิดชอบโครงการ: สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (สสว.) และสถาบันข้อมูลขนาดใหญ่ (องค์การมหาชน)

ประมาณการงบประมาณโครงการเบื้องต้น: 3 ล้านบาท

กลุ่มเป้าหมาย: ผู้ประกอบการ SMEs

วิธีการดำเนินงาน/กิจกรรม: โครงการนี้มุ่งเน้นการสำรวจ เพื่อนำข้อมูลความต้องการในด้านทักษะการใช้ข้อมูลของผู้ประกอบการ SMEs มาวิเคราะห์เพื่อจัดทำหลักสูตรอบรมในการเสริมสร้างทักษะทางด้านข้อมูลที่มีความสำคัญต่อไป โดยมุ่งเน้นการดำเนินการดังนี้

- 1) สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (สสว.) กำหนดกลุ่มเป้าหมายผู้ประกอบการ SMEs ในด้านต่าง ๆ ซึ่งอาจเริ่มต้นจากผู้ประกอบการที่มีความจำเป็นในการใช้ข้อมูลสูง เช่น ผู้ประกอบการ SMEs ในธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับแพลตฟอร์มดิจิทัลและพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ ผู้ประกอบการในอุตสาหกรรมเกษตรและอาหาร การท่องเที่ยว เป็นต้น และดำเนินการสำรวจความต้องการ รวมถึงทักษะทางด้านข้อมูล และการใช้ประโยชน์จากข้อมูลในปัจจุบันทั้งในด้านของการใช้ข้อมูลภาครัฐ และข้อมูลของภาคเอกชน ภายในปี 2568

2) ดำเนินการวิเคราะห์ผลการสำรวจ และดำเนินการจัดประชุมระดมความคิดเห็น สำหรับผลการวิเคราะห์ และหัวข้อของหลักสูตรอบรมในเบื้องต้น

3) ดำเนินการจัดทำหลักสูตรอบรมเพื่อพัฒนาผู้ประกอบการ เช่น การวิเคราะห์ข้อมูล การนำข้อมูลมาใช้ประโยชน์ และการป้องกันความมั่นคงปลอดภัยของข้อมูล พร้อมกำหนดเป้าหมายผู้เข้าร่วม โดยมุ่งเน้นกิจกรรมที่กระตุ้นการมีส่วนร่วม การแสดงความคิดเห็นและการคิดวิเคราะห์

4) ส่งเสริมหลักสูตรอบรมและการประชาสัมพันธ์ผ่านช่องทางการสื่อสารต่าง ๆ เพื่อเชิญชวนผู้ประกอบการให้เข้าร่วมอบรม และสร้างความตระหนักในหลักสูตรอบรม

(2) โครงการอบรมเพื่อพัฒนาผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมให้มีทักษะทางด้านดิจิทัลในการใช้ข้อมูล (พ.ศ. 2570-2571)

เป้าหมายของโครงการ: ผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมมีทักษะที่ดีในการใช้ประโยชน์จากข้อมูล

วัตถุประสงค์โครงการ:

1. เพื่อการเพิ่มพูนความรู้และทักษะ โดยผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมได้รับการอบรมที่เหมาะสม เพื่อพัฒนาทักษะในการใช้ข้อมูลให้เป็นประโยชน์สูงสุดในการดำเนินธุรกิจ
2. เพื่อการปรับตัวและพัฒนาธุรกิจที่เน้นทักษะการใช้ข้อมูลจะช่วยเพิ่มศักยภาพในการพัฒนาธุรกิจและการแข่งขันในตลาด.
3. ผู้ประกอบการจะมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นและการวิเคราะห์ในการจัดทำหลักสูตร ทำให้เกิดความเข้าใจและการสนับสนุนที่ดีจากผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

หน่วยงานที่รับผิดชอบโครงการ: สำนักงานคณะกรรมการดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สดช.) ร่วมกับสำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (สสว.)

ประมาณการงบประมาณโครงการเบื้องต้น: 5 ล้านบาท

กลุ่มเป้าหมาย: ผู้ประกอบการ SMEs

วิธีการดำเนินงาน/กิจกรรม: โครงการนี้มุ่งเน้นการอบรม เพื่อพัฒนาผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่มีทักษะทางด้านดิจิทัลในการใช้ข้อมูลตามหลักสูตรที่ได้มีการกำหนดไว้ตามโครงการจัดทำหลักสูตรเพื่อเสริมสร้างทักษะทางด้านข้อมูลที่มีความสำคัญสำหรับผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมยุคใหม่ (พ.ศ. 2568-2569) โดยหน่วยงานที่เกี่ยวข้องมีการดำเนินการดังต่อไปนี้

1. สำนักงานคณะกรรมการดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สดช.) ร่วมกับสำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (สสว.) วางแผนการกำหนดหน้าที่บทบาทของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องและโครงสร้างการบริหารจัดการ พร้อมทั้ง จัดอบรมโดยกำหนดวิทยากรที่มีความเชี่ยวชาญในแต่ละ

กลุ่มธุรกิจ กลุ่มเป้าหมาย (อย่างน้อย 2,000 คน) จำนวนครั้งและสถานที่ที่ชัดเจน พร้อมทั้ง การประชาสัมพันธ์ หลักสูตรการอบรม ซึ่งอาจแบ่งตามกลุ่มธุรกิจเพื่อให้เกิดความเข้าใจในภาพรวมของธุรกิจ และตัวอย่างการใช้ข้อมูลที่ชัดเจนยิ่งขึ้น

2) ดำเนินกิจกรรมตามหลักสูตรอบรม พร้อมทั้งจัดให้มีการประเมินผลโครงการฝึกอบรมในด้านของประโยชน์ที่ได้รับและการนำทักษะที่ได้ไปใช้งานได้จริง ประกอบกับปัญหาหรืออุปสรรคในการอบรม

3) วิเคราะห์และประเมินผลความคิดเห็นและความพึงพอใจในแต่ละครั้ง เพื่อนำไปวางแผนการปรับปรุงการฝึกอบรมในครั้งถัดไป

(3) โครงการสนับสนุนเงินทุนในการพัฒนาธุรกิจสำหรับผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่ได้รับการประเมินว่ามีทักษะในการใช้ข้อมูล เพื่อแปลงธุรกิจให้มีความทันสมัย (พ.ศ. 2571-2572)

เป้าหมายของโครงการ: ผู้ประกอบการ SMEs มีทักษะที่ดีในการใช้ประโยชน์จากข้อมูล
วัตถุประสงค์โครงการ:

1. เพื่อการสนับสนุนและส่งเสริมให้กับธุรกิจขนาดย่อมและขนาดกลางในการใช้ประโยชน์จากข้อมูลดิจิทัล อาทิ การนวัตกรรมและพัฒนาผลิตภัณฑ์หรือบริการใหม่

2. สนับสนุนให้ผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมสามารถปรับตัวเข้าสู่สภาวะการเปลี่ยนแปลงดิจิทัล โดยการให้คำแนะนำและการควบคุมในการดำเนินการต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการใช้ข้อมูล

หน่วยงานที่รับผิดชอบโครงการ: สำนักงานคณะกรรมการดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สดช.) สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (สสว.)

ประมาณการงบประมาณโครงการเบื้องต้น: 20 ล้านบาท

กลุ่มเป้าหมาย: ผู้ประกอบการ SMEs

วิธีการดำเนินงาน/กิจกรรม: โครงการนี้มุ่งเน้นการสนับสนุนให้ผู้ประกอบการ SMEs ที่เข้าร่วมหลักสูตรอบรม พัฒนาทักษะการใช้ข้อมูลเพื่อพัฒนาธุรกิจให้มีความทันสมัยและตอบโจทย์การเป็นเมืองอัจฉริยะ (Smart City) มากขึ้น โดยมีการดำเนินการดังนี้

1) สำนักงานคณะกรรมการดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สดช.) ดำเนินการจัดทำเงื่อนไขคุณสมบัติ หลักเกณฑ์การพิจารณาและการสนับสนุนผู้ประกอบการ SMEs ในการใช้ประโยชน์จากข้อมูล กลุ่มเป้าหมายของผู้ประกอบการ SMEs ที่มีสิทธิยื่นข้อเสนอ อาทิ กลุ่มท่องเที่ยว การผลิตอาหารและเครื่องดื่ม กลุ่มการเกษตร และกลุ่มแพลตฟอร์มดิจิทัลและพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ เป็นต้น โดยมุ่งเน้นการให้

เอกชนที่มีความสนใจในการพัฒนาในส่วนนี้ยื่นข้อเสนอตามหลักเกณฑ์ที่กำหนด อาทิ เป้าหมาย วัตถุประสงค์ วิธีการดำเนินการ ระยะเวลาและจำนวนเงินสนับสนุนเพื่อการพัฒนาในด้านที่เกี่ยวข้อง ภายในปี 2571

ตารางที่ 9: ตัวอย่างเงื่อนไขการให้สนับสนุนเงินทุนในการพัฒนาธุรกิจสำหรับผู้ประกอบการ SMEs

กลุ่ม	รายได้ต่อปี	สถานะ	ความช่วยเหลือ	
			สัดส่วนเงินอุดหนุน (%)	วงเงินอุดหนุนไม่เกิน (บาท)
วิสาหกิจรายย่อย (Micro)	ไม่เกิน 1.8 ล้านบาท	นิติบุคคล หรือบุคคลธรรมดาที่จดทะเบียน	80	50,000
วิสาหกิจขนาดย่อม (SE)	ภาคการผลิตไม่เกิน 100 ล้านบาท ภาคอื่น ๆ ไม่เกิน 50 ล้านบาท	ทำธุรกิจกับหน่วยงานภาครัฐ	80	100,000
วิสาหกิจขนาดกลาง (ME)	ภาคการผลิตไม่เกิน 500 ล้านบาท ภาคอื่น ๆ ไม่เกิน 300 ล้านบาท	เฉพาะนิติบุคคล	50	200,000

2) ประชาสัมพันธ์โครงการผ่านโครงการอบรมเพื่อพัฒนาผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่มีทักษะทางด้านดิจิทัลในการใช้ข้อมูล และสามารถได้ข้อสรุปในสำหรับโครงการการส่งเสริมและสนับสนุนดังกล่าวภายใน ปี 2572

3) สร้างเครือข่ายและพันธมิตรกับภาคสาธารณะและเอกชนที่มีส่วนร่วมในการพัฒนาและการนำโครงการมาสู่การใช้งานจริง โดยการส่งเสริมความร่วมมือและการทำงานร่วมกันในการพัฒนาและการดำเนินการต่าง ๆ ประกอบกับร่วมจัดทำและเสนอแนะแผนการจัดการโครงการที่ชัดเจนและมีวิธีการวัดผลและการประเมินความสำเร็จอย่างเป็นระบบ ซึ่งรวมถึงการติดตามและประเมินผลการดำเนินงานตามเป้าหมายที่กำหนดไว้

(4) โครงการสำรวจความต้องการบุคลากรและทักษะทางด้านดิจิทัลในองค์กรภาครัฐ เพื่อปรับอัตรากำลังพลของกลุ่มข้าราชการพลเรือนให้สอดคล้องกับแนวทางการพัฒนา (พ.ศ. 2568-2569)

เป้าหมายของโครงการ: ผลการวิเคราะห์ความต้องการบุคลากรและทักษะทางด้านดิจิทัลในองค์กรภาครัฐ

วัตถุประสงค์โครงการ:

1. เพื่อการสำรวจทักษะทางด้านดิจิทัลที่สำคัญสำหรับการให้บริการด้านข้อมูลในภาครัฐ
2. เพื่อนำข้อมูลไปใช้ประโยชน์ในการปรับเปลี่ยนเงื่อนไขการรับสมัครบุคลากรภาครัฐแนวทางการดำเนินงานที่คุณกำหนดมีความชัดเจนและเป็นระบบ

หน่วยงานที่รับผิดชอบโครงการ: สำนักงานคณะกรรมการดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สดช.) ร่วมกับสำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน (สำนักงาน ก.พ.)

ประมาณการงบประมาณโครงการเบื้องต้น: 6 ล้านบาท

กลุ่มเป้าหมาย: บุคลากรของหน่วยงานภาครัฐในระดับกรม-กระทรวง

วิธีการดำเนินงาน/กิจกรรม: โครงการนี้มุ่งเน้นการสำรวจทักษะทางด้านดิจิทัลขั้นพื้นฐานที่สำคัญในการให้บริการด้านข้อมูล และนำข้อมูลมาใช้ประโยชน์ในภาครัฐ เพื่อนำมาปรับเงื่อนไขการรับสมัครบุคลากรภาครัฐ ประกอบกับการสำรวจความต้องการบุคลากรที่มีทักษะทางด้านข้อมูล โดยมุ่งเน้นการดำเนินการดังนี้

1) สำนักงานคณะกรรมการดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สดช.) ร่วมกับสำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน (สำนักงาน ก.พ.) ร่วมกันกำหนดแนวทางของแบบสำรวจ ซึ่งอาจประกอบด้วย กลุ่มเป้าหมาย อาทิ บุคลากรในภาคส่วนที่เกี่ยวข้องกับการจัดการข้อมูลในระดับปฏิบัติการระดับชำนาญการหรือระดับผู้บริหาร และประเด็นการสำรวจที่ครอบคลุม ทั้งทักษะที่จำเป็นและทักษะทางด้านการจัดการข้อมูลเพิ่มเติม เพื่อสอดคล้องกับการพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรมในอนาคต พร้อมทั้งประเด็นความต้องการของหน่วยงานในทักษะทางด้านข้อมูลของบุคลากรและจำนวนบุคลากรทางด้านนี้ในปัจจุบัน โดยจะต้องดำเนินการกำหนดแบบสอบถามและกรอบระยะเวลาให้แล้วเสร็จภายใน ปี 2569

2) ดำเนินการขอความร่วมมือกรอกแบบสำรวจจากหน่วยงานภาครัฐทั้งหมด ประกอบกับการสร้างแรงจูงใจและความเข้าใจในการทำแบบสอบถามให้ถูกต้องและครบถ้วน

3) ประเมินผลการสำรวจ เพื่อวิเคราะห์ปัญหาและช่องว่างของทักษะด้านข้อมูลของบุคลากรภาครัฐในแต่ละแห่ง เพื่อที่จะได้นำไปใช้เป็นแนวทางในการปรับอัตรากำลังเพื่อให้ภาครัฐมีบุคลากรทางด้านข้อมูลเพียงพอต่อความต้องการ และมีทักษะที่จำเป็น แล้วเสร็จภายในปี 2569

(5) โครงการปรับอัตรากำลังพล เพื่อให้ภาครัฐมีบุคลากรทางด้านข้อมูลเพียงพอต่อความต้องการ (พ.ศ. 2570-2571)

เป้าหมายของโครงการ: ภาครัฐมีอัตรากำลังที่เพียงพอ สำหรับการบริการจัดการข้อมูล และการวิเคราะห์ข้อมูล

วัตถุประสงค์โครงการ:

1 เพื่อการวางแผนการเพิ่มตำแหน่งและเส้นทางอาชีพ (Career Path) สำหรับบุคลากรที่มีความเชี่ยวชาญเฉพาะทางด้านข้อมูล

2. เพื่อจูงใจให้บุคลากรที่มีความเชี่ยวชาญทางด้านข้อมูล เช่น ผู้ดูแลด้านข้อมูล (Data Steward) เข้ามาทำงานในภาครัฐเพิ่มขึ้น

3. ปรับอัตรากำลังพลของหน่วยงานภาครัฐ ให้แต่ละหน่วยสามารถรับพนักงานที่มีความเชี่ยวชาญเฉพาะทางด้านข้อมูลได้เพิ่มมากขึ้น

หน่วยงานที่รับผิดชอบโครงการ: สำนักงานคณะกรรมการดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สดช.) สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน (สำนักงาน ก.พ.)

ประมาณการงบประมาณโครงการเบื้องต้น: 6 ล้านบาท

กลุ่มเป้าหมาย: บุคลากรภาครัฐ

วิธีการดำเนินงาน/กิจกรรม: โครงการนี้เป็นการวางแผนการเพิ่มตำแหน่งและเส้นทางอาชีพ (Career Path) การจูงใจให้บุคลากรที่มีความเชี่ยวชาญทางด้านข้อมูลเข้ามาทำงานในภาครัฐเพิ่มขึ้น และปรับอัตรากำลังพลของหน่วยงานภาครัฐ ให้แต่ละหน่วยสามารถรับพนักงานที่มีความเชี่ยวชาญเฉพาะทางด้านข้อมูลได้เพิ่มมากขึ้น ทั้งนี้แนวทางในการดำเนินการประกอบด้วย

1) การวางแผนเพื่อปรับอัตรากำลังพลภาครัฐ โดยใช้ข้อมูลวิเคราะห์จากผลสำรวจเพื่อกำหนดจำนวนบุคลากร และทักษะ ความรู้ ประสบการณ์และสมรรถนะที่จำเป็นด้านข้อมูลที่หน่วยงานนั้น ๆ ต้องการ และเป็นส่วนหนึ่งของการจัดทำมาตรการการบริหารจัดการกำลังคนภาครัฐ (พ.ศ. 2571-2572) และแนวปฏิบัติของสำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือนต่อไป

2) ร่วมกันดำเนินการศึกษาวิเคราะห์ ปัจจัยสำคัญที่อาจมีผลต่อการขับเคลื่อนการเพิ่มอัตรากำลังด้านข้อมูล เช่น ระบบ AI ในด้านการประมวลผลของข้อมูล พร้อมวิเคราะห์ความสามารถของบุคลากรที่มีอยู่เพื่อดำเนินการสอดรับปัจจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อการบริหารจัดการบุคลากรได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น

3) ร่วมกันวิเคราะห์ภาพรวมในระยะยาว สำหรับการประเมินจำนวนบุคลากรที่อาจจะสูญเสียในอนาคต เช่น การลาออก การโอน การย้าย การเกษียณอายุ เป็นต้น เพื่อเตรียมแผนการรับมือ โดยกระบวนการวิเคราะห์จะต้องดำเนินการแล้วเสร็จภายในปี 2570

4) สำนักงาน ก.พ. ร่วมกับ สดช. จัดทำคู่มือแนวทางปฏิบัติการบริหารจัดการบุคลากรด้านข้อมูล เพื่อให้ส่วนราชการและองค์กรกลางบริหารทรัพยากรบุคคลนำไปปฏิบัติ พร้อมทั้ง จัดประชุมชี้แจงทำความเข้าใจแนวทางการดำเนินการตามมาตรการฯ ให้แก่ผู้บริหารของส่วนราชการ ผู้อำนวยการและเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบงานบริหารทรัพยากรบุคคลของส่วนราชการ และองค์กรกลางบริหารทรัพยากรบุคคลที่เกี่ยวข้อง เพื่อทำความเข้าใจกับผู้ที่เกี่ยวข้อง รวมถึงการพร้อมติดตามผลการเพิ่มอัตรากำลังและประเมินการใช้กำลังคนทุกสิ้นปีงบประมาณ เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด

(6) โครงการปรับเงื่อนไขการรับสมัครของหน่วยงานรัฐให้มีเงื่อนไขเกี่ยวกับทักษะทางด้านดิจิทัลและข้อมูลขั้นพื้นฐาน (พ.ศ. 2568 - 2570)

เป้าหมายของโครงการ: ทักษะทางด้านดิจิทัลและข้อมูลเป็นหนึ่งในคุณสมบัติของการรับสมัครบุคลากรภาครัฐ

วัตถุประสงค์โครงการ:

1 เพิ่มความพร้อมในการใช้ทักษะด้านดิจิทัลและข้อมูล โดยปรับเปลี่ยนเงื่อนไขการรับสมัครเพื่อเสริมสร้างทักษะด้านดิจิทัลและการจัดการข้อมูลขั้นพื้นฐานให้กับบุคลากรที่เข้าทำงาน

ในหน่วยงานรัฐ โดยเน้นให้ผู้สมัครมีความรู้และทักษะที่เกี่ยวข้องกับการใช้งานเทคโนโลยีดิจิทัลและการจัดการข้อมูลอย่างมีประสิทธิภาพในงานที่ปฏิบัติ.

2. สร้างบุคลากรที่มีความเชี่ยวชาญในการจัดการข้อมูลในหน่วยงานรัฐ เพื่อช่วยเพิ่มประสิทธิภาพในการใช้ข้อมูลในการตัดสินใจและการดำเนินงานของรัฐบาล

3. ปรับเปลี่ยนวัฒนธรรมองค์กร โดยการสร้างวัฒนธรรมที่เน้นการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลและการจัดการข้อมูลในการทำงานของหน่วยงานรัฐ ทำให้การปฏิบัติงานเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและประหยัดทรัพยากร

หน่วยงานที่รับผิดชอบโครงการ: สำนักงานคณะกรรมการดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สดช.) สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน (สำนักงาน ก.พ.) และสถาบันคุณวุฒิวิชาชีพ (องค์การมหาชน)

ประมาณการงบประมาณโครงการเบื้องต้น: 3 ล้านบาท

กลุ่มเป้าหมาย: บุคลากรภาครัฐ

วิธีการดำเนินงาน/กิจกรรม: ดำเนินการเพิ่มเติมคุณสมบัติเรื่องความสามารถในการใช้ข้อมูลเบื้องต้น อันประกอบด้วย การบันทึกข้อมูลลงบนโปรแกรมสถิติพื้นฐาน เช่น Microsoft Excel การอ่านและตีความข้อมูลที่แสดงผลแบบ Visualization เป็นต้น รวมถึงออกแบบแนวทางในการประเมินความสามารถผ่านแบบทดสอบความเข้าใจ โดยการดำเนินการต่อไปนี้

1) สำนักงานคณะกรรมการดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สดช.) ร่วมกับสำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน (สำนักงาน ก.พ.) และสถาบันคุณวุฒิวิชาชีพ (องค์การมหาชน) ร่วมกันวิเคราะห์แบบสำรวจความต้องการด้านข้อมูลในด้านต่าง ๆ รวมถึงการวิเคราะห์ทักษะโดยจำแนกตามความพร้อมในการพัฒนาของหน่วยงานและบุคลากรเพื่อปรับเปลี่ยนหรือเพิ่มเติมทักษะทางด้านข้อมูล เช่น ระยะเริ่มต้น ระยะกำลังพัฒนา ระยะสมบูรณ์ เพื่อนำมาปรับเงื่อนไขการรับสมัครเข้าทำงาน โดยอาจแบ่งเป็น 3 ระดับ คือบุคลากรที่มีทักษะด้านข้อมูลในระดับทั่วไป (Generic Skills) ระดับปานกลาง และระดับสูง (Professional Skills)

2) ดำเนินการออกแบบแนวทางในการประเมินความสามารถในแต่ละระดับ และกำหนดจำนวนขั้นต่ำของบุคลากรที่ต้องมีทักษะในแต่ละระดับสำหรับแต่ละหน่วยงานภาครัฐ เพื่อให้การจัดการบุคลากรด้านข้อมูลเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ โดยควรดำเนินการและเสร็จสิ้นภายในปี 2570.

3) หลังจากนำเสนอแนวทางการประเมินและสัดส่วนของบุคลากร สำหรับแต่ละหน่วยงานภาครัฐ ควรเปิดโอกาสให้หน่วยงานนั้น ๆ แสดงความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพื่อปรับปรุงแนวทางการประเมินต่าง ๆ ที่เห็นสมควร ทั้งนี้เพื่อให้การบริหารจัดการบุคลากรด้านข้อมูลมีประสิทธิภาพสูงสุด.

4.5 (ร่าง) แผนการดำเนินงาน (Roadmap) การขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ข้อมูล

ในส่วนนี้เป็นการจัดประเภทโครงการภายใต้ยุทธศาสตร์ของแผนฯ โดยพิจารณาตามลำดับความสำคัญของโครงการ ซึ่งประกอบด้วย 3 ส่วนหลัก ได้แก่

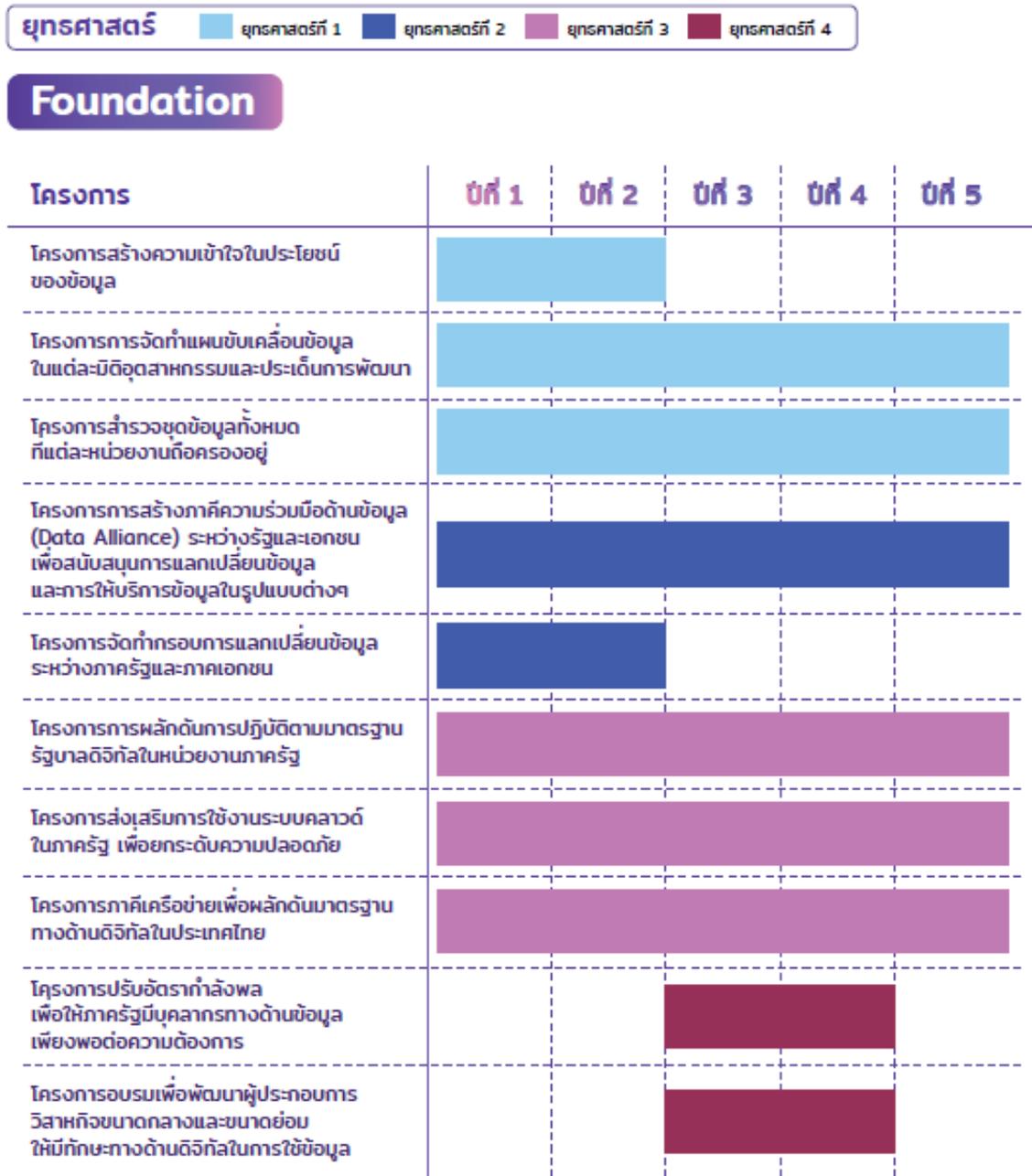
(1) **โครงการที่เป็นพื้นฐานการพัฒนา (Foundational)** เป็นโครงการที่ดำเนินการเพื่อเป็นรากฐานสำหรับการพัฒนาทั้งในระยะของแผนฉบับนี้และในอนาคต โดยที่โครงการที่เป็นพื้นฐานการพัฒนานั้นจะมีลักษณะเป็นการสร้างสภาพแวดล้อม ความร่วมมือ และเครื่องมือที่เหมาะสมเพื่อสนับสนุนการพัฒนาทางด้านข้อมูลของประเทศไทย

(2) **โครงการที่มีผลกระทบมาก (High Impact)** โครงการกลุ่มนี้เป็นโครงการที่สร้างประโยชน์ให้เศรษฐกิจและสังคมมาก โดยมีความมุ่งหวังเพื่อเร่งแก้ไขปัญหาหรือจัดทำประเด็นในการพัฒนาที่มีความสำคัญและเกิดประโยชน์จริงภายในระยะเวลาของแผนนี้

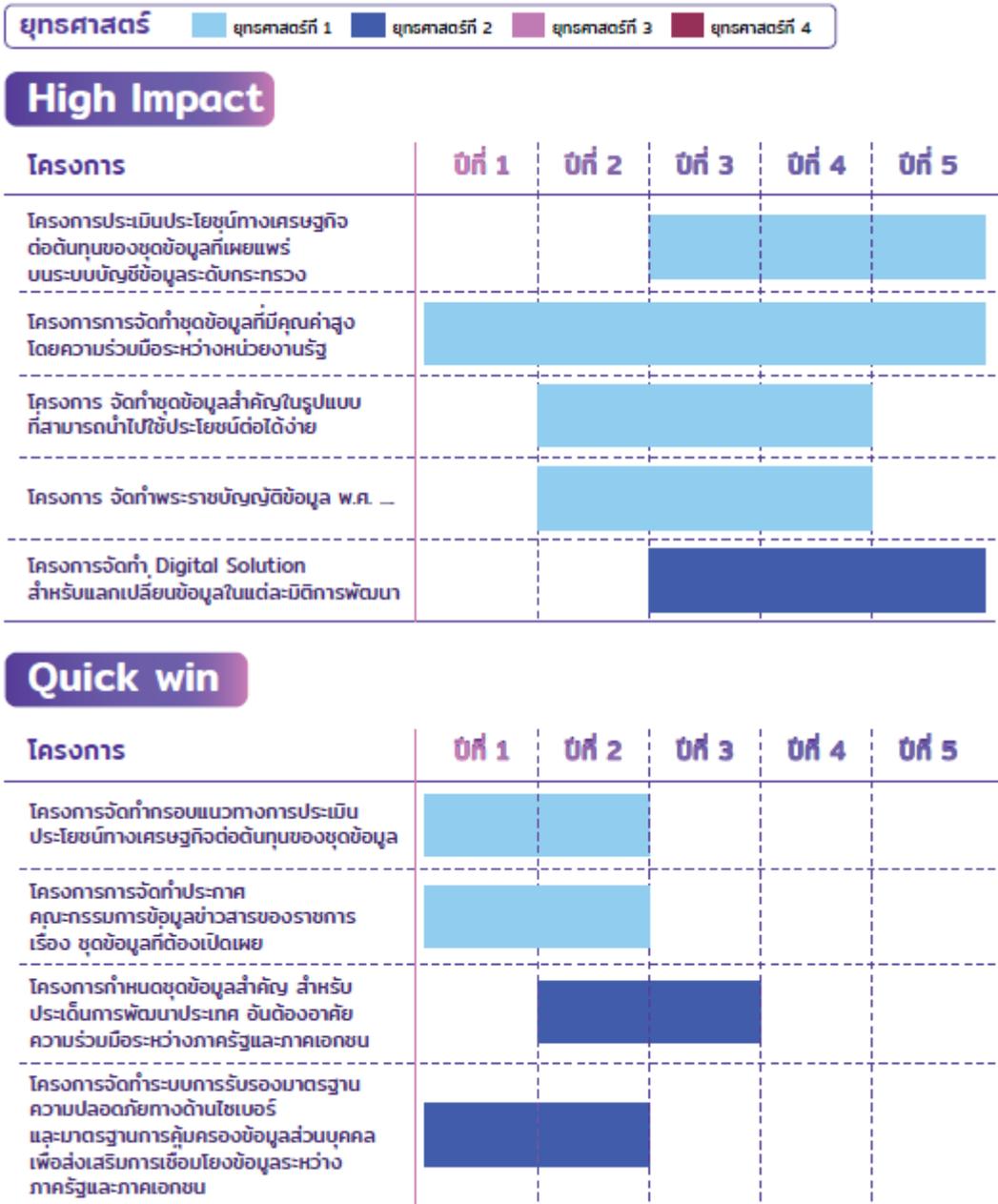
(3) **โครงการที่ควรเร่งดำเนินการก่อน (Quick Win)** โครงการกลุ่มนี้เป็นโครงการที่ต้องเร่งดำเนินการก่อนเพื่อเป็นรากฐานในการดำเนินโครงการอื่น ๆ ภายใต้ยุทธศาสตร์ข้อมูลฉบับนี้ และมีต้นทุนต่ำสามารถดำเนินการได้ในทันที

ดังที่กล่าวมาข้างต้น ในส่วนนี้จะทำการแบ่งโครงการทั้ง 3 กลุ่มและปีที่ต้องดำเนินการจัดทำโครงการ ดังรูปต่อไปนี้

รูปที่ 10: โครงการที่เป็นพื้นฐานการพัฒนา (Foundational) จำแนกตามยุทธศาสตร์และระยะเวลาในการดำเนินงาน



รูปที่ 11: โครงการที่มีผลกระทบมาก (High Impact) และโครงการที่ควรเร่งดำเนินการก่อน (Quick Win) และระยะเวลาในการดำเนินงาน



ยุทธศาสตร์

ยุทธศาสตร์ที่ 1

ยุทธศาสตร์ที่ 2

ยุทธศาสตร์ที่ 3

ยุทธศาสตร์ที่ 4

Quick win

โครงการ	ปีที่ 1	ปีที่ 2	ปีที่ 3	ปีที่ 4	ปีที่ 5
โครงการจัดทำคู่มือการประเมินหลักคุณลักษณะของภาคเอกชนที่ต้องการเชื่อมโยงข้อมูลกับหน่วยงานรัฐ	ยุทธศาสตร์ที่ 3				
โครงการจัดทำแนวปฏิบัติด้านการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลในแต่ละภาคการผลิต	ยุทธศาสตร์ที่ 3				
โครงการการจัดทำแนวปฏิบัติด้านการรับมือกับภัยคุกคามทางไซเบอร์ในหน่วยงานรัฐ	ยุทธศาสตร์ที่ 3				
โครงการจัดทำหลักสูตรเพื่อเสริมสร้างทักษะทางด้านข้อมูลที่มีความสำคัญสำหรับผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมยุคใหม่	ยุทธศาสตร์ที่ 4				
โครงการสนับสนุนเงินทุนในการพัฒนาธุรกิจสำหรับผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่ได้รับการประเมินว่ามีทักษะในการใช้ข้อมูล เพื่อแปลงธุรกิจให้มีความทันสมัย				ยุทธศาสตร์ที่ 4	
โครงการสำรวจความต้องการบุคลากรทางด้านดิจิทัลในองค์กรภาครัฐ เพื่อปรับอัตรากำลังพลของกลุ่มข้าราชการพลเรือนให้สอดคล้องกับแนวทางการพัฒนา	ยุทธศาสตร์ที่ 4				
โครงการปรับเงื่อนไขการรับสมัครของหน่วยงานรัฐให้มีเงื่อนไขเกี่ยวกับทักษะทางด้านดิจิทัลและข้อมูลขั้นพื้นฐาน	ยุทธศาสตร์ที่ 4				

จากรายละเอียดการจำแนกโครงการออกเป็น 3 กลุ่มตามลักษณะของโครงการ ต้นทุน และ ความสำคัญของโครงการต่าง ๆ และกำหนดระยะเวลาในการดำเนินโครงการแล้วเสร็จ จะสามารถสรุป เป้าหมายและผลลัพธ์สำคัญของการดำเนินการตามแผนปฏิบัติการด้านการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ข้อมูล ระยะ 5 ปี จำแนกตามยุทธศาสตร์ต่าง ๆ ได้ดังตารางที่ 10 และ สรุปการดำเนินการตามแผนปฏิบัติการด้านการ ขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ข้อมูลระยะ 5 ปี ได้ดัง ตารางที่ 11

ตารางที่ 10: สรุปเป้าหมายและผลลัพธ์สำคัญของการดำเนินการตามแผนปฏิบัติการด้านการขับเคลื่อน ยุทธศาสตร์ข้อมูลของประเทศไทย ระยะ 5 ปี

Milestone	2568	2569	2570	2571	2572
ยุทธศาสตร์ที่ 1 การยกระดับ การให้บริการ ด้านข้อมูล ของภาครัฐ		<ul style="list-style-type: none"> ชุดข้อมูลสำคัญ สำหรับ ประเด็นการพัฒนาที่จำเป็น และเร่งด่วน คำอธิบายชุดข้อมูล (Metadata) ที่ครบถ้วน ของหน่วยงานภาครัฐ ประกาศใช้ สำนักงาน คณะกรรมการข้อมูลข่าวสาร ของราชการ เรื่อง ชุดข้อมูล ที่ให้เปิดเผย พ.ศ. ... 	ยุทธศาสตร์ การขับเคลื่อนทางด้าน ข้อมูลในรายประเด็น การพัฒนา	ชุดข้อมูล ที่มีคุณค่าสูง (High-value datasets)	ผลการประเมิน ประโยชน์ ต่อต้นทุน ของข้อมูล
ยุทธศาสตร์ที่ 2 การส่งเสริมความ ร่วมมือทางด้าน ข้อมูลระหว่าง ภาครัฐและเอกชน		<ul style="list-style-type: none"> ภาคีความร่วมมือรัฐ-เอกชน ในประเด็นที่จำเป็นและต้อง แก่เร่งด่วน กรอบการแลกเปลี่ยนข้อมูลรัฐ และเอกชน ระบบการรับรองมาตรฐาน ความปลอดภัยทางด้าน ไซเบอร์และมาตรฐาน การคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล 	ภาคีความร่วมมือรัฐ-เอกชนในประเด็นการพัฒนาตามแผน ยุทธศาสตร์ขับเคลื่อนด้านข้อมูลฯ Digital solution/ แพลตฟอร์ม/ แอปพลิเคชันที่ใช้ประโยชน์ได้จากข้อมูล ระหว่างภาครัฐและเอกชน		
ยุทธศาสตร์ที่ 3 การพัฒนาด้าน ธรรมาภิบาลข้อมูล และการเชื่อมโยง ข้อมูล	แนวปฏิบัติ เกี่ยวกับ การคุ้มครอง ข้อมูลส่วนบุคคล รายอุตสาหกรรม	<ul style="list-style-type: none"> คู่มือการเลือกใช้คลาวด์ สำหรับหน่วยงานภาครัฐ แนวปฏิบัติด้านการรับมือ กับภัยคุกคามทางไซเบอร์ ในระดับกรม 	คู่มือการประเมินหลัก ธรรมภิบาลข้อมูลของ ภาคเอกชน	หน่วยตรวจสอบ รับรองมาตรฐาน ทางด้านดิจิทัล ภายในประเทศ ไทย	-
ยุทธศาสตร์ที่ 4 การพัฒนาทักษะ ทางด้านข้อมูล ให้กับบุคลากรใน ภาครัฐและเอกชน		หลักสูตรเพื่อเสริมสร้างทักษะ ทางด้านข้อมูลที่มีความสำคัญ สำหรับผู้ประกอบการ SMEs	แนวทางการประเมิน ความสามารถทางด้าน ข้อมูลและจำนวน บุคลากรภาครัฐที่ต้องมี ทักษะในแต่ละระดับ สำหรับแต่ละหน่วยงาน (จำนวนขั้นต่ำ)	คู่มือแนวทาง ปฏิบัติการ บริหารจัดการ บุคลากรภาครัฐ ด้านข้อมูล	ให้ทุนสนับสนุน ด้านข้อมูลแก่ ผู้ประกอบการ ตามเงื่อนไข คุณสมบัติ

ตารางที่ 11: สรุปการดำเนินการตามแผนปฏิบัติการด้านการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ข้อมูลของประเทศไทย ระยะ 5 ปี

ยุทธศาสตร์	แผนการดำเนินการ (ปี)				
	2568	2569	2570	2571	2572
ยุทธศาสตร์ที่ 1 การยกระดับ การให้บริการ ด้านข้อมูลของ ภาครัฐ	สร้างความเข้าใจในประโยชน์ของข้อมูล		ประเมินประโยชน์ทางเศรษฐกิจต่อต้นทุนของชุดข้อมูล		
	พัฒนากรอบหรือ แนวทางหรือ หลักเกณฑ์ในการ พิจารณาชุดข้อมูล ที่มีคุณค่าสูง	กำหนดหมวดหมู่ หรือขอบเขตเฉพาะของ ชุดข้อมูลที่มีคุณค่าสูง ของประเทศ	ประเมินและระบุชื่อ ชุดข้อมูลที่มีคุณค่า สูงผ่านการรับฟัง ความคิดเห็น	จัดเก็บและ เผยแพร่ชุดข้อมูล ที่มีคุณค่าสูง	-
	กำหนดประเด็น การพัฒนาที่จำเป็น และเร่งด่วนที่ต้องใช้ ข้อมูลในการ แก้ปัญหา	<ul style="list-style-type: none"> จัดเก็บ รวบรวมข้อมูล ที่สำคัญต่อการแก้ไขปัญหา ในประเด็นนั้นๆ เปิดเผยข้อมูล ในรูปแบบ ที่สามารถเข้าใจได้ง่าย (Data Visualization) 	-	-	-
	กำหนดประเด็นหรือทิศทางการพัฒนา และเป้าหมาย ของการใช้ข้อมูลเพื่อพัฒนาหรือแก้ไขปัญหาในด้าน ต่าง ๆ		จัดทำ (ร่าง) ยุทธศาสตร์การ ขับเคลื่อนทางด้าน ข้อมูลในรายประเด็น การพัฒนา และดำเนินการรับฟัง ความคิดเห็น	ยุทธศาสตร์ การขับเคลื่อน ทางด้านข้อมูล ในรายประเด็น การพัฒนาเริ่ม ดำเนินการ	เปิดเผยข้อมูล ในรูปแบบที่ สามารถเข้าใจได้ ง่าย (Data Visualization)
	สำรวจชื่อชุดข้อมูล และจัดทำคำอธิบาย ชุดข้อมูล (Metadata) ทั้งหมด ที่หน่วยงานถือครอง	พิจารณาชุดข้อมูลที่จัดส่ง และมีการสั่งการให้หน่วยงาน เปิดเผยข้อมูลเพิ่มเติม (ใน กรณีชุดข้อมูลควรเป็นข้อมูล สาธารณะแต่ยังไม่เปิดเผย)	ผลักดันให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องดำเนินการปรับปรุงชื่อชุดข้อมูล ให้เป็นปัจจุบันในทุก ๆ ปี		
	จัดทำร่างประกาศ ชุดข้อมูลให้เปิดเผย	ประกาศใช้ สำนักงาน คณะกรรมการข้อมูลข่าวสาร ของราชการ เรื่อง ชุดข้อมูล ที่ให้เปิดเผย พ.ศ.	-	-	-

ยุทธศาสตร์	แผนการดำเนินการ (ปี)				
	2568	2569	2570	2571	2572
ยุทธศาสตร์ที่ 2 การส่งเสริม ความร่วมมือ ทางด้านข้อมูล ระหว่างภาครัฐ และเอกชน		กำหนดชุดข้อมูล ที่ต้องการสำหรับ ภาคเอกชนในประเด็น การพัฒนาที่จำเป็น เร่งด่วน (ภายในไตรมาสที่ 2)	กำหนดชุดข้อมูล ที่ต้องการสำหรับ ภาคเอกชน ในประเด็น การพัฒนาตามแผน ยุทธศาสตร์ขับเคลื่อน ด้านข้อมูลฯ		
	กำหนดหลักเกณฑ์ และเงื่อนไขสำหรับ การให้สิทธิประโยชน์ ภาคเอกชน ที่เชื่อมโยงข้อมูล	ดำเนินการสร้างภาคี ความร่วมมือ ในประเด็นที่จำเป็น และต้องแก้ไขเร่งด่วน	ดำเนินการสร้างภาคีความร่วมมือในประเด็นการพัฒนา ตามแผนยุทธศาสตร์ขับเคลื่อนด้านข้อมูล		
	หารือกับผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในการเลือก Digital Solution ที่เหมาะสมเพื่อบรรลุวัตถุประสงค์	ดำเนินการพัฒนาระบบ Digital Solution เพื่อรองรับการเปิดเผย และแสดงผลข้อมูล			
	<ul style="list-style-type: none"> จัดทำ (ร่าง) กรอบการแลกเปลี่ยนข้อมูล ระหว่างหน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชน จัดทำระบบการรับรองมาตรฐานความ ปลอดภัยทางด้านไซเบอร์และมาตรฐาน การคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล 	-			

ยุทธศาสตร์	แผนการดำเนินการ (ปี)				
	2568	2569	2570	2571	2572
ยุทธศาสตร์ที่ 3 การพัฒนาด้าน ธรรมาภิบาล ข้อมูล และการ เชื่อมโยงข้อมูล	จัดหลักสูตรอบรม มาตรฐานรัฐบาล ดิจิทัล	<ul style="list-style-type: none"> ติดตามหน่วยงานที่ดำเนินการตามมาตรฐานรัฐบาลดิจิทัล ตรวจสอบความต้องการและความจำเป็นด้านมาตรฐานรัฐบาลดิจิทัล เพื่อขยายผลสู่การจัดทำมาตรฐานใหม่ที่มีความครอบคลุมในประเด็นที่ยังไม่มีในปัจจุบัน 			
	จัดทำ (ร่าง) คู่มือการ ประเมินหลักธรรมาภิ บาลข้อมูลของ ภาคเอกชน	รับฟังความคิดเห็นและ ปรับปรุงแก้ไข	ประกาศใช้คู่มือ	-	-
	ประชาสัมพันธ์ถึง ประโยชน์ของการ เปลี่ยนผ่านสู่การใช้ งานระบบคลาวด์ ให้คำปรึกษา แนวทางการเปลี่ยน ผ่านสู่การใช้บริการ ระบบคลาวด์	จัดทำคู่มือ การเลือกใช้คลาวด์ สำหรับหน่วยงาน ภาครัฐ	จัดทำบัญชีรายชื่อ ผู้ให้บริการคลาวด์ ที่ได้รับการรับรองว่า มีมาตรฐานความ ปลอดภัยครบถ้วน	ติดตามตรวจสอบหน่วยงานรัฐในระดับกรม ที่ดำเนินการเปลี่ยนผ่านสู่ระบบคลาวด์	
	จัดทำและเผยแพร่ แนวปฏิบัติเกี่ยวกับ การคุ้มครองข้อมูล ส่วนบุคคล รายอุตสาหกรรม	การอบรม สร้างความรู้ความเข้าใจแนวทาง การประมวลผลข้อมูลส่วนบุคคล		Infographics แนวปฏิบัติเกี่ยวกับ การคุ้มครองข้อมูล ส่วนบุคคล ในรายอุตสาหกรรม	การเผยแพร่รายชื่อ หน่วยงานที่ได้มี การจัดทำแนว ปฏิบัติแล้วเสร็จ
	เลือกมาตรฐานใน ระดับนานาชาติ เพื่อ นำมาประกาศใช้เป็น มาตรฐานตรวจสอบ และรับรองแห่งชาติ (มตช.)	สำรวจความต้องการ และกำหนดมาตรฐาน ที่จำเป็นต้องพัฒนา อย่างเร่งด่วนให้มีการ ประกาศใช้เป็น มตช. ของประเทศ		สนับสนุนการ ดำเนินการ ตรวจสอบรับรอง มาตรฐานทาง ด้านดิจิทัล ภายในประเทศไทย	กิจกรรมการอบรม ให้ความรู้ และ สร้างความเข้าใจ ในด้านมาตรฐาน ทางด้านดิจิทัล
	สร้างความเข้าใจ ให้กับพนักงาน ภายในหน่วยงาน ภาครัฐเรื่องการ รับมือกับภัยคุกคาม ทางไซเบอร์	จัดทำแนวปฏิบัติด้านการรับมือกับภัยคุกคาม ทางไซเบอร์ในระดับกรม		เผยแพร่รายชื่อ หน่วยงานที่ได้มีการ จัดทำแนวปฏิบัติ	

ยุทธศาสตร์	แผนการดำเนินการ (ปี)					
	2568	2569	2570	2571	2568	
	สำรวจความต้องการ รวมถึงทักษะทางด้าน ข้อมูล และการใช้ ประโยชน์จากข้อมูล ในปัจจุบันทั้งในด้าน ของการใช้ข้อมูลภาครัฐ และข้อมูลของภาคเอกชน	ดำเนินการวิเคราะห์ ผลการสำรวจ และดำเนินการจัด ประชุมระดมความคิด เห็น พร้อมจัดทำ หลักสูตรให้แล้วเสร็จ	ดำเนินการอบรมตามหลักสูตรที่กำหนดไว้ พร้อมวิเคราะห์ และประเมินผลความคิดเห็นและความพึงพอใจ			
ยุทธศาสตร์ที่ 4 การพัฒนาทักษะ ทางด้านข้อมูล ให้กับบุคลากร ในภาครัฐและ เอกชน	-	-	จัดทำเงื่อนไขคุณสมบัติ หลักเกณฑ์การพิจารณา และการสนับสนุน ผู้ประกอบการ SMEs ในการให้ทุนสนับสนุน	คัดเลือก ผู้ประกอบการ ที่จะให้ทุนสนับสนุน	ให้เงินทุน สนับสนุน	
	กำหนดแนวทางของแบบสำรวจความต้องการ บุคลากรและทักษะ ทางด้านดิจิทัลในองค์กร ภาครัฐ	ขอความร่วมมือพร้อม ประเมินผลการสำรวจ	<ul style="list-style-type: none"> การวางแผนเพื่อปรับ อัตรากำลังพลภาครัฐ กำหนดแนวทางในการ ประเมินความสามารถ ทางด้านข้อมูล และ กำหนดจำนวนบุคลากร ที่ต้องมีทักษะในแต่ละ ระดับสำหรับแต่ละ หน่วยงาน (จำนวนขั้นต่ำ) 	คู่มือแนวทาง ปฏิบัติการบริหาร จัดการบุคลากร ด้านข้อมูล	-	

4.6 กลไกการขับเคลื่อนแผนปฏิบัติการด้านการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ข้อมูลของประเทศไทย ระยะ 5 ปี

การดำเนินงานจากหน่วยงานทุกภาคส่วนทั้งรัฐและเอกชน โดยที่หน่วยงานภาครัฐต้องเชื่อมประสาน บูรณาการกันด้านข้อมูลอย่างเป็นระบบ และร่วมกันดำเนินงานในระดับมาตรการ แผนงาน และโครงการได้อย่างสอดคล้องเชื่อมโยง และสามารถสะท้อนถึงเป้าหมายการพัฒนาได้อย่างแท้จริง รวมถึงการประสานความร่วมมือกับภาคส่วนอื่น ๆ ทั้งภาคเอกชนและประชาชนที่เป็นภาคีการพัฒนาเพื่อเป็นกำลังสำคัญในการขับเคลื่อนการพัฒนาให้สัมฤทธิ์ผล ในขณะเดียวกัน การขับเคลื่อนแผนยุทธศาสตร์ข้อมูลนี้จะประสบความสำเร็จได้ต้องดำเนินการติดตามประเมินผลที่มีประสิทธิภาพและ อยู่บนพื้นฐานของการมีส่วนร่วมเพื่อสนับสนุนให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องมีข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่อการปรับปรุงแผนงานและวิธีการดำเนินงานให้สามารถตอบสนองต่อเป้าหมายได้มากยิ่งขึ้น ซึ่งจะช่วยให้การขับเคลื่อนแผนสู่การปฏิบัติบรรลุผลสำเร็จ ทั้งนี้ หลักการขับเคลื่อนแผนสู่การปฏิบัตินั้น เนื่องด้วย (ร่าง) แผนปฏิบัติการด้านการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ข้อมูลของประเทศไทย ระยะ 5 ปี ครอบคลุมการดำเนินการของหน่วยงานภาครัฐภาครัฐทั้งหมด และมีส่วนที่เกี่ยวข้องกับภาคเอกชน ในระดับการสร้างภาคีเพื่อเชื่อมโยงข้อมูล จึงทำให้หลักการขับเคลื่อนแผนสู่การปฏิบัติ นั้นอาจดำเนินการโดย อาศัย 3 กลไกสำคัญหลัก ได้แก่ กลไกทางด้านกฎหมาย กลไกการสร้างแรงจูงใจสำหรับภาคเอกชน และกลไกงบประมาณ ดังรูปที่ 12 โดยมีรายละเอียดดังนี้

รูปที่ 12: ภาพรวมกลไกการขับเคลื่อนแผนปฏิบัติการด้านการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ข้อมูลของประเทศไทย



(1) กลไกทางด้านกฎหมาย

(1.1) อาศัยอำนาจของคณะกรรมการเฉพาะด้านการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ข้อมูล ในการสนับสนุนการดำเนินงานตามแผนปฏิบัติการด้านการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ข้อมูล ระยะ 5 ปี โดยอาศัยอำนาจตามมาตรา 14 (1) แห่งพระราชบัญญัติการพัฒนาดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม พ.ศ. 2560 และผลักดันให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องดำเนินการตามบทบาทและหน้าที่ความรับผิดชอบที่ได้รับ โดยหากภารกิจหรือโครงการใดไม่มีผู้รับผิดชอบดำเนินการ หรือหน่วยงานไม่มีการดำเนินการตามเป้าหมายและความรับผิดชอบ คณะกรรมการเฉพาะด้านการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ข้อมูลอาจเสนอแนวทางการกำหนดหน่วยงานรับผิดชอบ และแนวทางการดำเนินการ ต่อคณะกรรมการดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ เพื่อเสนอต่อคณะรัฐมนตรีต่อไป โดยอาศัยอำนาจตาม มาตรา 14 วรรค 2 แห่งพระราชบัญญัติการพัฒนาดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม พ.ศ. 2560

(1.2) การจัดตั้งคณะกรรมการภายใต้คณะกรรมการเฉพาะด้านการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ข้อมูล สำหรับการพัฒนาข้อมูลร่วมระหว่างหน่วยงานภาครัฐในมิติการพัฒนาต่างๆ และการพัฒนาข้อมูลร่วมกับภาคเอกชน อาศัยอำนาจของคณะกรรมการเฉพาะด้านการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ข้อมูล (ตามมาตรา 18 แห่งพระราชบัญญัติการพัฒนาดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม พ.ศ. 2560) โดยประกอบด้วยหน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้องกับการขับเคลื่อนด้านข้อมูลในมิติต่าง ๆ เพื่อร่วมดำเนินการตามแผนที่กำหนดไว้ รวมทั้งกำหนดส่วนงานและหน้าที่ความรับผิดชอบของหน่วยงานภาครัฐที่มีความรับผิดชอบในการดำเนินการตามแผนยุทธศาสตร์ เพื่อให้เกิดความชัดเจนในบทบาทหน้าที่สำหรับการดำเนินการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ข้อมูลให้บรรลุตามเป้าหมายที่ตั้งไว้ ขณะที่ คณะอนุกรรมการระหว่างรัฐและเอกชนนั้นเป็นการสร้างความร่วมมือกับภาคเอกชนและภาคประชาชน เพื่อให้เกิดการมีส่วนร่วมและความร่วมมือในการจัดเก็บข้อมูลหรือแบ่งปันข้อมูลต่อหน่วยงานภาครัฐในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคมและสิ่งแวดล้อมตามที่เป้าหมายที่กำหนดไว้ ตลอดจน เพื่อให้เกิดการทำงานร่วมกันอย่างมีประสิทธิภาพ

(2) กลไกการสร้างแรงจูงใจสำหรับภาคเอกชน

(2.1) การสนับสนุนทางการเงิน อาทิ เงินทุนสนับสนุนการพัฒนาที่เกี่ยวข้องกับข้อมูลจากกองทุนพัฒนาดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม เพื่อช่วยลดต้นทุนในการพัฒนาที่เกี่ยวข้องกับข้อมูลและเทคโนโลยี เนื่องจากการดำเนินการตามแผนของภาครัฐอาจก่อให้เกิดต้นทุน เช่น ต้นทุนในการจัดเก็บข้อมูล ต้นทุนบุคลากรที่ใช้ในการประสานงานสร้างความร่วมมือหรือดำเนินการเกี่ยวกับข้อมูลให้กับภาครัฐ จึงทำให้ภาครัฐอาจดำเนินการช่วยเหลือในส่วนนี้ ประกอบกับ การประกันความเสี่ยงเพื่อส่งเสริมการลงทุนของภาคเอกชน ในความเสี่ยงเกี่ยวกับ กฎหมาย กฎระเบียบ ข้อบังคับ และสถานการณ์ทางการเมืองในประเทศ โดยปัจจัยหนึ่งที่จะช่วยส่งเสริมการลงทุนให้กับภาคเอกชนคือการอุดหนุนการขอบริการประกันความเสี่ยงการลงทุน โดยเน้นส่งเสริมบริษัทที่ลงทุนในการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านข้อมูล เช่น ผู้ลงทุนที่ได้รับการสนับสนุนการลงทุนจาก สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน (Board of Investment: BOI) สามารถซื้อบริการประกันความเสี่ยงการลงทุนด้วยเบี้ยที่ถูกกลงจาก ธนาคารเพื่อการส่งออกและนำเข้าแห่งประเทศไทย (Export and Import Bank: EXIM Bank) ได้ คล้ายกรณีกับผู้ได้รับการสนับสนุนจาก BOI สามารถเข้าถึงผลิตภัณฑ์ทางการเงินของ EXIM Bank ได้ในอัตราดอกเบี้ยที่ต่ำลง

(2.2) การรับรองและประกาศเกียรติคุณ การให้การรับรองและประกาศเกียรติคุณแก่ภาคเอกชนที่มีผลงานดีเด่นหรือมีส่วนร่วมในการดำเนินงานตามแผนการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ข้อมูล อาทิ การประกาศเกียรติคุณองค์กรที่มีส่วนร่วมในการดำเนินงานตามแผนยุทธศาสตร์ข้อมูล (Strategic Data Plan Contribution Recognition) สำหรับการภาคเอกชนที่ให้ความร่วมมือในการพัฒนาระบบข้อมูล การสนับสนุนการฝึกอบรมด้านข้อมูล และการเป็นที่ปรึกษาทางด้านข้อมูล รวมถึง การรับรองมาตรฐานระบบจัดเก็บข้อมูล (Data Storage System Certification) เพื่อยกระดับมาตรฐานการจัดเก็บข้อมูลในภาคเอกชนให้มีคุณภาพและปลอดภัยตามเป้าหมายที่ภาครัฐกำหนด โดยภาครัฐอุดหนุนค่าใช้จ่ายในการขอรับรองมาตรฐานดังกล่าว

(3) กลไกงบประมาณ

(3.1) การจัดลำดับความสำคัญของโครงการและกิจกรรมที่จำเป็นต้องใช้งบประมาณของแต่ละหน่วยงาน เพื่อให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องวางแผนการขอจัดสรรงบประมาณจากสำนักงบประมาณ อย่างไรก็ตาม ภายใต้อาณัติที่มีหน่วยงานที่เกี่ยวข้องขอรับงบประมาณมากกว่า 2 หน่วยงานขึ้นไปและไม่อยู่ในกระทรวงเดียวกัน หน่วยงานหลักควรเป็นผู้ดำเนินการของบประมาณรายจ่ายแบบบูรณาการและจัดสรรงบประมาณตามผลลัพธ์ที่ต้องการให้เกิดในยุทธศาสตร์หรือโครงการนั้น ๆ

(3.2) บริหารจัดการงบประมาณ ผ่านการติดตามการใช้จ่ายงบประมาณอย่างต่อเนื่อง โดยมีเป้าหมายหลักในการทำให้เกิดการใช้งบประมาณตามแผนและจัดการทรัพยากรได้อย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อให้การดำเนินงานเป็นไปตามเป้าหมายที่กำหนด

(3.3) การประเมินผลและการปรับปรุงการใช้งบประมาณ ควรดำเนินการประเมินผลการดำเนินงานและการใช้จ่ายงบประมาณ เพื่อให้ทราบถึงประสิทธิภาพและประสิทธิผลของโครงการ โดยการรายงานผลการดำเนินงานต่อผู้บริหารหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้ทราบถึงความก้าวหน้าและผลการดำเนินงาน ตลอดจนปรับปรุงและพัฒนาโดยใช้ข้อมูลจากการประเมินผลเพื่อปรับปรุงและพัฒนาแผนยุทธศาสตร์และงบประมาณในอนาคต

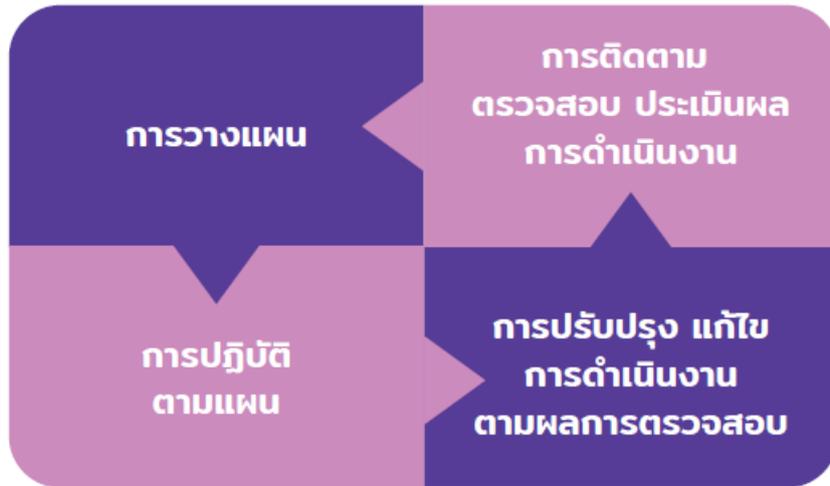
4.7 การติดตามและประเมินผลของยุทธศาสตร์

การติดตามและประเมินผลการขับเคลื่อนแผนยุทธศาสตร์ข้อมูล ครอบคลุมทั้งการติดตามประเมินผลในระดับของแผนงานและโครงการ เพื่อส่งข้อมูลย้อนกลับให้แก่หน่วยงานและภาคีการพัฒนาที่เกี่ยวข้องนำไปทบทวน และปรับปรุงแผนและวิธีการดำเนินงานให้เป็นไปตามเป้าหมาย รวมไปถึงการวัดผลสัมฤทธิ์ของการพัฒนาในภาพรวมของยุทธศาสตร์และเป้าหมายหลักตามตัวชี้วัดที่กำหนดไว้ในแผน ทั้งนี้ในการติดตามและประเมินผล ในทุกระดับต้องผลักดันให้มีการบูรณาการและการมีส่วนร่วมเพื่อให้เกิดประสิทธิภาพและความโปร่งใส โดยการติดตามและประเมินผลการขับเคลื่อนแผนฯ ประกอบด้วย

4.7.1 กลไกการติดตามประเมินผลตามแผนปฏิบัติการด้านการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ข้อมูลของประเทศไทย ระยะ 5 ปี

(1) การใช้วงจรการบริหารงานคุณภาพเป็นกรอบแนวทางการติดตามและประเมินผล เพื่อให้เกิดกระบวนการทำงานที่เป็นระบบและมีการพัฒนาปรับปรุงอย่างต่อเนื่อง โดยครอบคลุมการดำเนินงาน 4 ขั้นตอนที่มีความเชื่อมโยงกัน ได้แก่ 1) การวางแผน 2) การปฏิบัติตามแผน 3) การติดตามตรวจสอบประเมินผลการดำเนินงาน และ 4) การปรับปรุงแก้ไขการดำเนินงานตามผลการตรวจสอบ

รูปที่ 13: วงจรการบริหารงานคุณภาพ



(1.1) **การวางแผน** เป็นการวางแผนกลยุทธ์ในการการติดตามและประเมินผล โดยการกำหนดวัตถุประสงค์ เป้าหมาย และตัวชี้วัดความสำเร็จที่ชัดเจน รวมถึงการวิเคราะห์สภาพแวดล้อม และปัจจัยที่อาจมีผลกระทบต่อการทำงาน พร้อมทั้ง วางแผนกลยุทธ์และกำหนดวิธีการติดตามและประเมินผล รวมถึงการจัดสรรทรัพยากรที่จำเป็น

(1.2) **การปฏิบัติตามแผน** การนำแผนที่วางไว้มาใช้ในการดำเนินงานจริง โดยปฏิบัติตามกระบวนการที่กำหนดไว้ในแผนอย่างมีประสิทธิภาพ ประกอบกับ การติดตามและบันทึกผลการดำเนินงานอย่างเป็นระบบ

(1.3) **การติดตามตรวจสอบประเมินผลการดำเนินงาน โดยการมุ่งเน้นผลสัมฤทธิ์ (Performance-based Strategy Monitoring and Evaluation)** เป็นการดำเนินการที่ให้ความสำคัญกับการวัดผลสำเร็จของการดำเนินงาน โดยใช้เป้าหมาย ตัวชี้วัด และค่าเป้าหมายที่เป็นรูปธรรมทั้งในด้าน ประสิทธิภาพ (Efficiency) และประสิทธิผล (Effectiveness)

- ติดตามประเมินผลโดยจัดเก็บข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับตัวชี้วัดอย่างต่อเนื่อง และใช้ระบบการจัดการข้อมูลหรือเครื่องมือที่ช่วยในการติดตามผลได้อย่างมีประสิทธิภาพ
- การตรวจสอบและวิเคราะห์ข้อมูลที่รวบรวมได้เป็นระยะ เพื่อตรวจสอบความก้าวหน้าในการบรรลุเป้าหมาย พร้อมทั้งเปรียบเทียบผลลัพธ์ที่ได้กับค่าเป้าหมายที่ตั้งไว้เพื่อตรวจสอบความสำเร็จในเบื้องต้น
- จัดทำรายงานที่ชัดเจนและเป็นประโยชน์สำหรับผู้ที่เกี่ยวข้อง อาทิ คณะกรรมการเฉพาะด้านการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ข้อมูล เพื่อแจ้งให้ทุกส่วนที่เกี่ยวข้องทราบถึงผลการดำเนินงานและการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้น

(1.4) การปรับปรุงแก้ไขการดำเนินงานตามผลการตรวจสอบ โดยการใช้ผลการประเมินเป็นแนวทางในการปรับปรุงและแก้ไขกระบวนการดำเนินงาน พร้อมกำหนดมาตรการแก้ไขข้อบกพร่อง และปรับปรุงการดำเนินงาน และทำการทบทวนและปรับปรุงแผนงานตามผลการประเมินเพื่อให้เกิดการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง

(2) การผสมผสานกลไกในหลากหลายมิติ เพื่อให้การติดตามประเมินผลมีความครอบคลุม มีความโปร่งใส และมีการตรวจสอบอย่างเหมาะสม จึงควรติดตามประเมินผลโดยอาศัยกลไกหลายมิติ ได้แก่

รูปที่ 14: การผสมผสานกลไกในหลากหลายมิติ



ร่วมกันติดตามและประเมินผลการดำเนินงานในหลากหลายมิติ เพื่อให้บรรลุเป้าหมายตามแผนปฏิบัติการด้านการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ข้อมูล ระยะ 5 ปี

(2.1) กลไกในเชิงยุทธศาสตร์ ซึ่งมุ่งเน้นการจัดลำดับตามความสำคัญและความเร่งด่วนของการดำเนินงาน เพื่อให้สามารถจัดสรรทรัพยากรและเวลาได้อย่างเหมาะสม รวมทั้งมีการติดตามประเมินผลการดำเนินการตามยุทธศาสตร์ว่ามีความสำเร็จ หรือมีประเด็นปัญหาในการดำเนินการหรือไม่ เพื่อนำมาปรับปรุงการจัดลำดับความสำคัญและความเร่งด่วนของแผนงานในแต่ละระยะอย่างเหมาะสมเมื่อสถานการณ์เปลี่ยนแปลงไป

(2.2) กลไกการขับเคลื่อนแผน โดยอาศัยทั้งกลไกทางกฎหมาย ติดตามการดำเนินงาน การประเมินผล ผ่านการรายงานต่อคณะกรรมการเฉพาะด้านการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ข้อมูล คณะอนุกรรมการร่วมระหว่างหน่วยงานภาครัฐ และคณะอนุกรรมการร่วมระหว่างหน่วยงานภาครัฐและ

ภาคเอกชน เพื่อติดตามความคืบหน้า การดำเนินงานตามภารกิจของหน่วยงานรับผิดชอบต่าง ๆ โดยอาศัยอำนาจตาม มาตรา 14 (3) แห่ง พระราชบัญญัติการพัฒนาดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม พ.ศ. 2560 และเพื่อตัดสินใจมอบหมายให้หน่วยงานรับผิดชอบใหม่ในกรณีที่ไม่มีการดำเนินการตามแผน และการติดตามการดำเนินงานตามกลไกการสร้างความเข้มแข็ง โดยอาจชี้วัดจากความคุ้มค่าการลงทุนจากเงินสนับสนุนเมื่อเทียบกับผลประโยชน์ที่ได้รับจากโครงการลงทุนที่ให้การสนับสนุนทางการเงิน ตลอดจนทิศทางการดำเนินงานของหน่วยงานภาคเอกชน การตอบสนองและการให้ความร่วมมือของภาคเอกชน จากกลไกการประกาศเกียรติคุณ และการให้การรับรอง

(2.3) กลไกความร่วมมือ การดำเนินงานโดยอาศัยความร่วมมือจากทุกภาคส่วน เพื่อสร้างการยอมรับและลดข้อจำกัดที่เกิดจากการดำเนินงานโดยหน่วยงานใดหน่วยงานหนึ่ง หรือการดำเนินงานโดยภาครัฐแต่เพียงฝ่ายเดียว โดยให้ความสำคัญกับการดำเนินงานที่เชื่อมประสานกันและมีเป้าหมายร่วมกัน โดยการตั้งนี้ควรมีการแต่งตั้งคณะกรรมการที่ปรึกษา (อาศัยอำนาจตามมาตรา 14 (5) แห่งพระราชบัญญัติการพัฒนาดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม พ.ศ. 2560) โดยมีตัวแทนจากภาคส่วนต่างๆ เพื่อแสดงความคิดเห็นและให้คำแนะนำที่หลากหลายและครบถ้วนในหลากหลายมิติ รวมทั้งทำหน้าที่ตรวจสอบการดำเนินงานร่วมกับคณะกรรมการต่าง ๆ อีกทางหนึ่ง เพื่อให้มีการติดตามและประเมินผลตามข้อเท็จจริง มีความโปร่งใส และมีมุมมองที่หลากหลาย

4.7.2 การติดตามประเมินผลรายกลยุทธ์ภายใต้ยุทธศาสตร์ต่างๆ

จากกลไกการติดตามประเมินผลตามแผนปฏิบัติการด้านการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ข้อมูลของประเทศไทย ระยะ 5 ปี ซึ่งเป็นกลไกการดำเนินการในภาพรวมของแผนแล้ว แนวทางการติดตามผลสัมฤทธิ์ตามแผนในแต่ละยุทธศาสตร์ โดยแบ่งเป้าหมายและผลการดำเนินงานที่คาดว่าจะสำเร็จใน 3 ระยะ คือ ระยะที่ 1 (ปี 2568-2569) ระยะที่ 2 (ปี 2570) และ ระยะที่ 3 (ปี 2571-2572) โดยสามารถสรุปรายละเอียดความคืบหน้าของการดำเนินการในระยะต่าง ๆ หน่วยงานรับผิดชอบหลักและหน่วยงานสนับสนุนได้ดังต่อไปนี้

ตารางที่ 12: แนวทางการติดตามและประเมินผล รายกลยุทธ์

กลยุทธ์	ระยะที่ 1 (พ.ศ. 2568-2569)	ระยะที่ 2 (พ.ศ. 2570)	ระยะที่ 3 (พ.ศ. 2571-2572)	หน่วยงานหลัก	หน่วยงานสนับสนุน
ยุทธศาสตร์ที่ 1 การยกระดับการให้บริการด้านข้อมูลของภาครัฐ					
(1) ด้านการวางแผน รวบรวม และจัดเก็บข้อมูล					
(1.1) สร้างความเข้าใจในประโยชน์ของข้อมูลให้กับหน่วยงานรัฐ	จัดกิจกรรม 100%	ประเมินผล 100%		<ul style="list-style-type: none"> สำนักงานพัฒนารัฐบาลดิจิทัลฯ หน่วยงานภายใต้กระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม 	บุคลากรภาครัฐในระดับกรม

กลยุทธ์	ระยะที่ 1 (พ.ศ. 2568-2569)	ระยะที่ 2 (พ.ศ. 2570)	ระยะที่ 3 (พ.ศ. 2571-2572)	หน่วยงานหลัก	หน่วยงานสนับสนุน
(1.2) จัดเก็บข้อมูลที่มีคุณค่าสูง (HVD)	จัดทำกรอบและแนวทางการประเมินผลประโยชน์ต่อต้นทุนของชุดข้อมูล 100%	ประเมินผลประโยชน์ต่อต้นทุน 100%	ติดตามผลการประเมิน 100%	<ul style="list-style-type: none"> สำนักงานคณะกรรมการดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ หน่วยงานอื่น ๆ ภายได้กระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม 	สำนักงานปลัดในแต่ละกระทรวง โดยเฉพาะทางด้านสังคม สิ่งแวดล้อม และเศรษฐกิจ
(1.3) กำหนดและส่งเสริมให้หน่วยกำกับดูแล (Regulator) จัดเก็บข้อมูล	พัฒนากรอบหรือแนวทางหรือหลักเกณฑ์ และกำหนดหมวดหมู่หรือขอบเขต 100%	ประเมินและระบุชื่อชุดข้อมูลที่มีคุณค่าสูง 100%	จัดเก็บเผยแพร่ชุดข้อมูล และประเมิน 100%	สำนักงานพัฒนารัฐบาลดิจิทัลฯ	หน่วยงานภาครัฐในระดับกระทรวง
(1.4) ผลักดันให้หน่วยงานภาครัฐจัดทำแผนขับเคลื่อนข้อมูลรายสาขาหรือในประเด็นสำคัญ	กำหนดประเด็นการพัฒนาที่จำเป็นและเร่งด่วน 100%	จัดทำแผน 100%	ผลักดันดำเนินการและติดตามผล 100%	<ul style="list-style-type: none"> สำนักงานคณะกรรมการดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.) หน่วยงานอื่น ๆ ภายได้กระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม สำนักงานพัฒนารัฐบาลดิจิทัลฯ 	หน่วยงานภาครัฐในระดับกระทรวง
(2) ด้านการใช้ประโยชน์ของข้อมูล					
(2.1) เปิดเผยชื่อข้อมูลและคำอธิบายข้อมูล (Metadata)	สำรวจและจัดคำอธิบายข้อมูล 100%	พิจารณาชุดข้อมูลและเปิดเผยข้อมูล 100%	ผลักดันและตรวจสอบ 100% (ทุกปี)	<ul style="list-style-type: none"> คณะกรรมการเฉพาะด้านการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ข้อมูล สำนักงานคณะกรรมการดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.) สำนักงานพัฒนารัฐบาลดิจิทัลฯ 	หน่วยงานภาครัฐในระดับกรม
(2.2) ผลักดันการเปิดเผยข้อมูลสู่สาธารณะ	กำหนดประเภทข้อมูลจัดทำร่างประกาศ เสนอและบังคับใช้ 100%	ใช้งาน 100%	ใช้งาน 100%	<ul style="list-style-type: none"> สำนักงานคณะกรรมการดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.) สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ หน่วยงานอื่น ๆ ภายได้กระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม 	สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ
(2.3) ส่งเสริมการใช้ประโยชน์จากข้อมูล	จัดเก็บและรวบรวม 100%	เปิดเผยข้อมูล 100%	ใช้และประเมินผล 100%	<ul style="list-style-type: none"> สำนักงานคณะกรรมการดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.) สำนักงานพัฒนารัฐบาลดิจิทัลฯ 	หน่วยงานภาครัฐในระดับกระทรวง

กลยุทธ์	ระยะที่ 1 (พ.ศ. 2568-2569)	ระยะที่ 2 (พ.ศ. 2570)	ระยะที่ 3 (พ.ศ. 2571-2572)	หน่วยงานหลัก	หน่วยงานสนับสนุน
				<ul style="list-style-type: none"> หน่วยงานอื่น ๆ ภายใต้อำนาจกระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม 	
ยุทธศาสตร์ที่ 2 การส่งเสริมความร่วมมือทางด้านข้อมูลระหว่างภาครัฐและเอกชน					
(1) ด้านการมีส่วนร่วมในการขับเคลื่อนข้อมูลของภาคเอกชน					
(1.1) กำหนดชุดข้อมูลสำคัญ	กำหนดประเด็นการพัฒนาและขอบเขตระยะเวลา 100%	จัดทำแผนขับเคลื่อนข้อมูล 100%	ดำเนินการประเมินและติดตามผล 100%	<ul style="list-style-type: none"> สำนักงานคณะกรรมการดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.) สำนักงานพัฒนาธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ 	หน่วยงานภาครัฐในระดับกระทรวง
(1.2) สร้างภาคีความร่วมมือระหว่างภาครัฐและภาคเอกชน	กำหนดเงื่อนไขหรือแนวทางการสร้างแรงจูงใจ และสร้างภาคีความร่วมมือ 100%	ดำเนินการประสานงาน 100%	ติดตามและประเมินผล 100%	<ul style="list-style-type: none"> สำนักงานคณะกรรมการดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.) สำนักงานพัฒนาธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ หน่วยงานภาครัฐที่ดำเนินการจัดทำแผนขับเคลื่อนข้อมูลรายประเด็นการพัฒนา 	ผู้ประกอบการภาคเอกชน
(2) ด้านมาตรการสนับสนุนการแบ่งปันข้อมูลระหว่างภาครัฐและเอกชน					
(2.1) พัฒนารอบการแบ่งปันข้อมูลกลาง ภาครัฐ-ภาคเอกชน	จัดทำกรอบการแลกเปลี่ยนข้อมูล 100%	ใช้งาน 100%	ประเมินและปรับปรุง 100%	<ul style="list-style-type: none"> สำนักงานคณะกรรมการดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ 	หน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชนที่จะดำเนินการแลกเปลี่ยนข้อมูลระหว่างกัน
(2.2) มีมาตรการการรับรองความปลอดภัยของแพลตฟอร์มหรือแอปพลิเคชัน	ประกาศกำหนดมาตรฐาน 100%	ใช้งาน 100%	ติดตามการใช้งาน 100%	<ul style="list-style-type: none"> สำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล สำนักงานคณะกรรมการการรักษาความมั่นคงปลอดภัยทางไซเบอร์แห่งชาติ 	ผู้ให้บริการทางด้านข้อมูล (Data Provider)
(2.3) มีมาตรการมอบสิทธิ์ประโยชน์แก่ภาคเอกชนหรือภาคประชาชนที่ทำการเปิดเผยหรือแบ่งปันข้อมูล	-	หารือกับผู้มีส่วนเกี่ยวข้องและจัดทำข้อตกลง 100%	ดำเนินการและประเมินความพึงพอใจของผู้ใช้ 100%	<ul style="list-style-type: none"> หน่วยงานรัฐเจ้าของโครงการ หน่วยงานเอกชนที่เข้าร่วมโครงการ หรือหน่วยงานเอกชนที่รับหน้าที่พัฒนาระบบ 	ผู้ใช้ข้อมูลทั้งจากภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาชน

กลยุทธ์	ระยะที่ 1 (พ.ศ. 2568-2569)	ระยะที่ 2 (พ.ศ. 2570)	ระยะที่ 3 (พ.ศ. 2571-2572)	หน่วยงานหลัก	หน่วยงานสนับสนุน
ยุทธศาสตร์ที่ 3 การพัฒนาด้านธรรมาภิบาลข้อมูล และการเชื่อมโยงข้อมูล					
(1) ด้านมาตรฐานการเชื่อมโยงข้อมูลรัฐและเอกชน					
(1.1) ส่งเสริมและสร้างความเข้าใจให้หน่วยงานภาครัฐ ปฏิบัติการ มาตรฐานรัฐบาลดิจิทัล	จัดหลักสูตร 100%	ตรวจสอบ และติดตาม 100%	ตรวจสอบความ ต้องการเพิ่มเติมและปรับปรุง 100%	• สำนักงานพัฒนา รัฐบาลดิจิทัลฯ	หน่วยงานภาครัฐ
(1.2) การบริหารจัดการ และการบันทึกข้อมูลที่ได้ มาตรฐาน โดยยึดตาม มาตรฐานรัฐบาลดิจิทัลเป็น เกณฑ์ขั้นต่ำ	จัดทำคู่มือ 100%	ประกาศใช้ คู่มือ 100%	ติดตามและประเมิน 100%	• สำนักงานพัฒนา รัฐบาลดิจิทัลฯ • สภาดิจิทัลเพื่อ เศรษฐกิจและสังคม แห่งประเทศไทย	หน่วยงานของรัฐ
(2) ด้านความปลอดภัยของข้อมูล					
(2.1) จัดทำแนวปฏิบัติ ทางด้านข้อมูลส่วนบุคคลที่มี ความเฉพาะเจาะจงในแต่ละ ภาคการผลิต	จัดทำและเผยแพร่ 100%	กิจกรรม อบรม 100%	ประเมินผล และ ติดตาม 100%	• สำนักงาน คณะกรรมการ คຸ້ມครองข้อมูลส่วนบุคคล	ผู้ประกอบการ เอกชน หน่วยงาน ภาครัฐที่ให้บริการ ประชาชน
(2.2) ส่งเสริมการใช้คลาวด์ที่ ได้รับการบริหารจัดการที่ ปลอดภัยตามมาตรฐาน	ประชาสัมพันธ์ และจัดทำ 100%	ใช้งาน 100%	ติดตามและตรวจสอบ 100%	• สำนักงาน คณะกรรมการดิจิทัล เพื่อเศรษฐกิจและสังคม แห่งชาติ • สำนักงาน คณะกรรมการความ มั่นคงปลอดภัยทางไซเบอร์	หน่วยงานภาครัฐ
(2.3) ยกระดับการตรวจสอบ รับรองด้านความปลอดภัย และความมั่นคงของข้อมูล	ขับเคลื่อนมาตรฐาน และสำรวจความ ต้องการ 100%	จัดกิจกรรม สนับสนุน อบรม 100%	ติดตามผล 100%	• สำนักงาน คณะกรรมการดิจิทัล เพื่อเศรษฐกิจและสังคม แห่งชาติ • สำนักงานมาตรฐาน ผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม • สำนักงานพัฒนา ธุรกิจอิเล็กทรอนิกส์ • วิศวกรรมสถานแห่ง ประเทศไทย • สำนักงานส่งเสริม เศรษฐกิจดิจิทัล • ศูนย์เทคโนโลยี อิเล็กทรอนิกส์และ คอมพิวเตอร์แห่งชาติ • สภาดิจิทัลเพื่อ เศรษฐกิจและสังคม	ผู้ประกอบการ เอกชน หน่วย ตรวจสอบรับรอง หน่วยงานภาครัฐที่ ให้บริการประชาชน

กลยุทธ์	ระยะที่ 1 (พ.ศ. 2568–2569)	ระยะที่ 2 (พ.ศ. 2570)	ระยะที่ 3 (พ.ศ. 2571-2572)	หน่วยงานหลัก	หน่วยงานสนับสนุน
(2.4) กำหนดให้หน่วยงานรัฐมีแนวทางการรับมือกับภัยคุกคามทางไซเบอร์	กิจกรรมการอบรม 100%	จัดทำ แนวปฏิบัติ 100%	ติดตามประเมินผล 100%	<ul style="list-style-type: none"> สำนักงานคณะกรรมการการรักษาความมั่นคงปลอดภัยทางไซเบอร์แห่งชาติ 	หน่วยงานราชการ
ยุทธศาสตร์ที่ 4 การพัฒนาทักษะทางด้านข้อมูลให้กับบุคลากรในภาครัฐและเอกชน					
(1) ด้านการส่งเสริมและสนับสนุนการเพิ่มศักยภาพ SMEs					
(1.1) พัฒนาทักษะความเชี่ยวชาญทางด้านดิจิทัล	กำหนด กลุ่มเป้าหมาย สำรวจและจัดทำ หลักสูตร 100%	จัดอบรม 100%	วิเคราะห์และ ประเมินผลการอบรม 100% จัดทำเงื่อนไขการ ส่งเสริม และ ดำเนินการ 100%	<ul style="list-style-type: none"> สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (สสว.) และสถาบันข้อมูลขนาดใหญ่ (องค์การมหาชน) สำนักงานคณะกรรมการดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สดช.) 	ผู้ประกอบการ SMEs
(2) ด้านการเพิ่มบุคลากรที่มีทักษะทางด้านข้อมูล					
(2.1) ปรับอัตรากำลังพลภาครัฐ	สำรวจ ความต้องการ บุคลากรและ ทักษะ 100%	วางแผนการ ดำเนินงาน 100%	จัดทำคู่มือแนวทาง ปฏิบัติการบริหาร จัดการ 100% ดำเนินการและ ติดตามผล 100%	<ul style="list-style-type: none"> สำนักงานคณะกรรมการดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สดช.) สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน (สำนักงาน ก.พ.) 	บุคลากรของ หน่วยงานภาครัฐใน ระดับกรม-กระทรวง
(2.2) ปรับเงื่อนไขการรับสมัครของหน่วยงานรัฐให้มีเงื่อนไขเกี่ยวกับทักษะทางด้านดิจิทัลและข้อมูลขั้นพื้นฐาน	-	สำรวจความ ต้องการและ ออกแบบ แนวทาง ดำเนินการ 100%	ใช้ ติดตาม และปรับปรุง 100%	<ul style="list-style-type: none"> สำนักงานคณะกรรมการดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สดช.) สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน (สำนักงาน ก.พ.) สถาบันคุณวุฒิวิชาชีพ (องค์การมหาชน) 	บุคลากรภาครัฐ

ภาคผนวกที่ 1 อภิธานศัพท์

คำศัพท์	ความหมาย
ธรรมาภิบาลข้อมูล (Data Governance)	การกำหนดสิทธิ หน้าที่ และความรับผิดชอบในการบริหารจัดการข้อมูล ตั้งแต่การ จัดทำ การจัดเก็บ การจำแนกหมวดหมู่ การประมวลผลหรือใช้ข้อมูล การเปิดเผย ข้อมูล การตรวจสอบ รวมถึงการทำลาย พร้อมกับการกำหนดมาตรการในการ ควบคุมและพัฒนาคุณภาพของข้อมูลให้มีความถูกต้อง พร้อมใช้ และทำให้ข้อมูล เป็นปัจจุบันรวมทั้งกฎเกณฑ์ต่าง ๆ ในการอนุญาตให้เข้าถึงและใช้ประโยชน์จาก ข้อมูลที่ชัดเจนมีมาตรการความมั่นคงปลอดภัย
ภาคีข้อมูล (Data Alliance)	เป็นความร่วมมือระหว่างหน่วยงานต่าง ๆ เพื่อจัดทำให้มีข้อมูลเกิดขึ้น ผ่านการ สร้างความร่วมมือเพื่อกำหนดทิศทางนโยบาย บุคลากร และแลกเปลี่ยนข้อมูล ระหว่างสมาชิกในภาคี อาจมีสิทธิประโยชน์บางประการ เช่น หน่วยงานเจ้าภาพ ในการตั้งภาคีจะเป็นผู้รับผิดชอบค่าใช้จ่ายด้านโครงสร้างพื้นฐานทั้งหมด ผู้ที่เข้า ร่วมภาคีจะได้รับสิทธิในการเข้าถึงข้อมูลดิบของสมาชิกในภาคีได้ หรือผู้ที่เข้าร่วม ภาคีเท่านั้นที่สามารถใช้บริการข้อมูลของภาคีได้ เป็นต้น
หลักการการทำงานร่วมกันได้ (Interoperability Framework)	หลักการการออกแบบสถาปัตยกรรมข้อมูล ให้สามารถทำงานร่วมกันได้ ทั้งในเชิง การออกแบบระบบ โครงสร้างของระบบ และมาตรฐานการบันทึกข้อมูลในเชิง ความหมาย (Semantic Standards) โดยที่เมื่อหน่วยงานต่าง ๆ มีการปฏิบัติตาม หลักการดังกล่าวแล้ว จะช่วยให้หน่วยงานต่าง ๆ สามารถเชื่อมโยงข้อมูลกันได้ง่าย
มาตรฐานการบันทึกข้อมูล ในเชิงความหมาย (Semantic Standards)	การกำหนดวิธีการและกฎเกณฑ์ในการบันทึกข้อมูลที่ระบบจะสามารถทำความเข้าใจได้ เช่น การกำหนดวิธีการบันทึกที่รหัสสินค้าตามหมายเลขอุตสาหกรรม การบันทึกที่รหัสประเทศ เป็นต้น
สถาปัตยกรรมข้อมูล (Data Architecture)	การออกแบบและวางระบบการจัดการข้อมูลในทุกกระบวนการ อันเป็นการวาง กระบวนการทำงานของการไหลเวียนข้อมูลภายในองค์กร โดยอาจรวมถึง กระบวนการทั้งในส่วนที่เป็นซอฟต์แวร์และฮาร์ดแวร์
ระบบบัญชีข้อมูลภาครัฐ (Government Data Catalog)	ระบบบัญชีข้อมูลภาครัฐ เป็นศูนย์กลางบัญชีดิจิทัลภาครัฐที่ดำเนินการตามกรอบ ธรรมาภิบาลข้อมูลภาครัฐ และแนวทางการจัดทำบัญชีข้อมูลภาครัฐ โดย หน่วยงานเจ้าของข้อมูลเป็นผู้ดำเนินการ จัดการระบบบัญชีข้อมูลหน่วยงาน และ นำชุดข้อมูลที่อยู่ในรูปแบบที่พร้อมใช้ เข้าสู่ระบบบัญชีข้อมูลของหน่วยงาน และ ลงทะเบียนชุดข้อมูลสำคัญเข้าสู่ระบบบัญชีข้อมูลภาครัฐ เพื่อให้ผู้ใช้ข้อมูลสามารถ ค้นหา เข้าถึงข้อมูลภาครัฐจากแหล่งข้อมูลต้นทางของหน่วยงาน และมีการจัด หมวดหมู่ชุดข้อมูล เพื่ออำนวยความสะดวก ในการเข้าถึงชุดข้อมูลแก่ผู้ใช้บริการ อันได้แก่ เจ้าหน้าที่หน่วยงานภาครัฐ และประชาชนทั่วไป และยังสามารถไปยัง ระบบบริการบัญชีข้อมูลภาครัฐ เพื่อให้บริการในรูปแบบ API และให้บริการไปยัง ศูนย์ข้อมูลต่าง ๆ เช่น ศูนย์กลางข้อมูลเปิดภาครัฐ (data.go.th) ตลอดจน แพลตฟอร์มอื่น ๆ เพื่อสร้างวัฒนธรรมการแบ่งปันและใช้ประโยชน์ข้อมูลภาครัฐ

คำศัพท์	ความหมาย
	ร่วมกัน นำไปสู่รัฐบาลดิจิทัลที่ขับเคลื่อนประเทศด้วยข้อมูลเพื่อมุ่งสู่เป้าหมายความอยู่ดีมีสุขของประชาชน ¹
คำอธิบายชุดข้อมูล (Metadata)	ข้อมูลที่ใช้อธิบายชุดข้อมูล โดยระบุรายละเอียดแหล่งข้อมูลและคำอธิบายรายละเอียดเกี่ยวกับข้อมูล ซึ่งจะช่วยให้ผู้ใช้ข้อมูลทราบว่าข้อมูลมาจากแหล่งใด มีรูปแบบอย่างไร ช่วยอำนวยความสะดวกในการสืบค้นข้อมูล และใช้ประโยชน์ในการจัดทำบัญชีข้อมูลของหน่วยงานและของประเทศ เพื่อสนับสนุนให้เกิดการเปิดเผย เชื่อมโยง และแลกเปลี่ยนข้อมูล ²
Digital Solution	การนำเครื่องมือหรือเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้เพื่อแก้ไขปัญหา หรือพัฒนาประสิทธิภาพการให้บริการของหน่วยงานหรือองค์กร โดยครอบคลุมบริการดิจิทัลที่หลากหลาย ตั้งแต่การจัดทำตารางสรุปข้อมูล (Dashboard) ไปจนถึงการให้บริการเป็นศูนย์กลางด้านข้อมูล การจัดทำตลาดกลางทางด้านข้อมูล เป็นต้น
การแบ่งปันข้อมูล (Data Sharing)	การทำให้ข้อมูลพร้อมใช้งานสำหรับหน่วยงาน องค์กร หรือบุคคลอื่นภายใต้เงื่อนไขที่ตกลงกันไว้ หรือการอ้างอิงสำหรับใช้ในการแบ่งปันข้อมูล (shared) แลกเปลี่ยนข้อมูล (exchangeable) และ นำข้อมูลไปต่อยอด (extensible) เพื่อการสนับสนุนโครงสร้างพื้นฐานของกลุ่มผู้ใช้งานหรือผู้ใช้บริการแพลตฟอร์ม (community infrastructure) ³
การบูรณาการข้อมูล (Data Integration)	การบูรณาการข้อมูล ในบางกรณีเรียกว่าการเชื่อมโยงข้อมูล คือการที่หน่วยงานตั้งแต่สองหน่วยงานขึ้นไป มีความตกลงในการร่วมมือกันเพื่อนำข้อมูล ทั้งที่เป็นข้อมูลดิบ หรือข้อมูลสถิติ มาเชื่อมโยงเข้าด้วยกันเพื่อจัดทำข้อมูลชุดใหม่ โดยอาจทำในรูปแบบอัตโนมัติ หรือในรูปแบบที่ดำเนินการโดยมนุษย์ก็ได้
ตลาดข้อมูล (Data Marketplace)	แพลตฟอร์มหรือบริการที่ทำหน้าที่เป็นตลาดกลางในการซื้อขายแลกเปลี่ยนข้อมูล โดยมีข้อมูลจากหลากหลายหน่วยงานในหลากหลายลักษณะ โดยผู้ใช้ข้อมูลสามารถเข้าไปเลือกซื้อข้อมูลจากตลาดเหล่านี้ได้
Data Visualization	การนำข้อมูลที่มีความซับซ้อนมานำเสนอในรูปแบบที่เข้าใจง่าย ผ่านแผนภูมิรูปภาพ กราฟ ตาราง หรือวิดีโอ
ชุดข้อมูลที่มีคุณค่าสูง (High-value Datasets)	ชุดข้อมูลที่มีความต้องการใช้งานมาก ตรงตามความต้องการของผู้ใช้ และเป็นชุดข้อมูลที่สามารถสร้างประโยชน์ทางเศรษฐกิจและสังคมได้สูง ตลอดจนเป็นข้อมูลที่สามารถนำมาใช้เพื่อติดตามประเมินผลการดำเนินการตามแผนและนโยบายระดับประเทศ เช่น ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี และ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ รวมถึงการประเมินการดำเนินการของประเทศตามตัวชี้วัดระดับนานาชาติ เช่น ตัวชี้วัดตามเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน
กฎเกณฑ์ทางด้านข้อมูล (Data rule)	การตั้งกฎเกณฑ์ในการบันทึกข้อมูลภายในองค์กร เพื่อให้การบันทึกข้อมูลภายในองค์กรมีลักษณะตรงกัน โดยกำหนดวิธีการบันทึกข้อมูลในแต่ละส่วนโดยเฉพาะ

¹ สำนักงานสถิติแห่งชาติ, “ระบบบัญชีข้อมูลกลางภาครัฐ (Government Data Catalog : GD Catalog)”, สืบค้น วันที่ 24 กรกฎาคม พ.ศ. 2567 <https://gdcatalog.go.th/about>

² สำนักงานสถิติแห่งชาติ, “รายละเอียดคำอธิบายชุดข้อมูล”, สืบค้นเมื่อ วันที่ 24 กรกฎาคม พ.ศ. 2567, https://gdhelppage.gdcatalog.go.th/p00_03_006.html#:~:text=คำอธิบายชุดข้อมูลหรือ,ของประเทศ%20เพื่อสนับสนุนให้

³ สำนักงานพัฒนารัฐบาลดิจิทัล (องค์การมหาชน), “มาตรฐานสำนักงานพัฒนาดิจิทัล ว่าด้วยหลักเกณฑ์การจัดระดับขั้นและแบ่งปันข้อมูลภาครัฐ”

คำศัพท์	ความหมาย
	เช่น การบันทึกข้อมูลวันที่ต้องอยู่ในลักษณะ dd-mm-yyyy การบันทึกข้อมูลที่ขาดการสำรวจหรือหายไป (Missing Data) เป็น N/A เป็นต้น
การศึกษาคุณภาพของข้อมูล (Data Profiling)	การตรวจสอบคุณภาพของข้อมูล คือการนำข้อมูลภายในองค์กรมาตรวจสอบคุณภาพ โดยใช้กฎเกณฑ์ทางด้านข้อมูลขององค์กรเป็นฐาน เพื่อประเมินว่ามีการบันทึกข้อมูลสอดคล้องกับกฎเกณฑ์ดังกล่าวหรือไม่ พร้อมทั้งจัดทำรายงานสรุปเพื่อให้พนักงานหรือแผนกที่รับผิดชอบข้อมูลทำการปรับปรุงชุดข้อมูลให้มีคุณภาพเหมาะสมต่อไป
สวัสดิการของสังคม (Social welfare)	เป็นผลรวมของอรรถประโยชน์ (Utility) ของคนในสังคม กล่าวคือ ยิ่งสวัสดิการสังคมมีมาก แปลว่ากลุ่มความสนใจ (Interest Groups) ต่าง ๆ เช่น ผู้ผลิต ผู้บริโภค และภาครัฐ มีความพึงพอใจมากต่อสถานการณ์ในระบบเศรษฐกิจ ปัจจุบัน สามารถคำนวณออกมาในรูปแบบตัวเงินได้เมื่อคำนึงถึงความเต็มใจจะจ่าย (Willingness to Pay) และความเต็มใจที่จะรับ (Willingness to Accept)
วิธีประเมินค่าจากต้นทุนรวม (Sum-of-cost approach)	การประเมินมูลค่าของโครงการ สินค้า หรือสิ่งใด ๆ โดยคำนวณจากผลรวมของต้นทุนในการจัดทำให้สิ่งนั้นมีขึ้น
อัตราดอกเบี้ยคิดลด (Discount Rate)	อัตราที่ใช้ในการแปลงมูลค่าในอนาคตมาเป็นมูลค่าในปัจจุบัน
อัตราผลตอบแทนภายใน (Economic Internal Rate of Return: EIRR)	อัตราการผลตอบแทนที่ใช้ในการประเมินโครงการหรือลงทุนที่มีผลกระทบต่อเศรษฐกิจ โดยพิจารณาปัจจัยต่าง ๆ เช่น ต้นทุนเงินทุน รายได้ ค่าใช้จ่าย และผลประโยชน์ทั้งทางบวกและลบที่เกิดขึ้นจากโครงการนั้น ๆ โดย EIRR จะเป็นอัตราที่ทำให้มูลค่ารวมของผลตอบแทนเทียบเท่ากับมูลค่ารวมของต้นทุนเงินทุนหลังจากคำนวณกับอัตราดอกเบี้ยที่เฉพาะเจาะจงสำหรับโครงการ
อัตราส่วนผลประโยชน์ต่อต้นทุน (Benefit-Cost Ratio: BCR)	อัตราส่วนที่ใช้ในการประเมินความคุ้มค่าของโครงการหรือลงทุน โดยการหารผลประโยชน์ทั้งหมดที่โครงการนั้นสร้างขึ้นด้วยต้นทุนจากการลงทุนทั้งหมดโดยทั่วไปแล้ว ถ้า $BCR > 1$ แสดงว่าผลประโยชน์มากกว่าต้นทุนที่ลงทุน และถือว่าโครงการนั้นมีความคุ้มค่าในการลงทุน แต่ถ้า $BCR < 1$ แสดงว่าต้นทุนที่ลงทุนมีมากกว่าผลประโยชน์ที่ได้รับจากโครงการ
การวิเคราะห์ความอ่อนไหว (Sensitivity analysis)	การวิเคราะห์ที่ใช้ในการประเมินผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นต่อผลลัพธ์หรือผลประโยชน์ของโครงการหรือการลงทุน เมื่อมีการเปลี่ยนแปลงของตัวแปรหรือปัจจัยที่สำคัญ เช่น อัตราดอกเบี้ย ค่าใช้จ่ายในการลงทุน หรือปัจจัยทางสภาพแวดล้อมที่อาจมีผลต่อการดำเนินงานของโครงการหรือการลงทุน

ภาคผนวกที่ 2 ชุดข้อมูลที่มีคุณค่าสูงความสำคัญลำดับที่ 1

ในการจัดทำแผนปฏิบัติการด้านการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ข้อมูลประเทศไทยนั้น หนึ่งในกลไกสำคัญในการขับเคลื่อน คือ การจัดทำชุดข้อมูลที่มีคุณค่าสูง ซึ่งเป็นข้อมูลที่มีความต้องการในการใช้งานสูง ตรงตามความต้องการ และสามารถติดตามผลการดำเนินการของประเทศตามตัวชี้วัดระดับนานาชาติได้

โดยในการจัดทำชุดข้อมูลที่มีคุณค่าสูงนั้น ควรมีการดำเนินการด้วยกันทั้งสิ้น 5 ขั้นตอนประกอบด้วย

(1) การจัดลำดับความสำคัญและความเร่งด่วนของการผลักดันชุดข้อมูลให้เป็นชุดข้อมูลที่มีคุณค่าสูง เป็นกระบวนการในการจัดลำดับความสำคัญชุดข้อมูลที่มีคุณค่าสูง เพื่อใช้ในการกำหนดว่าควรดำเนินการจัดทำชุดข้อมูลใดก่อนในชุดข้อมูลที่มีคุณค่าสูงทั้งหมด โดยมีเกณฑ์ดังต่อไปนี้

ตารางที่ ผ.1: ข้อเสนอแนะหลักเกณฑ์การจัดลำดับความสำคัญของชุดข้อมูลในการผลักดันเป็นชุดข้อมูลที่มีคุณค่าสูง

ลำดับความสำคัญ	หลักเกณฑ์	ความสำคัญจำเป็น
ลำดับที่ 1	<ul style="list-style-type: none"> เป็นชุดข้อมูลที่ตอบสนองความต้องการการใช้ประโยชน์ในการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ชาติ พ.ศ. 2561-2580 เป็นชุดข้อมูลที่มีความสำคัญในการเพิ่มศักยภาพการแข่งขันของประเทศ ตอบสนองความต้องการของภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาชน เป็นชุดข้อมูลที่ใช้ในการติดตามและวัดความสามารถของประเทศตามตัวชี้วัดในระดับสากลของ IMF, IMD, World Bank และ SDGs 	เป็นชุดข้อมูลที่ตอบสนองความต้องการทั้งของภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาชน อันสอดคล้องกับบริบทการพัฒนาของประเทศไทย รวมถึงยังเป็นชุดข้อมูลที่สามารถใช้ประโยชน์ในการวัดความสามารถของประเทศในระดับสากลได้ จึงเห็นควรให้เป็นชุดข้อมูลที่ได้รับการผลักดันอย่างเร่งด่วนมากที่สุด
ลำดับที่ 2	<ul style="list-style-type: none"> เป็นชุดข้อมูลที่ตอบสนองความต้องการการใช้ประโยชน์ในการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ชาติ พ.ศ. 2561-2580 เป็นชุดข้อมูลที่มีความสำคัญในการเพิ่มศักยภาพการแข่งขันของประเทศ ตอบสนองความต้องการของภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาชน 	เป็นชุดข้อมูลที่ตอบสนองความต้องการภายในประเทศ ทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาชนในการใช้ประโยชน์จากชุดข้อมูล ซึ่งอาจเป็นชุดข้อมูลที่มีความเฉพาะกับบริบทของประเทศไทย แม้จะไม่สอดคล้องกับชุดข้อมูลในต่างประเทศ แต่ก็ควรได้รับการผลักดันเพื่อตอบสนองความต้องการภายในประเทศเป็นหลัก
ลำดับที่ 3	<ul style="list-style-type: none"> เป็นชุดข้อมูลที่ใช้ในการติดตามและวัดความสามารถของประเทศตามตัวชี้วัดในระดับสากลของ IMF, IMD, World Bank และ SDGs เป็นชุดข้อมูลที่ตอบสนองความต้องการของภาคเอกชน และภาคประชาชน 	เป็นชุดข้อมูลที่ใช้ในการวัดความสามารถของประเทศในระดับสากล และตอบสนองความต้องการใช้ประโยชน์จากชุดข้อมูลของภาคเอกชนและภาคประชาชน ซึ่งมีความเร่งด่วนในระดับรองลงมา
ลำดับที่ 4	<ul style="list-style-type: none"> เป็นชุดข้อมูลที่ใช้ในการติดตามและวัดความสามารถของประเทศตามตัวชี้วัดในระดับสากลของ IMF, IMD, World Bank และ SDGs 	เป็นชุดข้อมูลที่ใช้ในการวัดความสามารถของประเทศเป็นหลัก แต่มีความสอดคล้องกับบริบทการพัฒนาของประเทศไทยในลำดับรองลงมา จึงถือเป็นชุดข้อมูลที่มีความสำคัญ ควรถูกผลักดัน แต่อาจดำเนินการภายหลังจากผลักดันชุดข้อมูลที่สำคัญและสอดคล้องกับบริบทการพัฒนาของประเทศไทยสำเร็จ

(2) การพิจารณาผลกระทบและแนวทางการใช้ประโยชน์ของชุดข้อมูล เมื่อมีการพิจารณาจัดลำดับความสำคัญของชุดข้อมูลที่มีคุณค่าสูงแล้ว หน่วยงานเจ้าของข้อมูล หรือหน่วยงานผู้รับผิดชอบในประเด็นการพัฒนาอื่น ๆ ควรนำชุดข้อมูลทั้งหมดที่มีความสำคัญในลำดับแรกมาประเมินผลกระทบและแนวทางการใช้ประโยชน์ของชุดข้อมูล โดยคำนึงถึงผลได้ทางเศรษฐกิจและสังคมของชุดข้อมูล โดยมีมติในการประเมินผลกระทบมีด้วยกัน 6 มติ ดังนี้

ด้านสิ่งแวดล้อม: ชุดข้อมูลที่มีคุณค่าสูงสร้างคุณค่าในมิติของ (1) การสร้างการมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดการกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ (Climate Change) (2) การจัดการสิ่งแวดล้อม (3) การเพิ่มประสิทธิภาพของการบริหารจัดการพลังงาน และ (4) การเพิ่มประสิทธิภาพของการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ด้านเศรษฐกิจ: ชุดข้อมูลที่มีคุณค่าสูงช่วยสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับเศรษฐกิจทั้งในระดับของภาคเอกชนและในภาพรวม โดยสร้างคุณค่าในมิติ (1) การส่งเสริมการแข่งขัน (2) การเพิ่มผลผลิตทางเศรษฐกิจ (3) การสร้างผลประโยชน์ต่อผู้บริโภค (4) เพิ่มประสิทธิภาพในการติดตามเศรษฐกิจ (5) ส่งเสริมการจ้างงาน (6) เพิ่มผลผลิตและส่งเสริมการค้า (7) ส่งเสริมความสามารถในการแข่งขันระดับนานาชาติ (8) เพิ่มประสิทธิภาพในการประสานงานระหว่างภาครัฐและเอกชน (9) เพิ่มพลวัตของสินค้าในตลาด และ (10) สร้างความน่าเชื่อถือในการดำเนินธุรกิจและการทำธุรกรรม

ด้านนวัตกรรม: ชุดข้อมูลที่มีคุณค่าสูงช่วยสร้างนวัตกรรมใหม่ ๆ ที่เป็นประโยชน์ต่อทั้งภาครัฐ เอกชน ประชาชนและภาคประชาสังคม โดยสร้างคุณค่าในมิติ (1) สร้างนวัตกรรมที่เกี่ยวข้องกับภาคประชาชน (2) สร้างนวัตกรรมที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินการภาครัฐ (3) สร้างนวัตกรรมในภาคเอกชน และ (4) ส่งเสริมการประสานงานระหว่างภาครัฐและภาคเอกชน

ด้านการบริการสาธารณะ: ชุดข้อมูลที่มีคุณค่าสูงช่วยส่งเสริมการเข้าถึง ประสิทธิภาพและคุณภาพของการบริการสาธารณะในมิติ อาทิ (1) ส่งเสริมการเข้าถึงบริการสาธารณะ (2) เพิ่มประสิทธิภาพการบริการสาธารณะ (3) ส่งเสริมการแข่งขันในการจัดซื้อจัดจ้างภาครัฐ (4) เพิ่มรายได้ภาครัฐ (5) เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการของการบริการสาธารณะ และ (6) เพิ่มความโปร่งใสและการมีส่วนร่วมในการบริหารราชการ

ด้านสังคม: ชุดข้อมูลที่มีคุณค่าสูง เป็นชุดข้อมูลที่ช่วยส่งเสริมความโปร่งใสและประโยชน์ให้กับสังคม โดยมีคุณค่าในมิติต่าง ๆ อาทิ (1) การลดอาชญากรรมและเสริมความยุติธรรมในสังคม (2) การคาดการณ์และการป้องกันโรค (3) การส่งเสริมการเข้าถึงระบบขนส่งและการเดินทาง (4) การเพิ่มประสิทธิภาพของระบบขนส่งและการเดินทาง (5) การวางแผนการขนส่งและการเดินทาง และ (6) การออกแบบระบบการขนส่งและการเดินทางสำหรับประชาชนทุกกลุ่ม

ด้านศักยภาพของการนำชุดข้อมูลกลับมาใช้ซ้ำ: ชุดข้อมูลที่มีคุณค่าสูงเป็นชุดข้อมูลที่มีความต้องการใช้มากและมีศักยภาพในการรวมกับชุดข้อมูลอื่น ๆ หรือกล่าวได้ว่า แท้จริงแล้ว ชุดข้อมูลจะไม่สามารถเป็นชุดข้อมูลที่มีคุณค่าสูงได้ หากไม่สามารถใช้ซ้ำและเชื่อมต่อกับชุดข้อมูลอื่น ๆ เพื่อนำมาใช้ประโยชน์ได้ โดยมีคุณค่าในมิติ คือ (1) มีความต้องการใช้ชุดข้อมูล ทั้งจากภาคเอกชน ภาคประชาชน โดยพิจารณาจาก

ตัวชี้วัด เช่น จำนวนผู้เข้าถึงข้อมูล จำนวนผู้ใช้ซ้ำ และการขอข้อมูล (2) ชุดข้อมูลได้รับความเชื่อมั่นในการนำกลับมาใช้ใหม่ และ (3) ชุดข้อมูลมีปริมาณการดาวน์โหลดสูง

นอกจากนี้ ภายหลังจากการประเมินผลกระทบในมิติต่าง ๆ แล้ว หน่วยงานควรประเมินต้นทุนที่ใช้ในการจัดทำชุดข้อมูลชุดนั้น ๆ โดยแบ่งออกเป็นทั้งต้นทุนที่เกิดขึ้นครั้งเดียว (One-time Cost) เช่น ต้นทุนในการรวบรวมข้อมูลและเชื่อมต่อข้อมูล และต้นทุนที่เกิดขึ้นซ้ำ (Recurring Costs) เช่น ต้นทุนในการบริหารจัดการระบบ ต้นทุนในการพัฒนาคุณภาพของชุดข้อมูลในแต่ละปี เป็นต้น โดยนำมาเปรียบเทียบกับผลได้ที่เกิดจากข้อมูลชุดนั้น ๆ และพิจารณาจัดทำชุดข้อมูลที่มีความคุ้มค่าสูงที่สุดก่อนเป็นอันดับแรก

(3) การประเมินความพร้อมของชุดข้อมูลในการผลักดันให้เป็นชุดข้อมูลที่มีคุณค่าสูง โดยเป็นขั้นตอนหลังจากการจัดลำดับความสำคัญและการประเมินผลกระทบของข้อมูลแล้ว ในขั้นตอนนี้หน่วยงานจะทราบว่าชุดข้อมูลใดเป็นชุดข้อมูลที่มีคุณค่าสูงที่ควรเร่งผลักดันให้เกิดขึ้นก่อน ดังนั้น ในลำดับถัดไปหน่วยงานจึงควรประเมินความพร้อมของชุดข้อมูล โดยแบ่งเป็นสถานการณ์ต่าง ๆ ดังตารางที่ ผ.2

ตารางที่ ผ.2: สถานการณ์ความพร้อมของชุดข้อมูลในประเทศไทย

ความพร้อมของชุดข้อมูล	สถานการณ์	รายละเอียดและข้อเสนอแนะเบื้องต้น
(1) ภาครัฐมีการจัดเก็บและรวบรวมชุดข้อมูล	สถานการณ์ที่ (1.1) ชุดข้อมูลถูกกำหนดเป็นชุดข้อมูลที่มีคุณค่าสูงในปัจจุบัน	พิจารณาความครบถ้วนและคุณภาพของชุดข้อมูลเพิ่มเติมให้เป็นปัจจุบันมากที่สุด
	สถานการณ์ที่ (1.2) ชุดข้อมูลเป็นข้อมูลสาธารณะ แต่ยังไม่ถูกกำหนดเป็นชุดข้อมูลที่มีคุณค่าสูง	ต้องมีการปรับปรุงหลักเกณฑ์และแนวทาง การกำหนดชุดข้อมูลที่มีคุณค่าสูง เพื่อกำหนดชุดข้อมูลที่สำคัญให้เป็นชุดข้อมูลที่มีคุณค่าสูง
	สถานการณ์ที่ (1.3) ชุดข้อมูลเป็นชุดข้อมูลหลักของหน่วยงานโดยยังไม่ถูกเปิดเป็นข้อมูลสาธารณะ	ต้องจำกัดรายละเอียดข้อมูลส่วนบุคคลและปลดล็อกข้อมูลส่วนที่เป็นประโยชน์ให้เป็นข้อมูลสาธารณะ
	สถานการณ์ที่ (1.4) ชุดข้อมูลมีการจัดเก็บและรวบรวม แต่ยังไม่ถูกเปิดเผยเป็นข้อมูลสาธารณะ	ควรพิจารณาความพร้อมในการเชื่อมโยงข้อมูลระหว่างหน่วยงานหรือเปิดข้อมูลให้เป็นข้อมูลสาธารณะ
(2) ภาครัฐยังไม่มี การจัดเก็บและรวบรวมข้อมูล	สถานการณ์ที่ (2.1) ชุดข้อมูลถูกรวบรวมและจัดเก็บโดยภาคเอกชนและประชาสังคม	กรณีที่ 1: เป็นชุดข้อมูลที่อยู่ในขอบเขตการกำกับดูแลของหน่วยงานกำกับดูแล หน่วยงานควรกำหนดเงื่อนไขการกำกับดูแลให้ภาคเอกชนนำส่งข้อมูลให้ภาครัฐ กรณีที่ 2: เป็นชุดข้อมูลที่ไม่อยู่ในการกำกับดูแลของรัฐ ควรต้องมีการจัดทำความร่วมมือในการเชื่อมโยงข้อมูลระหว่างภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาสังคม
	สถานการณ์ที่ (2.2) ชุดข้อมูลยังไม่มี การจัดเก็บ ต้องดำเนินการจัดเก็บ	เป็นชุดข้อมูลที่หน่วยงานภาครัฐสามารถดำเนินการจัดเก็บได้ภายใต้บริบทการดำเนินงานในปัจจุบัน แต่อาจยังไม่ถูกจัดเก็บ หน่วยงานที่เกี่ยวข้องจึงควรดำเนินการจัดเก็บข้อมูลเพิ่มเติม โดยอาจร่วมกับการประเมินผลกระทบของข้อมูล (Impact assessment) เพื่อสะท้อนความสำคัญในการจัดเก็บข้อมูล
	สถานการณ์ที่ (2.3) ชุดข้อมูลไม่สามารถจัดเก็บได้ ต้องรวบรวมโดยการสำรวจ	เป็นชุดข้อมูลที่หน่วยงานภาครัฐไม่สามารถจัดเก็บได้ภายใต้บริบทการดำเนินงานในปัจจุบัน หากต้องการชุดข้อมูลดังกล่าวต้องรวบรวมด้วยการสำรวจ โดยอาจร่วมกับการประเมินผลกระทบของข้อมูล (Impact assessment) เพื่อสะท้อนความสำคัญในการสำรวจข้อมูล

(4) การพัฒนามาตรฐานของชุดข้อมูลที่มีคุณค่าสูง หลังจากมีการกำหนดชุดข้อมูลที่จะผลักดันหรือจัดทำ และประเมินความพร้อมของชุดข้อมูลแล้ว ในการจัดทำชุดข้อมูล ควรมีการกำหนดนิยาม มาตรฐาน และแนวทางการบันทึกข้อมูลให้อยู่ในลักษณะเดียวกัน โดยหน่วยงานผู้รับผิดชอบควรกำหนดชุดคำอธิบายข้อมูล (Metadata) ของชุดข้อมูลที่มีคุณค่าสูงที่จะจัดทำ เพื่อให้หน่วยงานเจ้าของข้อมูลหรือหน่วยงานที่รับผิดชอบในการจัดทำชุดข้อมูลสามารถดำเนินการได้ตรงตามความต้องการใช้งานชุดข้อมูลนั้น ๆ สำหรับตัวชี้วัดในระดับนานาชาติ เช่น SDGs IMD World Competitiveness ให้ดำเนินงานตามชุดคำอธิบายข้อมูลขององค์การระดับนานาชาติต่าง ๆ เช่น ชุดคำอธิบายข้อมูลขององค์การสหประชาชาติในการจัดทำตัวชี้วัดเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDG's Indicators Metadata)

(5) การเก็บรวบรวมชุดข้อมูลที่มีคุณค่าสูง ดังที่กล่าวไปข้างต้น การดำเนินการเพื่อเก็บรวบรวมชุดข้อมูลที่มีคุณค่าสูงนั้น ต้องมีการกำหนดคำนิยาม ความหมาย วิธีการ รวมทั้งปัจจัยอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินการเกี่ยวกับข้อมูลชุดนั้น ๆ อย่างชัดเจน และมีการเก็บรวบรวมข้อมูลทั้งในแง่ของกระบวนการ และวิธีการเก็บรวบรวมได้อย่างเหมาะสมและมีประสิทธิภาพ โดยต้องสอดคล้องกับแนวทางการเก็บรวบรวมข้อมูลเหล่านั้นตามที่กำหนดในคำอธิบายชุดข้อมูลของข้อมูลนั้น ๆ โดยจะแบ่งการดำเนินการในส่วนนี้เป็น 2 ขั้นตอนย่อย ดังนี้⁴

(5.1) การกำหนดคำอธิบายชุดข้อมูล มีการกำหนดหัวข้อที่จำเป็นต้องดำเนินการดังต่อไปนี้

- ชื่อชุดข้อมูลที่ต้องการรวบรวม
- หน่วยงานเจ้าภาพ (Data reporter / Contact Organisation) คือ หน่วยงานที่รับผิดชอบข้อมูลตั้งแต่ขั้นตอนการกำหนดชุดข้อมูล นิยาม การรวบรวม จัดเก็บ และการติดตามประเมินผล ซึ่งมีบทบาทสำคัญในการระบุหน่วยงานที่ติดต่อสอบถามได้เมื่อผู้ต้องการใช้ข้อมูลมีข้อสงสัยหรือต้องการรายละเอียดเพิ่มเติมเกี่ยวกับชุดข้อมูลนั้น ๆ
- คำนิยาม (Definition) คือ รายละเอียดคำอธิบายของข้อมูล
- แนวคิด (Concepts) คือ ที่มาและแนวคิดเบื้องหลังของการจัดเก็บชุดข้อมูล รวมไปถึงแนวทางการใช้ประโยชน์ของข้อมูล ซึ่งอาจอ้างอิงถึงยุทธศาสตร์ แผนงาน และนโยบายต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง
- หน่วยวัดข้อมูล (Unit of measure) คือ หน่วยที่ใช้วัดข้อมูล เช่น สัดส่วนต่อประชากร
- การจัดชั้นความลับ (Classification) ได้แก่ ชั้นเปิดเผย ชั้นเผยแพร่ภายในองค์กร ชั้นลับ และชั้นลับมาก โดยอ้างอิงตามมาตรฐานสำนักงานพัฒนารัฐบาลดิจิทัล (องค์การมหาชน) ว่าด้วยหลักเกณฑ์การจัดระดับชั้นและแบ่งปันข้อมูลภาครัฐ
- แหล่งข้อมูล คือ ที่มาของข้อมูล

⁴ ปรับปรุงจาก SDG Indicator metadata, UNDP.

- **วิธีการรวบรวมข้อมูล** คือ วิธีการที่จะได้มาซึ่งข้อมูล
- **ปฏิทินรวบรวมข้อมูล (Data collection calendar)** คือ ความถี่และกำหนดการในการรวบรวมข้อมูล
- **ปฏิทินการเปิดเผยข้อมูล (Data release calendar)** คือ ความถี่และกำหนดการในการเปิดเผยข้อมูลสำหรับข้อมูลที่เปิดเผยได้
- **ผู้เปิดเผยข้อมูล (Data providers)** คือ องค์กรหรือหน่วยงานที่เป็นเจ้าของข้อมูล
- **ผู้รวบรวมข้อมูล (Data compilers)** คือ หน่วยงานที่เป็นผู้รวบรวมข้อมูลจากแหล่งต่าง ๆ

โดยคำอธิบายชุดข้อมูลที่มีความชัดเจน จะช่วยให้หน่วยงานที่ทำหน้าที่เป็นหน่วยงานเจ้าภาพสามารถเก็บข้อมูลชุดนั้น ๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยตัวอย่างของคำอธิบายชุดข้อมูลที่มีคุณค่าสูงอันเป็นหนึ่งในตัวชี้วัดเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนแห่งสหประชาชาติ (United Nation’s Sustainable Development Goals’ Indicators) โดยยกตัวอย่างตัวชี้วัด SDG Indicator 9.c.1: Proportion of population covered by a mobile network, by technology⁵

ตารางที่ ผ.3 ตัวอย่างคำอธิบายชุดข้อมูลที่มีคุณค่าสูงปรับปรุงจากคำอธิบายชุดข้อมูลของสหประชาชาติให้เข้ากับบริบทของประเทศไทย

ประเด็น	รายละเอียด
ชื่อชุดข้อมูล	สัดส่วนของประชากรที่อยู่ในขอบเขตการให้บริการของเครือข่ายไร้สาย จำแนกตามประเภทของเทคโนโลยี (Proportion of population covered by a mobile network, by technology)
หน่วยงานเจ้าภาพ	กระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม
คำนิยาม (Definition)	จำนวนประชากรที่อาศัยอยู่ในขอบเขตที่สามารถใช้บริการเครือข่ายไร้สาย (Mobile Network) โดยจำแนกตามระดับขั้นของเทคโนโลยี (เช่น 3G 4G หรือ 5G) โดยคำนวณจากสัดส่วนของประชากรที่อาศัยอยู่ในพื้นที่ที่มีสัญญาณหารด้วยจำนวนประชากรทั้งหมดในพื้นที่นั้น ๆ (เช่น จังหวัด อำเภอ ตำบล) และคูณด้วยหนึ่งร้อย โดยประชากรที่อาศัยอยู่ในพื้นที่ที่มีสัญญาณไม่จำเป็นต้องเป็นผู้ใช้โทรศัพท์มือถือหรือมีการใช้งานอินเทอร์เน็ต
แนวคิด (Concepts)	ตัวชี้วัดนี้คำนวณจากสถานที่ที่ประชากรเหล่านั้นอยู่อาศัย ไม่รวมถึงพื้นที่ที่ประชากรเหล่านั้นไปทำงานหรือไปเรียน ในกรณีที่มีผู้ให้บริการเครือข่ายสัญญาณมากกว่าหนึ่งเจ้าในพื้นที่ ผู้ให้บริการทุกเจ้าควรรายงานจำนวนประชากรที่เครือข่ายของตนครอบคลุมสูงสุด โดยเครือข่ายควรจำแนกเป็น LTE และ สูงกว่า 4G/สัญญาณรูปแบบ Broadband (3G) และเทคโนโลยีในรูปแบบอื่น ๆ เช่น 2G/Mobile Cellular โดยมีรายละเอียดดังนี้ (1) สัดส่วนประชากรที่อาศัยอยู่ในพื้นที่ที่เครือข่าย LTE ครอบคลุม หมายถึง ประชากรที่อาศัยอยู่ในพื้นที่ที่เครือข่ายลักษณะดังกล่าวครอบคลุม โดยไม่จำเป็นต้องเป็นผู้ใช้บริการเครือข่ายดังกล่าว คำนวณตามวิธีการในคำนิยาม แต่ตัดเฉพาะเครือข่ายประเภท LTE/LTEAdvanced, mobile WiMAX/WirelessMAN หรือเครือข่ายอื่น ๆ ที่ทันสมัยกว่า ไม่รวมถึง HSPA, UMTS, EV-DO เครือข่าย 3G และ fixed WiMAX

⁵ <https://unstats.un.org/sdgs/metadata/files/Metadata-09-0C-01.pdf>

ประเด็น	รายละเอียด
	<p>(2) สัดส่วนประชากรที่อาศัยอยู่ในพื้นที่ที่เครือข่าย 3G ครอบคลุมประชากรที่อาศัยอยู่ในพื้นที่ที่เครือข่ายลักษณะดังกล่าวครอบคลุม โดยไม่จำเป็นต้องเป็นผู้ใช้บริการเครือข่ายดังกล่าว คำนวณตามวิธีการในคำนิยาม แต่ตัดเฉพาะเครือข่ายประเภท 3G mobile-cellular เป็นอย่างน้อย และเครือข่ายที่ทันสมัยกว่า ไม่รวมถึง GPRS, EDGE or CDMA 1xRTT.</p> <p>(3) สัดส่วนประชากรที่อาศัยอยู่ในพื้นที่ที่เครือข่าย 2G ครอบคลุมประชากรที่อาศัยอยู่ในพื้นที่ที่เครือข่ายลักษณะดังกล่าวครอบคลุม โดยไม่จำเป็นต้องเป็นผู้ใช้บริการเครือข่ายดังกล่าว คำนวณตามวิธีการในคำนิยาม โดยนับประชากรที่อาศัยอยู่ในเครือข่ายที่ เทคโนโลยี GPRS, CDMA2000 1x and EDGE ครอบคลุม โดยมากกลุ่มนี้นับเป็นตัวชี้วัดขั้นพื้นฐานที่แสดงถึงคุณภาพชีวิตขั้นต่ำของประชากร</p> <p>(4) สัดส่วนประชากรที่อาศัยอยู่ในพื้นที่ที่เครือข่าย 5G เป็นตัวชี้วัดนอกเหนือจากที่ทางองค์การสหประชาชาติต้องการ แต่เนื่องจากประเทศไทยเป็นประเทศที่เริ่มมีการให้บริการเครือข่ายระดับ 5G แล้วในระดับหนึ่ง ดังนั้น จึงเห็นสมควรให้มีการจัดเก็บตัวชี้วัดดังกล่าวเพิ่มเติมด้วย เพื่อให้ทราบถึงการขยายตัวของเทคโนโลยี</p>
หน่วยวัดข้อมูล (Unit of Measure)	เปอร์เซ็นต์ (Percent)
การจัดชั้นความลับ (Classifications)	ข้อมูลสาธารณะ
แหล่งข้อมูล (Data sources)	ผู้ให้บริการอินเทอร์เน็ตเอกชนในประเทศ (ในกรณีที่ประเทศไทยอยากมีข้อมูลของตนเอง) หากไม่สามารถรับข้อมูลจากผู้ประกอบการในประเทศได้ต้องใช้ข้อมูลของ International Telecommunication Union (ITU) ซึ่งเป็นข้อมูลประมาณการอันอาจไม่สะท้อนข้อเท็จจริงในประเทศ
วิธีการรวบรวมข้อมูล	<p>การเก็บรวบรวมทำได้ 2 กรณี ได้แก่</p> <p>(1) หน่วยงานภายใต้กระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคมต้องรวบรวมข้อมูลจากผู้ประกอบการที่ให้บริการอยู่ในประเทศ โดยอาจดำเนินการขอข้อมูลในลักษณะเป็นลายลักษณ์อักษร หรือขอเชื่อมโยงข้อมูลเข้ากับฐานข้อมูลของหน่วยงานโดยใช้ระบบ API ก็ได้ โดยการขอข้อมูลกับผู้ประกอบการต้องให้รายละเอียดที่ชัดเจน โดยข้อมูลที่จำเป็นต้องขอมีเพียง</p> <p>(1.1) พื้นที่ที่เครือข่ายครอบคลุม (จำแนกตามเขตการปกครองและระดับเทคโนโลยีของเครือข่ายนั้น ๆ)</p> <p>(1.2) ปริมาณผู้ใช้สูงสุดที่เครือข่ายครอบคลุมในเขตการปกครองนั้น ๆ</p> <p>(1.3) การรายงานข้อมูลต้องจัดทำเป็นรายปี</p> <p>(1.4) แจ้งรายละเอียดอย่างชัดเจนว่าข้อมูลดังกล่าวจะนำมารวมและจัดทำในรูปแบบข้อมูลนิรนาม คู่แข่งของผู้ให้บริการรายนั้นจะไม่ได้รับข้อมูลใด ๆ เกี่ยวกับผู้ให้บริการ</p> <p>(1.5) หากใช้การขอข้อมูลเป็นรายกรณี ให้ทำการขอข้อมูลทุก 1 ปี โดยต้องให้เวลาผู้ให้บริการเตรียมตัวก่อนอย่างน้อย 2 เดือน กรณีที่เชื่อมโยงข้อมูลผ่านระบบ API ให้กำหนดให้ผู้ประกอบการอัปเดตข้อมูลทุกครั้งที่มีการเปลี่ยนแปลง โดยไม่จำเป็นต้องส่งข้อมูลให้หน่วยงานใหม่ ในกรณีที่ไม่มี ความเปลี่ยนแปลงจากปีก่อน</p> <p>(2) ในกรณีที่มิได้รับข้อมูลจาก ให้สำนักงานสถิติแห่งชาติ ดำเนินการสำรวจข้อมูลในรูปแบบข้อมูลสถิติ แต่ต้องสำรวจจำแนกตามประเภทเทคโนโลยีดังกล่าวแล้วในหัวข้อแนวคิด โดยอาจมีความท้าทายด้านกลุ่มตัวอย่างไม่เพียงพอ ใช้งบประมาณและเวลามากในการดำเนินการ</p>

ประเด็น	รายละเอียด
ปฏิทินรวบรวมข้อมูล	ในกรณีตามวิธีที่ 1: รวบรวมข้อมูลทุก 1 ปี (ในกรณี API ให้ถือว่ารวบรวมข้อมูลเกิดขึ้นแบบเวลาจริง (real-time)) ในกรณีตามวิธีที่ 2: รวบรวมข้อมูลทุก 2 ปี
ปฏิทินการเปิดเผยข้อมูล	ในกรณีตามวิธีที่ 1: เปิดเผยข้อมูลทุก 1 ปี (ในกรณี API ให้ถือว่ารวบรวมข้อมูลเกิดขึ้นแบบเวลาจริง (real-time)) ในกรณีตามวิธีที่ 2: เปิดเผยข้อมูลทุก 2 ปี
ผู้เปิดเผยข้อมูล (Data provider)	หน่วยงานผู้รับผิดชอบภายใต้กระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม โดยต้องเปิดเผยข้อมูลผ่าน GD Catalog และ เปิดเผยข้อมูลผ่าน data.go.th
ผู้รวบรวมข้อมูล (Data compilers)	หน่วยงานผู้รับผิดชอบภายใต้กระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม

หมายเหตุ: ข้อมูลที่ปรากฏในตารางเป็นเพียงตัวอย่างมิได้สะท้อนจุดยืนหรือการตัดสินใจของกระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม

(5.2) การรวบรวมข้อมูล

ภายหลังการจัดทำคำอธิบายชุดข้อมูลแต่ละชุดแล้ว หน่วยงานเจ้าภาพต้องดำเนินการรวบรวมข้อมูลหรือมอบหมายให้หน่วยงานที่เป็นผู้รวบรวมข้อมูลไปดำเนินการรวบรวมข้อมูล เพื่อให้มีข้อมูลครบถ้วนตามแผนการรวบรวมข้อมูล ทั้งนี้ แนวทางการรวบรวมจะถูกกำหนดไว้ตั้งแต่ขั้นการจัดทำคำอธิบายชุดข้อมูล โดยอาจจำแนกวิธีการรวบรวมข้อมูลได้ตามผู้ถือครองข้อมูล และแหล่งข้อมูล โดยจำแนกได้เป็น 3 กลุ่ม ดังนี้

(5.2.1) ข้อมูลที่มีการจัดเก็บและถือครองโดยหน่วยงานภาครัฐ: หากชุดข้อมูลที่มีคุณค่าสูงชุดใด จำเป็นต้องอาศัยความร่วมมือจากหน่วยงานรัฐหน่วยอื่น ๆ ให้หน่วยงานเจ้าภาพขอเชื่อมโยงข้อมูลจากหน่วยงานอื่น ๆ ที่เป็นผู้ถือครองข้อมูลชุดที่ต้องเอามาใช้ประกอบกัน โดยอาจเชื่อมโยงข้อมูลแบบหน่วยงานถึงหน่วยงาน (อาจต้องมีการลงทุนหลายครั้งทำให้ใช้งบประมาณไม่มีประสิทธิภาพเพราะต้องมีการรวบรวมข้อมูลหลายชุดเพื่อจัดทำชุดข้อมูลที่มีคุณค่าสูงอย่างครบถ้วน) หรือใช้ระบบกลางที่มีอยู่เพื่อเชื่อมโยงข้อมูลระหว่างหน่วยงานหลายหน่วยงาน ซึ่งสามารถขยายผลได้อย่างไม่มีข้อจำกัด

(5.2.2) ข้อมูลที่มีการจัดเก็บและถือครองโดยภาคเอกชน: หากชุดข้อมูลที่มีคุณค่าสูงต้องการความร่วมมือ หรือต้องการใช้ข้อมูลที่เก็บรวบรวมโดยภาคเอกชน ให้หน่วยงานเจ้าภาพติดต่อกขอเชื่อมโยงข้อมูลกับภาคเอกชนเพื่อจัดทำชุดข้อมูลดังกล่าว อันจะช่วยลดต้นทุนที่เกิดขึ้นกับภาครัฐในการจัดทำข้อมูล โดยการเชื่อมโยงข้อมูลนี้ ควรจัดทำในลักษณะที่สามารถดำเนินการได้อย่างต่อเนื่อง และสามารถขยายผลได้ ผ่านการจัดทำแพลตฟอร์ม หรือตลาดข้อมูลกลางในภาคอุตสาหกรรมหรือประเด็นการพัฒนานั้น ๆ โดยอาจสร้างภาคีความร่วมมือกับหน่วยงานต่าง ๆ ในภาคเอกชน เพื่อให้ภาคเอกชนมีส่วนร่วมในการกำหนดชุดข้อมูลที่มีคุณค่าสูงที่ตนต้องการด้วย

(5.2.3) ข้อมูลที่ยังไม่มีการรวบรวมจัดเก็บ: หากชุดข้อมูลที่มีคุณค่าสูงเป็นชุดข้อมูลที่ยังไม่เคยมีการเก็บรวบรวม ควรคำนึงถึงช่องทางที่ก่อให้เกิดต้นทุนน้อยที่สุด และมีประสิทธิภาพสูงที่สุด เช่น การสร้างแพลตฟอร์มในมิติการพัฒนาหรือภาคอุตสาหกรรมนั้น ๆ เพื่อให้มีการเชื่อมโยงฐานข้อมูลกับหน่วยงานเอกชนในภาคการผลิตทั้งหมด ในกรณีที่ เป็นข้อมูลจากอุปกรณ์ IoT ให้ทำการจัดทำระบบที่สามารถดึงข้อมูลได้อย่างเป็นปัจจุบัน ไม่ต้องรวบรวมข้อมูลใหม่ ๆ และจัดให้วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลในรูปแบบข้อมูลสถิติเป็นวิธีการสุดท้าย เพราะเป็นการดำเนินการที่ใช้กำลังคนและต้นทุนสูง

(6) การเผยแพร่ชุดข้อมูลที่มีคุณค่าสูง

เนื่องจากชุดข้อมูลที่มีคุณค่าสูงเป็นชุดข้อมูลที่มีคุณค่าและความต้องการใช้มาก ดังนั้น การเผยแพร่ชุดข้อมูลเหล่านี้จะสามารถสร้างคุณค่าเพิ่มเติมได้ผ่านการเปิดเผยในรูปแบบที่เหมาะสมในลักษณะที่เข้าถึงได้โดยสะดวก และมีความชัดเจนในการขอเข้าใช้บริการ การเปิดเผยข้อมูลช่วยสนับสนุนให้ภาคธุรกิจสามารถเลือกตัดสินใจลงทุนได้ดีขึ้น รวมไปถึงการสนับสนุนให้ภาคประชาชนมีข้อมูลประกอบการดำเนินชีวิตได้สะดวกขึ้น ทั้งนี้ ข้อมูลที่จะดำเนินการเผยแพร่สู่สาธารณะ จำเป็นต้องเป็นข้อมูลที่มีชั้นความลับที่สามารถเปิดเผยได้ โดยข้อมูลชุดอื่น ๆ ควรได้รับการเปิดเผยในลักษณะจำกัดสิทธิ์ที่เหมาะสมกับชั้นความลับของข้อมูล ในขณะที่คำอธิบายชุดข้อมูลนั้นจำเป็นต้องได้รับการเปิดเผยสู่สาธารณะในทุกชุดข้อมูล

สำหรับช่องทางการเผยแพร่ข้อมูลนั้น หน่วยงานเจ้าภาพในข้อมูลแต่ละชุดต้องเผยแพร่ข้อมูลผ่านช่องทางของหน่วยงานตนเอง และ เชื่อมโยงและเผยแพร่ข้อมูลที่มีคุณค่าสูงชุดนั้น ๆ ผ่านแพลตฟอร์มข้อมูลกลางภาครัฐต่าง ๆ ได้แก่

- ศูนย์กลางข้อมูลเปิดภาครัฐ (Open government data) ที่พัฒนาขึ้นโดยสำนักงานพัฒนารัฐบาลดิจิทัล (องค์การมหาชน) เป็นระบบที่รวบรวมข้อมูลเปิดของภาครัฐเอาไว้ในแหล่งเดียว เพื่อให้ประชาชนสามารถเข้าถึงข้อมูลเปิดของรัฐและนำไปใช้ประโยชน์ได้โดยสะดวก
- การเผยแพร่บัญชีข้อมูลผ่านระบบบัญชีข้อมูลภาครัฐ (gdcatalog.go.th) ที่พัฒนาขึ้นโดยสำนักงานสถิติ เป็นระบบศูนย์กลางบัญชีดิจิทัลภาครัฐ โดยรวบรวมและจัดหมวดหมู่บัญชีข้อมูลภาครัฐ เพื่อให้ผู้ใช้ข้อมูลสามารถค้นหาและเข้าถึงข้อมูลภาครัฐจากแหล่งข้อมูลต้นทางได้โดยสะดวก
- ศูนย์แลกเปลี่ยนข้อมูลกลางภาครัฐ (Government Data Exchange: GDX) ที่สำนักงานพัฒนารัฐบาลดิจิทัล (องค์การมหาชน) (สพร.) จัดทำขึ้นเพื่อให้หน่วยงานของภาครัฐสามารถแลกเปลี่ยนข้อมูลระหว่างกันได้อย่างรวดเร็วและปลอดภัย

นอกจากนี้ มาตรฐานรัฐบาลดิจิทัล ว่าด้วยแนวทางการเปิดเผยข้อมูลเปิดภาครัฐในรูปแบบดิจิทัลต่อสาธารณะ (มรด.-12001:2563) โดยสำนักงานพัฒนารัฐบาลดิจิทัล (องค์การมหาชน) กำหนดแนวทางการเปิดเผยข้อมูลภาครัฐ ซึ่งเมื่อในฐานหน่วยงานที่จะเปิดเผยข้อมูลเปิดจำเป็นต้องมีการเปิดเผยข้อมูลตามแนวทางดังนี้

(6.1) การเปิดเผยข้อมูลเปิด

การเปิดเผยข้อมูลเปิดตาม มรด.-12001: 2563 กำหนดให้หน่วยงานจำเป็นต้องจัดทำชุดข้อมูลให้อยู่ในรูปแบบของชุดข้อมูลเปิด เพื่อให้ผู้ใช้ข้อมูลสามารถนำไปใช้งานได้สะดวก ทั้งนี้ มาตรฐานดังกล่าวกำหนดระดับการเปิดเผยชุดข้อมูลไว้ 5 ระดับ ดังตารางที่ ผ.4

ตารางที่ ผ.4 : ระดับการเปิดเผยชุดข้อมูลเปิด

ระดับการเปิดเผย (Openness rating)	คุณลักษณะ (Characteristics)	รูปแบบของข้อมูลเปิด (Open data format)
★ (OL)	รูปแบบข้อมูลระดับ 1 ดาวเป็นรูปแบบที่เปิดเผยข้อมูลบนเว็บไซต์ได้ทุกรูปแบบ และสามารถนำข้อมูลไปใช้ประโยชน์ได้โดยไม่ต้องขออนุญาตจากหน่วยงานของรัฐ (OL - Open License) ซึ่งรูปแบบนี้สามารถสร้างได้ง่าย แต่นำข้อมูลไปต่อยอดใช้ประโยชน์ได้ยาก (Not reusable)	 .pdf
★★ (OL, RE)	รูปแบบข้อมูลระดับ 2 ดาวเป็นรูปแบบเปิดเผยข้อมูลในรูปแบบที่อ่านได้ด้วยเครื่อง (RE - Machine-Readable) เป็นข้อมูลที่มีโครงสร้าง (Structured data) และใช้งานกับซอฟต์แวร์จำกัดสิทธิ์ (Proprietary software) เช่น Excel	 .xls
★★★ (OL, RE, OF)	รูปแบบข้อมูลระดับ 3 ดาวเป็นรูปแบบเปิดเผยข้อมูลในรูปแบบมาตรฐานแบบเปิด (OF - Open format) และไม่จำกัดสิทธิ์โดยบุคคลใด (Non-proprietary)	 .csv
★★★★ (OL, RE, OF, URI)	รูปแบบข้อมูลระดับ 4 ดาวเป็นรูปแบบเปิดเผยข้อมูลในรูปแบบที่ใช้ยูอาร์ไอ (URI - Uniform Resource Identifier) ในการระบุตัวตนของข้อมูล และชี้ไปยังตำแหน่งของข้อมูลนั้น	 .rdf
★★★★★ (OL, RE, OF, URI, LD)	รูปแบบข้อมูลระดับ 5 ดาวเป็นรูปแบบเปิดเผยข้อมูลในรูปแบบที่ข้อมูลสามารถเชื่อมโยงไปสู่แหล่งข้อมูลอื่น หรืออ้างอิงข้อมูลในชุดข้อมูลอื่นได้ (LD - Linked Data)	 .rdf

ที่มา: สำนักงานพัฒนารัฐบาลดิจิทัล (องค์การมหาชน), มาตรฐานรัฐบาลดิจิทัล ว่าด้วยแนวทางการเปิดเผยข้อมูลเปิดภาครัฐในรูปแบบดิจิทัลต่อสาธารณะ (มรด. 12001:2563)

โดยหน่วยงานเจ้าภาพควรเลือกเปิดเผยข้อมูลในระดับ 3 ดาวขึ้นไป และให้อยู่ในรูปแบบที่สามารถอ่านได้โดยเครื่อง (machine-readable) เพื่อให้สามารถนำข้อมูลไปประมวลผลผ่านระบบคอมพิวเตอร์ได้ ทั้งนี้ ก่อนการเปิดเผยข้อมูล เมืองจำเป็นต้องมีกระบวนการเพื่อการรักษาความปลอดภัยและความเป็นส่วนตัวของข้อมูล เช่น การลบข้อมูลส่วนบุคคลออก การปกปิดเพื่อจำกัดการมองเห็นข้อมูลทั้งหมด (Data masking) หรือการทำข้อมูลให้นิรนาม (Data anonymization)

(6.2) การจัดทำและเผยแพร่บัญชีข้อมูล (Data catalog)

นอกจากจะเปิดเผยชุดข้อมูลแล้ว หน่วยงานเจ้าภาพจำเป็นต้องเปิดเผยบัญชีข้อมูล (Data catalog) ในลักษณะที่เข้าถึงได้ง่ายเช่นกัน เพื่อให้ผู้ใช้ข้อมูลเข้าถึงรายละเอียดต่าง ๆ ของข้อมูล เพื่อให้เกิดการใช้ประโยชน์สูงสุดจากข้อมูลต่อไป โดยมาตรฐานรัฐบาลดิจิทัล ว่าด้วยแนวทางการจัดทำบัญชีข้อมูลภาครัฐ (มรด. 3-1: 2565) ระบุว่าบัญชีข้อมูลคือ เอกสารแสดงบรรดารายการของชุดข้อมูลที่อยู่ในความครอบครองหรือควบคุมของหน่วยงาน ทั้งนี้ บัญชีข้อมูลควรประกอบด้วยชุดข้อมูลเปิด และคำอธิบายข้อมูลทุกชุดที่เมื่อมี ไม่ว่าจะชุดข้อมูลดังกล่าวจะเป็นข้อมูลเปิดหรือไม่ก็ตาม

ภายหลังการระบุชุดข้อมูล จัดหมวดหมู่ตามชั้นความลับ และจัดทำคำอธิบายชุดข้อมูลแล้ว หน่วยงานเจ้าภาพควรดำเนินการจัดทำบัญชีข้อมูลของหน่วยงานเจ้าภาพโดยมีขั้นตอน ดังนี้

- รวบรวมข้อมูลจากแหล่งต่าง ๆ ภายในหน่วยงานเจ้าภาพ หน่วยงานเจ้าของข้อมูล ผู้ประกอบการหรือแหล่งข้อมูลอื่น ๆ พร้อมระบุแหล่งข้อมูล โดยต้องมี identifier ที่ลิงก์ไปสู่ข้อมูลจริงของข้อมูลที่ดึงมาจากแหล่งต่าง ๆ
- ดำเนินการระบุอย่างชัดเจนว่าเป็นชุดข้อมูลที่มีคุณค่าสูงในมิติการพัฒนาใด มีวัตถุประสงค์และเป้าหมายหลักเพื่อดำเนินการใด เช่น เพื่อติดตามการพัฒนาของประเทศตามตัวชี้วัดต่างประเทศ
- รวบรวมคำอธิบายชุดข้อมูลที่ได้จัดทำไว้ในข้อที่ 5.1 ทั้งในส่วนที่เป็นชุดข้อมูลเปิดและชุดข้อมูลที่ไม่เปิดเผยต่อสาธารณะ
- นำรายการข้อมูลและคำอธิบายชุดข้อมูลที่ได้จัดทำไว้แล้วเป็นบัญชีข้อมูล

จากแนวทางการกำหนดความสำคัญของชุดข้อมูลต่าง ๆ ในส่วนนี้ได้ทำการนำเสนอตัวอย่างของชุดข้อมูลที่มีความสำคัญลำดับที่ 1 ใน 7 มิติภาคอุตสาหกรรมและประเด็นการพัฒนาต่าง ๆ อันประกอบไปด้วย (1) ภาคการเกษตรและทรัพยากรธรรมชาติ (2) ภาคสาธารณสุข (3) ภาคคมนาคม (4) ภาคการเงินและการคลัง (5) ภาคการท่องเที่ยว (6) ภาคอุตสาหกรรมและการพาณิชย์ (7) มิติการพัฒนาด้านสังคม เศรษฐกิจ และสวัสดิการ โดยตัวอย่างชุดข้อมูลที่ควรได้รับการผลักดันเป็นชุดข้อมูลที่มีคุณค่าสูงความสำคัญลำดับที่ 1 ในมิติต่าง ๆ แสดงในตารางที่ ผ.5-ตารางที่ ผ.11

ตารางที่ ผ.5: ตัวอย่างชุดข้อมูลที่ควรได้รับการผลักดันเป็นชุดข้อมูลที่มีคุณค่าสูงความสำคัญลำดับที่ 1 ในภาคการเกษตรและทรัพยากรธรรมชาติ

ประเภทชุดข้อมูล	ชุดข้อมูลที่มีคุณค่าสูง	รายละเอียดชุดข้อมูล (Key Variable)	สถานะความพร้อมของชุดข้อมูล
(1) ชุดข้อมูลที่ใช้ในการขับเคลื่อนการค้าเนืงงาน			
(1.1) การขนส่ง (Mobility) และชุดข้อมูลเพื่อประกอบการจัดทำสถิติ	ระบบการตรวจสอบย้อนกลับของผลิตภัณฑ์ภาคการเกษตร (Data Traceability)	รายละเอียดของสินค้า	ไม่พบว่ามีการจัดเก็บข้อมูล
		มาตรฐานของสินค้าและการรับประกัน	
		รายละเอียดผู้ผลิต	
		บริษัทผู้จัดหาวัตถุดิบ (Raw Materials Suppliers)	
		ฟาร์มหรือแปลงที่ผลิต	
		ผู้นำเข้า/ผู้จัดจำหน่ายสินค้า	
		ข้อมูลการขนส่งสินค้าตลอดห่วงโซ่อุปทาน	
(1.2) ชุดข้อมูลเพื่อประกอบการจัดทำสถิติ	ชุดข้อมูลต้นทุนการผลิต	ราคาเมล็ดพันธุ์พืช	จัดเก็บและเปิดเผยผ่านสารสนเทศของหน่วยงาน โดยไม่ต่อเนื่อง
		ราคาพ่อและแม่พันธุ์สัตว์	จัดเก็บและเปิดเผยข้อมูลผ่านสารสนเทศของหน่วยงาน
		ต้นทุนและวิธีการขนส่งสินค้าเกษตร	ไม่พบว่ามีการจัดเก็บ
		ราคาอาหารสัตว์	จัดเก็บและเปิดเผยข้อมูลผ่านสารสนเทศของหน่วยงาน
		ราคาปุ๋ย	จัดเก็บและเปิดเผยข้อมูลผ่านสารสนเทศของหน่วยงาน
	ชุดข้อมูลน้ำ	ปริมาณน้ำที่จัดเก็บตามพื้นที่และช่วงเวลา	จัดเก็บและเปิดเผยข้อมูล
		ปริมาณน้ำฝน	จัดเก็บและเปิดเผยข้อมูล
		ปริมาณฝนคาดการณ์	จัดเก็บและเปิดเผยข้อมูล
	ชุดข้อมูลราคาสินค้าเกษตร	ราคาสินค้าเกษตร	จัดเก็บและเปิดเผยข้อมูล
		การคาดการณ์ราคาเกษตร	ไม่พบว่ามีการจัดเก็บ
(1.3) ภูมิสารสนเทศ (Geospatial)	ชุดข้อมูลภูมิสารสนเทศพื้นฐาน (FGDS)	ชุดข้อมูลภูมิสารสนเทศพื้นฐาน (FGDS)	บางส่วนมีการจัดเก็บและเผยแพร่
		ชุดข้อมูลดิน	จัดเก็บและเปิดเผยข้อมูล
	ชุดข้อมูลภัยพิบัติ	การเกิดภัยพิบัติย้อนหลัง	รวบรวมและเผยแพร่
		การคาดการณ์การเกิดภัยพิบัติ	รวบรวมและเผยแพร่
	พื้นที่น้ำท่วมซ้ำซาก	รวบรวมและเผยแพร่	
(2) ชุดข้อมูลที่ใช้ในการติดตามการค้าเนืงงาน			
(2.1) ชุดข้อมูลเพื่อประกอบการจัดทำสถิติ	ผลผลิตภาพและประสิทธิภาพการผลิต	มูลค่าของสินค้าเกษตรอัตลักษณ์ท้องถิ่น	จัดเก็บและเผยแพร่ แยกแต่ละชนิดสินค้า และยังไม่ข้อมูลผลผลิตจากปศุสัตว์ (โคขุน โคนยางคำ ไช้เค็ม ไซยา ไก่เบตง)
		มูลค่าของสินค้าเกษตรปลอดภัย	จัดเก็บและเผยแพร่ในส่วนสินค้าปศุสัตว์ ชาติสืบค้าพืชและประมง
		มูลค่าสินค้าเกษตรชีวภาพ	จัดเก็บและเผยแพร่
		มูลค่าสินค้าเกษตรแปรรูปและผลิตภัณฑ์	จัดเก็บและเปิดเผย
		มูลค่าสินค้าที่มีการใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่	ไม่พบว่ามีการจัดเก็บข้อมูล
		ข้อมูลการผลิตสินค้าเกษตร	รวบรวมและเผยแพร่

ประเภทชุดข้อมูล	ชุดข้อมูลที่มีคุณค่าสูง	รายละเอียดชุดข้อมูล (Key Variable)	สถานะความพร้อมของชุดข้อมูล
(2.2) สถิติ	ผลิตภาพและประสิทธิภาพการผลิต	ผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศสาขาเกษตร	รวบรวมและเผยแพร่
		ผลิตภาพการผลิตของภาคเกษตร	รวบรวมและเผยแพร่
		รายได้สุทธิต่อครัวเรือนเกษตร	จัดเก็บและเผยแพร่
		ผลิตภาพแรงงานภาคการเกษตร	จัดเก็บและเผยแพร่ข้อมูล
	ชุดข้อมูลความมั่นคงทางอาหาร	ดัชนีคุณภาพและความปลอดภัยภายใต้ดัชนีความมั่นคงทางอาหาร	จัดเก็บและเผยแพร่ข้อมูล
		ความไม่มั่นคงทางอาหาร	ไม่พบว่ามีกรเก็บข้อมูล
		ภาวะทุพโภชนาการ	จัดเก็บและเผยแพร่ข้อมูล ทุก 3 ปี (เฉพาะในเด็ก)
		ทรัพยากรพืชและสัตว์ในแผนอนุรักษ์และสัดส่วนสัตว์ที่เสี่ยงต่อการสูญพันธุ์	ไม่พบว่ามีกรเก็บข้อมูล
		ความชุกของภาวะขาดสารอาหาร	ไม่พบว่ามีกรจัดเก็บข้อมูล
		รายได้ของผู้ผลิตอาหารรายเล็ก	ไม่พบว่ามีกรจัดเก็บข้อมูล
(2.3) ข้อมูลการสำรวจโลกและสิ่งแวดล้อม (Earth observation and environment)	ชุดข้อมูลน้ำ	ปริมาณน้ำในอ่างเก็บน้ำ	จัดเก็บและเปิดเผยข้อมูล
		ประสิทธิภาพของระบบชลประทาน	ไม่พบว่ามีข้อมูล
		การใช้น้ำซ้ำ	ไม่พบว่ามีข้อมูล
		คุณภาพแหล่งน้ำ	มีการจัดเก็บข้อมูล
		ระดับความตึงเครียดน้ำ	ไม่พบว่ามีข้อมูล
		การบำบัดน้ำเสีย	จัดเก็บและเปิดเผยข้อมูล
	ชุดข้อมูลพื้นที่คุ้มครองจำแนกตามระบบนิเวศ	ขอบเขตของพื้นที่คุ้มครองที่เกี่ยวข้องกับพื้นที่ทางทะเล	มีการจัดเก็บและเผยแพร่
		ขอบเขตของพื้นที่คุ้มครองทางธรรมชาติ	มีการจัดเก็บและเผยแพร่
		พื้นที่ความหลากหลายทางชีวภาพที่สำคัญ	มีการจัดเก็บและเผยแพร่
		พื้นที่ป่าไม้	มีการจัดเก็บและเผยแพร่
พื้นที่ดินทั้งหมดและพื้นที่ดินที่ถูกทำให้เสื่อมโทรม		ยังไม่พบการจัดเก็บและเผยแพร่	
ดัชนีพื้นที่ภูเขา และสัดส่วนพื้นที่ภูเขาที่เสื่อมโทรม		ยังไม่พบการจัดเก็บและเผยแพร่	
ชุดข้อมูลพื้นที่สีเขียว		อยู่ระหว่างดำเนินการจัดเก็บ	
ภาวะความเป็นกรด-ด่างของน้ำทะเลตื้น		ยังไม่พบการเผยแพร่ข้อมูล	
ชุดข้อมูลการบริหารจัดการน้ำทั้งระบบ	ร้อยละของครัวเรือนที่มีน้ำดื่มสะอาด	มีการจัดเก็บและเผยแพร่	
	ร้อยละของครัวเรือนที่มีส่วนถูกสุขลักษณะ	มีการจัดเก็บและเผยแพร่	
	สัดส่วนของน้ำเสียจากครัวเรือนและอุตสาหกรรมที่ได้รับการบำบัดอย่างปลอดภัย	ยังไม่พบการเผยแพร่	
	สัดส่วนของแหล่งน้ำที่มีคุณภาพน้ำโดยรอบที่ดี	มีการจัดเก็บและเผยแพร่	
	ระดับความตึงเครียดด้านน้ำ	มีการจัดเก็บและเผยแพร่	
	การเปลี่ยนแปลงในบริบทของระบบนิเวศที่เกี่ยวข้องกับน้ำตลอดทุกช่วงเวลา	ยังไม่พบการจัดเก็บและเผยแพร่	
	ชุดข้อมูลการบริหารจัดการขยะ	สัดส่วนของขยะมูลฝอยในเขตเมืองที่ถูกจัดเก็บเป็นประจำ และที่มีการทิ้ง ณ จุดสุดท้ายอย่างเหมาะสม	มีการจัดเก็บและเผยแพร่
อัตราการนำขยะกลับมาใช้ใหม่ (recycling rate)		มีการจัดเก็บและเผยแพร่	

ประเภทชุดข้อมูล	ชุดข้อมูลที่มีคุณค่าสูง	รายละเอียดชุดข้อมูล (Key Variable)	สถานะความพร้อมของชุดข้อมูล
		ของเสียอันตรายต่อหัวและสัดส่วนของเสียอันตรายที่ได้รับการบำบัด	มีการจัดเก็บและเผยแพร่
	ชุดข้อมูลการดำเนินงานเพื่อต่อสู้กับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและผลกระทบที่เกิดขึ้น	ปริมาณก๊าซเรือนกระจก จำแนกตามกิจกรรมทางเศรษฐกิจ ประเภทอุตสาหกรรม และจังหวัด	มีการจัดเก็บและเผยแพร่แต่ไม่ครอบคลุม
		ชุดข้อมูลคุณภาพอากาศ	มีการจัดเก็บและเผยแพร่แต่ไม่ครอบคลุมทุกพื้นที่
(2.4) ภูมิสารสนเทศ (Geospatial)	ชุดข้อมูลพื้นที่การเกษตร	พื้นที่เกษตรที่มีการทำการเกษตรแบบยั่งยืน	มีการจัดเก็บข้อมูล แต่ไม่เปิดเผยอย่างต่อเนื่อง
		พื้นที่เกษตรอินทรีย์	มีการจัดเก็บและเผยแพร่ข้อมูล
		พื้นที่เกษตรที่ได้รับการรับรองตามหลักการปฏิบัติทางการเกษตรที่ดี	มีการจัดเก็บและเผยแพร่ข้อมูล
		พื้นที่เพาะปลูกที่ไม่เหมาะสม	พบข้อมูลแต่ไม่เป็นระบบ
		พื้นที่ที่มีความเสี่ยงภัยน้ำท่วม-น้ำแล้ง	มีการจัดเก็บและเผยแพร่ข้อมูล

ตารางที่ ผ.6: ตัวอย่างชุดข้อมูลที่ควรได้รับการผลักดันเป็นชุดข้อมูลที่มีคุณค่าสูงความสำคัญลำดับที่ 1 ในภาคสาธารณสุข

ประเภทชุดข้อมูล	ชุดข้อมูลที่มีคุณค่าสูง	รายละเอียดชุดข้อมูล (Key Variable)	สถานะความพร้อมของชุดข้อมูล
(1) ข้อมูลที่ใช้ในการขับเคลื่อน			
ชุดข้อมูลเพื่อประกอบการจัดทำสถิติ	ชุดข้อมูลการเสียชีวิต	จำนวนการตายจำแนกตามสาเหตุ อายุ และเพศ	มีการจัดเก็บและเผยแพร่
	ชุดข้อมูลพฤติกรรมและความรู้ของประชาชน	องค์ความรู้ด้านสุขภาพ	มีการจัดเก็บและเผยแพร่
		ที่ตั้งของสวนสาธารณะและพื้นที่นันทนาการของชุมชน	มีการจัดเก็บและเผยแพร่เพียงบางส่วน
	ชุดข้อมูลความเสี่ยงต่อสุขภาพ	ปริมาณฝุ่น PM 2.5 รายวัน	มีการจัดเก็บและเผยแพร่
		จุดที่เกิดอุบัติเหตุทางถนน	มีการจัดเก็บและเผยแพร่
		โรคและลักษณะอาการ	มีการจัดเก็บและเผยแพร่
		ข้อมูลการสำรวจพฤติกรรมคนไทยใน 5 กลุ่มโรค	มีการจัดเก็บแต่ยังไม่พบการเผยแพร่
ชุดข้อมูลทรัพยากรสถานพยาบาล	ทรัพยากรในแต่ละหน่วยบริการ	ไม่พบว่ามีการจัดเก็บ	
ชุดข้อมูลการเข้าถึงบริการสาธารณสุข	จำนวนบุคลากรสาธารณสุขรายพื้นที่ ความต้องการบุคลากรสาธารณสุขรายพื้นที่	มีการจัดเก็บและเผยแพร่ ไม่พบว่ามีเปิดเผยข้อมูล	
(2) ข้อมูลที่ใช้ในการติดตาม			
สถิติ	ชุดข้อมูลอายุคาดเฉลี่ยและการเสียชีวิต	อัตราการตายจากโรคที่สำคัญ	มีการจัดเก็บและเผยแพร่
		อัตราการเสียชีวิตจากการบาดเจ็บทางถนน	มีการจัดเก็บและเผยแพร่
		อัตราการตายก่อนวัยอันควรจากโรค NCD	มีการจัดเก็บและเผยแพร่
		อายุคาดเฉลี่ยของการมีสุขภาพดี	มีการจัดเก็บและเผยแพร่
		อัตราของ Healthy Ageing	มีการจัดเก็บและเผยแพร่
	ชุดข้อมูลพฤติกรรมและความรู้ของประชาชน	อัตราความรอบรู้ด้านสุขภาพของประชากร	มีการจัดเก็บและเผยแพร่
		พฤติกรรมสุขภาพของคนไทย	มีการจัดเก็บและเผยแพร่
		ระดับความรู้เรื่องโรคอุบัติใหม่	ไม่พบว่ามีเปิดเผยข้อมูล
		และโรคอุบัติซ้ำของประชาชน	

ประเภทชุดข้อมูล	ชุดข้อมูลที่มีคุณค่าสูง	รายละเอียดชุดข้อมูล (Key Variable)	สถานะความพร้อมของชุดข้อมูล
ชุดข้อมูลความครอบคลุมของบริการสาธารณสุข		ความชุกของพฤติกรรมเสี่ยง	มีการจัดเก็บและเผยแพร่ในลักษณะรายงาน
		กลุ่มคนจนเป้าหมายตามข้อมูลการพัฒนาคนแบบชี้เป้าที่ตกมิติด้านสุขภาพที่ได้รับการดูแล	ไม่พบว่ามีกรเก็บข้อมูล
		สัดส่วนความครอบคลุมของหน่วยบริการปฐมภูมิ (PCC) ที่มีทีมแพทย์เวชศาสตร์ครอบครัว	ไม่พบว่ามีกรเก็บข้อมูล
		จำนวนศูนย์แพทย์เชี่ยวชาญเฉพาะทาง 4 สาขาหลักใน 12 เขตสุขภาพ	ไม่พบว่ามีกรเก็บข้อมูล
		อัตราส่วนเตียงต่อประชากรภาพรวมและการกระจายระหว่างพื้นที่	มีการจัดเก็บและเผยแพร่
		ระยะเวลารอคอยในการรับการรักษาพยาบาลที่แผนกผู้ป่วยนอก	มีการจัดเก็บแต่ไม่พบการเผยแพร่อย่างเป็นทางการ
		อัตราการส่งต่อออกนอกเขตสุขภาพ	มีการจัดเก็บและเผยแพร่
		อัตราส่วนกำลังคนด้านสุขภาพต่อประชากร	มีการจัดเก็บและเผยแพร่ในลักษณะรายงานและอินโฟกราฟฟิก
		สัดส่วนแพทย์ต่อประชากรระหว่างพื้นที่	มีการจัดเก็บและเผยแพร่
		ขีดความสามารถของบุคลากรด้านสุขภาพ	ไม่พบว่ามีกรเก็บข้อมูล
		ระดับความสุขในการปฏิบัติงานของบุคลากรด้านสุขภาพ	มีการจัดเก็บ แต่ไม่เปิดเผยในลักษณะที่เครื่องจักรอ่านได้

ตารางที่ ผ.7: ตัวอย่างชุดข้อมูลที่ควรได้รับการผลักดันเป็นชุดข้อมูลที่มีคุณค่าสูงความสำคัญลำดับที่ 1 ในภาคคมนาคม

ประเภทชุดข้อมูล	ชุดข้อมูลที่มีคุณค่าสูง	รายละเอียดชุดข้อมูล (Key Variable)	สถานะความพร้อม ของชุดข้อมูล
(1) ข้อมูลที่ใช้ในการขับเคลื่อน			
(1.1) ชุดข้อมูลเพื่อประกอบการจัดทำสถิติ	ชุดข้อมูลการขนส่งสาธารณะ	ปริมาณการเดินทางด้วยระบบขนส่งสาธารณะ จำแนกตามพื้นที่	ไม่พบว่ามีการจัดเก็บข้อมูล
		จำนวนผู้ใช้ระบบขนส่งสาธารณะ จำแนกตามรูปแบบการเดินทาง	มีการจัดเก็บและเปิดเผย
	ชุดข้อมูลการขนส่งสินค้า	ปริมาณการขนส่งและโลจิสติกส์ จำแนกตามรูปแบบการขนส่ง	มีการจัดเก็บและเปิดเผย
		ข้อมูลปริมาณส่งออกสินค้า/บริการบริเวณพื้นที่ที่มีการเชื่อมต่อกับประเทศเพื่อนบ้าน	ไม่พบว่ามีการจัดเก็บข้อมูล
		ข้อมูลปริมาณการส่งออกสินค้า/บริการระหว่างประเทศ ผ่านระบบการขนส่ง	มีการจัดเก็บและเปิดเผย
		ข้อมูลต้นทุนในการขนส่งสินค้า/บริการ จำแนกตามรูปแบบทางขนส่ง	ไม่พบว่ามีการจัดเก็บข้อมูล
ชุดข้อมูลความปลอดภัยบนท้องถนน	ข้อมูลผู้เสียชีวิตจากอุบัติเหตุทางถนน	มีการจัดเก็บและเปิดเผย	
(1.2) ภูมิสารสนเทศ (Geospatial)	การขนส่งสินค้าและผู้โดยสาร	ข้อมูลการติดตามรถโดยสารและรถบรรทุก ด้วยระบบ GPS	มีการจัดเก็บและเปิดเผย แต่เป็นลักษณะสถิติ
(2) ข้อมูลที่ใช้ในการติดตาม			
สถิติ	ชุดข้อมูลการขนส่งสินค้า	สัดส่วนปริมาณการขนส่งสินค้าทางราง ต่อปริมาณการขนส่งสินค้าทั้งหมด	มีการจัดเก็บและเปิดเผย
	ชุดข้อมูลการเดินทาง	สัดส่วนผู้ใช้ระบบขนส่งสาธารณะ ในการเดินทางในกรุงเทพฯ และปริมณฑล	มีการจัดเก็บและเปิดเผย
		สัดส่วนผู้ใช้ระบบขนส่งสาธารณะ ในการเดินทางระหว่างเมือง	มีการจัดเก็บและเปิดเผย
	ชุดข้อมูลความปลอดภัยทางท้องถนน	อัตราผู้เสียชีวิตจากอุบัติเหตุทางถนน	มีการจัดเก็บและเปิดเผย
สัดส่วนจำนวนผู้เสียชีวิตจากอุบัติเหตุจากระบบขนส่งสาธารณะต่อปริมาณผู้โดยสารที่เดินทางในระบบขนส่งสาธารณะทั้งหมด		ไม่พบว่ามีการจัดเก็บข้อมูล	

ตารางที่ ผ.8: ตัวอย่างชุดข้อมูลที่ควรได้รับการผลักดันเป็นชุดข้อมูลที่มีคุณค่าสูงความสำคัญลำดับที่ 1 ภาคการเงินและการคลัง

ประเภทชุดข้อมูล	ชุดข้อมูลที่มีคุณค่าสูง	รายละเอียดชุดข้อมูล (Key Variable)	สถานะความพร้อมของชุดข้อมูล
สถิติ	เสถียรภาพของระบบการเงิน	ข้อมูลยอดคงค้างเงินให้สินเชื่อค้างชำระเกินกว่า 3 เดือนขึ้นไป (Non-performing Loans: NPLs)	มีการจัดเก็บและเผยแพร่ข้อมูล
		Financial Soundness Indicators	มีการจัดเก็บและเผยแพร่ข้อมูล
		อัตราส่วนเงินกองทุนตามกฎหมาย	มีการจัดเก็บและเผยแพร่ข้อมูล
	ข้อมูลความลึกของตลาดการเงิน	สินเชื่อภายในประเทศที่จัดสรรให้ภาคเอกชน	ไม่พบการจัดเก็บข้อมูล
		การเข้าถึงแหล่งเงินทุนของ SMEs	ไม่พบการจัดเก็บข้อมูล
	ตัวชี้วัดเสถียรภาพทางการเงิน	เงินกองทุนชั้นที่ 1 ต่อสินทรัพย์	มีการจัดเก็บและเผยแพร่ข้อมูล
		เงินกองทุนชั้นที่ 1 ต่อสินทรัพย์เสี่ยง	มีการจัดเก็บและเผยแพร่ข้อมูล
		สินเชื่อไม่ก่อให้เกิดรายได้หลังหักค่าเผื่อผลขาดทุนด้านเครดิตที่คาดว่าจะเกิดขึ้นต่อส่วนกองทุน	มีการจัดเก็บและเผยแพร่ข้อมูล
		สินเชื่อไม่ก่อให้เกิดรายได้ต่อสินเชื่อรวม	มีการจัดเก็บและเผยแพร่ข้อมูล
		อัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์	มีการจัดเก็บและเผยแพร่ข้อมูล
		สินทรัพย์สภาพคล่องต่อหนี้สินระยะสั้น	มีการจัดเก็บและเผยแพร่ข้อมูล
		สัดส่วนฐานะเงินตราต่างประเทศสุทธิต่อเงินกองทุนตามกฎหมาย	ยังไม่มีเผยแพร่
	การเข้าถึงบริการทางการเงิน	จำนวนสาขาของธนาคารพาณิชย์ ต่อผู้ใหญ่ 100,000 คน	มีการจัดเก็บและเผยแพร่จำนวนสาขาของธนาคารพาณิชย์
		จำนวนเครื่องเบิกเงินอัตโนมัติ (ATMs) ต่อผู้ใหญ่ 100,000 คน	มีการจัดเก็บและเผยแพร่จำนวนเครื่องเบิกเงินอัตโนมัติ (ATMs)
		อัตราการขยายตัวสินเชื่อธุรกิจรายใหม่ที่ไม่ใช่รายใหญ่ (เฉลี่ยร้อยละ)	ยังไม่มีเผยแพร่ข้อมูล
	ชุดข้อมูลการคลังสาธารณะ	โครงสร้างงบประมาณรายจ่ายภาครัฐ	มีการจัดเก็บและเผยแพร่
		งบประมาณรายจ่ายภาครัฐ	มีการจัดเก็บและเผยแพร่
		ผลการเบิกจ่ายงบประมาณ	มีการจัดเก็บและเผยแพร่
ระบบติดตาม ประเมินผลสัมฤทธิ์การดำเนินการตามยุทธศาสตร์ชาติและผลสัมฤทธิ์ของแผนงานโครงการ		ยังไม่พบการจัดเก็บ	
ผลการจัดเก็บรายได้ของรัฐบาล		มีการจัดเก็บและเผยแพร่	
ดุลการคลัง		มีการจัดเก็บและเผยแพร่	
หนี้สาธารณะ		มีการจัดเก็บและเผยแพร่	
การดำเนินงานของรัฐวิสาหกิจ		มีการจัดเก็บและเผยแพร่	
ระบบเตือนภัยทางด้านเศรษฐกิจ การเงิน การค้า		ยังไม่พบการจัดเก็บ	

ตารางที่ ผ.9: ตัวอย่างชุดข้อมูลที่ควรได้รับการผลักดันเป็นชุดข้อมูลที่มีคุณค่าสูงความสำคัญลำดับที่ 1 ในภาคการท่องเที่ยว

ประเภทชุดข้อมูล	ชุดข้อมูลที่มีคุณค่าสูง	รายละเอียดชุดข้อมูล (Key Variable)	สถานะความพร้อมของชุดข้อมูล
(1) ชุดข้อมูลเพื่อประกอบการจัดทำสถิติ	ข้อมูลการไหลเวียนของการท่องเที่ยว	สัดส่วนนักท่องเที่ยวจำแนกตามประเทศต้นทาง	มีการจัดเก็บข้อมูล
		ข้อมูลด้านภูมิสารสนเทศของสถานที่ท่องเที่ยว	ไม่พบการจัดเก็บข้อมูล
(2) สถิติ	ผลิตภัณฑ์มวลรวมด้านการท่องเที่ยว	ผลิตภัณฑ์มวลรวมด้านการท่องเที่ยว	มีการจัดเก็บข้อมูล

ตารางที่ ผ.10: ตัวอย่างชุดข้อมูลที่ควรได้รับการผลักดันเป็นชุดข้อมูลที่มีคุณค่าสูงความสำคัญลำดับที่ 1 ในภาคอุตสาหกรรมและการพาณิชย์

ประเภทชุดข้อมูล	ชุดข้อมูลที่มีคุณค่าสูง	รายละเอียดชุดข้อมูล (Key Variable)	สถานะความพร้อมของชุดข้อมูล
(1) ชุดข้อมูลที่ใช้ในการขับเคลื่อนการค้า			
(1.1) การขนส่ง (Mobility) และชุดข้อมูลเพื่อประกอบการจัดทำสถิติ	ระบบการตรวจสอบย้อนกลับของผลิตภัณฑ์ (Data Traceability) ⁶	รายละเอียดของสินค้า	ไม่พบว่ามีการจัดเก็บข้อมูล
		มาตรฐานของสินค้าและการรับประกัน	
		บริษัทผู้ผลิต	
		บริษัทผู้จัดหาวัตถุดิบ (Raw Materials Suppliers)	
		โรงงานผลิตสินค้า	
		ผู้นำเข้า/ผู้จัดจำหน่ายสินค้า	
(1.2) ชุดข้อมูลเพื่อประกอบการจัดทำสถิติ	ชุดข้อมูลการสนับสนุนของภาครัฐ	จำนวนเงินสนับสนุนด้านการวิจัยและพัฒนานวัตกรรม	มีการจัดเก็บและเผยแพร่ข้อมูล
		จำนวนเงินสนับสนุนการพัฒนาทักษะบุคลากร	มีการจัดเก็บและเผยแพร่ข้อมูล
		มูลค่าการส่งเสริมการลงทุนในเขตเศรษฐกิจพิเศษของภูมิภาคและเขตเศรษฐกิจบริเวณชายแดน	มีการจัดเก็บและเผยแพร่ข้อมูล
		ประสิทธิผลของโครงการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของวิสาหกิจไทย	ไม่พบว่ามีการจัดเก็บข้อมูล
		ชุดข้อมูลการจ้างงาน	จำนวนการจ้างงาน
ชุดข้อมูลมาตรฐานการผลิตสินค้า	การจ้างงาน	ชั่วโมงทำงาน	มีการจัดเก็บแต่ไม่พบการเผยแพร่
		เงินเดือน ค่าจ้าง และสวัสดิการของแรงงาน	มีการจัดเก็บแต่ไม่พบการเผยแพร่
		ข้อมูลตำแหน่งงานว่าง	มีการจัดเก็บและเผยแพร่ข้อมูล
ชุดข้อมูลมาตรฐานการผลิตสินค้า	อุตสาหกรรม และทักษะแรงงาน	ข้อมูลผลิตภัณฑ์/ชิ้นส่วนที่ได้มาตรฐานสากลในอุตสาหกรรมแต่ละด้าน	ต้องมีการกำหนดนิยามมาตรฐานของอุตสาหกรรมแต่ละด้านเพิ่มเติม
		ข้อมูลผู้ประกอบการหรือโรงงาน แยกตามประเภทมาตรฐานอุตสาหกรรม (TSIC)	มีการจัดเก็บและเผยแพร่ข้อมูล
ชุดข้อมูลโครงสร้างพื้นฐานด้านข้อมูล	อุตสาหกรรม	จำนวนชุดข้อมูลที่นำเข้าสู่ระบบจัดเก็บข้อมูลกลางและรายละเอียดชุดข้อมูล	มีการจัดเก็บและเผยแพร่ข้อมูล
		ระบบฐานข้อมูลวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม	มีการจัดเก็บและเผยแพร่ข้อมูล

⁶ Decision No 768/2008/EC of the European Parliament and of the Council of 9 July 2008 on a common framework for the marketing of products, and repealing Council Decision 93/465/EEC

ประเภทชุดข้อมูล	ชุดข้อมูลที่มีคุณค่าสูง	รายละเอียดชุดข้อมูล (Key Variable)	สถานะความพร้อมของชุดข้อมูล
(1.3) บริษัทและการเป็นเจ้าของ (Companies and company ownership)	ชุดข้อมูลการจดทะเบียนผู้ประกอบการ จำแนกตามประเภทอุตสาหกรรม	จำนวนผู้จดทะเบียนจำแนกตามประเภทของผู้จดทะเบียนและอุตสาหกรรม	มีการจัดเก็บและเผยแพร่เป็นชุดข้อมูลที่มีคุณค่าสูงในปัจจุบัน
		มูลค่าทุนจดทะเบียน	มีการจัดเก็บและเผยแพร่
		วันที่จดทะเบียน วันที่ยกเลิกการจดทะเบียน	มีการจัดเก็บและเผยแพร่
		สถิติการจ้างงานของสถานประกอบการ	มีการจัดเก็บและเผยแพร่
		จำนวนวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่ขึ้นทะเบียนกับสำนักงานประกันสังคม/ที่จดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่ม/ที่จดทะเบียนนิติบุคคล/ที่จดทะเบียนพาณิชย์	จัดเก็บเป็นชุดข้อมูลหลักของหน่วยงานโดยยังไม่ถูกเปิดเป็นข้อมูลสาธารณะ
		ข้อมูลวิสาหกิจเริ่มต้น (Startups)	มีการจัดเก็บและเผยแพร่
	ชุดข้อมูลโรงงาน	ชุดข้อมูลทะเบียนโรงงาน	มีการจัดเก็บและเผยแพร่เป็นชุดข้อมูลที่มีคุณค่าสูงในปัจจุบัน
(1.4) สิ่งแวดล้อม (Environment)	ชุดข้อมูลด้านสิ่งแวดล้อม จำแนกตามประเภทอุตสาหกรรม	ปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจกจำแนกตามประเภทอุตสาหกรรม	มีการจัดเก็บและเผยแพร่
		ปริมาณการปล่อยก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ต่อมูลค่าเพิ่ม จำแนกตามประเภทอุตสาหกรรม	ยังไม่พบการจัดเก็บข้อมูล
		ปริมาณการปล่อย PM 2.5 จากภาคอุตสาหกรรม	ยังไม่พบการจัดเก็บข้อมูล
(2) ชุดข้อมูลติดตามผลการดำเนินงาน			
(2.1) สถิติ (Statistic)	ชุดข้อมูลเศรษฐกิจมหภาค	รายได้ประชาชาติของภาคอุตสาหกรรม	มีการจัดเก็บและเผยแพร่
		ผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศจำแนกตามภาคอุตสาหกรรม ประเภทองค์กรธุรกิจ และเขตเศรษฐกิจ	มีการจัดเก็บและเผยแพร่
	ชุดข้อมูลผลิตภาพและประสิทธิภาพการผลิต จำแนกตามประเภทสินค้าประเภทอุตสาหกรรม	ปริมาณการผลิตสินค้า	มีการจัดเก็บและเผยแพร่
		ปริมาณการจัดจำหน่ายสินค้า	มีการจัดเก็บและเผยแพร่
		กำลังการผลิตและอัตราการใช้กำลังการผลิต	มีการจัดเก็บและเผยแพร่
		ราคาขาย	มีการจัดเก็บและเผยแพร่
		ต้นทุนการผลิต	มีการจัดเก็บและเผยแพร่
		ดัชนีผลผลิตอุตสาหกรรม	มีการจัดเก็บและเผยแพร่
		ผลิตภาพของแรงงานอุตสาหกรรม	มีการจัดเก็บและเผยแพร่
		มูลค่าการจำหน่ายของอุตสาหกรรม	มีการจัดเก็บและเผยแพร่
		สินค้าคงคลัง	มีการจัดเก็บและเผยแพร่
		มูลค่าเพิ่มของสินค้าจำแนกตามประเภทสินค้าและกลุ่มอุตสาหกรรม	มีการจัดเก็บและเผยแพร่แต่ไม่ครอบคลุมทุกกลุ่มอุตสาหกรรม
	มูลค่าเพิ่มของอุตสาหกรรม SMEs	มีการจัดเก็บและเผยแพร่	
	ชุดข้อมูลสถิติการค้าระหว่างประเทศ จำแนกตามประเภทสินค้าประเภทอุตสาหกรรม	สถิติการนำเข้าสินค้า	มีการจัดเก็บและเผยแพร่
		สถิติการนำเข้าสินค้าของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม	มีการจัดเก็บและเผยแพร่
		ราคาสินค้านำเข้า	มีการจัดเก็บและเผยแพร่
		สถิติการส่งออกสินค้า	มีการจัดเก็บและเผยแพร่
		สถิติการส่งออกสินค้าของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม	มีการจัดเก็บและเผยแพร่
	ชุดข้อมูลการลงทุนตามภาคอุตสาหกรรม	ราคาสินค้าส่งออก	มีการจัดเก็บและเผยแพร่
		ปริมาณการลงทุนภายในประเทศ	มีการจัดเก็บและเผยแพร่
		ปริมาณการลงทุนทางตรงจากต่างประเทศ	มีการจัดเก็บและเผยแพร่
อันดับความสามารถในการแข่งขัน	ปริมาณการลงทุนจากรัฐบาล	มีการจัดเก็บและเผยแพร่	
	อันดับความสามารถในการแข่งขันแต่ละด้าน	มีการจัดเก็บและเผยแพร่	

ตารางที่ ผ.11: ตัวอย่างชุดข้อมูลที่ควรได้รับการผลักดันเป็นชุดข้อมูลที่มีคุณค่าสูงความสำคัญลำดับที่ 1 ในมิติการพัฒนาด้านสังคม เศรษฐกิจ และสวัสดิการ

ประเภทชุดข้อมูล	ชุดข้อมูลที่มีคุณค่าสูง	รายละเอียดชุดข้อมูล (Key Variable)	สถานะความพร้อมของชุดข้อมูล
สถิติ	ชุดข้อมูลตัวชี้วัดเศรษฐกิจมหภาค	รายได้ประชาชาติ	มีการจัดเก็บและเผยแพร่
		ผลิตภัณฑ์มวลรวมประเทศ จำแนกตามกิจกรรมทางเศรษฐกิจ	มีการจัดเก็บและเผยแพร่
		ผลิตภาพปัจจัยการผลิต	มีการจัดเก็บและเผยแพร่
		ผลิตภาพแรงงาน	มีการจัดเก็บและเผยแพร่
		ดัชนีราคา	มีการจัดเก็บและเผยแพร่
		ดัชนีค่าครองชีพ	มีการจัดเก็บและเผยแพร่
		มูลค่าการลงทุนทางตรงจากต่างประเทศ	มีการจัดเก็บและเผยแพร่
		มูลค่าการลงทุน	มีการจัดเก็บและเผยแพร่
		บัญชีประชาชาติ	มีการจัดเก็บและเผยแพร่
		ตารางปัจจัยการผลิตและผลผลิตของประเทศ	มีการจัดเก็บและเผยแพร่
ชุดข้อมูลตลาดแรงงาน		จำนวนประชากรผู้มีงานทำ	มีการจัดเก็บและเผยแพร่
		ตำแหน่งงานว่าง	มีการจัดเก็บและเผยแพร่
		อัตราการว่างงาน	มีการจัดเก็บและเผยแพร่
		สถิติแรงงานเด็ก	มีการจัดเก็บและเผยแพร่
		จำนวนประชากรที่อยู่ในกำลังแรงงาน	มีการจัดเก็บและเผยแพร่
		จำนวนประชากรที่ไม่ได้อยู่ในระบบการศึกษา การจ้างงาน หรือการฝึกอบรม	ยังไม่มีการจัดเก็บและเผยแพร่
		จำนวนชั่วโมงการทำงาน	มีการจัดเก็บแต่ยังไม่พบการเผยแพร่
ชุดข้อมูลการพัฒนาเขตเศรษฐกิจพิเศษและเมืองเศรษฐกิจ		ผลิตภัณฑ์มวลรวมของเขตเศรษฐกิจและจังหวัด	มีการจัดเก็บและเผยแพร่
		จำแนกตามกิจกรรมทางเศรษฐกิจ	
		มูลค่าการลงทุนจำแนกตามเขตเศรษฐกิจพิเศษและจังหวัด	มีการจัดเก็บและเผยแพร่
		สถิติการนำเข้า-ส่งออกสินค้าจำแนกตามเขตเศรษฐกิจพิเศษและจังหวัด	มีการจัดเก็บและเผยแพร่
		จำนวนเมืองที่ได้รับการพัฒนาเป็นเมืองอัจฉริยะ	ยังไม่พบการจัดเก็บ
ชุดข้อมูลสถิติโครงสร้างพื้นฐานโทรคมนาคมดิจิทัล		มูลค่าการลงทุนโครงสร้างพื้นฐานโทรคมนาคมดิจิทัล	ยังไม่พบการจัดเก็บ
		จำนวนเลขหมายโทรศัพท์ประจำที่ที่เปิดให้บริการ	มีการจัดเก็บและเผยแพร่
		ค่าบริการอินเทอร์เน็ต ความเร็วสูง	มีการจัดเก็บและเผยแพร่
		อินเทอร์เน็ตแบนด์วิธ (Internet Bandwidth)	มีการจัดเก็บและเผยแพร่
		จำนวนครัวเรือนที่เชื่อมต่ออินเทอร์เน็ต	มีการจัดเก็บและเผยแพร่
		สมาชิกบรอดแบนด์อินเทอร์เน็ตประจำ (fixed Internet broadband) ต่อประชากร 100 คน จำแนกตามระดับความเร็ว	มีการจัดเก็บโดยผู้ให้บริการ
		จำนวนพื้นที่ที่มีอินเทอร์เน็ตเคลื่อนที่ความเร็วสูง	มีการจัดเก็บโดยผู้ให้บริการ
		ปริมาณการใช้อินเทอร์เน็ต	มีการจัดเก็บโดยผู้ให้บริการ
		อัตราการเข้าถึงโครงข่ายอินเทอร์เน็ตความเร็วสูง ต่อประชากร	ยังไม่พบการจัดเก็บ
		สัดส่วนประชากรที่อยู่ในพื้นที่ที่มีสัญญาณโทรศัพท์เคลื่อนที่จำแนกตามเทคโนโลยี	ยังไม่พบการจัดเก็บและเผยแพร่
		จำนวนผู้เป็นเจ้าของโทรศัพท์มือถือ	มีการจัดเก็บและเผยแพร่
		อันดับความสามารถในการแข่งขัน	อันดับความสามารถในการแข่งขันด้านเศรษฐกิจและโครงสร้างพื้นฐาน

ภาคผนวกที่ 3 ตัวอย่างการประเมินประโยชน์ต่อต้นทุนในการจัดทำชุดข้อมูล

ในส่วนนี้จะเป็นการยกตัวอย่างแนวทางในการประเมินประโยชน์ต่อต้นทุนในการจัดทำชุดข้อมูล โดยในการดำเนินการดังกล่าวนี้ ผู้ประเมิน หรือหน่วยงานผู้รับผิดชอบ ควรเข้าใจในแนวทางการประเมินประโยชน์ต่อต้นทุนของชุดข้อมูล ตลอดจนคุณลักษณะทางเศรษฐกิจของชุดข้อมูล

โดยที่ The Organization for Economic Cooperation and Development (OECD) ได้มีการจัดทำรายงานที่เกี่ยวข้องกับการประเมินมูลค่าของข้อมูลขึ้น (Measuring the value of data and data flow) โดยคำนึงถึงคุณลักษณะทางเศรษฐกิจของข้อมูล ดังต่อไปนี้

- **ไม่เป็นปฏิปักษ์ในการบริโภค แต่สามารถกีดกันการเข้าถึงได้ (Non-rivalry and excludability)** กล่าวคือ ข้อมูลเป็นทรัพยากรที่สามารถใช้ซ้ำได้อย่างต่อเนื่องโดยผู้ใช้ข้อมูลหลายกลุ่ม ในเวลาเดียวกัน ทำให้ไม่เป็นปฏิปักษ์ในการบริโภค แต่สามารถกีดกันการเข้าถึงได้ ผ่านการให้สิทธิ์ในการเข้าถึงข้อมูล
- **เป็นทรัพยากรที่มีผลกระทบภายนอก (Spillovers and externalities)** ข้อมูลเป็นทรัพยากรที่มีผลกระทบภายนอกสูง กล่าวถึง ประโยชน์ของข้อมูล สามารถเกิดกับผู้อื่น นอกจากผู้ที่รับผิดชอบในการเก็บข้อมูลได้ ดังนั้น การเปิดเผยข้อมูลสู่สาธารณะแบบไม่มีข้อจำกัด ย่อมสร้างผลประโยชน์เป็นอย่างมากให้กับสวัสดิการของสังคม (Social welfare)
- **มีความประหยัดต่อขนาด (Economy of scale)** ข้อมูลเป็นทรัพยากรที่มีความประหยัดต่อขนาด เนื่องจากเมื่อทำการผลิตข้อมูลแล้วครั้งหนึ่ง การทำซ้ำข้อมูลจะมีต้นทุนที่เข้าใกล้ศูนย์ เป็นเหตุให้การกำหนดมูลค่าของข้อมูล จะเกิดจากอุปสงค์ที่เกิดจากชุดข้อมูลชุดนั้น ๆ
- **ผลได้ต่อขนาดเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง (Increasing return to scale)** ข้อมูลเป็นทรัพยากรที่หากมีการใช้งานจะเกิดผลได้ต่อขนาดที่เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง กล่าวคือ การใช้ข้อมูลเพื่อผลิตหรือให้บริการนั้นจะช่วยให้ผู้ใช้ข้อมูลสามารถเก็บข้อมูลชุดอื่นได้เพิ่มขึ้น อันส่งผลให้สามารถนำข้อมูลอีกประการหนึ่งมาใช้ประกอบกิจกรรมทางเศรษฐกิจ ทำให้มีผลได้เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง สร้าง positive feedback loop
- **ใช้ร่วมกันได้ (Synergies)** ข้อมูลเป็นทรัพยากรที่เมื่อมีการนำมาใช้ร่วมกัน ทั้งกับชุดข้อมูลอื่น หรือเทคโนโลยีอื่น จะทำให้มีมูลค่าสูงขึ้น เช่น ชุดข้อมูลเลขบัตรประจำตัวประชาชนที่มีประโยชน์จำกัดในตัวเอง สามารถนำมาใช้ร่วมกับชุดข้อมูลอื่น ๆ เพื่อนำมาเพิ่มศักยภาพในการให้บริการของภาครัฐได้ เป็นต้น

- **มีความเฉพาะเจาะจงต่ำ (Low specification)** ข้อมูลทุกชุดจะมีความเฉพาะเจาะจงต่ำ กล่าวคือ ข้อมูลสามารถถูกใช้งานเพื่อประโยชน์อื่นนอกจากที่เก็บข้อมูลมาได้ เช่น ข้อมูลการโทรศัพท์ สามารถนำมาใช้เพื่อติดตามการแพร่ระบาดของเชื้อ โควิด-19 ได้ เป็นต้น

จากคุณสมบัติข้างต้น OECD เสนอว่า การประเมินมูลค่าที่แท้จริงของข้อมูลนั้นมีความท้าทายเป็นอย่างมาก เนื่องจากข้อมูลมีความเฉพาะเจาะจงต่ำ และมีผลกระทบภายนอกสูง ส่งผลให้ประโยชน์และต้นทุนของข้อมูลมักจะถูกประเมินในลักษณะต่ำกว่าความเป็นจริง หรือสูงกว่าความเป็นจริง เนื่องจากข้อมูลอาจถูกใช้ประโยชน์ในกรณีที่ไม่คาดคิดได้ ในรายงานฉบับดังกล่าว OECD เสนอเพียง Sum-of-cost approach ในการประเมินมูลค่าของต้นทุน โดยให้ใช้ผลรวมของมูลค่าในการจัดทำข้อมูลในขั้นตอนดังต่อไปนี้

- ขั้นตอนการวางแผนและการพัฒนากลยุทธ์ในการผลิตข้อมูล
- ขั้นตอนในการเข้าถึง จัดเก็บ หรือบันทึกข้อมูลที่จะประเมินมูลค่า โดยอาจรวมถึงการซื้อข้อมูลที่มีอยู่เดิม หรือการลงทุนในระบบเพื่อจัดเก็บข้อมูลใหม่
- ขั้นตอนในการออกแบบ บริหารจัดการ ทดสอบ และประมวลผลข้อมูล เพื่อหาข้อสรุปจากข้อมูล (ในกรณีที่ไม่เผยแพร่เป็นรายงาน) หรือในการจัดทำชุดข้อมูลให้พร้อมนำไปใช้งานต่อไป

อย่างไรก็ดี ขั้นตอนดังกล่าวเป็นการประเมินมูลค่าของข้อมูลอย่างง่ายเท่านั้น ซึ่งอาจจะมีข้อดีในการใช้เป็นหน่วยนับเบื้องต้น ในกรณีที่ต้องการเปรียบเทียบมูลค่าของข้อมูลเท่านั้น อย่างไรก็ตาม OECD มีข้อเสนอเพิ่มเติมว่า ควรมีการวัดประโยชน์ทางเศรษฐศาสตร์ของข้อมูล เพื่อให้การประเมินประโยชน์ต่อต้นทุนมีความชัดเจนยิ่งขึ้น

ทั้งนี้ตัวอย่างการประเมินความคุ้มค่าของการจัดเก็บข้อมูล GPS ของกรมการขนส่งทางบก ใช้วิธีการวิเคราะห์ผลประโยชน์และต้นทุน (Cost-benefit analysis) โดยการดำเนินงานของการบังคับให้รถขนส่งผู้โดยสารและรถบรรทุกทุกจำเป็นติดตั้งเครื่องติดตามการเดินทางด้วยระบบระบุตำแหน่งโลก (GPS) ซึ่งข้อมูลที่ได้จากเครื่องติดตาม กรมการขนส่งทางบกสามารถนำข้อมูลไปตรวจสอบการกระทำผิดและควบคุมพฤติกรรมการขับขี่ได้ เช่น การตรวจจับผู้ขับขี่ที่ขับรถเกินความเร็วที่กฎหมายกำหนด การขับรถเกินเวลาที่กำหนด และการไม่แสดงตัวผู้ขับขี่ เป็นต้น ทั้งนี้ เริ่มดำเนินโครงการในปี พ.ศ. 2559 จากการออกประกาศให้รถขนส่งผู้โดยสารและรถขนส่งสินค้าต้องติดตั้งเครื่องติดตามการเดินทาง และในปี พ.ศ. 2560 มีการพัฒนาระบบให้สามารถแจ้งเตือนการกระทำผิดได้อัตโนมัติ (Active system) และจัดตั้งศูนย์บริหารจัดการเดินรถด้วย GPS ในส่วนภูมิภาคเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการกำกับดูแลความปลอดภัยในการใช้รถใช้ถนน (โครงการวิจัยและพัฒนาระบบบริหารจัดการเดินรถด้วยระบบกำหนดตำแหน่งบนโลก (GPS) สำหรับพัฒนาการเดินรถโดยสารสาธารณะและรถบรรทุกเพื่อความปลอดภัย, สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าลาดกระบัง (2560)) ทั้งนี้ ระยะเวลาที่ใช้ในการประเมินคือ 8 ปี ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2559 - 2562 และมีการประมาณการณ์ในอนาคตตั้งแต่ปี พ.ศ. 2563-2566

สำหรับต้นทุนประกอบไปด้วยต้นทุนของผู้ดำเนินโครงการหรือกรรมการขนส่งทางบก ได้แก่ ต้นทุนโครงการวิจัยและพัฒนาระบบ ต้นทุนโครงการระบบแจ้งเตือนผู้ประกอบการอัตโนมัติ ต้นทุนโครงการปรับปรุงประสิทธิภาพระบบ ให้รองรับกับหน่วยงานต่าง ๆ ต้นทุนโครงการก่อสร้างศูนย์ GPS และบำรุงรักษา และต้นทุนค่าบริหารจัดการพนักงาน ขณะเดียวกัน ต้นทุนของผู้ประกอบการ คือ ต้นทุนเครื่องติดตามการเดินทาง (GPS) และต้นทุนสัญญาณ (air time) ดังตารางที่ ผ10

ตารางที่ ผ10: ต้นทุนของการดำเนินการส่งเสริมการจัดเก็บข้อมูล GPS

หน่วย : ล้านบาท

ปี	2559	2560	2561	2562	2563	2564	2565	2566
ต้นทุนของกรรมการขนส่งทางบก (ขบ.)								
โครงการวิจัยและพัฒนา ระบบ	15.00	-	-	-	-	-	-	-
โครงการระบบแจ้งเตือน ผู้ประกอบการอัตโนมัติ	-	5.00	-	-	-	-	-	-
โครงการปรับปรุง ประสิทธิภาพระบบ ให้ รองรับกับหน่วยงานต่าง ๆ	-	-	-	45.00	-	-	-	-
โครงการก่อสร้างศูนย์ GPS และบำรุงรักษา	-	-	-	14.32	2.86	2.86	2.86	2.86
ค่าบริหารจัดการพนักงาน	-	2.93	2.93	2.93	2.93	2.93	2.93	2.93
รวมต้นทุน ขบ.	15.00	7.93	2.93	62.25	5.79	5.79	5.79	5.79
ต้นทุนผู้ประกอบการ								
ต้นทุนเครื่องติดตามการ เดินทาง (GPS)	-	531.87	197.48	326.29	330.14	334.03	337.97	341.95
ต้นทุนสัญญาณ (air time)	-	1,934.06	718.11	1,186.52	1,200.51	1,214.66	1,228.98	1,243.46
รวมต้นทุนผู้ประกอบการ	-	2,465.92	915.59	1,512.81	1,530.65	1,548.69	1,566.94	1,585.41
รวมต้นทุนทั้งหมด	15.00	2,473.85	918.52	1,575.06	1,536.44	1,554.48	1,572.73	1,591.20

ที่มา: มูลนิธิสถาบันวิจัยเพื่อการพัฒนาประเทศไทย (2564) โครงการศึกษาผลกระทบทางเศรษฐกิจและสังคมของอุบัติเหตุทางถนน

สำหรับผลประโยชน์ที่จะนำมาประเมินผลของมาตรการความปลอดภัยดังกล่าว คือ การลดจำนวนผู้เสียชีวิตและบาดเจ็บจากอุบัติเหตุที่เกิดจากการขับขี่ด้วยอัตราความเร็วที่เกินกำหนดตั้งแต่ ปี 2559 – 2566 จากข้อมูลจากกรรมการขนส่งทางบก ดังตารางที่ ผ11

ตารางที่ ผ11: การคำนวณผลประโยชน์จากการที่สามารถลดจำนวนผู้เสียชีวิตและบาดเจ็บได้

หน่วย : ล้านบาท

ปี	2559	2560	2561	2562	2563	2564	2565	2566
มูลค่าชีวิต ก่อนมีโครงการ กรณีเสียชีวิต	1,075.27	1,123.75	1,173.34	1,215.81	1,221.03	1,280.76	1,331.93	1,385.21
มูลค่าชีวิต ก่อนมีโครงการ กรณีบาดเจ็บ	1,572.83	1,643.74	1,716.28	1,778.40	1,786.05	1,873.41	1,948.26	2,026.20
รวมมูลค่าชีวิต ก่อนมีโครงการ	2,648.09	2,767.49	2,889.62	2,994.20	3,007.08	3,154.17	3,280.20	3,411.41
มูลค่าชีวิต หลังมีโครงการ กรณีเสียชีวิต	1,075.27	1,342.27	875.94	610.91	560.63	488.58	422.16	364.78
มูลค่าชีวิต หลังมีโครงการ กรณีบาดเจ็บ	1,572.83	867.78	462.90	223.55	167.47	88.12	45.97	23.98
รวมมูลค่าชีวิต หลังมีโครงการ	2,648.09	2,210.04	1,338.84	834.47	728.10	576.70	468.12	388.76
มูลค่าชีวิต ที่สูญเสียลดลง กรณีเสียชีวิต	0.00	-218.52	297.40	604.89	660.40	792.18	909.82	1,020.48
มูลค่าชีวิต ที่สูญเสียลดลงได้ กรณีบาดเจ็บ	0.00	775.96	1,253.38	1,554.84	1,618.57	1,785.29	1,902.38	2,002.30
รวม	0.00	557.44	1,550.78	2,159.74	2,278.98	2,577.47	2,812.20	3,022.78

ที่มา: มูลนิธิสถาบันวิจัยเพื่อการพัฒนาประเทศไทย (2564) โครงการศึกษาผลกระทบทางเศรษฐกิจและสังคมของอุบัติเหตุทางถนน

จากผลประโยชน์และต้นทุนนั้นจะทำให้ผลการประเมินผลประโยชน์และต้นทุนด้วยการวิเคราะห์ต้นทุนผลประโยชน์ (Cost-benefit analysis) เป็นดังตารางที่ 8 ซึ่งพบว่าผลประโยชน์ที่ได้รับจากมูลค่าชีวิตที่สูงสูญเสียลดลงคุ้มค่าต่อต้นทุนการของการดำเนินโครงการและจัดเก็บข้อมูลในระยะการดำเนินงาน 8 ปี ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2559 – 2566 โดยพบว่า มูลค่าปัจจุบันสุทธิของโครงการอยู่ที่ 1,619.28 ล้านบาท ณ อัตราดอกเบี้ยคิดลดร้อยละ 10 อัตราผลตอบแทนภายใน (Economic Internal Rate of Return: EIRR) อยู่ที่ร้อยละ 34 และอัตราส่วนผลประโยชน์ต่อต้นทุน (Benefit cost ratio : B/C) อยู่ที่ 1.22 ถือว่าโครงการสามารถลดอุบัติเหตุทางถนนได้และสร้างความคุ้มค่าให้แก่โครงการ ทั้งในด้านเศรษฐกิจและสังคม

ตารางที่ พ12: การคำนวณผลประโยชน์และต้นทุนของการจัดเก็บข้อมูล GPS

หน่วย : ล้านบาท

ปี	2559	2560	2561	2562	2563	2564	2565	2566
ต้นทุนรวมของโครงการ	15.00	2,473.85	918.52	1,575.06	1,536.44	1,554.48	1,572.73	1,591.20
ผลประโยชน์ของโครงการ : มูลค่าชีวิตที่สูญเสียดลดลง	0.00	557.44	1,550.78	2,159.74	2,278.98	2,577.47	2,812.16	3,022.74
มูลค่ากระแสเงินสดสุทธิ	-15.00	-1,916.40	632.26	584.68	742.54	1,022.99	1,239.42	1,431.53
มูลค่าปัจจุบันสุทธิของโครงการ (Net present value : NPV)	1,619.28 ล้านบาท							
อัตราผลตอบแทนภายใน (EIRR)	34%							
ผลประโยชน์ต่อต้นทุน (B/C ratio)	1.22							

ที่มา: มูลนิธิสถาบันวิจัยเพื่อการพัฒนาประเทศไทย (2564) โครงการศึกษาผลกระทบทางเศรษฐกิจและสังคมของอุบัติเหตุทางถนน

สำนักงานคณะกรรมการดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

120 หมู่ 3 ชั้น 9 อาคารรัฐประศาสนภักดี
ศูนย์ราชการเฉลิมพระเกียรติ 80 พรรษา
5 ธันวาคม 2550 ถนนแจ้งวัฒนะ
แขวงทุ่งสองห้อง เขตหลักสี่ กรุงเทพฯ 10210

โทรศัพท์: 02-142-1202

โทรสาร: 02-143-7962

เว็บไซต์: www.onde.go.th

